

SZENT LÁSZLÓ AKADÉMIA ELŐADÁSSOROZAT
2012. MÁJUS

TOMORY ZSUZSA

I. ELŐADÁS

A MAGYARSÁGTUDOMÁNY ÉS ELSŐ ISMERT MEGJELENÉSE

Adjon Isten jó napot!
Önök is vissza kívánnák ezt felém?
Vajon miért kérem ezt?

Várni a válaszra, megbeszélni, majd:

a. **magyarságtudományunk elsajátításánál legfontosabb teendők népünk lelkének megismerése**

Ha valaha hason lelkű műveltséggel találkozunk, a rokonság anyagi feltételei is megjelennek.

b. **berögzött, helytelen szokások elhagyása, visszatérés őseink gondolkodásához, szokásaihoz, nyelvéhez.**

Nem könnyű, hiszen sokan túlzásnak tartják a tiszta magyar nyelvhez való visszatérést, s a magyar gondolkodást talán még hírből sem ismerik. Évekkel ezelőtt kezdtem visszaszoktatni magam magyar köszöntéseinkhez a belénk csontosodott szervusz helyett. Ma is vétek ezen elhatározásom ellen szinte naponta. Pedig milyen vétek!

MIÉRT?

Őseink felfogása szerint a szó teremtő erő

A jókívánság olyan mint az elvetett mag, kikel, új életet teremt.

Őseinknél a vetést mindig férfi végezte – ennek miértjéről később beszélünk – kalap levéve, s áldást kérve, tudván, hogy Isten áldása nélkül nem kel ki a mag, nem születik új élet. Ezt a lelket kell őriznünk, mint a minden vihart kiálló csángó nép fia, Duma István András:

*Mi országunk a lelkünk
És a szép magyar nevünk
A melikkel megvagyunk
Míg a földön mozogunk
Magyar emberek vagyunk*

(Duma István András Kik vagytok magyarok)

A szervusz szó szolgásgót jelent. Állandó, e szóval való vetésünk megtermette a maga gyümölcsét, csak körül kell néznünk. Szolgásgót. Némelyek e szó értelmét nem ismerik, de a szó ereje megmarad. Gyermekekoromban viszont még magyarul hozzá is tették: „Alá’ szolgája”... így szépen, egy lélekzettel mondván. Csodálkozunk tehát sorsunkon? ---

Idézem Ady Endre Fekete Húsvét című költeménye néhány gondolatát:

Ady Endre
A FEKETE HUSVÉT

Beteg szívem most be tele-nagy,
Milyen jó volna máskor élni,
Máskor s tán máshol:
Láz, virágzás, gyönyörű Husvét,
Jaj, itt nálunk, be fekete vagy.

.....

Mikor halt meg itt a büszkeség

.....

Hol a magyar százfelé dacolt,
Szívós és bolond erejével,
Szép erejével,
Mely szabadra tört, ágált mégis
S kinek dolga Isten dolga volt.

.....

**Rongy, züllöttség, bomlás és boru,
Csoda, hogy még vannak néhányan,
Szegény néhányan,
Kiknek kell még ilyen országban
Szabadságért a harc-háboru.**

.....

Fényes Husvét, be fekete vagy.
(1914)

Rajtunk múlik, hogy ezt a fekete látomást fényessé varázsolván, igaz magyar étellel töltsük meg szívünket-lelkünket, gyermekeinkért valamennyiünk életét. E költemény egyik legfontosabb sora elmondja, hogy **a magyar dolga Isten dolga volt.** Teremtés. Napjainkban ez mind nyilvánvalóbb.

Gyermek korunkban, elemi iskolától kezdve füzetünk első oldalára jelmondatként fel kellett írni: „*Isten nevében kezdem el*” és köréje valami szép magyar díszítő mintát rajzoltunk. Később már reánk bízta a jelmondatot, mely Istenre emlékeztet. Magamnak a következőt választottam: „*Minden tudomány annyiban érték, amennyiben megtanít önmagunk fölé emelkedni, s közelebb visz Istenhez.*” **Számomra ez a Magyarságtudomány.**

A későbbiek során látjuk, hogy miért....

Visszatérve köszöntésünkhöz:

Miután teremtünk, nem lehet szavainkat a véletlenre bízni: minden szavunk gondolatunk gyermeke kell legyen.

Mielőtt szervuszra nyílna ajkunk, gondoljunk arra, mi jobb: szolgálást teremteni, vagy Isten áldását meghonosítani életünkben.

Adjon Isten jó reggelt, napot, estét! – Gondoljunk arra, amit mondunk.

Isten hozta! -- Gondoljunk arra, amit mondunk.

Isten áldja! -- Gondoljunk arra, amit mondunk.

Felmerülhet napjainkban a kérdés: „És aki nem hitt Istenben?”

Válaszom: az a maga szomorú, Isten nélküli ágyát vetette meg magának istenes társadalmunkban. Minden valószínűség szerint akkor is közülük nem egy Istent kereső kiáltással fejezte be életét.

Őseink a szó teremtő hatalmát ismerve, s éppen ezért tisztelve szűk beszédűek voltak, s lehetőleg csak életfontosságú dolgoknak szenteltek nagyobb keretet. A magasabb rendű beszéd náluk a dal volt, melynek hullámai – abban az időben – még harmonikusan simultak a teremtés folyamatába, szívük és testük élő lüktetésébe. Ezért nincsen a világon még egy nép, melynek dalkincse versenyezhetne a magyaréval. Ezt megbontani idegen divat kedvéért bűn. (A harmonikus szó nem véletlenül került magyar szövegbe: összhang teremtéséhez három hang szükséges, s a három szó a harmónia alapja.)

c. Visszahozni nyelvünk eredeti dallamát, összhangját, hiszen a dallal teremtés a szóval való teremtést is felülmúlja. Táltosaink dallal tanítottak, s teremtették a nyugodt összhangon alapuló magyar társadalmat. Maga a *táltos* szó is *dal* szavunk ősgyökével azonos.

Amerikás életemben igen büszke voltam arra, hogy idegen hangsúly nélkül tudtam szép nyelvünket megőrizni. E büszkeségem addig tartott, amíg otthoni nyaralásomkor, **Balaton Fenyvesen Magyar Adorjással** nem találkoztam. Éveken át tartó levelezésünk során meggyőződött magyar elkötelezettségem felől. De beszélgetve megemlítette, hogy jó lenne, ha elhagynám az idegen hangsúlyt. Megdöbbenve mondtam, hogy azt hiszem, jó magyarsággal beszélek. Ő viszont figyelmeztetett, hogy nyelvünk nem viszi fel a hangsúlyt a szó végén.

Elgondolkodtam, s rájöttem, hogy ez a hangsúly nem Amerikában kezdődött, hanem otthon, első elemi osztályunkban, amikor a tanító néni mindig kijavított mindenkit, aki a vessző előtt nem vitte *fel* a hangsúlyt. Ezek szerint már 75 éve elkezdődött népünk átnevelése.

Ma, nagyszerű, hazánk sorsának elkötelezett emberek beszédében – sajnos – még erősebb ez a hangfelvitel. Ugyanekkor folyamatban volt már nyelvünk romlása idegen eredetű újságírók kezében.

Lássuk Magyar Adorján néhány példáját a Magyarságtudományi füzetek 13. számából:

”A saját szemével láthatja, hogy a mi országunk ma a nyugati országoktól semmiben sem különbözik.”

Helyes így volna:

”Saját szemével láthatja, hogy országunk ma a nyugati országoktól semmiben sem különbözik.” (15 helyett 12 szó)

Minek a mi, mikor hiszen ez esetben az -unk azt teljesen fölöslegessé teszi? Csakis azért mert a német nyelvérzék azt így kívánja: unser Land. Mert a német elővető nyelv, holott a magyar utóvető, vagyis ragozó. (Von meinen Vater = Atyámtól, azaz: atya-enyém-tőle.)

Elég jó németséggel fogalmazott a következő mondat is:

"Azok az elemek amelyek ragaszkodnak a régi hithez és az ősi hagyományokhoz, nem okoztak nehézségeket ennek a reformmunkának a végrehajtásánál."

Minő nehézkes és hosszadalmas döcögés, akár csak maga a német nyelv! Holott mily fenségesen egyszerű, rövid, sima és kellemes hangzású az alábbi tiszta magyarsággal fogalmazott mondat:

"A régi hithez és ősi hagyományokhoz ragaszkodó elemek e reformmunka végrehajtásánál nehézséget nem okoztak."

22 szó helyett csak 14! Vagyis nyolccal kevesebb. Mennyi pénz, munka és anyagmegtakarítás és emelett szebb, kellemesebb hangzás és világosabb értelem. Csakhogy, sajnos, ujságíróknak erről hiába beszél az ember. Cikkeit, ezek hosszúsága szerint fizetik, érdeke tehát a szószaporítás. Német anyanyelvű sváb vagy zsidó ujságíró mit törődik azzal hogy így a magyar nyelvet rontja. Sőt ha sovínista, annál inkább teszi. 100 évvel ezelőtt ezen ujságíró nyelvezetet Mezzofanti még nem ismerte!

Más példák:

"Ebben a házban lakom." vagy: **"Ennek a háznak az ára ezer pengő."**

De magyarul: "E házban lakom." Vagy: "E ház ára ezer pengő."

Más példák:

"Miután ezt a kérdést megfejtette, a kutatást abbahagyta." (Magyarul: „E kérdést megfejtén stb.”)

Ez is mintha magyar szavakkal de németül volna mondva! Ha tehát Nyelvünkre nem vigyázunk, ez előbb-utóbb oda ROMLAND **(és nem " fog romlani!")** ahol a német nyelv van.

Lássuk csak az ezredévelőtti (tizedév, századév, ezredév, milliomodév a helyes, **nem évtized, évszázad stb.** mert utóbbi: germanizmus: Jahrhundert, Jahrtausend.) magyar nyelvet: Az alábbi mondatot a "Halotti Beszéd"-ből, annak nyelvezete szerint de mai kiejtésre átírva, teszem ide:

"Szeretett barátim, imádkozzunk e szegény ember lelkéért kit Úr e napon e hamis világból menté."

Ujságírói nyelven:

"Szeretett barátaim, imádkozzunk ennek a szegény embernek a lelkéért, akit az Úr ezen a napon ebből a hamis világból kimentett."

Vagyis 15 szó helyett nemcsak hogy 20 szó, hanem még fölösleges toldalékok egész tömege. Minek a -ből és -ből kétszer? És mily szerkezeti tökély hogy nem mondja ki-, mivel hiszen ha mondotta hogy világból, akkor a ki- már fölösleges.

De hiszen nem is kell 1000 évvel visszamennünk. Még Mikes Kelemen is, csak néhány századdal ezelőtt így írt:

*Egyedül hallgatom tenger mormolását,
Tenger vize fölött futó szél zúgását.*

Egyedül, egyedül, a bujdosók közül...

Nem pedig:

***Egyedül hallgatom a tengernek a mormolását,
A tengernek a vize fölött futó szélnek a zúgását.***

De nemcsak rövidségét illetően van a magyar nyelv az árja nyelvek fölött óriási fölényben, föltéve, hogy helyesen beszéljük, hanem hangzásában is. Eléggé ismeretes, hogy például a mássalhangzótorlódásokat a magyar nyelv nem tűri, mivel ezek a fülnek kellemetlenek és hogy különösen népünk embere, amíg veleszületett természetes szépérzékét idegen hatások meg nem rontották, az idegenből átvett mássalhangzótorlódásos szavakat magánhangzók hozzáadásával igyekeznek kellemesebb hangzásúakká tenni.

Nem kell viszont Magyar Adorjánt megelőző időkhöz visszanyúlni, nyelvrontásunk ma is töretlen erővel folytatódik.

Tanult főink dolgozataik tudományos hitelét idegen szavak áradatával igyekeznek erősíteni. Az Archaeologiai értesítőt olvasva nem nehéz olyan mondatra találnunk, ahol a mondat huszonnégy szava között talán kettő magyar. Egy iskolai átszervezéssel kapcsolatos cikkben a következő idegen szavak fordultak elő nem egyszer: *koncepció, normaszöveg, reform, kritika, filozófia, szenzáció, frakció, evidens, pedagógus, fundamentum, motiváció, kasszikus, optimális, funkcionális, analfabéta, korrigálás, szociális, kulturális, finanszírozás, infrastruktúra, kaotikus dokumentum, témakör, integrálni, garantálni, kollega, információ, fiktív, diploma, kritérium.* Ezek között nincsen egyetlen olyan szó, melynek tökéletes magyar megfelelője nem lenne!

Ki tanítja majd gyermekeinket tiszta magyar beszédre: a fenti szókészlettel dolgozó tanító/tanár? Különös tekintettel arra, hogy fenti cikk szerint az óvodába már három éves korától szándékoznak beírni a gyermekeket, kiemelve a családi környezet mindennél erősebb nevelő hatása alól kiemelve őket?

Mondatszerkezetünkben gyakran használjuk a latin szerkezetet, például:

Nagy erővel bír – **Magyarul: erős**

Mondjunk erre példát!

Magyar Adorján fiatal korában Erdélyben jártában egy székely férfivel és kisfiával beszélgetett. Amikor házuk elé érkeztek, a fiúcska a következőket mondta:

„...édesanyám kérem szépen nyissa ki az ajtót...” – Máskor ne parancsolgassál anyádnak, intette az apja.

A hallgatósághoz intézett kérdés: mi itt a hiba?

Tisztán nyelvi-e? –

Lelki is, hiszen a szó érzésvilágunk egyik tüköre....

Itt érek előadásom behirdetett menetéhez, melyben Magyar Adorján életét kívántam megvilágítani:

1. Magyarságtudomány gondolatának első megjelenése – Magyar Adorján életútja
Segédkönyv: Magyarságtudományi füzetek 13.sz.

MAGYAR ADORJÁN
1887 – 1978

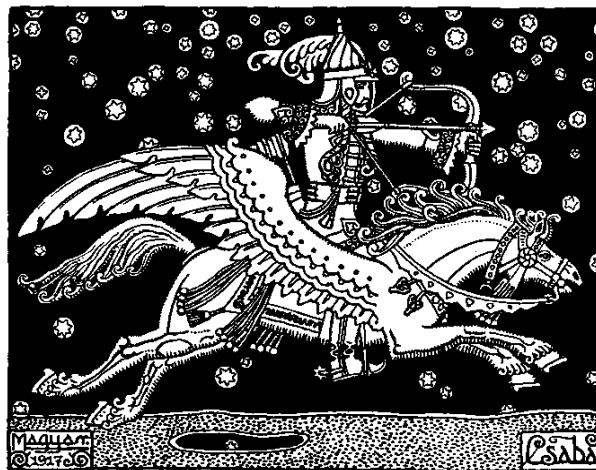
Néprajz tudós, Firenzében végzett szobrász és festőművész, kilenc nyelvet tájszólásaiban is beszélő nyelvész. Ezek között anyanyelvi fokon beszélt latinul, s hadifogsága alatt egy eldugott olasz faluban elszállásolva felismerte, hogy az ottaniak még mindig egy felismerhetően etruszk tájszólással beszéltek. Később e tárgyban írt, olasz nyelvű könyvét kiadták.

Rovásírással írt ősi magyar gyógy módokkal kapcsolatos könyvét egy szicíliai orvosnak adta megőrzésre a háború alatt. Ez is feltételezhetően elveszett, mint elméleteinek összegezője, *Az ősműveltség* első és egyetlen kéziratosa példánya. Ennek kiadására készített megrendelési ív két oldalán olvashatjuk nemcsak elméletének néhány szóban kifejezett lényegét, de azt is, hogy e mű háttérére 33 éven át folytatott, minden mást háttérbe szorító munkája. A címlapból látszik, hogy Magyar Adorján 1927 óta küzdött *Az ősműveltség* kiadásáért. Ez az akkor 4.000 oldalas mű egyetlen, kéziratosa példánya a háború alatt Pesten elveszett. Az *Ősműveltség* kiadásával kapcsolatban fia, Magyar Csaba a következőket mondta el:

Magyar Adorján nagybátyja, Jaczkó Manó miniszteri tanácsos után örökölt 1939-ben. Ezen kellett volna kiadni az *Ősműveltséget*, amit Pető Tibor gondjaira bízott. Petőt és a művet bomba találta el.

Idősebb korában, középkori szerzetesek buzgóságával újra kezdte írni főművét, sőt ki is bővítette, tömérdek képpel is ellátva. Végül 1995-ben kiadásra került Budapesten, örökösei és a Magyar Adorján Baráti kör gondozásában, *Az ősműveltség címmel*. **A negyvenes években a kormány egy Magyarságtudományi tanszék megszervezésével bízta meg**, de ennek – mint annyi más értékes kezdeményezésnek is – a háború és következményei vetettek véget. A háború előtti években rendszeresen cikkezett az *Ethnográfia* folyóiratban, ébresztgetve, formálgatva az akkori nyelvészek, történészek gondolkodását. Tanácsaival segítette Vikár Bélát a Kalevala fordítása közben, Kodály Zoltánt népzene gyűjtő tevékenységében, s mindezt oly csendben és szerényen, mint ahogyan Arany János javítgatta Madách Ember tragédiáját.

Az *Ősműveltség* első kiadása előjegyzési lapjáról való a következő két kép:

A magyar nemzet fiai nem tudják, hogy kik voltak az őseik. A magyar nemzet fiai úgy tudják, hogy Ázsiából idevándorolt ezeresztendős keveréknép vagyunk. Az iskolában ezt így tanítják és a sajtó is így hirdeti.

A magyar nemzet fiai tudják meg, hogy nem Ázsiából szakadtunk ide, hanem évtizezredek óta itt lakunk. Európai őslakók vagyunk, hatalmas, nagyműveltségű faj késő utódai, az egyedüliek, kik faji sajátosságaink mellett megőriztük régi nyelvünket, régi népművészetünket, régi hagyományainkat.

Körülöttünk közel és távol — még Ázsiában, sőt Afrikában is — nemzetek élnek és éltek, melyek a mi fajtánk, vagy amelyek kultúránkat vették át, avagy ősi elődeink fajtáján és kultúráján épültek fel évezredek előtt.

Magyar testvérem, nem vagy ázsiai, nomád horda ivadéka. Vetkőzd le azt a belédoltott hunyászkodást, mellyel az idegen nemzeteket nézed. Tudd meg, ha büszke voltál magyar voltodra, hogy az édig érhet faji büszkeséged, ha pedig keverékfajzatnak érezted magad, ébredj és tudd meg, hogy nincs külön fajta a te fajtádnál.

MAGYAR ADORJÁN

külföldön élő hazánkfia szinte isteni sugallatra látott a magyar nép multjának, ősvallásának és ősműveltségének kutatásához és 33 éves emberfeletti munkával fényt vetett a nemzet őskorára.

A MAGYAR ŐSMŰVELTSÉG

címe annak a kb. 1300 oldalra terjedő műnek, melyben hatalmas nyelvészeti, embertani, népművészeti, mese-kutatási tudásával százakra menő saját rajzaival igazolja nemzetünk nagy multját, világraszóló kultúráját.

Ez a mű súlyos megállapítások könyve. Sokszor szemben találja magát a hivatalos felfogással, de a bizonyítékok olyan tömegével vonul fel, melyek elől kitérni nem lehet.

Magyar testvér! Vedd és olvasd ezt a könyvet. Nem könnyű olvasmány, de világok tárulnak eléd. Belebele fáradsz, de újra meg újra előveszed, újra meg újra fellapozod egy-egy fejezetét, újra meg újra megvitatod nagyszerű megállapításait és újra meg újra, ha nem is akarsz, az új magyar felismerés szószólója leszel!

MAGYAR ADORJÁN:
MAGYAR ŐSMŰVELTSÉG
CÍMŰ MŰ
KIADÓBIZOTTSÁGA

F e l e l ő s k i a d ó : D r . P e t h ő T i b o r .

II

Magyar Adorján korát messze megelőzve ismerte fel népünk ősiségét, európai műveltség alapító szerepét, kárpátmedencei őshonosságát. E felismerése alapja népünk tökéletes ismerete. Éveket töltött főbb nyelvjárási területeinken, tanulta meg tökéletesen a székely, a palóc, a jász kiejtőmódot olyannyira, hogy e területek lakói soha nem ismerték fel benne az idegent. Mint a mesék álruhás királyfia járta az országot, s nyíltak meg előtte sorra az addig zárt „kiskapuk”, melyek mögött népünk lelkének kincsesháza rejtett. Ebben különbözik sok mai, népünk multjával foglalkozó kutatótól: benne való létté testesült népünk lelke, s minden szava az ő bölcsességüket és ősemlékeiket sugározza.

Magyar Adorján nagy ismerője, dr. Szűcs Gábor a következőképpen fogalmaz: „Ezek (t.i. Magyar Adorján művei) tették teljessé, megérthetővé számomra a világot. Adorján olyan alaposággal gyűjtött adatokat az emberiség, magyarság őstörténelmével kapcsolatban, ami sok mai tudóst megszegyeníthet. Nem is verik nagy dobra az általa összegyűjtött tudást és

összefüggésrendszer. Már a XX. század elején rájött, hogy eleink itt a Kárpát-medencében vészelték át a jégkorszakot, az elmúlt 30-35 ezer évet. És láss csodát! A mai genetika vívmányai ezt látszanak igazolni. Ősanyánk, a mi Tündér Ilonánk (Emesénk, Sziszink, Ízisiünk) 35 ezer évvel ezelőtt szülte fiait? Igen! És ezen fiak ma a legutóbbi kor elmebajának kora előtt, mielőtt létrehozták világunkban a határokat és legutóbb az un. „nemzetállamokat”, tudták: testvérek. Genetikai vizsgálatok nélkül is. Kiknek áll az érdekében, hogy az „őstörök” tót utálattal nézzen bátyjára a magyarra, hogy az oláh gyűlölje szülőanyját? Ki ugrassza egymásnak Európa népeit, hogy azok a valódi veszedelmet ne lássák, s csak egymást irtsák? Magyar Adorjánt olvasva olyan érzésem támadt, hogy azt, amiről ír már ismerem, szinte azonos formában az én fejemben is megfordultak ezek a gondolatok vagy az elmúlt évek tanulmányai, tapasztalatai alapján igen közel jutottam szinte ugyanahhoz a megoldáshoz. **Ősműveltség című munkáját olvasva megéreztem, hogy nem vagyok egyedül, s az az Út, melyen haladok, járható, s nem céltalan azon járnom, megértettem, hogy az egyetemes Elme él és a kvantummechanika törvényei szerint háborog. Mozgása, rezgése áttűnik e dimenziók falai között. Növekszik, él, mint egy hangyaboly vagy a növényvilág. Teszi a dolgát s visszatükrözi régmúlt idők teremtéstörténeteit, igaz történelmét. Csak kérdezni kell jól. A válasz megvan. Bennünk.”**

Önismeretünk útjának legfontosabb állomása a mindenkit közel száz évvel megelőző nyelvészeti felismerése, a magyar nyelv gyökrendszere, s *szerves* alkalmazása. **Ez utóbbi tekintetében máig is egyedülálló a nyelvészeti munkája.**

Az Ősműveltség kb. négyezer szótövét hasonlítja az európai nyelvekben található magyar gyökökkel, s ennek tükrében a germán nyelvtudomány dédelgetett nyelvcsalád elmélete, mint árny a fényben: szertefoszlik. Az élő nyelv, mint bűvópatak áttöri e mesterséges korlátokat.

Nyelvünk és hagyományaink voltak Magyar Adorján számára az az út, mely nyomán meggyőződésévé vált: **Nem jöttünk sehonnan, kárpátmedencei műveltségalapító ősnép vagyunk.** Történelemhamisítás őserdejében vágott Magyar Adorján az igazság fénye felé vezető utat. Közben int bennünket: „*Őseink műveltségét csak saját tudásunk határáig tudjuk felismerni.*” Magyar Adorján korai felismeréseit csak napjainkban kezdi a tudomány tipegő léptekkel utólni. Éppen ezért int bennünket:

GONDOLKOZZUNK

1964.-ben írt levél melléklete

Magyar Adorján betűpontos idézetei e dolgozatban Arial rendszerű betűkkel írottak.

„Királyi”, azaz a valóságban császári osztrák uralom alatt, századokon át azt tanították nekünk és hirdették világgá, hogy őseink csak ezer évvel ezelőtt idevetődött sátoros, csak verekedni és nyilazni tudó, finn-ugor-török keveréknép voltak. Amit nemcsak velünk hanem a világgal is elhithetően sikerült. amely tanítás és hiresztelés célja mindig önérzetünk aláásása s mások előtt az irántunk való megvetés keltése volt, hogy így kiirtásunk és helyünkbe németek betelepítése könnyebben menjen és jogosnak, szükségesnek látszódjon.

Amely tanítással és hireszteléssel szemben a valóság pedig az hogy: **a Kárpát-Medence legrégebbi őslakossága és műveltség és nyelvalapító ősnép vagyunk,** valamint hogy Árpád és harcosai, a magyar őslakossággal szövetkezve, csak államunkat alapították.

Csak hogy a multból igen jól tudjuk, hogy minden új dolognak sok az ellensége, s hogy minden új dolog állítóját eleintén nemcsak gúnyoltak, fenyegették, hanem – sokszor érdekből is – meg is gyilkolták, máglyahalálra is vitték.

Ma valahányszor akár magyarnak, akár idegennek ősnép voltunkat említém, az első kérdés természetesen az hogy ezt mivel bizonyítom? Amely kérdést azonban én legelőször is megfordítom: Hol van annak egyetlen bizonyítéka, hogy a magyarok Ázsiából jöttek volna s hogy nomádok voltak? Hol van erről valamilyen följegyzés? Hiszen mindez csak: állítás. Hiszen még Árpádékról is csak az jegyezve föl, hogy Szkitiából, vagyis a Fekete-Tenger északi partjairól jöttek, ami hiszen Európa, vagyis tehát még ők sem jöttek Ázsiából. Sem nomádok nem voltak, ilyen följegyzés sincsen. De van arról, hogy egyszer, amikor e nép harcosai egy hadjáratukon voltak, ezalatt a besenyők és egy bizánci had lakaitat megrohanták, elpusztították, otthon maradtott hozzátartozóikat pedig legyilkolták. Ezután, tehát nők, családok nélkül, jöttek Árpád és harcosai a Kárpát-Medencébe. Miért szokás hát e bizánci följegyzést elhallgatni? Miért szokás még azt is elhallgatni, hogy e harcosokat senki sem nevezte magyaroknak hanem turkoknak, vagyis törököknek. Miért szokás még azt is elhallgatni, hogy e harcosok tehát Magyarországot be nem népsíthették, hanem ők olvadtak be, avagy vissza, a magyar őslakosságba.

Itt-ott már megjelent irásaim alapján bár vannak lelkes híveim, de ellenkezők is. Ez utóbbiak a fölsoroltam nyelvi, néprajzi s embertani bizonyítékokat szintén elhallgatva, azt szokták ellenvetni, hogy hiszen a magyarságnak, egészen a legújabb időkig, mindig voltak kiváló lovas harcosai, huszárjai meg csikósai. Ez igaz. De szerintem: ez csak azt jelenti, hogy a magyarság erre IS képes. Tud hősieen harcolni is, ha ezt hazája védelmezése vagy a becsület így kívánja. Voltak mindig hőseink, százan, ezereken is, de mi ez egy munkabíróbb földművelő, dolgos, a világ legszorgalmasabb és legmunkabíróbb földművelő és gyümölcstermelő magyar népünkhöz képest? Miért szokás hát ma is mindig csak a néhány csikóst emlegetni és a békés, dolgozó s adófizető népünkről hallgatni?

Meg avagy más népeknek nem voltak-e, nincsenek-e vitéz, lovas harcosai, lovagjai? Avagy Amerikában az angol eredetű bevándorlóknak nincsenek-e, nem voltak-e kiválóan lovas cowboyjai? Avagy a dél-amerikai, spanyol eredetű, bevándorlottaknak nem voltak-e, nincsenek-e kiváló lovas és harcias gauchojai? De azért mégsem jut eszébe senkinek az angolok, spanyolok őseit sátoros, nyargaló nomádoknak állítani! Miért nem? Azért nem mert ottan nem volt, nincsen császári hatalom, amely az angolok és spanyolok kiirtását célozta volna, hogy helyükbe németeket telepíthessen. Amiértis ott nem volt és nincsen is olyan következetes és céltudatos történelemhamisítás mint volt nálunk és ami kárát még ma is szenvedjük.

Némelyek, magyarok, írók, költők, azon eszmétől hogy őseink őseurópai földművelő nép lettek volna azért idegenkednek mivel olyanokat írtak, hogy ők „egy előző életükben” jártak -- természetesen lóháton – Ázsia pusztáin és hogy erre valahogyabn még emlékeznek is. Pedig hiszen még ezeknek sem kellene ellenkezniök, mivel például a hunok, bár ők is a Kárpát-Medencéből származtak de kivándorló törzseik valóban eljutottak Kelet-Ázsiába is, ahol egyideig Kína fölött is uralkodtak de utóbb a kínaiak őket legyőzvé, visszajött egy részük Európába s itt a történelemből ismert nagy, bár rövid életű, hún birodalmat alapították. (Lássad: Thierry Amadée: *Histoire d'Attila.*)

„Az Ősműveltség” című 4000 kézirataldalmi művem, amely azonban szegénységünk miatt, már több, mint tíz éve kiadatlan hever, elejétől végeig annak ezernyi nyelvi, néprajzi s embertani bizonyító adatát sorolja föl, hogy árjaelőtti ősnép vagyunk. De ha ennek semmi más bizonyítéka sem volna csak e néhány apróság, amit itt alább fölhozok, úgy már ennyi is elég lehetne. Amelyeket csak elhallgatni lehet de nemlétezőkké tenni nem sehogyssem.

A görög AMENOSZ – szél szóból lett latin-olasz ANIMA – lélek szó. Ugyanígy a magyar SZÉL szóból lett a német SEELE – lélek. De bizonyítja ezt még az is, hogy SZÉL szavunkból nemcsak ZELLŐ, hanem ZELLEEM, szintén lélek értelmű szavunk is származott, de amely régebbi nyelvünkben még ZELLET-nek hangzott. Amiből következik, hogy az ősgermánok a lélek fogalmát is a mi őseinktől örökölték.

Wamberger Hermann (későbbi nevén Vámbéry Ármin) fölhozza, állítja, hogy a magyar FOLYIK ige a mongol BUOL – folyik igéből származik. E két szó rokon volta kétségtelen ugyan de lehetetlenség hogy nyelvész létére észre ne vette volna miszerint a magyar FOLYIK, FOLYÓ szónak még közvetlenebb rokona (azaz származéka!) a latin és német FLUO, FLUVIUS, FLIESSEN, FLUSS – folyó, folyik szó. Miért hallgatja hát ezt el? Azért-e mert ez a császárnak nem tetszene, sem a császárhűeknek. Viszont bizonyos, hogy e szót a mongolok nem vették a latinból, de a rómaiak sem a mongolból! Mi hát a megfejtés? az hogy e szó a mi ősnyelvünkben, a Kárpát-Medencéből hosszú ezredévek alatt kivándorolt őstörzseink által került a Keletre és a Nyugatra is.

KÖR és KERÉK szavunk igen nagy szócsoporthoz tartoznak: KÖR, KERÉK, KERÉK, KARIKA, KERING, KARING, KORONG, KARIMA, KÖRNYÉK, KÖRÜL, KERÜL, KARAJ, GÖRBE, GURUL, GÖRDÜL, GYÜRÜ, KERIT, BEKERIT, KERITÉS, KERT, KERTÉSZET, stb. De ha KERT szavunk nyelvünknek ily ősi alkatrésze, ebből világosan az tűnik ki, hogy őseink tehát nem nomádok voltak hanem földművelő, kertészkedő nép. Nomádoknak nincsenek kertjeik. E fölhozott szavak mind egymás közvetlen rokonai, mind K-R, G-R, Gy-R alakúak. De ha ez így van, honnan származik akkor a görög KRIKOSZ = karika szó, ha nem ősnyelvünkben? Honnan a német KREIS, a szláv KRUG = kőr, ha nem szintén ősnyelvünkben, még az árja nyelvek kialakulásakor, honnan a német Garten = kert szó, ha nem kert szavunkból?

De megvannak e szavaknak lágyult, L hangos változatai is: GOLYÓ, GOLYVA, HÓLYAG és GÖLÖDI (utóbbi = golyócska). Amely szavakban tehát R hang helyett a lágyabb L van ott. A török HAIKA = karika szó tehát karika szavunkkal szintén azonos. De honnan származik akkor a latin GLOBUS szó, ha nem GOLYÓ szavunkból, mikor hiszen a törökben is GÜLLE = golyó.

És ha KERT szavunk nyelvünknek ily ősi szava, honnan akkor a német GARTEN, angol GARDEN, olasz GIARDINO, francia JARDIN = kert, ha nem ősnyelvünkben? De mindami még azt is jelenti, hogy a régi árják a kertészkedést is a mi őseinktől tanulták.

A magánhangzók könnyű váltakozása minden nyelvész előtt ismeretes. Honnan származik hát a latin és olasz CORONA szó, ha nem KÖR szavunkból, ugyanúgy mint például KORONG szavunk is (a fazekasok sebesen keringő: korongja), mikor hiszen minden régi korona még köralakú volt. Olaszul pedig e CORONA szó virágkoszorút még ma is jelent: „corona di fiori” = virágkoszorú. a fejrevaló koszorúk pedig kerek, köralakúak.

Ha a régi magyarok ázsiai nomádok lettek volna is de bogarat vajon nem ismerhettek-e s ennek náluk neve nem lévén, ezt angolból és az olaszból vették-e át? Mert ugyanis az angolban BUG, dél-olasz tájszólásokban meg BAGARAZZO (ejtsd: bogarocco) = bogár, amely utóbbi szóban még a magyar -acs kicsinyítő rag is ottvan, mint BOGARACS avagy BOGARACSKA, LABDACS, KÖVECS, KAVICS szavainkban is. És hát a szlávban is -ics nem kicsinyítő rag-e? De amely a törökben is: -ik.

KŐ szavunk régibb nyelvünkben megvolt KE, KO, KA kiejtésűen is, innen például KOVA és KAVICS szavunk. Népünknel ma is KŰ = kő. Az ősember szemében a kő főtulajdonsága keménysége volt, keményebb az általa szintén használt fánál és csontnál. Innen, vagyis kő szavunkból származott tehát kemény szavunk is. Minden igazi ős-szó még egytagú (kő, fa, víz, kéz, láb, én, te, ő stb). Honnan származott akkor a szláv KAMEN = kő szó, ha nem szintén ősnyelvünkből, éspedig KEMÉNY szavunkból, még a szláv nyelv kialakulásakor. Mivel e szláv szó már kéttagú, eszerint is csak származék lehet, ugyaneúgy mint ahogy KEMÉNY szavunk is származék az eredeti KŐ, vagy KE szóból.

A KOVA azon igen kemény kőféle amelyből az ősember fegyvereit, szerszámaikat készítette. A finnben is KIVE = kő, KOVA = kemény. Világos tehát, hogy az ősember azon személyt aki kovából a szerszámokat, fegyvereket készítette KOVÁS-nak, azaz KOVÁCS-nak nevezte. De honnan akkor a szláv KOVACS = kovács és a latin-olasz CONIARE = kovácsolni, ha nem ősnyelvünkből? Illetőleg KOVA szavunkból.

Befejezésül: Ha az ezernyi ilyen adat közismertté válna, ez nemcsak a „sátoros nomádság” és a csak ezer évvel ezelőtti „bejövétel” tévtanát döntené meg teljesen, hanem saját önérzetünket, mások előtt pedig az irántunkti tiszteletet is helyreállítaná, ami a jövőben jobb sorsunkat is meghozná.

Évtizedekkel később Dr. László Gyula már figyelmeztetett bennünket, nehogy túlságosan belemelegedjünk a keleti „lovasszavak romantikájába”. Ezt szépen alátámasztja Renata Rolle német történész munkája, melyben bizonyítja, hogy a görög városok szittyai városok mintájára épültek, s munkájukat nem tudták volna elvégezni a szittyáktól kapott gabona segítségével nélkül.

Ez nem egy nomád társadalom jurtás képét vetíti elénk, s alapja a Dr. Toronyi Etelka által bemutatott, jégkorszakot megelőző, kárpátmedencei szép, tornácós házak.

Adorján Édesapja, Magyar Antal fiatalkori jegyzete – így nevelte fiait:

“Mondd ki mindig bátran a mit gondolsz és mindig csak azt mondd ki a mit érezel is, lelked mindig tiszta és szíved könnyű lesz.

Az elhallgatott igazság épen úgy megrontója minden szeretetnek, mint a kimondott hazugság.

Bárminő ember, ha őszinte, találhat egy olyanra, aki őt úgy amint van, szereti; de a hazúg képmutatóban mindenki csalódik, ez mindig magára fog maradni. Mondd ki az igazságot. Betörik a fejed, de ha nem mondd ki összetörik a becsületed.” (Jegyzetek, 4234. old.)

Adorján megjegyzései:

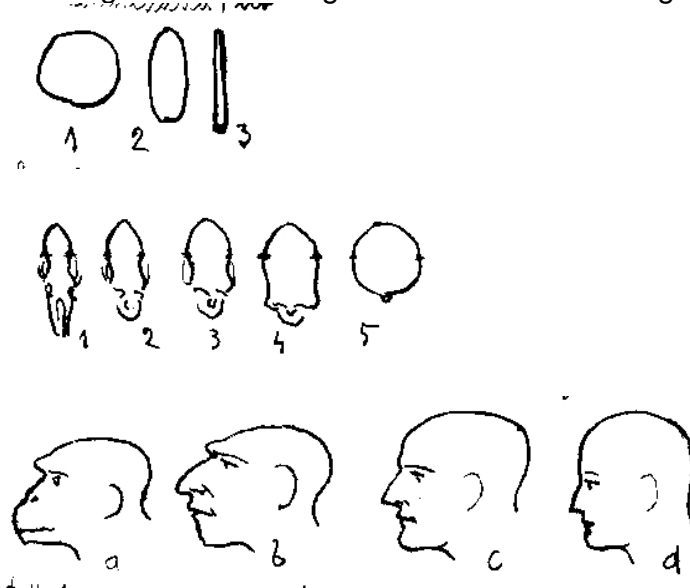
“Ha te olyat beszélsz amit én nem értek, akkor te: bolond vagy. De hogy én számár vagyok, nem jut eszembe”. Vagy másként: “Bajos bolondhoz bölcsen beszélni, mert a bolond a bölcs beszédet bolondnak véli.” (72. sz. levélből.)

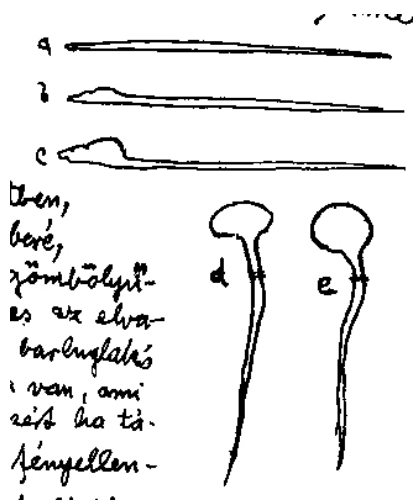
Előre bocsátandó:

“A magyarság nem jött Ázsiából, sem nomád nem volt, hanem Európai, földművelő ősnép. Árpád és honfoglalói csak államunkat de nem nemzetünket alapították, de még ezek sem jöttek Ázsiából, hanem Szkítiából (mai Dél-Oroszország.)”

Embortani megállapításai *Az ősműveltség* 56-57. oldalán található, majd levelében így folytatja:

A magyarság 98%-a gömbölyűfejű. Hosszúfejű, azaz idegen elem, csak 2%. A hosszúfejűség fejletlenebb fejalkat, a gömbölyű fej fejlettebb, fölsőbbrendű. A sírleletek, egyéb ásatások bizonyossága szerint minden ősgermán hosszúfejű, s ilyen a németiség őseleme: az északi faj is. Ez sohasem szőke (kivéve keverék egyéneknél) hanem vöröshajú vagy barna. A sok szőke, gömbölyűfejű német: csak németnek képzelet magát, de nem az, hanem a kereszténység és a német lovagrend által nyelvileg elgermánosított finn, észti, lív stb. utóda. Ma Németországban már csak 10-12% germánfajú nép él; kivészőben, mivel a műveltségi életben alulmarad, uralkodni csak véres erőszakkal bír. Az állat, a majmok, emberszabású majmok, a kihalt barlanglakó, emberevő emberfajok, a mai alacsonyabbrendű szerecsenek (négerek), a legalacsonyabbrendű busmanok, hotentották, pigmeusok, az ausztrálieiak, mind hosszúfejűek, ugyanúgy mint az északi faj. Mégis, mivel az ősgermánok is mind hosszúfejűek voltak, ezért különösen a németek, a hosszúfejűséget szerették volna fejlettebbnek, „fölsőbbrendű”-nek föltüntetni; effelől azonban ma már hallgatnak. Bekövetkezett a „grosses schweigen”, ahogy ezt egy német tudós maga írja: nagy hallgatás. Ennek dacára is azonban a tudományban ma is használatos a görög dolichocephalia = hosszúfejűséggel szemben a brachicephalia = rövidfejűség elnevezés. Utóbbi a „gömbölyűfejűség” név helyett, azért mert a hosszúval szemben a rövid fej mintegy tökéletlenebb, alacsonyabbrendű valamit fejeztek ki. A „rövidfejűség” szóhoz ezért épen a hitlerista, sovínista németek ragaszkodnak leginkább: „Kurzkopf”! Ámde, akár a mértanban is, mindenki tanulhatta, hogy a gömb a legtökéletesebb alak mert a legkevesebb térfogat és felület mellett a legtöbbet tartalmazhat.

(1 sok tartalom, 2 ugyanannyi fölület mellett kevesebb tartalom, 3 ugyanannyi fölület mellett semmi tartalom.) Eme rajzon: a az amphioxus lanceolatus gerincveleje. Agyveleje még nincsen (Ez a legalacsonyabbrendű gerinces állat.) b a hal agyveleje és gerincveleje. c a házinyúlé. d a hosszúfejű emberé. e gömbölyűfejű emberé. E rajzomon: 1 kutya koponyája fölülnézetben, 2 majomé, 3 barlanglakó emberé, 4 hosszúfejű emberé, 5 gömbölyűfejű emberé. A majmoknak és az elvadult, elállatiasodott, emberevő, barlanglakó emberfajoknak szemüregei fölött kiálló szemöldökcsontdudoruk van, ami a látást zavaró, fölülről jövő napfény ellen védi a szemet. Ezért ha távolabbra figyelmesen nézünk valamit, ösztönszerűen kezünket fényellenzőül szemünkfőlé tesszük. E szemöldökcsontdudor, ha mérsékeltebben is mint majomnál, barlanglakó vadembernél, de megvan az északi fajnál is. De nincsen meg a gömbölyűfejű magyarnál, valamint a kisgyermeknél sem, azért mert az későbbi fejlemény, elvadulás következménye. Azon emberfajok amelyek korán fejlődtek föl, magasabb műveltségi életbe is jutottak, szemüket napfény ellen kalappal védték már igen ősidők óta, ezért náluk e csontdudor nem fejlődött ki, nem lévén rá szükség. Itt a rajzon: a majom, b barlanglakó, c hosszúfejű ember, d gömbölyűfejű ember, amelynek fejalkata tehát gyermekszerű maradt, nem degenerálódott állati irányba. Az ilyen fajokat a tudományban infantilis = gyermekszerű néven nevezik, amazokat, hosszú koponyával, fejlett szemöldökcsonttal, nagy állkapoccsal: theromorph = állatszerűnek (Eickstedt: „Rassenkunde”).

*

“Miként eddig is annyiszor, ismét és ismét láthatjuk tehát, hogy mily csodálatos összefüggéseket, szinte szédületes távlatokat vehetünk észre, ha nyelvészeti és ősműveltségi kutatásainkban a magyar nyelvet és néprajzot vesszük kiinduló alapul. Valamint észrevehetjük azt is, hogy ezen alap nélkül mindezt megállapítanunk lehetetlen, aminthogy ennélkül eddig senkinek e dolgokról sejtelve sem volt soha.” (45.sz.levélből.)

Előre bocsátandó:

„A magyarság nem jött Ázsiából, sem nomád nem volt, hanem Európai, földművelő ősnép. Árpád és honfoglalói csak államunkat de nem nemzetünket alapították, de még ezek sem jöttek Ázsiából, hanem Szkítiából (mai Dél-Oroszország.)”

A jelen DNS vizsgálatok őseurópai voltunkat alátámasztják – közel száz évvel Magyar Adorján után.

Az eredményes, műveltséget alapítani tudó környezetet csak a magas erkölcsi élet tudja megadni. Ezzel kapcsolatban hozom a következő cikket:

„Amint Eickstedt, a mai embertudósok (antropologusok) egyik legnagyobbika is állítja: a világ legszőkébb faja a "keletbalti" (ő keleteurópai-nak is nevezi), vagyis tehát az igazi ősmagyar faj, amely azonban nem a Balti-Tenger mellett, hanem a Kárpát-Medencében, e jól körülzárt területen keletkezett. Tagadja az "északi faj" régi voltát, amely nemis szőke, hanem vöröshajú, sőt gyakran barna is. Eickstedt szerint, ahol meleg éghajlat alatt, sötétbőrű fajok között szőkeség nyomaira akadunk, ez nem az északi faj maradványa, ahogy ezt némelyek vélték, hanem a keletbaltié. Az is ismeretes hogy Németország lakossága ma már alig 7-8 százalékig északi fajú és tehát tényleg germán eredetű, holott a lakosság nagy többsége gömbölyűfejű keletbalti, alpesi és dinári fajú, vagyis tehát finnugor-magyar fajú ősnépek leszármazottja: nem germán, hanem csak a kereszténység föl vételével és azután, véres erőszakkal nyelvileg elgermánosított népesség. Német létére, de a tudományos igazságot tisztelve, azt is kimondja Eickstedt, hogy a keletbalti az emberiség ősfaja, amelyből a többi fajok különböző irányú specializálódás útján átalakulva, keletkeztek. (Mindez sokkal bővebben megtalálható Az ősműveltség 1000-1052 oldalain.)

E faj keletkezésekor tehát a Jégkorszak előtti időkben, valamint azok alatt is, és az úgynevezett Aranykorban, volt, amelyben az ember még más fémet mint az aranyat nem ismert, de ennek nagy bőségében volt mert a Duna homokja tele volt vele. E boldog korról, a csallóközi "Aranykert"-ről vagy *Tündér Ilona kertjéről*, illetve "Tündérországról" népi mondáink, regéink ma is beszélnek. A magyarság ázsiai eredetéről szóló tan tehát történelemhamisítás, amelyet azonban az osztrák császári államhatalomnak a legnagyobb részét zsidó kézben levő sajtó és iskolák által a leigázott magyarsággal magával is sikerült elhitetnie és így a világgal is. Árpád honfoglalói ellenben egy része voltak azon ősidőkben kivándorolt törzseinknek, amelyek kint eltörökösödtek és kiválóan harciasakká is lettek, de amely visszatérve s a Magyarországon akkoriban uralkodó idegeneket legyőzve, a földművelő ősmagyarsággal egyesülve, a mai magyar államot, de nem a nemzetet, alapította”.

Az elhallgatás a legveszélyesebb hazugságok egyike. Történelmünket Árpád apánk Kárpát medencébe érkezésétől való számítás, a teremtés hajnaláig nyúló múltunkat tünteti el. Nyelvünket ugyanezen korból eredeztetni pedig nevetségés tudatlanság.

Magyar Adorjával kapcsolatos néhány emlék:

Balatont nyolcvan éves kora felett majdnem átúsztta, -- aranyhídat, ezüsthídat a Baloaton partján mindig megcsodálta, s elmondta, hogy őshitünk szerint ezen a hidon csak büntelen emberek járhatnak. -- Ugyanekkor mesélt gyermekeimnek esténként végnélküli, szép meséket. –

A szomszéd villában nyaraló latin tanárral beszélgetett elméletéről, aki megjegyezte: „Kedves bátyám talán másként látná a dolgokat, ha a latint jobban ismerné.” Ekkor Adorján pillanatnyi gondolkodás nélkül tökéletes latin nyelvre fordította a beszélgetést. A tanár irult-pirult, s azt mondta, hogy „Kedves bátyám, én **így** nem tudok latinul!” Mármost ilyen jól...

A fenyvesi síneken átmenve mindig a töltésre dobott vissza egy-egy helyén nem levő követ: „*Látja, így kell dolgainkat helyrehozni, szépen, lassan, türelmesen...*” Egy hét múlva a sínek tiszták voltak.

Levelezése

Levelezéséből láthatjuk, hogy kora minden számottevő embertan, néprajz, régész szakemberével kapcsolatban volt. Néhány példa: -- lásd mellékletben: Jegyzetei— (a mellékletekben.)

„A japániakat illetőleg: „Ismételem: Imaoka Gyuicsiro (vagy Dzsucsiro)-val a II. háború előtt leveleztem és egy levelét ma is őrizem. Ha tehát vele Maga is levelezésbe kerülne, kérném neki tiszteletteljes üdvözetem tolmácsolná. Lehet hogy emlékezik rám sőt, mivel Magyarországon is élt, talán az akkor ott megjelent „*Kérdések*” és „*A lelkiismeret Aranytükre*” című kiadványaimat, számos újságcikkem és lapokbani tudományos tárgyú vitáim is olvasta s nem lehetetlen, hogy épen innen származik az, hogy a kedves Zsuzsa által most megküldött újságcikk szerint ama japánok elfogadják miszerint a magyar a turáninak nevezett faj ősnépe.”

Munkamódszere: „...Ez tehát az én módszerem: nyelvészet és néprajz együtt, ami eddig nem volt szokásban!”

Tanító levél az ősvallással kapcsolatban 1928.II.14.-én Szépvízi Bélának:

“...*Amit önök most ősvallásnak neveznek, vagy sejtenek, nem állaná ki a tudomány kritikáját, sem a kereszténységgel való versenyt, mert az nem más, mint csupa meg nem értett maradvány, veszett fejszének még csak a nyele sem, csak buborék amely a mély vízbe esett fejsze után felszáll és elpattan.*” (Ezt még további fejtegetés is követi – tanítani kellene. Jegyzetek 170.old.)

Dr. Varga Zsigmond dombóvári ügyvéd barátjához írt levele:

Írod: mit szólhatnak etimológiáimhoz a nyelvészek? Úgy mint eddig: vagy megpróbálják cáfolni vagy pedig igyekeznek agyonhallgatni, nehogy az ázsiázásuk összeomoljon. Nem tudom „*Kérdések*” című művem ismered-e. Egy Hajnóczy nevű tudós megpróbálta cáfolni, egy folyóiratban velem vitát folytatott de teljes vereséget szenvedett. Ezután senki sem mert velem vitát kezdeni, sem a fölödött 100 kérdés valamelyikére felelni. Közlöm Veled itt egy nyelvészeti megállapításom, amilyen azonban van akár száz is:

Nyelvészeti tények:

1.) az egytagú szavak rendszeren ős-szavak is (kő, víz, fa, láb, kéz stb.), amelyek az illető nyelv őskorából származnak és ezek egyúttal „*természeti szavak*” is, mivel természeti dolgok megnevezései. A többtagú szavak az egytagúaknál föltétlenül későbbi keletűek, bár azért még mindig lehetnek természeti szavak, de lehetnek már *műveltségi* szavak is.

2.) Műveltségi szavak például: kapa, eke, írás, főzés, papiros, vízvezeték, amelyek majdnem kivétel nélkül többtagúak. A műveltségi szavak mind valamely ős-szó továbbképzése révén keletkeznek, vagyis: műveltségi szó keletkezik ős-szóból de sohasem keletkezhet ős-szó műveltségi szóból. Például: víz ős-szó. Ebből lett: vízvezeték műveltségi szó. De a víz ős-szó nem keletkezhetett a vízvezeték műveltségi szóból. Csak megfordítva lehetséges.

Ez alaptörvényeken épül föl a következő megállapításom:

Kő. Magyar természeti ős-szó. Egytagú, amiértis bizonyos hogy az őskorból származik, még a Kőkorszakból. Régi nyelvünkben megvolt ke, kó, ka, kú alakban is és népünk kű-nek ma is ejti.

Népünk fürdéshez vizet ma is melegít úgy, hogy gödörbe vizet hordván, abba tűzben megtüzesített köveket dobál. Például Erdélyben: Kalanfűdő. Ez természetes kőmedence, amelyben a vizet így melegítik.

Ugyancsak Erdélyben, de egyébütt is, népünk kászuban (fakéregből készülő edény) főz úgy, hogy a benne levő vizet tüzesített kövekkel forralja. Az ilyen főzést, amint az az *"Ethnographia"* folyóiratban is elmondva, a nép kövesztésnek nevezi sőt némelyütt a mai cserép- vagy vasedényben, rendes tűzhelyen való főzést is még mindig kövesztésnek nevezi.

Táblázat.

a következő oldalon:

Az eredeti ős-szó: ka, kó, kú, ke, kő.

Elsőfokú származékai:

1. kovasztani, kohasztani, köveszteni. Olasz: cocere, olvassad: kócsere; cuocere, olvassad: kuócsere. Német: kochen. Szláv: kuhati.
2. kova. Finn: kova = kemény.
3. kemény.
4. finn: kive = kő.
5. kopogni, koccanni.
6. Olasz: cozzare, olvassad: koccare.
7. Szláv: kucati = kopogni, koccanni.

Másodfokú származékai:

1. konyha. Olasz: cucina, olvassad: kucsina. Német: Küche. Szláv: kuhinja. Szláv: kuhar, német Koch, olasz cuoco = szakács.
2. kovás, kovács. Szláv: kovac = kovács. Szláv kovati = kovácsolni. Olasz: coniare = kovácsolni, olvassad koniáre.
3. szláv: kamen = kő. Szláv és oláh: kremen = kovakő. (A magyar kemény szóból; tehát másodfiak.)

A magyar szavak aláhuzvák

Kitűnik e táblázatból nem csak az, hogy a magyar kó, ka, kú, kő ős-szóból származik a köveszteni = főzni és a konyha szavunk, hanem hogy az összes árja főzést, szakácsot és konyhát jelentő szavak is mind ősnelvünkből származtak; amiből azután az is következik, hogy az ős-árja elődeinktől tanultak meg főzni is, mert ha az

említett első, ősi főzésmodot maguk találták volna föl, akkor a főzés nevet a maguk követ jelentő szavából képezték volna de bizonyára nem a magyar követ jelentő szóból. Hiszen az árjáknál a kő neve: petra, saxum, sasso, Stein alakú. Igaz hogy ezekkel szemben a szlávban a kő neve kamen, csakhogy ez az árja nyelvekben elszigetelten áll, tehát: idegen elem; kéttagú, tehát nem eredeti ős-szó, vagyis világos, hogy a magyar ka = kő szóból származik, sőt nem is ebből magából hanem ennek csak egy magyar származékából, a kemény szóból, amelynek ősidőben kamény változata is lehetett. E magyar kemény szó pedig azért származott a kő nevéből mert az ősember szemében, aki a vasat még nem ismerte, a kő és a keménység fogalma összetartozott. Egyébként is a természetben előforduló legkeményebb anyag valóban kő: a gyémánt.

Hogy a magyar kova szavunk is az ősi kó = kő szavunkból származott, az eléggé világos. A kova egy igen kemény kőnem, amelyből az ősember szerszámait, fegyvereit készítette. Ezért lett e szavunk: kova = kemény a finnben. De maga a finn kive = kő is származék, mert hiszen már kéttagú. Világos, hogy a magyar kovács szó eredeti értelme kovás volt és azon embert nevezte meg akinek mestersége volt a kovakőből való szerszámok, fegyverek készítése. Holott addig a magyar kovács szót mindenáron a szláv kovac szóból akarták származtatni!

A kő ütődésekor koccanó, kopogó hangot ad, épen azért mert kemény. És lám, az árja nyelvekben is kucati, koccare, perkuotere jelent kopogást, ütést. A kovács mestersége üzésekor kővel foglalkozott és hangos kopogó zajt okozott. Olasz koniare, szláv kovati = kovácsolni.

De a kovakő szláv neve kremen. Világos, hogy ez is a magyar kemény szóból származik de egy közbeékelte ř hanggal. Ezen közbeékelés ősnyelvünk egyik sajátja volt. Hogy levelem a végtelenségbe ne nyúljon ezt nem magyarázom tovább, csak fölemlítem, hogy ez az árja nyelvekben ismeretlen jelenség. De mégis a német Scham = szégyen szónak pontos de szintén ř közbeékeléses megfelelője a szláv sram = szégyen. Ebből is az következik, hogy e szavakat az árják tőlünk vették, aminek azonban még igen sok más bizonyítéka is van.

Az olyan táblázatok mint a fönti minden árja vagy indogermán avagy zsidó ellenvéleményt összeomlasztanak, amiértis komoly vitába Hajnóczy óta (aki állítólag sváb és igazi neve Haynau volt) nem mert velem senki kezdeni. Az ilyen táblázatok összeállításához nem is elegendő csak a nyelvészet, amely hiszen csak a szavak hangalakjával (hangzásával) foglalkozik. A biztos helyességhez a néprajz (ethnographia) is szükséges, vagyis az illető szavakkal együtt azt is figyelembe kell venni ami azok jelentésével néprajzilag is összefüggésben van, jelen esetünkben például a főzéssel, de az ősi, kővel valóval és a kovácsmesterséggel, de azonos az ősi kovássággal. **Ez tehát az én módszerem: nyelvészet és néprajz együtt, ami eddig nem volt szokásban!**

Itt megemlítem, hogy az Artur legendával foglalkozva azon Brit-szigeteki ősemlékkel találkoztam, hogy a kövesztés mesterségét az ott lakók a szarmata harcosoktól tanulták meg.

Adorján irodalma: -- mellékletben

Segédkönyvek:

Magyarságtudományi Füzetek 13. Sz.

Tomory: Szerves magyar nyelvtudomány

Kérdések

TOMORY ZSUZSA

II. ELŐADÁS

Ismerjük meg hazánkat Szent helyeink

Hazánk minden rögét szentként, élete édesanyjaként tisztelte népünk, a most divatos Gaia elméletet korokkal megelőzve. A férfiak kalap levéve, imádságos lélekkel vetették el a jövő életet.

Szentek voltak hegyeink, völgyeink, forrásaink, ezek felsorolása egy életet követelne. Csak a születésünkhöz legközelebbieket említem: a Csallóköz, s az erdélyi tündérváratok hiszen csak gyér említésükkel találkozunk, történelmi irodalmunkból pedig talán teljesen hiányoznak is.

Pilis hatalmas multját most tárják fel az életüket erre szentelők. Eredményeik ismertetésére ők a hivatottak. Mátraverebély és Bény szent forrásainak eredete Szent László királyunkhoz vezet. Bényhez még visszatérünk emlékező útunkon.

CSALLÓKÖZ

Magyar Adorján összegező munkájának minden sora Kárpát-medencei őshonosságunk egy-egy bizonyítéka.

**Őshazánkat a Csallóközi szent szigeteken ismerte fel,
mely a Tejútban levő Fényesköz földre vetült mása.**

Mielőtt összetévesztenénk a csalló szót a csalóval, meg kell említenem Ipolyi Arnold és Magyar Adorján magyarázatát, mely szerint a *csalló* szó a *csillogó, fényes, csillámló* szavakkal rokon. A Csallóköz Földanyánk anyáöle, ahonnan gyermekei elindultak az élet útján.

Őseredetünk helyeként a Csallóköz és vidékét említi gyakran. Hely adta lehetőségek szerint most valóban csak vázlatosan hozom az ezzel kapcsolatos meglátásait, hivatkozva Az ősműveltség 230-231 oldalaira.

Csallóközünk alakulása Magyar Adorján rajzai

E képek a Duna kialakulása előtti és utáni helyzetet ábrázolják, majd Sanudo térképét, végül a már kialakult Csallóköz ábráját.

Földi paradicsomunk a kárpátmedencei őstengerbe torkolló Duna deltája volt, s később, a feltöltődés idején a négy folyó ölelte, Európa legnagyobb folyami szigete. A Duna ágak elágazási pontján található Pozsony, mely szó P-s, F-s gyöke kilövellést jelent, melynek a német Pressburg tökéletes fordítása. Pozsonyunk létének emlékét vitték magukkal őstörzseink a Tigris és Eufrátesz vidékére, s őrizték meg Pison név alatt. Maga a négy folyó e területen nem található, s a világ nagy folyóival igyekeznek ezen űrt behelyettesíteni, mint a Nilus és a Ganges. (Űrfelvételek nyomán feltételeznek egy eddig nem észlelt, valahai harmadik folyót e helyen.)

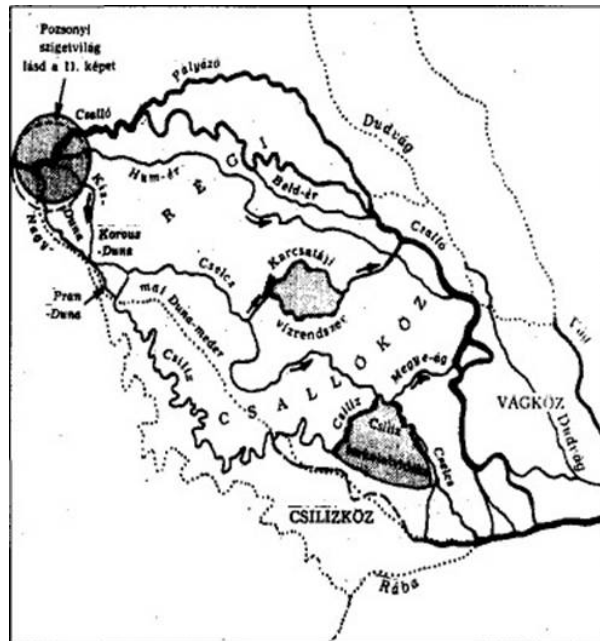

Az ősműveltség 230-231. old.

Sanudo velencei történész (1466-1536) *Diarii* című műve értékes korszakot fest. Lelkes könyvgyűjtő is volt, s előszeretettel szerzett be minden elérhető régi térképet, kéziratot, ritka könyveket, néprajzi műveket. *Vite dei dogi* 1490-ben írt műve Velence alapításától követi a Dogek életét.

Európáról készített térképén a Csallóközt Európa méretűre rajzolva kiemelten hozza, ezzel az emberi történelemben betöltött fontos szerepét emelve ki. Itt kialakulásának körülményei is szerepet játszanak. “A miocén kortól kezdve folyamatosan süllyedő területről van szó, amelyet az itt megjelenő Duna és mellékfolyói töltöttek fel üledékeikkel. **Így jött létre Európa legnagyobb folyami hordalékkúpja, a Szigetköz és a Csallóköz területe.**” (<http://hu.wikipedia.org/wiki/Kisalf%C3%B6ld>)

A Csallóköz vízrendszerével foglalkozó tudományos munka ilyenek mutatja e területet:

A középkori Csalóköz fontosabb Dunaágainak előzetes vázlata. (Püspöki Nagy Péter: A Csalóköz vízrajzi képeinek története Strabon Geographikájától IV. Béla koráig. L.: Új Mindenés Gyűjtemény. Madách 1985. 97. old.)

Itt még tisztán látszanak az ősi Csilizköz nyomai, mely ősrégünk szerves része.

*

Napjaink jóindulatú bírálói is elvetik a Csalóköz ősi jelenlétének lehetőségét, utalva földtani változásokra, ezért fel kell hoznom a Duna mai tudomány megállapította történetét és ősidőkbe nyúló jelenlétét:

Dunánk születésének történetét **Bill Butler** *Ancestral Rivers in Europe* (Európa ősi folyói) a következőkben ismerteti:

„A Duna emelkedése a hegyek bal partján kb. 200 lábnyival, jobb oldalon pedig kb. 100 lábnyival van a tengerszint felett. A folyam melletti erdélyi alpok alig 2000 lábbal vannak tengerszint felett, s így a folyó melletti szakadék kb. 2000 láb mélységű.

Az erdélyi alpok kora nem ismert, de szemmértékkel mérve teljes felemelkedésük 30 millió éves lehet. A gyakori földrengések felhívják a figyelmet arra, hogy e hegyek még mindig emelkednek.

Amikor a Duna eredetileg medrét alkotta, az erdélyi alpok még nem léteztek, s ezek hiányában az ősi Duna még lapályokon át folyt.

A Duna jelen magassága megközelíti a 30 millió évvel ezelőttit. Tehát nem a Duna vágott magának utat a hegyeken át, hanem a hegyek emelkedtek fel körülötte.”

A továbbiakban József Attila *A Dunánál* című költeményének gondolatmenetét követem, részletekben:

József Attila:
A Dunánál.... (1.: melléklet)

*“A rakodópart alsó kövén ültem,
néztem, hogy úszik el a dinnyehéj.
Alig hallottam, sorsomba merültem,
hogy fecseg a felszín, hallgat a mély.
Mintha szivemből folyt volna tova,
zavaros, bölcs és nagy volt a Duna.*

.....

**Én úgy vagyok, hogy már száz ezer éve
nézem,** amit meglátok hirtelen.

*Egy pillanat s kész az idő egésze,
mit száz ezer ős szemlélget velem.*

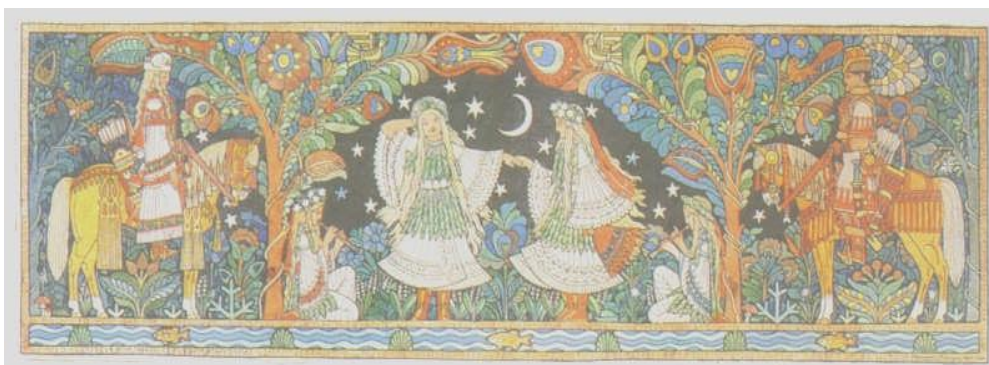
....

*A világ vagyok - minden, ami volt, van:
a sok nemzedék, mely egymásra tör....”*

“Hasonlóképpen az Olt folyó kb. 1200 lábbal van tengerszint felett közvetlenül a hegyekkel való találkozása előtt, s a túloldalon 600 lábbal van tengerszint felett. Az erdélyi alpok 6,500-7,000 láb magasak a folyó mindkét oldalán, egy 10 mérföldes távolságon belül. A szakadék mélysége tehát egy mérföld, mely körülbelül azonos Arizona Grand Canyon-jával.”

Az Olt földtani történelme bizonyos szempontokból hasonlít a Dunáéra, amennyiben mindkettő az erdélyi alpok között is folyik, bár az Oltot környező hegyek sokkal magasabbak.¹

**Az emberiség csallóközi hona ringatja máig a valahai Aranykor egyetemes emlékét,
melynek lelkeségét, nyelvét, művészetét magyar népünk őrzi legtisztábban**

¹ Angolból fordította Tomory Zsuzsa.

<http://www.durangobill.com/AncestralRivers/AncestralRiversEurope.html>

Magyar Adorján műve, Magor és Ilona, Hunor és Temise násza (640. old.)

Hasonlítsuk össze népünk által őrizett, fenti Éden képét a világ egyéb ábrázolásaival. Az egyik a szereplők tündérruhában, pártában, valóban „paradicsomi” környezetben található, a másikon két mezítelen ember, testrészeit egy-egy fügefa levéllel takarva, a fán minden összefüggés nélküli kígyó cseveg. A két kép élesen kiemeli az első kép mögött álló gazdag, s így ősbibb műveltségét, melyet az átvevők nem ismertek, s így nem is érthették.

*

Tudomány:

**A Csallóköz nevét a valamikor a Dunába torkolló Csalló folyótól kapta. A monda szerint egykor a tündérek birodalma volt. Bővelkedett természeti kincsekben, ezért is nevezték „Aranykertnek” – mondja a mai, hivatalos tudomány. <http://hu.wikipedia.org/wiki/Csall%C3%B3k%C3%B6z>

Magyar Adorján rokonnépeink teremtéstörténeteit is vizsgálva elmondja², hogy regéink szerint Örök-Öregistenünk élet- és földteremtő szándékkal megkérte fiát, szálljon bűvárcakcsa képében a teremtés mélységes tengerébe és hozza fel a szunnyadó³ (szunnyadó) szemeket. Fia teljesíti kérését, Istenünk e szemeket tenyerébe veszi, melengeti, majd elkezd a világmindenségbe szétszórni, hinteni, **himletni**, melyek az Ég tengere színén felébredtek álmukból, s növekedtek, szaporodtak, egymáshoz is tapadtak. Alvó szemekből így született számtalan **világ**, s ezernyi **virág** között is a legszebb, Tündérszép Ilona, ki Magor szerelmes hitvesévé, jövendő Földanyánkká vált...

Ezen Isten-melengette, ezernyi élet milliónyi változtait szülő szunnyadó szemekben a **Teremtés összejtjeire** ismerem... A teremtés szent világának dalnok, József Attila ismét figyelmeztet bennünket, ezúttal a teremtés összejtjeire.

*“...Meggzólítanak, mert ōk én vagyok már;
gyenge létemre így vagyok erős,
ki emlékszem, hogy **több vagyok a soknál,**
mert az összejtig vagyok minden ōs -
az ōs vagyok, mely sokasodni foszlik:
apám- s anyámmá válok boldogan,
s apám, anyám maga is ketté oszlik
s én lelkes Eggyé így szaporodom!”*

Tündér őseink földre érkezése regéink szerint akkor volt, amikor a Csallóköz még nem volt Csallóköz, Ipolyi gyűjtései szerint.

Máris hallom: ez buta mese!
– Kérem magyaráznák meg!

² Magyar Adorján A Csodaszarvas 140-144. old.

³ székely tájszó

E megjegyzés is **fontos időmeghatározó**, amint a tudomány mai állása ezt meg is tudja válaszolni, hiszen a fentiekből tudjuk, hogy **a Duna és hordalékszigete 30 millió éves múltra tekint vissza.**

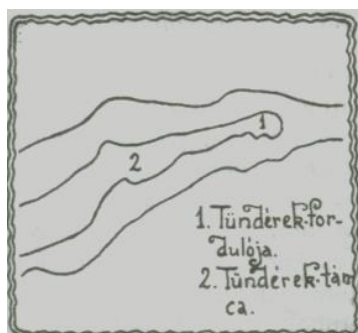
Regéink szerint itt és ekkor alakult ki a világ Aranykora, melyről majd minden műveltség tud egyet, s mást, de helyét nem ismerik, valóságát vitatják, lelkületét csodálják, de nem értik. E boldog, békés, csallóközi aranykor addig tartott, amíg aranyéhes idegenek lehetlenné nem tették e békés fejlődést. Ekkor tündereink téli szállásukra Erdélybe menekültek. Menekülésük közben elvesztett arany hajszálaik megeredtek, s emlékként árvalányhaj alakban hagyták maguk után népünknek. A magyar azóta is, minden fényes aranyról többre becsüli az árvalányhaját **Az árvalányhaj első megjelenésének közzettani ideje árulja el számunkra az Aranykor hanyatlásának évszámát is.** (Itt figyelembe kell venni, hogy csak a Csallóköz és a Bécsi Alföld közötti területen honos árvalányhaj évszámát vegyük figyelembe.)

Magyar Adorján *Az ősműveltség* című munkája 177. oldalán rajzban hoz egy régi római és renaissance korbéli kígyó és delfin ábrázolást, melyen mindkettő agykoponyája a mainál magasabb, fejlettebb, mely ábrázolásmód még a XIX. századig is fennmaradt.

„Szerintem a hagyományos ábrázolásmód annak homályos és öntudatlanná vált emlékezte, hogy az állatok feje valamikor, ősrégi időkben valóban ilyen volt és hogy tehát a maiaknál értelmesebbek: emberiebbek voltak. Aminthogy sejtelmem szerint valamikor, ősrégi időkben valóban ilyen volt és hogy tehát a maiknál értelmesebb és az emberhez közelebb álló emlős-, hüüllő- és kétélű állatoknak is és hogy mindezen állatok talán már millió évek óta folytonos szellemi hanyatlásban, de egyúttal folytonos testi specializálódásban vannak. Sőt nem hallgathatom itt sem el azon sejtelmem, hogy ami a szellemi hanyatlást illeti, még az ember sem képez kivételt, vagyis, hogy volt, valószínűleg a Jégkorszakok előtti ősidőkben, a mondák „aranykor”-ában egy idő, amelyben az ember szellemi képességei a mainál sokkal nagyobbak voltak..... Mivel azonban amaz ősidőkben Földünk még igen kevésbé volt benépesülve és az ember megélhetése az akkori örök tavaszban igen könnyű volt, technikai ismeretekre semmi szüksége nem volt és élete az oly védett és jól elzárt területen, mint a Csallóköz szigetei békés boldogságban telt, ahol minden szellemi képességét úgyszólván kizárólag szellemi képesség fejlesztésére fordíthatta, amely műveltségben tehát még csupán a társadalmi együtt szépítésének, eszméknek, ismeretei gyarapításának, költészetének, művészetnek, zenének és a szerelemnek élhetett, amelyek révén – amint erről már fentebb írtam – szellemi képességei ezredévek alatt folyton gyarapodtak és amely fölfejlődésnek csak egyrészt a túlszaporodás folytán, áldatlanabb területekre való kivándorolni kényszerülés, másrészt a bekövetkező Jégkorszakok vetettek gátat és okoztak visszafejlődést, szellemi hanyatlást is, amit az emberiség az így elvadult és vérengző természetűvé lett emberfajok gonoszságai miatt ma is sanyli még.”

Ipolyi megemlíti⁴ a sellők és csillagok regebéli összefüggéseit, melyeket a **tündérfő** és **sellő** csillagnevek őriztek meg: „...a néphit szerint a tündérek laka a nap, hold és csillagokban gondoltatott, melyek sugarain a földre szállnak; vagy hármasan mint nap-, hold-, és csillaganyák, testvérek, sógornókkint személyesítvén, és ismét a tündérgyermekek, hölgyek, királylányok, hősök homlokukon csillaggal születnek, mi már, mint fensőbb égi, isteni eredetük ismertető jele.” Ezen ősemlékek szerint a vízi elindulás, a csillagkapcsolat, földi létünk előfutárai: ezek is az Isten tenyerében melengettett életmagok termései.

⁴ Ipolyi Magyar mythologia II.45

Ősregéink emlékeznek az ősi, csillagbölcsödei elindulásra, honnan Csodaszarvasunk a Hattyú csillagkép α és ξ jelölte területére ment⁵, mely helyeket népünk Tündérek tánca és Tündérek fordulója néven ismert. Hihetetlen, de Ipolyi nyomára bukkant annak, hogy milyen táncot is lejthettek ezek a csodaszép, fehér arcú, arany hajú, arany ruhás, táncos tündérek: kedves táncuk a lapockás tánc, melyet a magyar lányok a 'tündérek jövének' éneket dalolva máig is járnak. (Dallama: Szabolcsi Bence: A magyar zene évszázadai I, II, 383. old. 28.sz.)

LAPOCKÁS TÁNCZ

K. 138/b.

((314.) Közl. Seprődi IK 1909. 391–92., Burlas–Fišer–Hořejs i. m. 161. l. J. Pohanka, Dějiny české hudby v příkladech, Praha 1958. 103/f szám.)

Tündérek érkeznek Fejér Közön (Tejut) jövének. Hozzánk leszállanak, szép leányt keresnek népdal, amire Török Erzsébet volt szíves felhívni figyelmemet, mondja az idézett cikk.
(www.sztaki.hu/providers/andrassykurtajanos/Downloads/MagyarNepmuveszetOsisege.pdf - Hasonló oldalak)

Királynőjük, s egyúttal Ősanyánk, **selyemsárhajú Tündérszép Ilona** ágya a **Szarvasnyom** csillagképben nyugvó sarkcsillagon függött. Ez a szervezett tündér társadalom leggyakrabban királynő uralma alatt állt.⁶ A később földünkön meghonosodó tündértársadalmat tükrözik az itt kialakult, anyajogú, békés társadalmak, s magyar műveltségünkben megőrzött magas szellemi műveltség. A boldogság honában élők kedvük szerint tudták alakjaikat változtatni, láthatatlanná válva hatalmas területeket bejárni. Tündér Ilona gyakran hattyú képében jelent meg, az égi tengerben úszva, dalolva. Eme égi, csallóközi, fényesközi Tündérországot, aranykertet óhajtották meghonosítani a Duna négy karja ölelte földi Csallóközben. E vidéket már ismerték, figyelték, hiszen már akkor e földön jártak, amikor a

⁵ Magyar Adorján Az ősműveltség 229. old.

⁶ Ipolyi IV. Tündérek c. fejezete.

Csallóköz még nem volt Csallóköz. A korábbi, földtani adatokból tudjuk, hogy a Duna kialakulásának ideje 30 millió éves múlta tekint vissza.

Ősanyánk, a „**Tündérszép Ilona**”⁷ e földi lakóhelyeként a Csallóközt jelöli meg hagyományunk. Ilona, mint neve is elárulja, az Élet Anyja, ősanyánk. Tündér szavunk fényt jelent, s következésképpen szüzességet is. A *szép* jelzőt napjainkban ruházták rá a „Babba” szóval Szűz Máriára, kit csak hazánkban neveznek Szép Szűz Máriának. Egyedi magyar **Boldogasszony** neve is valaha Tündérszép Ilonával volt kapcsolatos, mely név megőrződött **Boldogasszonyfalva** nevében, ahová felutva az aranyat „*kérve kéri, tekenővel mérik*” gyermekjátékaink hagyományörző szavai szerint. (I:136) Tündér neve az e földön túli elindulás emlékéhez köti. „Csallóköz, *mielőtt még Csallóközzé lett, volt a boldog aranykert, melyben az aranyhajú tündérek laktak, jártak, keltek*”, mondja Ipolyi. Ugyancsak ő idézi Karcsayt, ki a következőket mondja: „*midőn Csallóköz tája még oly gyönyörű volt, hogy aranykertnek neveztetnék, sok tündér lakta akkoron; a nagy Duna szigetei voltak legkedvesebb mulató lakhelyeik, ott járt hajdanta um. Tündér Ilona is, mint hattyú úszkálva a Dunán. Vízi tündérpalotáikban mondhatatlan fény és gyönyörűség uralkodott, aranytól és gyémánttól ragyogott ott minden; vízi tartományaik messze terjedtek el onnét egész a tengerig.*” Csallóköz-Püspök-i hagyományaink is **emlékeznek egy olyan korra, amikor a Csallóköz még nem létezett**, szép aranyhajú tündérlányok jártak. Ezen gondolatokról emléke a regéinkben, ősi imáinkban megőrzött képek: aranyvessző, aranyalma, arany kapú, s az arany híd is.

Karcsay, s Magyar Adorján szövelemzése szerint **csalló** szavunk fénnel, hullámmozgással kapcsolatos, s rokon **sellő** szavunkkal is. Mindketten a Csallóköz nevét Fényesközként értelmezik. Hontban, Földemes és Palást között fennmaradt azon tündérekkel kapcsolatos emlék, mely szerint gonosz emberek érkezésével költöztek el onnan a tündérek. Menekülésük közben elhullatott arany hajszálaikból termelt az első árvalányhaj. *Magyar ember mindig többre értékeli azóta is az árvalányhaját az aranytól, s ez egyúttal legfőbb ismertető jele.*

Selyemsárhajú Tündér édesanyánkról szép dalban is megemlékezik népünk: „**...Selyemsár haja, Magyar Ilona...Koszorúja gyöngy...**”

.....

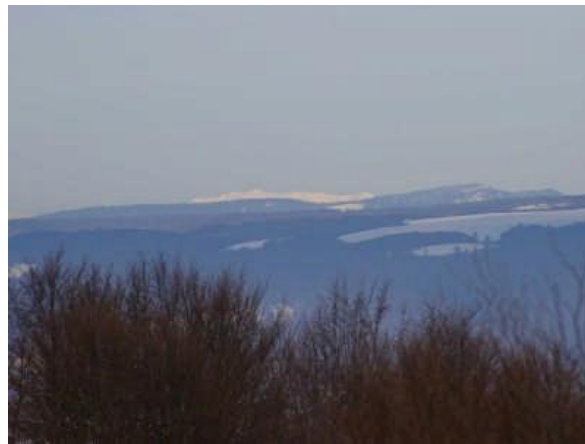
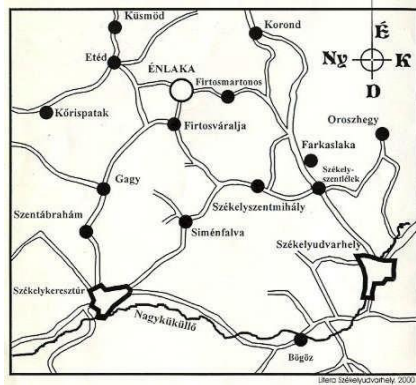
Erdélyi tündérvárak:

A menekülő tündérek a Csallóközből téli szállásukra, Erdélybe költöztek.

„*De nálunk ezen felül még határozottabb néphagyományok is fennmaradtak, így tartá egy régi néphit kitűnőleg Erdélyt a tündérek lakának*” (Ipolyi 131. old.), még pedig Tündér Ilona Tündérországának egy részeként ismerték. Az erdélyi tündérvárak sorába tartoznak **az aranyi, kecskekői, firtosi, tartodi, torjai, tündérlonai, kolozsvári várak**, s ezek egyúttal a hétvár, hétország, tehát a hetes számmal kapcsolatos hitvilág részei is.

Firtos és vidéke képei Vetráb József Kadocsa jóvoltából

⁷ Ipolyi Arnold Magyar mythology I:132 old.

Firtos várának vidéke. Az ősvárat tündérek építették “azon melegiben”, amikor Isten megteremtette a világot, estére be is költöztek a rege szerint

Firtos várhegye

Tartod likasköve

Tartód vára

További erdélyi lakóhelyeik (Ipolyi II.):

Pogányvár, Kamorvár, Bálványos Vára (II.254)

Kézdi-Vásárhelynél Tűzhalom

Bondavára a Rabonbánok helye a Nagy Küküllő jobb partján (II.253)

Pogányvár – a Jenői hegységben az Oltárkő közelében, Erdélyben Mezőbánd mellett Szilágysomlónál

Bálványos vár: Erdélyben három van, K. Szolnokban, Kézdi és Csíkmegyékben a Szépvíz folyam mellett, az előbbi a Szt. Anna tavánál (II.254)

Bálványos vár: Óriás tündérlányok építették akkor, amikor a kövek még puhák voltak (I.291), tehát -- feltételezhetően -- az elkövesedés előtt.

(E puha köveknek is hatalmas jelentősége van, s egy 250.000 éves ősműveltséggel kapcsol össze – félvilággal odébb...)

“...E vár (Bálványos vár) mind fekvésileg, mind kiterjedésileg, valamint építészetileg is legjelentékenyebb volt ős váraink között; mert a várfalak, melyek a hegység egész fennlapját kör idomban körülölelik, 2000 lépés kerülettel bírnak. E fal pedig roppantságával méltán bámulatra ragadja a szemlélőt, a mennyiben az nagy trachytdarabokból két öl szélességben volt forró mézszel oly szilárdan alkotva, hogy ezred év rombolásaival is dacolva, épebb helyein még most is 4–6 láb magasságban fennáll, hol elpástosodott (gyep-lepte) vonalán százados fenyőfák nőttek fel.

Ily imposans, ily megrendítően nagyszerű rommaradványokat honunkban sehol sem láttam, oly nagy mérvűek azok, hogy csak Tiryns és Mycene cyclopsi maradványaival lehet egybehasonlítani. Csuda-e azért, ha ezen valójában óriási művet olyan óriások által építetteti a nép, kik egyik lábukat ide, másik lábukat pedig a szoros túli *Csereánosra* helyezve, hajoltak le az Oltból vizet meríteni; még pedig oly nagy edénnyel, hogy az Olt vizének folyása fennakadt. (*Valjon ezen regében nincsen-e vonatkozás a tusnádi szoros geológiai képződésére, melyről alább fogok szólni.)

E vár *Bálványhegyi várnak* is hivatik, mivel hagyomány szerint ott bálványoknak áldoztak. S nem is lehetetlen, hogy az összefüggésben volt az ősök vallásához oly szilárdan ragaszkodó Aporoknak torjai határon lévő Bálványos várával, és hogy az szintén az ős szittya vallásnak volt egyik utolsó menhelye, hol a mindinkább tért foglaló keresztyén hit ellen védte magát. (*A vár közelében Halomoldal, Nagy-Halom stb. jön elő. Valjon nem a Halom-nem vára volt-e ez? E nemből még 1462-ben Kászonban éltek Kállay szerint. (Hist. ért. 2. szakasz 5. lap.)) Mindenesetre bár melyik nép építette is az e vonalon lévő sor-erődöt, az hatalmas és hadtanilag kifejtett nép volt, mely a tusnádi hegyszorosnak jelentőségét felfogni és méltányolni tudta; azért látjuk Bodoknál, sőt Sz.-Györgynél is az Őrkőtől kezdve egy hosszú sorát a váraknak (bodoki, Kinczás, oltszemi Mikóvár, Vápa vára, Sólyomkő vára), melyek nemcsak hogy láttani egybeköttetésben voltak egymással, hanem a tárgyalásunk alatti csíki Bálványos vár által egybeköttetésben álltak Csikszék azon várlánczolatával, mely, miként e munka II. kötetében felfejtetett, a Hargita alján egész Szent-Domokosig sorakozott.

Tündér őseink hagyatéka most van végveszélyben Verespataknál, ahol aranyéhes idegenek árasztják el szennylével kies, virágos, székelykapus, békés völgyeiket. A csallóközi történet megismétlődik...

A magyarság őseredete

Őseredetünk főbb ágazatai:

a. Szellemi

Tanuja hangtanunk. Minden hangnak értelme van, hangok anyagban való megjelenése az illető hangra jellemző, olyannyira, hogy mint olvasókönyvből: elolvashatjuk üzenetét. **Minden hangunk a teremtés ősidejét idézi, s önálló értelme van. Ezért természetes az, hogy nyelvünk nem változott az elmúlt ezredek alatt.**

b. Földi -- tanuja a teremtés anyag/erőny (energia) egyensúlyában rejlő lehetőségek végtelensége, s ezeket őriztük meg nem mese meséinkben, legendáinkban, ősimáinkban. Erdélyi Zsuzsa gyűjtötte ősmagyar imákban például ismert fogalom a „nagy robbanás” előtti állapot, amit népünk „*a teremtés szünetes közepe*” gondolatban tart számon.

A Teremtés kezdetének emléke nyelvünk szerves része

Műveltségünk és történelmi eseményeink őseredetét mindig a csillagvilágban kell keresnünk. Életünk első rezdülését, s ezzel együtt nyelvünk kezdetét a Teremtés első pillanata előtti ősnnyugalomban találjuk, majd a kétféle fény felragyogása pillanatában kell keresnünk.

Csak rezdülésnyi Magyar Adorján idézet e tárgyban, amikor *A Csodaszarvas* című műve 120-121. odalain magyarázza a fény-hő-hang-szín összefüggéseit:

„...E hangok, színek, hőfokok és alakzatok (formák) harmóniájával és egymásnak való megfelelésével függ össze. Ősnyelvünk a Természet Törvényeinek hangokbani kifejezése volt, de aminek még igen világos nyoma van meg mai nyelvünkben is, holott amennyiben sokkal későbbi kialakulásukkor ősnnyelvünk reájuk hatott. Amint azt a csillag és csilingel szavaink azonos szótöve is mutatja (a magyarban és más nyelvekben is csill-,sill-, csell, sell szótöveknek (röviden ejtett é hanggal, tehát é-vel) egyaránt van csillog, villog és cseng, csilingel értelmük), lehet azt is következtetnünk, hogy az ősök tudták valamikor nem csak azt, hogy a fény és hang egymáshoz hasonló hullámmozgások (a régi magyarban sellő, csellő, csele, csalló, salló hullámzó, kigyózó mozgást jelentő szavak voltak), de megállapították volt azt is, hogy a fehér szín, a fehér fény (amilyen a csillagok többsége színe is) és a magas hangok (csilingelés) egymásnak megfelelnek és, hogy a csilingelés ritmusa is megfelel a csillagok csillogásának, vagyis hogy ami hangban csilingelés: az a fényben csillogás. Ezért őseink karácsonyi szertartásából – amelyben a csillagoknak oly nagy szerepük volt – sohasem hiányozhattak a csilingelő csengők sem ...

Megállapíthatjuk továbbá azt is, hogy az i, ü és é magánhangzók a rövid közű, gyors hullámoknak, magas hangoknak és a hideg kék és fehér színeknek felelnek meg, az e, ö, á magánhangzók ellenben a nagyobb időközű, lassúbb hullámzásnak, a mélyebb hangoknak, melegnek és meleg piros és narancssárga színeknek; habár, a végletek érintkezvén, az igen magas hangoknak és az ezeknél ismét keletkező fehér és kékesfehér fénynek is ismét az i magánhangzó felel meg.” „...A lényeg az, hogy az alakzatoknak színben és hőfokoknak bizonyos hangok felelnek meg, ami már természetes azért is, mert hiszen a Mindenségben minden létező egymással összefüggésben, összhangzatosságban van, azaz: a Mindenség egy nagy összhang (harmónia). A diszharmónia önmagában nem létező, mert csak hiány, a

harmónia hiánya, a megfelelések hiánya, ami tehát az összhangzatosságnak néha bekövetkező megzavarodása... (147. old.)”

„...Ha tehát minden alaknak, testnek, színnek és hőfoknak pontosan megfelelő hangokat és azok magasságait is ismerjük, akkor hangokkal az illető anyagokra, testekre hatni is fogunk tudni...(148.old.)” „...Kalotaszegi magyar népi kapukon régen gyakori volt e titokzatos jel, vagyis: kigyó, fején csalogány... Szerintem ez a Teremtés, azaz Isten jelképe, aki a hitregék szerint hanggal, vagyis kimondott igékkel teremtette a Világot, ami azonban szerintem szintén jelképes beszéd és tulajdonképpen azt jelenti, hogy valamely hangadás által teremtett, azaz hangrezgés, hanghullámzás által a Mindenségben meglévő őanyag atomjait alakzatokban csoportosította, kényszerítette. Jellegzetes hullámzó mozgásával a kigyó tehát a hullámzást jelképezi, azt pedig, hogy itt hanghullámzást kell értenünk: a csalogány jelzi.(149. old.)”

Magyar Adorján: „...ismét és ismét azt is észre kell vegyük, meg kell állapítsuk, hogy a magyar nyelv a Természetnek, a természeti valóságoknak csodálatos kifejeződése, hangokbani tükörképe, ami a jövőben még sok kutatáshoz képezhet alapot.” (Kézirat: 2744)

Saját tapasztalatom szerint minden szín egy-egy érzelem összegezője, minden érzelem emlékek összessége – mindez a kezdeteikhez visszamenően.

Nyelvünk

Mai tudományunk a „Nagy robbanás” utáni világot így látja:

Az amerikai Discovery Magazin 1997. novemberi számában megjelent „A nagy robbanás visszhangja”⁸ című cikk a következőket mondja: „A nagy robbanás alkalmával kétféle fény született. Az első a robbanás pillanatával keletkezett, a második a mai napokban lévő fény, nem sokkal az ősködök rendeződése idején...” Majd: „A világ egy nagyon fényes és zajos hely a másodlagos fény és sugárzása miatt...” S „A teremtés anyagának hullámzása aligha több, mint hanghullámok a hatalmas, terjedő plazmában.” Itt ismét ámulattal kell néznünk nyelvünk és hagyományaink világára, mely magas mennyég hangosságáról, kacagó⁹ hajnalhasadásról beszél, korokkal megelőzve a mai tudományt.

Nyelvünk minden egyes hangjának a Teremtés első pillanatát rögzítő értelme van, s részletesen nyelvünkkel foglalkozó részben tárgyaljuk. Most néhány példát hozok:

É hangunk a megvalósult életet jelenti

G hangunk meleget és gördülékenységet közvetít. A teremtés melegét még ma is tudják az űrben mérni. Az élet jelenségei világunkban ragaszkodnak a gömb alakhoz, gördülékenységhez.

Ég szavunk tehát az Élet melegét, s megvalósulása alakját mondja el.

Az Ég szóval és hullámmozgással kapcsolatban elengedhetetlenül fontos megemlíteni az **Ég tengere** és az **Óperenciás** tenger közötti különbséget.

Ég szavunk értelmileg a határtalan világmindenséget és Istent fejezi ki. Az ég tengere kifejezés elmondja őseink azon tudatát, hogy a világmindenség hullámokkal terhes: az Élet

⁸ *Echo of the Big Bang*, by Gary Taubes, Discovery, November 1997

⁹ Kacag szavunk valaha fényeset is jelentett, amint az megmaradt kacagány, fényes öltözetet jelentő szavunkban.

hullámai — ezeket napjainkban csak külön-külön tulajdonságaik szerint vesszük számba, mint fény, hő, mágnesesség, villamosság, gondolat, érzelem, hogy néhányat említsek — hömpölyögnek és végzik alkotó, világfenntartó tevékenységüket. **Az ősteremtés idején őseink tudatvilágának részévé vált azon ismeret, hogy a világot fenntartó erőny, mint alkotója: Egy. Ezt az egy erőnyt nevezték Isten fiának, Fiacskának, Fényes Istennek, Szép Istennek, Boldog Istennek, a személyes ismeret ezernyi becéző szavával.** Ezen világteremtő erőny, a fény szárnyán közénk érkező **Élet**. Az Ős változatlanságban élő ÉG ura örök változásban fejezi ki önnön lényegét az Élet közvetítésével. Örök változatlanság — örök mozgás, hideg és hő, tűz és víz teremtésben egymásba simuló ellentétpárjai az eszközei. Az Élet megjelenési közege a Fény, ami szintén teljes egyensúlyban foglalja magában — a később más-más szerepeket kapó — erőt és anyagot.

Óperenciás tengerünk már a teremtésben résztvevő anyaggal kapcsolatos, s a földünket burkoltó vízpárát jelenti, melyről őseink tudták, hogy pereg, forog. Forog a föld mind e földi, mind légbeli „tengerével” együtt. Őseink tudták, hogy a földet vízpára veszi körül, hogy a kettő együtt forog, s ezt a tudást is nyelvük szerkezetébe építették, az **Óperenciás** szóban.

Ezen szükséges kitérő után vizsgálat alá kell vennünk azon állítást, mely szerint az emberi tudat a teremtés kezdetétől magába szívja a történetet, s ezt később, az anyagba ágyazott világban nyelvünk részévé is tette. Hogyan lehetséges ez? A választ csak **mindenkori tudásunk határáig tudjuk megválaszolni nyelvünk segítségével.** Jelenleg a quantum fizika új ismeretei segítik felismerni nyelvünkbe épített tudás mélységét, kiterjedését, s igen: hatalmát.

Néhány példát hozok most fel a mai tudás és a magyar nyelvészet szerves kapcsolatára:

Isten szólása nyelvünkben az **Íge** szóhoz kötődik: alany és állítmány egyben ez a szó, a teremtés folyamán még nem különült el erő-anyag szerepkörébe. Nézzük meg összetevőit:

i hangunk jelent **picinységet**, valamint a **hőmérséklet két végétét: hideget és izzást**

Népi emlékezetünk tud a teremtés „szünetes közepéről”, s a teremtés Ígését parányi hideg pontból indítja el, mely e folyamatban rövidesen izzásig feszül, **Íge szavunk tanubizonysága** szerint.

A teremtés rendjét őrző szóalkotásunk az Avar nyelvi őstörzs B, p, f, v - r szótárával:

Ar – erő, a teremtés őseje, egyúttal hímségi fogalom

Any – anyag a teremtés ősanja, Csipkerózsika álmából ébredő Nagyboldogasszonyunk,

Arany – ar+any kettejük tulajdonságait hordozó, életet dajkáló fény – a másodlagos fényteremtés korából.

A „Nagy robbanás” után működésbe lépő, **anyaggal kapcsolódó Egyetemes Élet a világ egyetlen erőnye (energiája), -- a most ismert energiák (fény, hő, elektromosság, stb.) ezen élet részei.** Ezt a felső ajakhangú B robbanás szerű megjelenésével alkották:

(Zárójelben szeretném megemlíteni Papini felfedezését a sejtek atomenergiájával kapcsolatban. Bővebben a Mellékletekben.)

Bar-anya – a Teremtés Őse

Bar-anya – a Teremtés Ősanja, Nagyboldogasszonyunk, kinek kebelében élő tűzek melengetik és teremtik a csillagokat, csillagvárosokat.

Bárány – kettejük első és egyszülöttje, fényszülte Napja, kit magyar őstörzsünk Magornak nevez, az m-g gyök alapján.

P hangunk szájunk középvonalában születik, s az anyagi világhoz jobban közeledő, átmeneti fogalmakat jelölnek e szavak

Pir
Parány
Pernye
Pörzsöl

F hangunk már jól érzi magát anyaggal való foglalatossága során:

Forog
Fúr
Forró

V hangunk életünk erősségének kifejezője, az anyaggal való közvetlen kapcsolatát ajkunk alsó vonalával alkotjuk, illetve fejezzük ki.

Vér – testi erőnk letéteményese

Vár – földi lakásunk állandóságának biztosítója

Virág szavunk a fény felé fordul, s átmenetet képez a „lebegő beszédű” (Erdélyi Zsuzsanna) palócok *világ* szavához

Imáink, hagyományaink

A Teremtés közvetlen megfigyelőinek emlékeit őrzik regéink, imáink, hagyományaink, meséink.

A korábbiakat ismételve kitérek Magyar Adorján munkásságára:

Rokonnépeink teremtéstörténeteit is vizsgálva elmondja¹⁰, hogy regéink szerint Örök Öregistenünk élet- és földteremtő szándékkal megkérte fiát, szálljon búvárkacsa képében a teremtés mélységes tengerébe és hozza fel a szunnyadó¹¹ (szunnyadó) szemeket.

Magyar Adorján rajza

Fia teljesíti kérését, Istenünk e szemeket tenyerébe veszi, melengeti, majd elkezd a világmindenségbe szétszórni, hinteni, *himletni*, melyek az Ég tengere színén felébredtek álmukból, s növekedtek, szaporodtak, egymáshoz is tapadtak. Alvó szemekből így született számtalan világ, ezernyi virág között is a legszebb, Tündér Ilona, ki Magor szerelmes hitvesévé vált...

Ezen Isten-melengette, ezernyi élet milliányi változtait szülő szunnyadó szemekben a **Teremtés összejtjeire** ismerem... Ezek az összejtek emberi alakban való megjelenésünk előtt rögződött tudatunkba, s őriztük mind a mai napig, József Attila *A Dunánál* című költeménye

¹⁰ Magyar Adorján A Csodaszarvas 140-144. old.

¹¹ székely tájszó

szerint, ahogy erről már korábban beszéltünk, de hasznosnak láttam a továbbiak megértése kedvéért újból felhozni.

Tudományunk csak most érte el e sejtek „felfedezésének” korát.

Aszerint, hogy hova hullottak ezen Isten melengette szunnyadó szemek, váltak a végtelen megjelenésű Élet egy-egy élő láncszemévé. Őseink e tudását a mai tudomány csak most kezdi pedzeni. A *Discover Magazine* 2009. márciusi száma 11. oldala számol be ezen “újabb” fejleményekről A *Tejút édes pontja* cím alatt, Andrew Grant tollából:

Egy nemzetközi tudós csoport glycolaldehide-t, a cukor egy válfaját találták meg a Tejút egyik csillagbölcsődéjében, 26,000 fényévnyi távolságban.

Glycolaldehide az RNA egyik kulcsfontosságú összetevője.

Az RNA egy másik alkotóelemét, a propenal-t 2004-ben találták meg a Tejútban.

Néhány csillagtudós még amino savak létéről is tudósított.

Német tudósok azonosítottak egy molekulát a Nyilas (Sagittarius) gáz felhőjében, mely közvetlen rokonságban van az amino savakkal.¹² (A *Discover Magazine* 2009. márciusi száma 11. oldala A *Tejút édes pontja* cím alatt, Andrew Grant.)

Őseink reánk hagyott tudása azt is elmondja, hogy az égi Tejfollyó növelte, szoptatta ősködöcskéit, napocskáit. Most már azt is tudjuk, hogy ez az égi tejejske – édes volt...

(A Karácsonyt ünneplők) „...emlékeznek ősi Nagyboldogasszonyunkra, akinek kebelében forgó kereszték, égi fények, születendő napok nyugosznak, s aki időtlen idők vajjódásával szülte meg az életet: „...*Oh drágalátos Szűz, mennyben tündöklő fényes tűz...*” Korok Nagyasszonya, Korasszonyunk az új fényt, éltető szép Napunkat szent kerecsenmadara szárnyaira bízva küldte le az ég tengerében úszó földecske sásos szigetére, ahol majd Kisboldogasszonyunkkal elindítja az emberi életet, megismételve újra és újra az első szent teremtés csodáját. Ennek emlékére maradt fenn hazánk nyugati határainál máig dívó karácsonyi kerecsenrepítés.

Kisasszonyunk, Kisboldogasszonyunk kebelében égő tűzek melengették az életet e földön, kísérvé élete társát, a még gyenge fényt adó Napot. Avarjaink őt Firunának, Viráganyónak tisztelték, palócaink Vilona néven említették, kinek nevében a világ, villanás egyaránt bennefoglaltatik. A tüzet néha forgó kereszték helyettesítik, melyek mindig fény- és életmagot jelentenek.

„Tűzhelemen Boldogasszon

Szobám közepén az aranszál kereszt

Kerűjjetek kereszték

Őrizetek angyalok...” (HHLL: 456. old.)

Másutt:

Forogjatok szent kereszték,

Hol nyugosztok Mária kebelébe... (HHLL: 421. old.)

Boldogasszonyunk melengeti léte mélyébe rejtett tűzzel világunkat, aranszál fénnnyel kapcsolódik napunk melegéhez, s ez a fény-szál keresztirányú¹³, népünk aranszál keresztje.

¹² A *Discover Magazine* 2009. márciusi száma 11. oldala A *Tejút édes pontja* cím alatt, Andrew Grant.

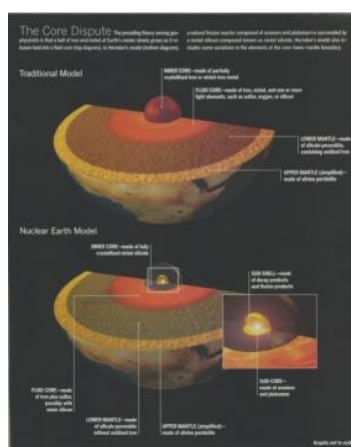
¹³ Tomory *Szerves magyar nyelvtudomány*

Tudomány:

Szupernovánk robbanása alkalmával keletkező törmelék parányai álltak össze lassan, alkották bolygóinkat, s a Földet, majd Földünk egy égitesttel való összeütközése során keletkezett törmelék alkotta mostani Holdunkat.

A tudomány mai állása e kerek dombocská – földünk – kialakulását 4.5 billió évre teszi, a rajta megjelenő életet 4 billió évesnek tudja.¹⁴ Ezen élet fő táplálójának ma a tűzhányókat tartják, majd a föld méhében levő, forró magma áldásos hatását.

A Discover 2002. augusztusi számában Brad Lemley *Nuclear Planet* című cikke, Dan Winters és Gary Tanheuser fényképei segítségével bemutatja Földünk keresztmetszetét. A felső kép a régi, az alsó a mostani, atomelméletre helyezkedő elmélet megjelenítése. Mindkét esetben “kebelében égő tűz” él, ahogy ezt őseink korokkal ezelőtt már elmondták nekünk.

Holdunk születését nyelvünkbe beépített tudás őrizte meg, amint ezt Magyar Adorján *Hold és Idő* című tanulmánya bő adatalással bizonyítja.

Tudták, hogy a Hold holt égitest, s éppen ezért az éjszakai fehér lovaszt a halál jelképeként is használták. Fehér lován ülő legény emeli nyergébe a leányt, míg kérdezi: „*Jaj, de szépen süit a hold, megy egy élő, meg egy holt, félsz-e angyalom?...*”

A már megállapodott Föld szerelmes Ilonája és Magorja lányaként ölelte magához szűz leányukat, a Holdat, kit szemere őseink Temise néven is ismertek. Az újhold sarlója lett leányok szűzességének jelképe pártájuk alakjában, mi egyúttal a szűzhártya alakját is mintázza.

Népünk tudata magától értetődő természetességgel őrizte a világtéremtés emlékeit. Egyik ősimánkban ezt mondják:

*Ma péntek, ma péntek, szent aranyos péntek
Kimegyek ajtóm elébe,
Föltekintek a magas égre,
Nyitva látom mennyország kapuját,
Azon belül mennyország ajtaját,
Ott látok egy arany széket... (HHLL:466)*

¹⁴ BBC report: Earth, The Biography, The Story of Our World as seen on the National Geographic channel, narrated by Iain Stewart.

Itt, a mennyország kapuján belül van a mennyország ajtaja — a magyar kiskapu — mely ismét ősi vallásunk szertartásának körébe tartozik, a székykapuval és oltárok szárnyas ajtajaival együtt. Mennyország kapuja a HHLL:566. oldalon kívül kárpitos, belül aranyos, mint a korábban már tárgyalt aranyos kápolna, ami pedig maga a fényes ég.

*Nígy szíp őrző angyal őrizetek
Szíp kerek forogjatok
Szíp csillagok csillámlatok...*

.....

*Kitekintek napkeletre
Ott látok egy szíp csillagot
Kívül aranyos, belül kegyelmes,
Abba fekszik Krisztus Urunk... (HHLL:451)*

Tudomány egy ága:

Magyar Adorján egyszer kitért arra, hogy őseink olyan tudósok voltak, akik a művészet nyelvén is ki tudták fejezni magukat. Korunkban ez ritkaság, mely alól csodálatos kivétel Dr. Vizi Béla egyetemi tanár úr, aki a kémia nyelvét ülteti át szobrokba, s *Kémiai Mitológia* című munkájában a mitosz (hitrege) szerepéről, s alapvető fontosságáról beszél:

„Ha majd a józan, tárgyilagos önmérséklet kormányozza a világot, akkor bizonyára meg fogják állapítani: **az emberiség legnagyobb alkotása a mitosz, a teremtéstörténet. A teremtéstörténet egyszerre tudás és életerr...**”

Olykor úgy tűnik, hogy szinte kizárólag a mitosz életerrét valósítjuk meg. Mert vajon mi a gőzmozdony, a benzinmotoros jármű, a repülőgép, vagy a rakéta, ha nem a mitosz hősének „szélnél sebesebb táltos paripája”? ...

A mitosz képi megfogalmazása a mindenség születésének és működésének. A mitoszokra alapozott erkölcsi rend hosszú évezredekig képes volt az emberi életet az értelem, az elégedettség, az önismeret útján megtartani.....

.... Pedig a mitoszok mint fentebb láttuk, képekben, költői képekben mutatják meg hogyan keletkezett és működik a világ.

..... A mitosz nem magyaráz.

Képeket mutat! – A teremtés folyamatában az új és újabb teremtmények képeit. Tegyük mi is ezt.” (Bevezetés, 8. old.)

„Ősanyag

(Szobor: fekete, majd arany gömb Neutron címmel.)

Az őanyag – legyen ez egy neutron – alvó őslét állapotában. A legkorábbi teremtéstörténetek fekete Világtojása, avagy a Világszülő Istenanya egyik megtestesülése Fekete, mert semmilyen energiaforgalma nincs, azaz szűzi, alvó őslét állapotában van.

Színének megváltozása jelzi, hogy benne energiaösszpontosítás és átcsoportosítás kezdődött, s következik az elektronkibocsátás. Ha teremtéstörténeti (mitológiai) képpel élünk, akkor a várandósság állapotának végső szakaszát láthatjuk

meg a változásban. Ezt követi a „szűzen szülés” mozzanata, az elektron „világrahozása”. (9.old.)”

(Emlékeztetőül: Nyelvünkben ez a teremtés fényével még nem érintett „a” hangnak felel meg, valamint a Csipkerózsika álmát alvó ősanyánkat, leendő Nagyboldogasszonyunkat idézi. **E kor a tudomány tárgyalta első fényszületés kora, mely csak ébreszt, de életet csak a második fény születése hoz. Lássuk ezt a kémiai folyamatokban:**)

Később, a 10. oldalon, **Az elektron alakja a neutronokban** cím alatt: „...Amint ez az elektron kiszabadul a sűrű neutronanyagból azonnal felveszi energiájának megfelelő alakját. Így atomi-, vagy szabad elektron lesz, esetleg neutrínóvá alakul. Az eddigiek a legősibb teremtéstörténeteknek azt a kijelentését örökítik meg, amely szerint a Világszülő Istenanya szűznemzéssel megszüli fiát-férjét, s a teremtés ettől kezdve a kétneműség alapján folytatódik. Az elektron megszületésével megjelent a kémiai teremtés hatóereje, az elektromágneses kölcsönhatás.”

„Az ősök

A kémiai teremtő tényezők elemei. Kémiai Szentháromság

Kép: a fentről már ismert fekete gömb.

Az anyag más szempontból vett, de az előzőkkel teljes összhangban álló tulajdonságai: alakítható, mert befogadó, emlékező és termőképes. (10.old.)

A létadó formák elemi alakja tehát a csigavonal, az örvénylés, a spinmozgás, ami szerkezetileg szervezett formát hoz létre. Ezért a spin a létadó forma kvantumja. (11.old.)”

Ismerős e kép?

„Első nemzedék.

Részecskék, elektronok

A létadó forma tehát önállóan létező kémiai teremtő tényező.

Úgy is fogalmazhatunk, hogy a létadó forma a Mindenség Teremtő Lelke, mert az anyag és energia csupán lehetőség a teremtésre. (12.old.)

Vegyük észre, hogy a csak spin kvantumszámukban különböző elektronok és egyéb részecskék alakra valószínűleg tükörképi párjai egymásnak, éppúgy, mint a királis molekulák. (14.old.)”

(Emlékezzünk a kvantum mechanika megállapítására: „*Még egy másik, különálló bizonyíték is alátámasztja az egy őstől való származás elméletét. Ez az amino savak optikai tevékenységével kapcsolatos. Laboratoriumban, bármely összetett aminosav csak két alakban jelenhet meg, s ezek egymás tükörképei.* Ezeket az alakokat jobbkezünek (*dextro*), vagy balkezünek (*laevo*) mondjuk, a kesztyűk mintájára, miután mindkettő teljesen azonos egymással, csak éppen tükörképei egymásnak.” (Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 392-393. old.) Ugyancsak nem szabad elfelejtenünk népünk tükörképes ábrázolásait, melyek e tudományos megállapításokat korokkal előzték meg.”

„Második nemzedék Atomok

A szénatommal elértük az életépítő molekulák létrejöttének lehetőségét.

Atomi szintű őspanyánk, a szénatom, a vázépítő cellulóz és a fehérjék legfontosabb építő atomja éppúgy, mint az állat- és ember-táplálék cukroké és zsíroké is.

Ez az őspanya tehát megszüli bennünket és testével táplál. (18.old.)”

„Harmadik nemzedék Molekulák

Molekula szerveződések a szokásos molekula képletek szintjén

Láncalakú képződmények:

Az életfa ábrázolások legősibb formája, mint az elágazó láncmolekulák mintája. (21.old.)

Gyűrűs, nem aromás molekulák.

A gyűrűs, nem aromás tetrapirrol makrociklust mozgékony elektronjai a növényi és állati (emberi) élet erőművévé teszik a Földön, azzal, hogy az asszimilációs kémiai reakcióban a növényi élethez a vázalkotó cellulózt és egyéb molekulákat az állati-emberi élethez a fehérjéket és egyéb tápanyagokat, keményítőt-cukrot, szírt gyártó reakciókhoz az energiát adja.

A klorofil molekula vonalas képletéből kialakított napsugár-energia gyűjtő lombkoronás életfa földi életünk erőműve. A növényi levél zöld festékanyagának az előbbi porfin, a tetrapirrol makrociklus a nap sugárzóenergia-elnyelője és így az asszimilációs reakció működtetője.

Kép: Klorofil életfa. (22.old.)”

„*Szagos-illatos anyagok, az élő rendszerek üzenetvivői.*”
(22.old.)”

Megint ismétlésre találtam okot, de – tekintettel ezek új voltára – talán bocsánatos bűnnek számítanak.

Hogyan jelent meg mindez Avar őstörzsünk **alapszótárában**? (B,p,f,v-r csoport.)

B — **a teremtés felső ajkhangzós** hangja. Kiejtése robbanásszerű erővel löki e hangot ajkunk peremén át a világba. A most illetlenségnek számító **B-sz** szavunk (a két mássalhangzó közé a hangot illesztve) ősjelentése: az őspanyag eddig nyugvó állapotát jelentő **a** hangot a teremtő **B** hang robbanó ereje **a vizes elindulás** sziszegő, susogó irányába küldi.

Ar+any = arany szavunk a teremtés *fényét* és *erőnyét* jelentette. Arany Istenünk a világegyetemben jelen lévő, fény szárnyán hozzánk érkező **egyetemes Élet**. **Bar-anya** a

világban megjelenő teremtő erő, *B+ar+anya* (*Baranya*) földanyánk, a *napba öltözött asszony* neve és képe, s a *B+ár+ány* (*bárány*) meséink aranyszőrű báránykája szép napunk. Később látni fogjuk, hogy egy népegységünk minden Istennel, étellel kapcsolatos szavát a B-R-es szócsoporthoz belül fejezte ki.

A teremtő **B-R** hangok fordítottja gyakran az öncélú anyagosság kifejezői: *rab*, *rabol*. Az **R-B** szócsoporthoz tartozik a teremtés **Bar** erejének **látszólagos** ellentéte, a *robbanás* fogalma is.

P — az erőny anyaggal való kapcsolatában **átmeneti állapotot fejez ki, s éppen ezért ajkunk középvonala** e hang születési helye. A *por*, *pír*, *parány*, *pernye* szavaink szavaink tartoznak ide. *Pereg* szavunk az e földi körforgás szava. *Óperenciás* tengerünk a légkörrel, párával, tengerrel együtt pörgő-forgó földünket jelenti.

F — az anyagosság felé hulló erőny hangja, s mint alsó ajakhang jelenik meg. A *forgás* tűzgerjesztő *forróságának*, a földi, anyagi eszközzel, a *fúróval* gerjesztett tűznek a hangja. Szótári meghatározásai között a *fúvóhang* kifejezés is szerepel. S valóban, a tűz gerjesztéséhez nemcsak fúró, de elsősorban fúvás, levegő szükséges. *Föld* szavunk első hangja is a *forgás F* hangja. Ide tartozik az Ipolyi Arnold gyűjtésében megőrzött *Firuna* asszony neve, s hangjai szerint az önmagát tűzben megjelentő őszanya, őszanyag emlékét idézi. Itt emlékeznünk kell arra is, hogy a *fúvás* hígabb halmazállapotú anyag esetében *fúvás is*: üres teret, örvényt teremthet a légben, s folyadékban, mint fúró a deszkában.

V — az anyag **alsó ajakhangzós** hangja, *virágot*, s *világot* szül. Az új teremtés letéteményese. Népünk *Viráganyója*, s a kelták **Virágó** királynője e gondolat megjelenítője. Koszorúja harmattal gyöngyözött, pántlikája az északi fény piros-fehér-zöld lobogása.

R szavunkkal ötvöződve az anyagosság zárt körének, s egyúttal földi erősségnek a hangja, mint például *vár* szavunkban.

Virág szavunk fordított mássalhangzói adják a világi tudás és mesterségek szavait: *rovás*, s az anyagi világból felemelkedő tudat szava a *révülés* is, ami egyúttal hazaérkezést is jelent (*révbe ér*). Otthonunk tehát a fény birodalma.

S hogyan jelenik meg mindez **meséinkben**?

Ugye emlékezünk még a fényteremtés idejére: **az elsődleges fény villanásnyi volt. A második fényteremtés hozta magával az életet. Megérintette a még alvó őszanyagot, őszanyát, Nagyboldogasszonyunkat, s szűz ölelésük hozta létre első és egyszülött gyermeküket, az Egyetemes Életet.** Meséinkben pedig ott van az alvó Csipkerózsika, kit a királyfi ébreszt fel álmából. *Rózsza* szavunk fordítottja *sár* szavunk fényt jelent. A csipkebokor bogyója piros – nyelvünk szerint e rózsák rózsaszínűek voltak, s Csipkerózsika ezek között aludt, szép piros hajnalban. Amikor a királyfi magával viszi lován már az erősödő, delelő, aranyfény ragadja magával.

A magyarság hitregéje nem más, mint személyes tapasztalatának megőrzése. A Teremtés hatalmas pillanatával kezdődik, s ennek mozzanatait fejezi ki megszemélyesítés segítségével hitregéiben. Ha ellenvetésként azt hoznánk fel, hogy akkor ezen megszemélyesített őserők a „természet vak erői” – erősen tévedünk. A Teremtés Ura és elindítója önmagát osztotta szét teremtményeiben, saját képére és hasonlatosságára: **a jóság, s a tudás mindenkori lényegük.**

Három kiterjedésű világunk egyik fenntartója a Nap és a Föld kölcsönös melege. Magunkat értelmi lényeknek tudjuk. Hogy lehetnek ők buta és vak erők? Olyan önhittek vagyunk, hogy magunkat tartjuk a világ eszének? Ilyen, s ezekhez hasonló nézetek száműzője dr. Vízi Béla tanár úr munkássága, ki az elemek világával hozza összhangba teremtésünk mozzanatait, remélve, hogy ezáltal a kémia -- ma a tudományok gyakran elfeledett mostohagyermeké -- a jövőben nagyobb népszerűségnek örvend.

Itt ismét meg kell említenem Földanyánk, Kisboldogasszonyunk, Tündérszép Ilonával kapcsolatos igen kései tudományos megállapítást. Tudjuk, hogy a Csallóköz szent szigetén élve, **kedvenc virága a gyöngyvirág** volt: „...*koszorúja gyöngy*...”. Ez volt pártája fő díszé is.

Tudomány:

A fogamzás menetét követő napjaink tudománya megállapította, hogy az ivarsejteket a női petesejt illata vonzza életteremtő feladatuk betöltésére. Vegyi eljárással kivonatolva gyöngyvirág illatúnak találták a petesejt illatát. (National Geographic műsor.)

Itt ismét ámulattal kell adóznunk őseink tudásának, mely a teremtés legmélyébe is belátott, ennek hangot adott, s gyönyörű mesékben megőrizte minden kor magyarja számára: **Tündér Ilona szent virága a gyöngyvirág, az életadó szeretet virága.**

Magyar Ilona édesanyánk emlékére és tiszteletére tanuljuk meg – s ha valaki ismeri dallamát, énekeljük el most:

*Magos a rutafa, ága elágazik,
Selyem sár haja, Magyar Ilona,
Haján felül gyöngy, koszorúja gyöngy.*

*Még a tengeren is, által hajladozik,
Selyem sár haja, Magyar Ilona,
Haján felül gyöngy, koszorúja gyöngy.*

Segédkönyvek:

Dr. Vízi Béla: *Kémiai mitológia*

Ipolyi – *Magyar mythologia*

Erdélyi Zsuzsanna: *Hegyet hágék, lőtöt lépék.*

A Discover Magazine 2009. márciusi száma 11. oldala *A Tejút édes pontja* cím alatt,

Andrew Grant.

c. mindez a tudomány tükrében – Magúr a magányos csillag

Tomory: *Magyar Teremtés*

TOMORY ZSUZSA

III. ELŐADÁS

Ismerjük meg anyanyelvünket

Őseink ismerték a teremtett világ anyag-erőny összetevőit, s ezek kapcsolatát. Az élet minden területén ezek tulajdonságainak egyensúlyán múlik kiteljesedése. (Szerves Magyar Nyelvtudomány.) Időkeret szabályozta lehetőségek szerint csak a lehető legrövidebben említem meg ezen alapokat:

Az anyag tulajdonsága: befogad, táplál, növel, emlékezik és közvetít.

Az anyag tulajdonságainak hordozója a teremtés női, asszonyi szerepe.

Az erőny tulajdonsága: az előrehaladás, ismertetés – hímségi tulajdonságok. Ezen előrejutás az anyag jelenlétének függvénye. **Hang csak az anyag segítségével születhet**, terjedhet. Az erő csak anyag segítségével teljesebben munkaképes energiává.

A fentiek ismeretében most már biztosan tudunk a kérdésre válaszolni:

Miért anyanyelvről és nem apanyelvről beszélünk – még akkor sem, ha éppen apától tanul beszélni a gyermek?

Várni a hallgatóság válaszára, megválaszolni, majd:

Mert a természet rendje és őseink tudása szerint az anyag az anyaság jelképe, s ennek segítségével születhet a hang. Földi édesanyák kötelessége ezt a hangot, ezt a nyelvet tisztán továbbadni és tartalommal megtölteni, mely a szép, a jó iránt teszi gyermeküket fogékonyá.

Az anyanyelv születése után magában őrzi a teremtés őshullámainak és anyagi tulajdonságánál fogva emlékezik, befogad, táplálja a lelket és mindennek felett: közvetíti a lélek és tudat üzenetét. Szerves magyar nyelvtudományomban e folyamatot részletesen tárgyalom.

Ősanyánk, a világszülő **Nagyboldogasszony**, időtlen idők vajúdásával szüli a világot – melyről őseink tudták, hogy fény. (Magyarázzad meg a virág-világ-világ kapcsolatát.)

Leánya Tündérszép Ilona, Magyar Ilona, édes Földanyánk, **Kisboldogasszonyunk**. – (l.: 4.sz.melléklet).

A tündér fényt jelent őseink felfogásában, s mint ilyen, tiszta, szűz, büntelen.

Magyar Adorján:

„...ismét és ismét azt is észre kell vegyük, meg kell állapítsuk, hogy a magyar nyelv a Természetnek, a természeti valóságoknak csodálatos kifejeződése, hangokbani tükörképe, ami a jövőben még sok kutatáshoz képezhet alapot.” (Kézirat: 2744)

Anyanyelvünkről idegenek

- Jakob Grimm meseíró (XIX. század), aki egyben az első német tudományos nyelvten megalkotója is volt, mondta :

"a magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet".

- N. Erbersberg bécsi tudós (XIX. század):

"Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság."

- George Bernard Shaw drámaíró (az amerikai CBC-val való beszélgetésében sokkal bővebben kifejtve) mondta:

"Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékesebb lehetett volna. Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőből duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit."

- Ove Berglund svéd orvos és műfordító

"Ma már, hogy van fogalmam a nyelv struktúrájáról, az a véleményem: a magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke." (Magyar Nemzet 2003. XII. 2. 5. o.)

- Teller Ede atomfizikus halála előtt pár évvel ezt mondta Pakson:

"...Új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar." (Maí Nap, Budapest, 1991. 9.)

Grover S. Krantz:

„.....a görög nyelv tehát jelenlegi helyén Kr.e. 6500-ban, a kelta nyelv Kr.e. 3500-ban alakult ki Írországbán. A magyar nyelv ősisége a Kárpátmedencében hasonlóképpen meglepő; úgy találom, hogy eredete a mezolitikumba vezet, a kőkorszakot megelőzve.” Továbbá:

„Legalább is egy fontos pontnál a népvándorlás elmélete éppen a fordítottja az eddigi tételnek. Általában azt tartják, hogy az uráli magyarok a IX. században költöztek be a Kárpátmedencébe egy keleti területről. Én azt találom, hogy valamennyi uráli nyelvet beszélő csoport Magyarországból terjedt el, egy sokkal korábbi korban, az ellenkező irányba.”

Grover S. Krantz az *Éghajlati fajok és leszármazásaik [Climatic Races and Descent Groups*, (The Christopher Publishing House North Quincy, Massachusetts 02171, © 1980)] és *Az európai nyelvek földrajzi alapjai [Geographical Development Of European Languages*, (American University Studies, Peter Lang New York 1981)]

„Nem lehet népeket a térképen össze-vissza kergetni csak azért, hogy egy-egy nyelvészeti tételt igazoljunk”, állapítja meg könyve elején. E mondat a MTA hazánkkal és nyelvünkkel kapcsolatos ténykedését juttatja eszünkbe, midőn népünket Szibériától az Uralig úzi őshaza kereső igénnyel, nyelvet viszont csak a Kárpátmedencében ad nekünk.

Krantz sarkalatos tétele szerint *a nyelvfelődés természeti törvények függvénye* éppen úgy, mint az otthon kiválasztása is természeti törvények szerint történik, s az emberi természettől, az abból eredő szokásoktól nem különíthető el.

Grover S. Krantz szerint is kisebb nyelvi tömörülések alkották az emberiség ősnyelvét. Ő tizenkét ilyen mesolithikum előtti népcsoportot tétélezett fel. Magyar Adorján tizenhat tudati, nyelvi őscsoport létét bizonyítja nyelvünkön át. Mind a tizenhat nyelvi, nyelvjárási csoport a magyar őstudat, s ősműveltség tagja, de környezetüknek, életfeltételeiknek megfelelően az M-G-s magyar szóbokor és magos jelképek mellett saját életükkel szorosabb kapcsolatban lévő mássalhangzós, s jelcsoporttal fejezték ki Istennel, s az étellel kapcsolatos őstudásukat. ***Valamennyien a Teremtő magyar igéjének hordozói. Olyan, mintha daluk egy tizenhat húru hárfán kelne életre, ahol minden húr magyar nyelvünk egy-egy hangját zengi, ahol egy-egy húr egy-egy nyelvjárásunk jelkép értékű hangja. Ezek a nyelvjárások, nyelvi őstörzsek a következők:***

1. **Magyar G, GY, H - M, N** szócsoporth magos, gömbös világa (Félkör alakú dísz = föld. Kerek szemek: mag/magyar)
2. **Kun, hun K, T - N** szócsoporth ékes, kemény környezete
3. **Fekete kunok** ugyancsak a **kő** alapszó világában éltek, jelképük a csapott ék.
4. **Szemere SZ, S Z, C, CS - M, N** szócsoporth szemes, gabonás, mézes és édes vidéke, vándorműveltségeink letéteményesei a **szem alak két gyűjtőpontjának** megfelelően.
5. **Besenyő B, P, V, V - S, SZ** szócsoporth a víz, a becézés és szépség eszméjét és szavait őrzik. Ősjelképük a csepp, s ez későbbi mintáik alapja. Művészetük a kárpátmedencei őstenger növény és állatvilágát jeleníti meg napjainkig. Szerintük a teremtett világ vízbuborékként úszik az Ég tengerében. A quantum fizika legújabb eredményei ugyan ezt mondják a világmindenség szerkezetével kapcsolatban.
6. **Jász S, SZ, Z, ZS, C, CS - J** szócsoporth Jó Istene, izzó napja, jázminos világa hagyatkozott a mára. (Hal és pikkelye a jász jizéter – tokhal a Tejút jelképe. A jász Jizzu – Istenfia Élet -- jelképe ezért **a hal**. Öltözetükben ez érvényesült még a római időkben is. **Traján oszlop pikkelyes jászai**) Jizéter – jázinu és rovásjelek: American Museum of Natural His. /Kezdeteink 19. Old.)
7. **Székely Sz-K** szócsoporth a teremtésbe ágyazott szikecske éltető szerepének tudatát dajkálta sziklás székhelyeiken. Ősi istentiszteleti helyek szakos, székes világa az ő gondolatmenetüket követi. (**Széken ülő szikés alak**, Kr.e.4500 = székely)

8. **Kazár K-Z** szócsoport kosszarvu, csavart jelképrendszere a kora kőkorszak óta kárpátmedencei edényeinken örzi emléküket.
9. **Kabar K, H, G, GY-B, P, F, V** szócsoport bak és csöcs jelképe ugyancsak a legkorábbi kárpátmedencei edénydíszek közé tartozik a kecske megjelenésének pillanatától, békásmegyeri ásatásaink tanúsága szerint. Ez a vonalvezetés látható az Etelközből visszatérők tarsolylemezein, s a keleti egyházak ma hagymadíszünek mondott, valójában az ősi kecskecsös alakjára mintázott templomtornyain. Balaton vidék: „kecskék” a balaton hullámai.
10. **Török T, D-R,L** szócsoport az örök visszatérés fogalmára fektetett súlyt nyelvi és jelképrendszerében. Földanyájuk Turán neve ma félreértett, de még ma is magyar népekre alkalmazott fogalom. Az angolok Arthur legendája az ő világgépükön nyugszik. A bizánci történetírók „turk”-jai ennek a magyar tájszólásnak a képviselői, s nem a később törökként említett nemzeté. (Ökörszarv: turka, turán. Első ismert ábrázolása a **Lauselli Vénus**.Kr.e.35.000 - L.:Kezdetek)
11. **Körös K, H, G, GY - R, L** szócsoportunk képviselői a teremtés gömb alakjának egysíkú földi vetületét használták jelképül. Ők őrizték meg az idő születésének fogalmát kor szavukban, s az önmagába visszatérő egyenes vonala szülte körök, kerek adta mozgásszabadságot. Hazájuk jól követhetően a Körösök vidéke, ahol e terület névadói is. Kertjeik, kerek templomaik máig is nyomon követhetők. Szent ünnepük a Karácsony, Korasszonyuk¹⁵ és az életszületés ünnepe. A karácsonyi kerecsenröpítés a fény szárnyaira bízott élet megjelenését ünnepli. (A zsinór minták értelme? A hármas hurok = *eperlapi*)
- 12 **Avar B, F, P, V - R** szócsoportunk a befejezett, s e földben megjelenő teremtésnek ad hangot. Jelképe a keresztirányban terjedő fény jele: az egyenlőszárú kereszt, s ez volt első eszmélése óta. Hangjai tisztán őrzik az ég és föld kapcsolatát, amint azt felső, középső, alsó ajakhangú mássalhangzóikon át adják tudunkra. Kerek váraik e mértani idom teremtésbeli helyét, s annak erősségét hozza emberközébe. Baranya Nagyboldogasszonyuk, s **Virona** Földanyánk nevei máig élnek kárpátmedencei képviselőik ajakán. Ipolyi nem ismerte **Firunát** – fentiek szerint Tüzanya a jelentése (forr, forog, forró)
13. **Palóc B, F, P, V - L** szócsoportunk az avar szócsoport légiesített rokona. Az erő-anyag kapcsolatát mássalhangzóik helyzetével, szómegfordítással fejezték ki. A teremtés menete, kapcsolata nyelvszerkezetük nyomán igen világosan érthető. **Bál, Villó, „Vila fa”**
14. **Pannon B, P, F, V-N** szócsoportunk a kör nyújtott árnyékát, vetületét használta jelképül. Mint ilyen ezen népcsoport is két gyújtópont köré építette társadalmát, s mint ilyen, szerves életű vándortársadalmaink közé tartozik. Soraikból kerültek ki a későbbi **hajós népek, a venétek, főníciaiak**. Ősemlékük a **fény**, fordítottja a már anyagibb természetű **nap**. Életfájuk a **fenyő, fény** szavunkból eredt névvel. A fenyős karácsonyfa az ő hitviláguk része, hiába akarják néprajzosaink igen késői eredettel a németektől behozott szokásnak hinni a karácsonyi fenyőt.
15. **Szarmata S, Sz, Z, Zs, C, Cs - L, R** szócsoport a szellem és szelídség szavait örzi. A világban megjelenő fény jelképe a szarmaták zászlain még jelenlévő sárkány volt. A pazyryki temetkezőhely szittyá harcosának tetova mintáján a sárkány szájából jön elő Kisgöncölünk képe.¹⁶ **Zala** és egyéb szülőtermelő helyek. Idegen átvétel: **Sol, Sileus**
16. **Marmar M, N - R, L** szócsoport szavai a földi édesség mellő, máló szavait őrzik. Mint a besenyők vízbuboros világegyeteme, a **marmaroké a málna**, ezek gömböcskéi fejezik ki

¹⁵ Tomory Zsuzsa *Karácsony*, kézirat

¹⁶ Vanished Civilizations, Mc Graw-Hill Book Co. Inc., Edited by Edward Bacon, 302. old.

ugyan ezt a gondolatot, s magyar magos ösztudatukat. A földi étellel kialakult *mord*, *marcona*, s fordítottjaik a *rém*, s *remegés* szavak is ide tartoznak. A Rómát alapító **Romulus és Remus** személye őshitviláguk része, a kelta hitvilág **Mac Morna** nevű egyéniségével együtt. Ez utóbbi halál jelképű, mint a székely balladák **márna** nevű hala, a *merülés* és mélység *fogalmaival* együtt.

Nyelvi és műveltségi elterjedésünket is figyelembe véve:

Ezekből a nyelvjárási egységekből alakultak ki a világ nyelvei. **A kérdés tehát nem az, hogy ez, vagy az a nyelv rokona-e a magyarnak, hanem az, hogy melyik nyelvi őstörzs képviselteti magát a legbővebben az illető nép nyelvében.** Kelta nyelveket tanulmányozva a magyar ősnyelv mellett a szemere, a jász, a kun és török csoport szavai és fogalmai szerepeltek leggyakrabban. Ezt bővebben kidolgoztam Létünk és nyelvünk alapja című munkámban.

Érdekesség kedvéért megemlítem, hogy Kárpátmedencén kívüli vándorhelyeinken is mindig együtt szerepel a jász és kun népegyységünk, mint ma a Nagyalföldön. Magyar Adorján meglátása szerint a ma sumirnak nevezett műveltség alaprétegét a szemere és őstörök nyelvi jelenlét alkotta, de jelen voltak az avar, a kabar őscsoportok is. Mindennek felderítése számítógépes szógyűjtéssel már könnyebben megoldható. De ezeknél a gyűjtéseknél mindenkor figyelembe kell venni a magyar szóbokrok egységét, amikor a származás irányát akarjuk megállapítani. **Nyelvünk az a tükör, melyben minden nép önmagára tud ismerni**, ősi eszményét újra fel tudja lelteni, s a világ testvériségének való kapcsolatai így nyilvánvalókká lesznek.

Magyar nyelvünk a következő teremtésfolyamatot őrizte meg a B-R szócsoporthoz belül:

1. A teremtés pillanata előtt jelen volt

Ar - őserő

Any – őanyag

Mindkettő örök mozdulatlanságban pihent a teremtés nagy mozzanatáig. Ez az a kor, amit a számítógépes világjárás a homály, a sötétség, s halál birodalmához hasonlít, melyből minden valószínűség ellenére fény és élet született. Hagyományaink Örök, illetve Öreg Istenének és Nagyboldogasszonyunknak az ideje ez, s őt ábrázolják a különböző műveltségek Fekete Madonnái. Ő a világúr Nagyasszonya, s méhéből tör elő a teremtés anyagi része, az ősködök, napok, naprendszer. Ő az Erő Arája.

Kettejük szűz találkozása idején született a szülők lényegének fele-fele arányában $Ar+Any=ARANY$ (e szó valaha fényt jelentett), kettejük szeme fénye, Arany Istenünk. Ő hozta magával az életet, s mindent, ami az élet fejlődését lehetővé tette.

2. Magyar teremtésmondáink szerint Ég atyánk Fiaskája, Magor segítette felhozni a Mindenség tengerének sötét mélyéből az életmagokat, szunnyadó szemeket. Ezen szunnyadó szemek napok voltak, hiszen SZ-M-es szóbokruk a napot Szemnek nevezi. De ugyanilyen szemek voltak az élet-szemek is, melyek a búzaszemben, s a teremtés minden megnyilvánulásában szunnyadván jelen vannak.

3. Nyelvünkben ez így jelenik meg:

Az anyagban kifejezett Isten-Erő a B-R szócsoporthoz belül a következő rendszert tárja felénk: Az Istennel, teremtéssel kapcsolatos B hang felső ajkunk segítségével jön létre. Ar,- Er,-Isten ereje ezen B hangon keresztül robbant a teremtett világba:

Bar-**atya** = a teremtésben önmagát kijelentő Ős-erő, aki a B hang robbanó erejével tör a világ innenső partjára.

Bar-**anya** = a teremtés fénye által megvilágított Nagyboldogasszonyunk

Bár-**ány** = a fénnel azonos egyetemes Élet, népünk hön szeretett Teremtő Istene, Szép-, Boldog-, Szerelmetes Istene, s küldötte a Nap, Isten aranyszőrű báránycájja.

Berek = első földi lakóhelyünk

Bárka = első lakóhelyünk, az ifjú magyar Révész csillagvilágokat bejáró bárkája

Barka = a teremtett világ jelképe

Boróka = a teremtés gömbalakját mintázó életmagocska

Átmeneti állapotot jeleznek a **P**-vel kezdődő összavak. E hang **szájunk középvonalaiban** születik.

P – hangunk a kilehelés robbanás-szerű hangja

Pir – átmenet fény és sötétség között

Por – a teremtés előtt nyugvó anyag részecskéje

Parány – a teremtés legkisebb egysége

Parázs – az anyag felé hulló erőny átmeneti állapota

Pernye – az elhalt parázs nyomán maradó égett, légkönnyű anyag részecske

Mindjobban **az anyag felé forduló F hang alsó** ajkunk segítségével alakítható:

Fúr – erő az anyagot alakítja

Fúró – az erő anyagi eszköze

Forró – a fűrés közben fellépő hő

Firuna – földi közegben megjelenő Tűzanya, Földanya

Az **anyagi világot az alsó ajkhanghós V** jeleníti meg:

Vár – anyagi erősség. A szó szerkezete köralakú várat mutat.

Virág – az anyagban megjelenő Élet legszebb alakja. Megdicsőülve azonos a világgal, fénnel, mely palócaink szent szótárába vezet.

Virona – Viráganyókánk

Hogyan meséli el a teremtés folyamatának e részét Tim Folger, a mai tudós? „*S most, először, mióta a teremtés tűzei lehültek a Nagy Robbanás után, hő érkezik a világegyetembe: az egész felhő izzani kezdett. A képernyőn majdnem úgy néz ki, mint egy virág, egy narancsszínű mákvirág, törékeny, pici a mögötte lévő úr bársony feketeségében. Az izzó fény vonzerő által összenyomott és melegített gázokból érkezik, amint a felhő közepe felé zuhan, ahol az első csillag van születőben.*” (A mákvirág helyett pipacs is szerepelhet. Így leánykánk pártáin levő pipacsok a fény születés hatalmas pillanatát idézik.)

Nyelvünkben egy a **Világ** és **Virág**, de korábbra tekintve, nyelvünkben az Ég jelenti a világmindenséget, jelent égési folyamatot, minek nyomán hő fakad. A keletkező világot mákvirághoz hasonlítja a mai tudós. A mák nevében magyar népvünk nyugszik.

Ég szavunk a világmindenség rendjét, menetét összegezi.

A Világűr bársonyos sötéttségét, s az ebben gyulladó fényeket Csodaszarvasunk ősemlékű alakja jeleníti meg napjainkig is.

„Ezek a tűzlabdák körülbelül három millió éven keresztül lángoltak, majd egyszerre, kórusban robbantak fel sokkal azelőtt, hogy bármi ma ismert dolog létezett volna az égen. S haláluk életet teremtett. Ezen legelső óriási csillagok részecskéi benne vannak vérünkben, csontjainkban, bőrünkben.” – mondja a mai tudós. **A magyar ősidőktől kezdve csillagomnak, életemnek nevezi gyermekét, szeretett embertársát.** Idegen ezt értetlenül szemléli csupán.

A mai tudomány csak most kezdi megérteni a nyelvünkben kezdettől jelen lévő természettudományi valóságot. Mi magunk mindezt magyar nyelvismeretünk határáig tudjuk felfogni, a legősibb idők óta.

Ugyanekkor az örökletes egységek kutatásának (génkutatás) legújabb eredménye annak felismerése, hogy a nyelv és Isten ismerete örökletes egységeinkbe (génjeinkbe) van ágyazva. Magyar nyelvünk szerkezete, felépítése, látnoki ereje mindezt bizonyítja is.

Őstörzsek idegenben

Ezek bárhol való jelenléte soha nem jelenti onnan való eredetünket.

Őseink élete és nyelve letelepedési területük adottságai szerint alakult kárpátmedencei emberré válásunk idején, s innen fejlődött tovább. Éppen ezért egy-egy őstörzs később, a környezet hatására egy-egy foglalkozási ág tulajdonságait is magával hordozta, mely évszázadok művelése következtében DNS képének is részévé vált. Éppen ezért, ha tudni akarjuk, hogy egy-egy nép milyen múltra tekint vissza, melyek a most is érvényesülő ősadottságai, meg kell vizsgálnunk őstörzsi hovatartozását. **Ez viszont könnyen megtehető a Magyar Adorján által már vagy száz éve feltérképezett őstörzsi nyelvhasználat ismeretében. Kérdésünk tehát soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép, nyelv milyen fajhoz, vagy nyelvcsaládba tartozik, hanem az, hogy melyek az őstörzsi összetevői.**

Vándorlások során mindig csak néhány törzs indult egyszerre terjeszkedési szándékkal, vagy éghajlati viszonyok nyomására idegen területekre, ahol az új körülmények, keveredések során ősi szerves nyelvhasználatuk módosult, de emberré válása során megértett szellemi értékeit valamint testi és lelki tulajdonságait, adottságait mindenkor magával vitte, örökletes egységeibe ágyazva.

Mindenek előtt figyelmeztetem önmagunkat ismételten arra, hogy ezen őstörzsek **földrajzi területeket, nyelvcsoportokat, s a hozzájuk tartozó foglalkozási ágakat** jelentik, nem a történelmi idők politikai egységeit képviselő népeket.

Ezen őstörzsek az emberiség ősalapjait képezik, s éppen ezért mindenütt megtalálhatók, illetve ezen őstörzsek minden későbbi műveltségi kör összetevői, s nyelvtörvényeiken keresztül igen könnyen felismerhetők.

Ismét említem: kérdésünk soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép rokonunk-e, hanem mely őstörzsek a fő összetevői. Éppen ezért éppen olyan tudománytalan például a finnugor nyelv elméletének tagadása, mint ahogy egyenjogúsítása is az volt. Náluk is, mint bárhol másutt, ezen őstörzsek erős nyomai találhatók. Vikár Béla Kalevala fordítását olvasva feltűnt Mariatta történetében jelentkező erős szemere hagyomány, s nem kerülhető el neve marmar kapcsolatának felismerése sem.

A Brit Szigetekkel kapcsolatos kis szemelvényem csak ennyi: szemelvény, mégpedig az angol nyelv könnyen felismerhető, magyarral azonos szavainak jegyzékét vettem vizsgálatom alá. Ezen túlmenően természetesen ott van az angol nyelv teljes szótári anyaga, földrajzi neveinek jegyzéke, hagyományai, néprajza, melyeket bele kell vonni a teljes képet adó tanulmányozásba, s a jövő feladatai közé tartozik.

Utódnépek műveltségi összetevőinek teljes értékű vizsgálata csak nyelvünk segítségével lehetséges, s éppen ezért szent kötelességünk számukra minden lehető segítséget megadni.

Kutatásaim szerint a Brit Szigeteken legerősebben képviselt őskori törzsek a jász. körös, palóc és besenyő.

Érdekes hogy csak egy helyen jelenik meg a fehér hun, székely és marmar törzs.

Kevert helyek magyarázata:

néha a folyó neve egyik őstörzsé, mellékfolyója a másiké, hasonlóan egy hegy csúcsa és völgye esetében is ilyen eltérések találhatók.

Ezen őstörzsek irták be nevüket a szigetek földrajzába, majd ezután következtek a későbbi bevándorlók. A kevert nevek azt is elárulják, hogy ritkán indultak el egyedül az útkeresők: Iona szigetén már akkor együtt találjuk a jászokat és kunokat.

A fehér-hun, székely és marmar törzsek földrajzi és nyelvi nyoma gyér, ennek ellenére a nép emlékezetében, legendáikban nemcsak megtalálhatók, de élő kincset jelentenek.

Az őstörök és szarmata törzs hagyományainak köszönhetik az Arthur legendát és a benne foglalt magas eszmeiséget.

Hajós jász népünk korai jelenléte könnyen érthető, s az, hogy a szigetek földrajzába korán beirták nevüket. Őstörzsi jelenlétükhöz hozzá kell csatolni nyugateurópai letelepedési helyeiket, melyek között előkelő helyet foglalnak el a Brit szigetek, ezek között első sorban Iona szigete és Argyll tartománya, melyek korai jász jelenlét emlékét őrizték meg. Műveltség terén nem meglepő, hogy például a magasabb tudományokat elsajátítók fekete jász (v.ö.: jász – gyász kapcsolat) köpenyben és a jászok négyszögletes fejfedőjével – mely jelképes viráguknak, a jázminnak a rajza -- jelennek meg az angol területeken napjainkig.

Körös őstörzsünk diszitő vonalai, vallási emlékei sziget-szerte megtalálhatók: kőköreib, kallós istenségük óriás rajza csak a legnyilvánvalóbb emlékeik.¹⁷

Palóc őstörzsünk korai és erős jelenléte érthető, hiszen műveltségük az élet, a lélek fennmaradásával kapcsolatos. A szigetekre érkezésük előtt már alapítottak műveltségi területeket nyugat Európában, mint például a flamand területeken.

Besenyők, mint víz mellett élő műveltség nagyszerű hajósaiként ugyancsak a korai letelepedők közé tartoztak, a szigetek nyelvében, földrajzában, műveltségében egyaránt erős nyomokat hagytak.

¹⁷ Tomory *Kezdeteink*, a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadása Dr. Gyárfás Ágnes gondozásában.

Az adatokat vizsgálva néha azt találjuk, hogy a földrajzi nevekben ritkábban előforduló egy-egy őstörzs nyoma a nyelvben erősebben mutatkozik: ezt a letelepedett étellel kapcsolatos lakosság szaporodásának tudom be.

Ilyen a letelepedett életre született magyar törzs, mely később az Mc, Mac előnevű skótok körében hatalmas szóbokrot alkot. Ugyanekkor eredetregjüket is magukkal hozva a skót nép ősrégéinek részévé tették.

Őstörök törzsünk igen korai jelenlétének tanuja nyugat Európában Turán istennőjük őskori domborműve¹⁸, Tübingia, Bajorország őstörök műveltségű lakossága. Kárpátmedencei ősműveltségük holdudvara Sumeriától a Brit szigetekig nyomon követhető. Ez utóbbinál maguk után hagyták a nemes gondolkodás csiráit Arthur legendájukban.

Avar őstörzsünk kert, virág és várépítő tehetsége máig élő nyomokat hagyott.

Pannon őstörzsünk a nap- és fény-tisztelet helyei.

Kabar őstörzsünk a vizek, folyók őslegendáit őrizte meg.

Fehér hun törzsünk hatása hasonló, s kabar őstörzsünk műveltségével van kapcsolatban. (Tomory: Létünk és nyelvünk alapjai.)

Őstörzseink Kárpátmedencén kívüli szereplése az u.n. „történelmi” korokat messze megelőzik, s a világteremtés nagy történéseit vetíti az általuk lakott területekre.

A bennünket körülvevő indoeurópai népek nyelvészete csak saját nyelvtudásuk, nyelvhasználatuk határáig ér éppen úgy, mint ahogy mi is csak mindenkori tudásunk határáig tudjuk felismerni a nyelvünkbe ágyazott, természettudományi valóságot, ami viszont őseink ösztudásának a kezdetektől része volt. Az indoeurópai nyelvészek sem tudják az ismeretlent kutatni, s éppen ezért nyelvünk adta lehetőségeket nekünk, magyaroknak kell feltárni, ezzel a világ tudáskincsét gyarapítva.

Új gondolatnak látszik, merésznek, de alapos tanulmányozás után igazsága önmagát jelenti ki: népünk ősnép, származása a Teremtés első pillanatához vezet, s ez a valóság nyelvébe van ágyazva. Nyelve ősnelv, melynek ágai-bogai a későbbi nyelvek.

Egyszerűbben: a világ népei gyermekeink, műveltségüket szülőházukban sajátították el, környezetük, életharcaiuk szükségéi szerint változtatták is a tanultakat, némely ismeret teljesen ki is kopott emlékezetükből. Ez a folyamat érthető. Sajnos viszont, hogy az így keletkezett nyelvekben megbomlott a szerves műveltség képviselte lelki alap, melyen keresztül Isten gyermekeinek ismerhetik meg önmagukat. Ezt a tudást, ezt a lelki emelkedettséget, ezt az Istentől örökölt szeretetet kell ismét életük részévé tenni.

.....

¹⁸ Tomory *Kezdeteink*, a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadása Dr. Gyárfás Ágnes gondozásában .

A magyar őstörzsi nyelvcsoporthoz tartozó nyelvek tulajdonságai szükségszerűen bővebbek és mélyebbek az indoeurópai nyelvekben levőknél, mint ahogyan az édesanya nyelve is bővebb serdülő gyermekénél.

Mindez viszont csak egy igen hosszú ideig letelepedett, békés, teremtő ősnép esetében válhatott valóra. A *Biblia* beszél ilyen népről, melyet „...edényből edénybe nem öntöttek...” (Jer. 48:11)

Sheveroskin megállapítja, hogy az emberiség kezdeti szótárában a bolhától a rokonsági szavakig minden megtalálható, **de az érzelmek kifejezésére nem talált összavakat.** Ősnyelvünkben önmaguktól adódnak az **ó** ámulatot, s **bú** szomorúságot jelentő összavaink. Ezekre a későbbiek folyamán térek ki bővebben. Az ámulatot jelentő **ó** érzelmek kifejező szóként megmaradt az emberiség egyetemes szótárában, viszont nyelvünkben értelme az **ó**-ság kifejezésére is alkalmassá vált.

A cikk megállapítja továbbá, hogy **a nyelv gyökere feltárásának elkerülhetetlen előfeltétele annak a megállapítása, hogy tulajdonképpen mi is a nyelv.**

Ezek szerint a jelenlegi indogermán nyelvészet mai napig nem fogalmazta meg a nyelv mibenlétét, nem alkalmazza, vagy nem is ismeri a következőket:

1. az erő és anyag fogalomkörének hangtani szerepét
2. a hangban és az anyagban kifejezett jelképek kapcsolatát, s ezek rendszerét
3. nyelv szerkezetébe rejtett teremtés rendjét
4. hangtan szabályait
5. nem ismeri a tükörcépes szóalkotást
6. a szóbokrok szerepének felismerését
7. a természeti ősszó és műveltségi szó közötti különbséget és ezek szerepét
8. a tényt, hogy a nyelvjárással a kialakulás tükörcépei
9. a nyelvjárással szerves életét, s szóalkotásuk eszmei tartalmának a társadalomra való visszahatását
10. új nyelvágazatok kialakulásának rendszerét és szerves alapjait
11. a nyelv eszmei és értelmi alapjainak gyengülése szüli az új nyelvágazatok alakulását
 12. az egyszótagú összavak szerepét
 13. a többszótagú természeti szavak kérdését
 14. a hangok önálló értelmét
 15. a magánhangzók értelmét és elkülönülését
 - a. mély magánhangzók a lehetőséget
 - b. magas magánhangzók a beteljesülést jelentik. (Ell-él; al-áll, ör-ör)
16. Az emberiség első nyelve az érzelmi ősnyelv. Ez a teremtés pillanatával kezdődött. (Gyöngyben gyökerezik, aranyban bimbózik) A nyelvek innen szívják nedveiket magukba azóta is.
17. Következik a mássalhangzós, környezetmeghatározó nyelv
 - a. első lépése egy magán és egy mássalhangzó összekapcsolása: ezek egyben alany és állítmány (Ég-ég; él-él; ér-ér): erő és anyag tökéletes egyensúlyban van még.
 - b. a két mássalhangzós gyökök környezetmegjelenítő ereje (G-gömb, K-kő, sz-szem, stb.)
 - c. a mássalhangzós gyökök lélektani hatása (szemere kétgyújtópontos szervezkedés). **Szervezkedés szavunk önmagában foglalja a szervesség fogalmát is.**

18. A mássalhangzós csoportok vándorlása nyomán figyelemmel kísérhető a terjeszkedő társadalom útvonala is.

Hogy mindennek eleget tehesünk, feltétlenül ismernünk kell nyelvünk összerkezetét, mely egyúttal minden nem magyar nyelv DNS-e is:

A nyugati nyelvészet nyelvcsalád elméletének tarthatatlansága

A szerves nyelvészet alapfogalmai.

A nyelv kialakulását, fejlődését nem lehet elkülöníteni az azt használó egyén életétől és környezetétől. Így elválaszthatatlan szerves kötelék fűzi egymáshoz a kettőt, s együttesen a világteremtés hajnaláig vezetik vissza a titkait feltárni akaró kutatót.

Ahogy a nyelv szerves kapcsolatban van a testtel, a testet irányító szerves életfolyamatok a nyelvnek is részei.

Minden gondolatközlés előfeltétele — amint azt ezen elnevezés is sejteti — a gondolat és a közlés lehetősége.

A gondolat elindulási pontjait életfejlődés viszonylatában a mai tudomány még korántsem ismeri, s mindeddig csak az embert tette „értelmi” lényvé. E szűk keret napjainkban kezd bővülni, s talán utódaink bölcsessége egyszer felfedezi, hogy emberré válásunk előfeltétele nem mozgatható hüvelykujjunk büszke ténye, hanem a teremtő gondolat, melynek testünk csupán eszköze, igényeinek megfelelően alakítva. Jelenleg a csupán anyagot anyaggal magyarázó világnézetünk elretten a gondolat mérhetetlen távlatokat magában rejtő világától, mert tudja, hogy amely pillanatban ezt az első lépést megteszi, szükségszerűen meg kell válnia görcsöveinek ismert, szűk kis világától, aminek eddig feltétlen ura volt, mint ázalék-állatka a vízcseppnek. S ezen megkezdett út előbb-utóbb a kezdeti Íge mögött álló gondolathoz, az egyetemességhez vezet.

Gondolatközlésünk első eredője — amint azt mai értelmekkel fel tudom fogni — **tudatunkba van ágyazva**, s független azon közegetől, amit ma anyagi világnak nevezünk. **Tudatunk a végtelenben honos. Eszköze a gondolat, a gondolat eszköze az anyag.** Világunk végtelenbe táruló lehetősége még él a gyermekkor küszöbén, s meg is nyilatkozik a gyermek környezetének megfelelő jelképrendszerben, mint például a következő gondolatsorban: „Tükörbe nézek és a tükörben egy leányka van, aki a tükörbe néz és stb...”, vagy: „A moziban egy filmet néznek, ahol a nézőközönség egy olyan filmet lát, ahol...” A gyermek a végtelent személyesen érzékeli, önmagában ringatva.

Magyar hagyománykincsünk **a tudatot tér és idő felettinek ismerte**, s mint ilyent használta is. A „**hipp-hopp ott leszek ahol akarok**” meseindíték valaha — még Atilla király idejében is — mindennapi valóság volt, s egy baranyamegyei karácsonyos bizonyosága szerint népünk még napjainkban is gyakorolta a tudatkivetítést¹⁹. Erről bővebben *Karácsony* című tanulmányomban írtam.

A gondolatközlés kialakításával kapcsolatban beszéltem arról, hogy szükséges **előfeltétel a gondolatközlés vágya**. A vágy, az érzelem már anyaghoz kötött. A hang születésének

¹⁹ Berze Nagy János, *A magyarság néprajza*, III. Kiadás, Királyi Magyar Egyetemi Nyomda

előfeltétele az anyag jelenléte, s annak befogadóképessége. Magyar hagyományaink és nyelvünkbe épített tudás szerint a befogadóképesség, tehát az anyagosság nőiségi jelkép, a befogadott fény, erőny (energia) hímségi fogalmak. E kettő **egymásba alakítható** magyar nyelvünkben, s a természettan ismereteinek értelmében is. **Alkalmazásuk viszont soha nem a véletlen játéka, hanem a természet, az ősi tudat szigorú törvényeinek alávetett valóság.**

A tudat anyagbaütközésének pillanatában születik az első érzés és a szó előtti első, anyagformáló gondolat. E kettő találkozásának eredménye a közlés igénye, az első, tudatosan kiejtett hang, mely az élet örömét kurjantja világgá, s ebből születik majd az egyszerű, „szöveg nélküli *danlocska*”, ahogy népünk mondja Mindszenti Dániel tolmácsolásában.

Élettani szempontból nézve fentieket tudjuk, hogy a fejlődő ébrény korán érzékeny már a hangokra, s azokra a zene természetének megfelelő módon válaszol: a „modern”, zenének nevezett zaj károsan befolyásolja a magzat felődését. Népünk utólérhetetlenül bájos altatódalainak szövege, hangulata, üteme, dallama a fejlődő gyermek életét szebbé, teljesebbé varázsolja — az anyaméhtől kezdődően, s ez a hatás folytatódik későbbi világának építő dalaiban.

E világi, emberi létünk végállomásához érve a hangok azok, amelyektől legutóljára veszünk búcsút, mielőtt visszatérünk a tudat világába.

Emberi – magyar -- beszédünk alapja tehát az összhang és a dal.

A beszéd folyamata

gondolat → vágy (a gondolatközlés igényével) → hang, szöveg nélküli dal alakjában → alakított hang (egy hangból álló értelem) → több hangból álló egy szótagú szó → egy szavas mondat (kérdés, vagy állítás) → bővült mondatok → alakított mondatok (vers).

1. A gondolat még kötetlen, nincsen anyagi feltétele.
2. A vágy, a közlés igénye már az anyag felé irányul, s önmaga szétáradását, szét és megosztását igényeli.
3. A hang előfeltétele az anyag léte, hiszen anyag nélkül hang nincsen. Van
 - a. érzés kifejező hang — belerikkantja örömét a nagyvilágba, vagy sír, stb. **Magánhangzók** rögzítődnek ennél a pontnál, s elkezdődik a dallam használata.
 - b. megfigyelésen és az anyagi világhoz kötött hangok utánzásán alapul. **Mássalhangzók** születésének ideje e korhoz kötődik. Itt jelenik meg először a személyen kívül lévő tárgyak hangtani szerepe. Pl. a szerszámhasználatnál kezelt kő keményen koccanó „K” hangja kötődik a használt eszköz alakjához: ék. Kőpatintásnál sok ékecske születik, s így a kő “K” hangja vált többszámunk jelévé is.

4. Az alakított hang megállapodott értelem kifejezésére, **céltudatosan** előidézett hang: „A” csodálkozást, „Ó” döbbenetet, áhitatot jelent. Ez utóbbi nyelvünkben kötődött az „öreg” fogalmához, igen okszerűen.

Később a mássalhangzókat köti már a magánhangzókhoz.

A magyar Isten-képzete ezen első, ősbeszéd szótárából kerül ki, minden életfontosságú szavával együtt (*Ég, Úr, Ős, Él*, stb.). A Nagy Isten *Ég* neve: az igen ősi egy magánhangzó — egy mássalhangzó csoportba tartozik. Az ősi elindulás idejéhez.

Az anyagot alakító, teremtésben résztvevő Fiú Isten már az egy-szótagú, több hangból álló szóhoz kötött.

Fentiek szerint magyar szempontból a „*kezdetben vala az íge*” hihetetlen pontos meghatározás.

5. **Az egyszavas mondat** az alakított hangokat értelemhez köti és rendszeresen használja. A nyelvfejlődés későbbi pontja ez. A jövő többszavas mondatának alapelemei már jelen vannak: *anyag-tér-idő*, s az érzelmek ezernyi változata már megjelent.

6. **A bővült mondat** már magyaráz, tanít.

7. **Az alakított mondatok** szépségigénnyel születnek, s nem elég a gondolatközlés, de annak szépségére, hangzására, ütemére és ezek összhangjára is igényt tart. Ősidőkben az alakított mondatok világában sem felejtkeztek el művelőik a nyelvet alkotó hangok ősjelentéséről, s mondanivalójukat ritmusokkal, rímekkel még tovább fokozták. Napjainkban Kiss Dénes költőnk végez e téren úttörő munkát.

A hang és anyag szerves kapcsolata

A szépség-igénnyel született ék-alak hanghoz rögzítése az első való írásjelünk, székely-magyar rovásunk K betűje.

Az alakított hang anyagi feltételének képen való megjelenítése (mint például az ék) és annak változtatása függ a környezettől, foglalkozási ágtól, stb. és így ezen jelek lassacskán egy-egy népcsoport, ezen belül nagycsalád jelképeivé is váltak. Itt kapcsolódik be **Magyar Adorján** mag-magyar, ék-kun, szem-szemere, stb. jelképeinek rögzítése és állandósulása. **Ezen felismerése úttörő és az emberiség magasabb szintű önmegismerésének új alapja.**

Mire a műveltség az edénykészítés, szobrászat, urna és temetkezési szertartások korszakát eléri, ezen jelek már meggyökerezettek.

Így a temetkezéseknél szokásos ősi edények jelei sem önkényűek, hanem Magyar Adorján „*Az Ősműveltség*” című művében összegezett jelképrendszerrel az urna lakóinak népi, törzsi hovatartozását adják hírül, s éppen olyan fontos értesülést tartalmaznak, mint a mai sírfeliratok.

Amint a beszéd megvalósításánál első lépés az összhangban született dal, („...**szöveg nélküli danlocska**...” népünk fogalmazásában) úgy az írás megvalósításánál a művészet. Mindkét esetben szükséges az anyag tökéletes ismerete, s a szépség, a rend igénye.

Harry Bober, a Harvard Egyetem művészettanára szinte ugyanezt mondja a képzőművészettel kapcsolatban, Az 1953-ban kiadott kis füzetének²⁰ a művészetek egyetemes „szótárával” foglalkozó része érdekes, s idézem saját fordításomban:

„De (az eredményes kifejezés beszédben) elérhető a hang árnyalásával, érzelemmel, szavak választékosságával, stb. A művész számára a kifejezés nehézsége hasonló az íróéhoz, a különbség csak az, hogy szavak helyett vonalakat, színeket és idomokat kell használnia oly módon, hogy a néző felismerje mondanivalóját.” Majd később:

„Akár felismerjük a tényt, akár nem a művészetnek is van egy alapszótára, mely vonalakkól áll, s ezek értelmével éppen olyan tisztában vagyunk, mint a szavak értelmével.

Meglátásom: ahol az első tudatosan használt hang és az első tudatosan használt vonal találkozik, a kialakuló társadalom környezetének tüköre, az emberiség első nyelvében.

E nyelvben minden hangnak megvolt a maga, természetből ellesett értelme. Ezt eltagadni éppen olyan képtelenség volna, mint feltételezni, hogy csak az integrálszámításnak van értelme, de az abban szereplő számok értelemnélküliek.

Az Élet nyelvünkben és a quantum fizikában **Az anyag**

„...A tudósok ma számos olyan kísérletet végezhetnek, melyek végeredménye feltárja az anyag igen változatos tulajdonságait. Ezen tulajdonságok némelyike arra enged következtetni, hogy az anyag folyamatos, hullámmozgásszerű tulajdonságokkal rendelkezik. Mások viszont azt mutatják, hogy az anyag...részecskékből álló és hullámmozgású. Jelen tudásunkkal csak az anyag kettős természetét tudjuk elfogadni, s az ezzel járó bizonytalanságot.”²¹ (Quantum mechanics.)

Az erő és mozgás

„Sokféle erő létezik, de maga az „erő” név minden olyan fizikai történésre alkalmazható, ami a test mozgását okozza (vagy okozni kísérel), vagy annak belső feszültségét.”²²

Magyar nyelvünk éles különbséget tesz erő és erőny között. Az erőt egyetemes hatásúnak, s teremtés előttinek tudja.

Erőny

„A test munkavégző képességét erőnynek nevezzük.”²³

Magyar tudatunk egyetlen, **egyetemes** erőnyt ismer, **aki** az Élet. Minden ma ismert, s különböző nevekkal ellátott **erőny** (fizikai, kémiai, stb.) ennek csak része. Erőny szavunk a munkát végző erő szót az **ny** hang segítségével már az anyaghoz kapcsolja.

²⁰ Harry Bober, *Expressions in Art*, 4-5 oldal. Harvard University Press 1953

²¹ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 473. old.

²² Mint fent 475. old.

²³ Mint fent 475. old.

A fény

„A fény egy elektromágneses hullám. Oscillációi a fény terjedési irányára merőlegesek, s így **a fény a keresztirányú hullám példája** (a hanghullámok hosszanti hullámok.) ...Midőn a fény kapcsolatba kerül az anyaggal, a sugarából véges mennyiségű köteg, vagy quantum szívódik fel, s ezt legjobban a „hullám-csomag” kifejezés érzékelteti. Ezen fény-quantumokat hívjuk photonoknak. Miután a photonokra úgy is gondolhatunk, mint fény-részecskékre, a fényt kettős természetűnek is tarthatjuk: részecskéknak és hullámoknak.”²⁴

A fény terjedését a mai tudósok keresztirányú hullámnak tudják. De ezt **őseink is tudták, hiszen a fényt egyenlőszárú keresszettel jelképezték. Itt is tehát szerves kapcsolat áll fenn a tudat és jelkép között, s ez a tudat emeli őket őskereszténnyé.**

Az étellel kapcsolatosan

„A fehérje molekula tulajdonságai nem vezethetők le csupán kémiai tulajdonságain keresztül; tulajdonságai feltétlen függvényei a három dimenziós felépítésüknek.” „...Éppen ezért egy **biológiát megelőző természeti kiválasztódás működését** kell feltételeznünk, ami a fontos fehérjék egy kis csoportját támogatja.”²⁵ A tény, hogy az élet e földi megjelenési alakja feltétlenül a három dimenzióra épülő szerkezetén alapul, eddig nem is sejtett távlatokat nyit a „**három a magyar igazság**” mondásunk.

„A természeti kiválasztódás folyamata az élet elindulásakor kezdődött. A „genetic code” legérdekesebb része az, hogy mindenütt jelen van e földön...Megdöbbentő tény, hogy ez a code minden földi életformában azonos. Igen valószínű, s ebből folyó magyarázat az, hogy az Élet egy ősi rendszerből keletkezett... Az egy őstől való származás elmélete magyarázhatja csak meg nemcsak a genetic code létezését, de más egyéb különleges tulajdonságai is ezen elképzelés keretébe tartoznak.”

Magyar hagyományunk szerint az Egy, egyetemes Isten, az Ős-Tevő őse mindennek, ami van. **Egyszülöttje, ugyancsak egy, egyetemesen jelen lévő erőny:** a fény mezében megjelenő **Élet, népünk Arany Istene.**

„Még egy másik, különálló bizonyíték is alátámasztja az egy őstől való származás elméletét. Ez az amino savak optikai tevékenységével kapcsolatos. Laboratóriumban, **bármely összetett aminosav csak két alakban jelenhet meg, s ezek egymás tükörképei.** Ezeket az alakokat jobbkezünek (dextro), vagy balkezünek (laevo) mondjuk, a kesztyűk mintájára, miután mindkettő teljesen azonos egymással, csak éppen tükörképei egymásnak. (Ez nem csak szójáték, hanem a balkezü molecula az electromágneses hullámmás egyik oldalánál kering, míg a jobbkezü ellenkező irányban. S így a milyen-oldalúság polarizált fényvel mérhető.) Nincsen semmi ok arra nézve, hogy e kétféle molekula ne létezhetne egymás mellett: laboratóriumban mindkettő előállítható teljesen azonos mennyiségben. Ez áll a Miller-Orgel féle kísérletre is. A világunkban létező balkezüség jelenség viszont magyarázatot ad arra, hogy az élet egy időben és egy helyen keletkezett.” (Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 392-393. old.)

Népünk vetületes világnézete ebből a korból származik – a Teremtés hajnalán.

²⁴ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 480. old.

²⁵ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 392-393. old.

A TEREMTÉS HANGOKBAN VALÓ KIFEJEZÉSE

Érzelmi ősnyelvünk szavai egyetlen magánhangzóból állottak:

Magánhangzóink ősjelentése

- Ó** — a teremtésre táruzó ámulat hangja; ez vált később az „Ó”-ság, nagy régiség egy magánhangzóból álló szavává. **Indoeurópai nyelvekben nem található ilyen egy magánhangzóból álló, ősiséget jelentő szó**, s ez nyelvünk ősiségének egyik fontos bizonyítéka. Később ez a fogalom vált a JÓ-ság kifejezőjévé is.
- Ő** — Istenünket jelölte. **Ő** vált **Ő-S**-sé, a lényünk mélyéből induló, Teremtőre emlékező magánhangzón át. Mai szótárunkkal az **Ő-S**-t ISTEN-ES-nek mondanánk. Minél régebbi őseinkről emlékezünk, annál közelebb kerülünk Istenhez, őseink **Ő**séhez.
- A** — az alvó anyag nyugtató hangja altatja kicsinyeinket ma is: *a...a...a...*, s a hozzá tapadó ősemlék nyomán vált idővel az agg képzetévé. Az agg szó két hangja az őanyag és meleg ötvöződése. Az ő anyag, Nagyboldogasszonyunk Turulunk szárnya alatt mint **AGG** nő jelenik meg szittyáink jelképrendszerében. **Avétt, avas** szavaink idejét múlt régiségről beszélnek, s későbbi utódműveltségünk, a latin ebből képezte a maga teremtés szavát (ago) és ő fogalmát (avus).
- Á** — a fényvel érintkező ámulat és az anyag ébredésének hangja. Későbbi fejleménye az **Ár, Árad** hullámmozgással kapcsolatos szó.
- E** — Nyílt és zárt kiejtése lehetséges, s e különbség a teremtés előtt még el nem különült erőanyag állapot kifejezését teszi lehetővé. Csodálkozást, meglepetést jelentő hang: *ej, ejha*. Egyúttal közelre mutató szócska. Gyermeeknyelven *edi* édességet jelentő szó. **Egy** szavunk az **Ég** anyagi tükörképe, s a hímség, teremtőerő jelképe. Az **egy** szó hangtani rokona az *edi* (édes) szónak. S valóban, ma is mondjuk: **Édes Istenem! Egy Istenünk tehát Édes Isten volt.** **E**-sz változata befogadást jelent, tehát az anyagiság, anyaság hangja. Egres — hosszúkás, többmagú gyümölcs, ugyancsak nőiségi jelkép.
- É** — az é — él — élet hangja Istenünk **ÉLŐ** nevére emlékezik. Élet és lélek azonossága mutat **Ő** feléje, Isten felé. Éles hangú al- és felhangú hangzókkal megfér egy szóban (véka). Étet-etet, léssen-leszen látszólag helyettesíti az e-hangot, viszont lényeges értelmi változás következhet be e csere alkalmával: étet szavunk valaki tudta nélkül szájába csempészett ételről van szó, tehát *tudatkülönbség* jelentkezik az E és az É hang ősjelentésénél.
- É** — az é — él — élet hangja Istenünk **ÉLŐ** nevére emlékezik. Élet és lélek azonossága mutat **Ő** feléje, Isten felé. Éles hangú al- és felhangú hangzókkal megfér egy szóban (véka). Étet-etet, léssen-leszen látszólag helyettesíti az e-hangot, viszont lényeges értelmi változás következhet be e csere alkalmával: étet szavunk valaki tudta nélkül szájába csempészett ételről van szó, tehát *tudatkülönbség* jelentkezik az E és az É hang ősjelentésénél.
- I** — a kicsiség ici-pici hangja, s a hideg, mely alacsony fajhőjű vízcseppekben ível a kék ég felé. **Ig** szavunk, az igaz szó alapja fényt jelentett, mint ahogy azt ma is használjuk az *„igazság fényében”* kifejezésünkben. Mai csillagtudósok tudják azt, hogy a világ teljes anyagmennyisége végtelen paránnyá zsugorodva volt jelen „a nagy robbanás” előtt. A világkezdeti nagy robbanáskor hő szabadult fel, s ez a hő mai napig is mérhetően jelen van a világűrben. Korábban beszéltünk arról, hogy a robbanással egyidőben született az első hang, az **IGE**. A lélekzetvételt egy tágulási folyamat előzi meg, maga a hang

robbanásszerűen hagyja el a test kereteit, anyagot, párát és hőt hoz felszínre. **I** hangunk *piciséget* jelent és *hideget*; **G** hangunk a *meleg* és gömb alak lágy vonalainak a hangja. Parányi hideg pontból induló ősrobbanás meleget szabadított fel **IGE** szavunk bizonyossága szerint. Tudósaink a világméretű ősparányról nem említették, hogy az csak egy igen hideg állapot következménye lehet. Nyelvünk viszont ezt tisztán tudtukra adja. A nagy robbanást pedig nyelvünk úgy könyveli el, hogy megszólalt az Isten.

Korábban beszéltünk arról, hogy az egy magán és egy mássalhangzós szavak állítmány és alany szerepét egyaránt betöltik.

I hangunk éles és lágyabb változatai ugyanezt a kettősséget hordozzák magukban, s lágy kiejtése az **E** hangunk rokona (csillag-csellag), s kapcsolatban van **Ű** hangunkkal is (idő-üdő).

Így az **E**-sz hang befogadása megismétlődik az **I**-sz hang hasonló szerepével, csak a befogadott anyag minősége változik: az **E** szilárd, az **I** folyékony anyag befogadására képes.

I hangunk is kettős állapotot fejez ki. *Hideget és fehéren izzó hőt jelent. Rokon hangja az*

Ü — a mozdulatlanúság (*üil*), s a mozgás egyesül benne (*üig,-et*). **Ük** szavunk még a két hangú ósszavak világából tekint reánk, az elkülönülést még nem ismerő egységet vetítve elénk. **Űr** szavunk az ősanyag szerepét hozza előtérbe, az anyag befogadóképességét, s az ezzel járó **szívó-** (negatív) erőt. **Ügy** szavunk a lehetőség szava. **I** szavunkkal együtt az **IDŐ**, illetve **ÜDŐ** kezdetét jelöli. **Üde** szavunk az österemtés első pillanatait örökíti meg: új a világ, kellemes a levegő, a környezet, **Üd** szavunk ünnepet (üdöl / ünnepel) **Üdv** szavunk a mennyei boldogság kifejezője.

U — hangunk lényünk legmélyéről támadva adja kendőzetlen önmagunkat, s **udu-k**²⁶ mélye lakásunk. Kiss Dénes nagyszerű tanulmánya részletezi az **U**-ból születő hangutánzó szavunkat: a kutya **U-gat**ását. Szerepe kettős, ez a hang is lehet tiszta és vegyes. Az egymássalhangzós, érzelmkifejező ósszó, a **bú**, a teremtés és mélység hangjait kapcsolja óssze. A kétmássalhangzós, egy szótagú szavak u-ja nem változik (huz, húz; lug, lúg). További fejlődése során már változhat az o-val (boglya-buglya), vagy az a-val (baba-bábu).

Űr szavunk a teremtés mélységeiből szól, s tölti be az **Űr**-t.

Magánhangzóink kettős szerepűek, kivéve első szavunkat: az Ó ámulatában még erő és anyag együttesen csodálta a teremtést.

Magánhangzós nyelvünk tehát még tisztán órzi és fejezi ki Istentudatunkat. Ezek szerint Istenét Jó-nak, Ós-nek, Egy-nek, Édes-nek, Élő-nek, Igének, Igaznak, Űr-nak, Ór-nek tudta, s ezeket a neveket a világteremtés hajnala óta ma is csorbítatlan tisztaságban használja a magyar.

Mássalhangzóink ósjelentése

Magánhangzóink a teremtés dallamának adtak hangot, **mássalhangzóink a dallam irányát, célját határozták meg: szöveg nélküli danlocska szülessék-e az adott hangokból, vagy Széchenyi István országgyűlési beszéde.** Minél közelebb áll valaki a természet ósforrásához, annál jobban fel tudja fogni a hangok eredeti értelmét, szerepét, s beszéde annál választékosabb, s hatásosabb lesz. Művelője annál szűkszavúbb is, hiszen ha egy szó hangzói

²⁶ L.: Ballagi Mór *A magyar nyelv teljes szótára* odu címszó alatt, 678. old.

kifejezik mondanivalóját, nem veszteget több hangot, vagy szót a már elmondottra. Beszéde így egyensúlyozott, tiszta, dala pedig az ég magasságait kutatja. **Az ilyen beszéd, s az ilyen dal mindig az összhangot keresi.**

A teremtő dal nyomán születő mozdulatok, **táncok** pedig mind *a magasabb életközpontokat ébresztik*, s művelőit emelt karú, egyenes tartású, test és lélek egyensúlyán alapuló mozdulatokra tanítják. ... Tánca felemelt karu, egyenes dereku Isten elé állás. A teremtés erőinek közvetítője.

L – lé a lélek, a hullámok gyengéd hangja. E magyar hangtan gyenge emléke dereng fel a Biblia teremtéstörténetében, amikor azt mondja, hogy *az Isten lelke lebegett a vizek felett*. Nyelvünkben a lé és lélek szerves kapcsolatot alkot egymással, s a lebegéssel is. (Aleut)

Él szavunk alany és állítmány egyben. Az *él* valaminek az *éle*, s a többmássalhangzós élet szó is ide tartozik. Hihetetlen erőt jelentenek például a gyenge tavaszi fű éles és élő dárdácskái. **Az élet és a lélek szervesen összetartoznak** a világmindenségben éppen úgy, mint mindennapi életünkben: lé és lélek nélkül nem volna élet e földön. Kétfássalhangzósan **lég** szavunk is ennek a körnek a része, s **hangértelme** a lélek (l), az élet (é) és meleg (g) képzeteket hordozza.

R — az őserő megnyilvánulásának hangja. Ballagi szerint „*a folyékony mássalhangzók közé tartozik*”. Rokon hangja az **L**.

Ar szavunk az őserő-ősanyag teremtés előtti együttlétét jelenti. Szerepük kettéválásának következtében született a fény, amit őseink nagyon pontos hanghasználatá **ar-any**-nak, **arany-nak** nevezett

J — átmenet a magánhangzók világából a mássalhangzók felé. Rokona a piciséget, hideget magában hordozó **I** hangnak, s gyakran egymást helyettesítik. Ezzel a hanggal alkottuk **Ó** őshangunkkal egybekötve az általunk ismert Isten fő tulajdonságát: **JÓ**. **Ó** hangunk a világszületésre ámuló ember hangja. **I** hangunkkal egybekötve a teremtés előtti Istent már **Jó**-nak tudta.

Egymássalhangzós szavaink

Nyelvszületésünk ősidejét idézik, s az Örök, Öreg Isten nevei mind ebből az egymássalhangzós csoportból kerültek ki. A cselekvést kifejező mássalhangzóinkkal az érzelmek magánhangzós világa és a célra törő értelem fog egymással kezét, ahol minden mássalhangzónak is külön értelme van. Egymássalhangzós összavainkban a teremtés előtti állapot egysége van jelen; legősibb rétegében a szó alany és állítmány is egyben. (l.: él – él) Tükörképes alakja a Lé, az e földi teremtés alapanyaga.

ÉG szavunk a lélek és a teremtésben szétoszló meleg hangjait ringatja

ÉR — közlekedési teret és cselekményt jelent. Az *érben* víz folyik, míg el nem *ér* a patakhoz. **Értelem** szavunk a világmindenség mondanivalójának közlekedő edénye, mely az *agyhoz* továbbítja az *ég* végtelen üzenetét. Régi mondásunk szerint „*tölcsérrel töltik fejébe a tudományt*”. **Értelmünk ez a „tölcsér”**.

ÉV — a tér és idő fogalomkör kezdetét hordozza az alsó ajkhangzós V-hez kapcsolódva. **Évül** szavunk az anyag változóságának, öregedésének ad később hangot. A **mély magánhangzók a lehetőséget**, a **magas magánhangzók a megvalósulást** jelentik, a fényvel felgyorsított, megvilágosult anyag szerepének megfelelően, az egy hangú, vagy egy magán és egy mássalhangzós egytagú összavainknál:

E — ell

É — él

Anyagi jelképeink elválaszthatatlanok hang-jelképeinktől, s mindkettő a jelkép alkotójának közvetlen környezetét tükrözi, (L.: a K hang és anyagi jelképe a kő, ék)

Kétmássalhangzós, egytagú szavakból alkotott természeti ósszavak

Az ős elemekből alkotott anyagi kör az ős hangok egy magán és egy mássalhangzós szavaiból egy második mássalhangzó hozzáadásával zárt kört hoz létre, ami anyagi világunk jellegzetessége. Ez a zártság erősséget, védelmet jelentett az anyag hozzájárulásával.

A szavak és idomok mindig a kialakulás helyét tükrözik:

G — Ég — mag — Magor — a gördülés, kerekesség meleg hangja. Első eszmélésünk világképe a **mag** kerek alakját véste emlékezetünkbe, s azokkal ölel körül bennünket ma is. Kárpátmedencei régészetünk ősrétegeiben rendszeresen ez a **mag** minta jelenik meg agyagedényeinken, illetve ennek mélyített, „poncolt” változata attól függően, hogy apa, vagy anyaelvű csoport volt a készítője.²⁷

K — Ék a hegyvidékek ékes, kemény világát tükrözi, a mag is **makk**-á válik, Magor, tükörképes alakjában **Kan**-ná, **Kam**-má. **Ákosunk**, a Mindenség **ékeit** agancsán viselő Csodaszarvasunk ékes neve e világ szülötte.

M – Az anyaggal ismerkedő ízlelgetés hangja: „mmmmm!”

N – az anyag és anyaság hangja.

Itt futólag jegyzem meg, hogy Ég szavunk anyagban való megjelenése N hangunk segítségével négy szavunkat adja: a négy világfenntartó őserőt (erős, gyenge, vonzerő és villamosság).

Az erőny célirányos, ég felé mutat, áll, teremt, az anyag befogad, terem, emlékezik.

Az egytagú, kétmássalhangzós szavak kiválóan alkalmasak az erő és anyag viszonyának kifejezésére. **Őseink tudták, hogy az erőnyben rejlő erő és anyag együttese lényegében egy, s éppen ezért egymásba átalakíthatók.** Őseink ezen látszólagos ellentéteket a **szómegfordítás** törvényén belül fejezték ki. Szómegfordítást máskor is alkalmaztak, s részletesen tárgyaljuk. Magyar Adorján *szerint tökéletes nyelvünk csodája nem lehet emberi elme találmánya, hanem az örök természet alkotta, mint a hópelyheket és a kristályokat,* s idézve:

„...ismét és ismét azt is észre kell vegyük, meg kell állapítsuk, hogy a magyar nyelv a Természetnek, a természeti valóságoknak csodálatos kifejeződése, hangokbani tükörképe, ami a jövőben még sok kutatáshoz képezhet alapot.”²⁸

Akkor, amikor nyelvünk született, Isten szavát hallottuk minden rezdülésben, minden hangban, később a bővülő szavak, mondatok rendjében, hogy ezek segítségével örökre emlékezzünk első elindulásunk csodájára, s a visszavezető útra. **Istenünk szavakba öntött**

²⁷ A domború minták (mint a mag) hímségi, a mélyített minták (mint a poncolt minták) nőiségi jelképek. L. Magyar Adorján *Az ősműveltség* című művében.

²⁸ Magyar Adorján *Az Ősműveltség* kéziratának 2744 oldala

gondolatai szükségszerűen rejtik magukban a teremtés folyamatát egy felbonthatatlan ok-okozati egységen belül, mely más nyelvekben nem, vagy csökkentett mértékben, talán csak keverten létezik. Éppen ezért elkerülhetetlenül fontos a világ nyelveinek tanulmányozásakor mindig a magyar értelmi alaphól kiindulni. Tudnunk kell minden jelenség okát, tehát **okosnak** kell lennünk, okkal élőknek. S miután nyelvünkéből tudjuk, hogy Istenünket **Ok** néven is tiszteltük, tudjuk azt is, hogy **a valóban okos ember: Istenes ember**, aki Istenén át mindenkor belelát a mennyországba, csak ki kell lépnie ajtaja elé.

Az erő és anyag viszonya.

Nyelvünkben az erő a teremtést, mozgást, irányt jelentő szavakon át hat. Az anyag helyhez kötött, befogad, terem és emlékezik. Az erő hatását érzékenyen követi, mint a szélben libbenő pántlika.

Nyelvünkbe rejtett őstudás azt is elmondja, hogy ez a törvényszerűség a világegyetemnek, s így testi felépítésünknek is szerves része. A hímség ondószálai — mint nyelvünk mássalhangzói — teremtő munkájukkal a mozgás, változás letéteményesei. A petesejt nyugvóhelyén növeli a jövőt. Ezen őstörvény születés előtti jelenléte, s a nőiségi, férfiúsági szerep egyikének vállalása felvázolja az egyén küldetésének irányát, minőségét, s ezt a törvényt büntetlenül, a körülöttünk lévő teremtés súlyos károsítása nélkül átlépni nem lehet.

Hímség és nőiség szavai, fogalmi egymás tükörképei

Pál — hímségi szó, palócaink teremtőjének, a fénynek a neve. Jelképe a **pálca**.

lap — nőiségi szó, lebegő, befogadó, anyagi közeg.

lép, lepény — nőiségi fogalom, életet tápláló közeg

E kettő együttese hordozza önmagában az életet, s ez zászlóink ősjelentése. A zászlórúd és hozzája kapcsolt lobogó a napsugár és levegő jelképe. Állítmány és alany. Új élet.

Bak — hímség emelkedik az ég felé.

kupa — befogadó, nőiségi jelkép, nyitott kelyhébe a világmindenség ereje ömlik.

kapu — nőiségi jelkép, keretében ragyog fel a nap

rúd — hímség kifejezése

túr — az anyagiség, nőiség önmagába fordulásának, s ezzel gömb-alkotó tehetségének is a szava

pis — kilövell

fos — kilövell. A magánhangzók (i, o) az anyag milyenségére utalnak.

visz

sziv — fordított előjelű mozgás

szop

Állandóság és változás párosai

Mag — a mag egyhelyben végzi Teremtőtől nyert feladatát és új életet nevel, növel, élettapasztalataira emlékezik, s ezt tovább adja a leszármazottainak.

kan — a kan, kun, hun mozgásterének bővítésével szolgálja az új életet, mint napsugár a magban szunnyadó jövőt. Később éppen ezért, a mozgó társadalmak mozgató ereje a **kan, kun, hun** elvű részekből adódott. A Világ Égigérő Fáját megmászó **kiskanász**, vagy **kondás** is ezt az ősz mozgóerőt jelképezi, s nem feltétlenül a rábízott állatokat, noha ezek fejalkata jelkép értékű, hiszen a vad**kan** orra is ék alakú.

Szem — a gabonaszem hosszúkás alakját idézi. Amíg a mag egy gyűjtőpontú, a szemnek két gyűjtőpontja van. Gabonatermelő társadalmaink terjeszkedését nemcsak a gabonaszemek számosságával növelt saját számosságuk tette lehetővé, de **életfelfogásuk is e két gyűjtőpont** elfogadásán alapult. Az egyik gyűjtőpont mindig az őshazában maradt, a másik gyűjtőpont az őshazából kiinduló vándorlási teret jelöli. Ez lehet közeli és lehet távoli. Lényege: a második gyűjtőpont vidéke mindig **szerves kapcsolatban** maradt az őshazával, s az oda és visszavándorlások folyamatosak, amíg valami világváltozás ezt lehetetlenné nem teszi. **Az ilyen társadalomnak jellegzetes szervezkedése volt a folyamközi társadalom, s az azt képviselő magyar népek oda és visszavándorlása.**

mezgél, mezgérel, mezgerél — keresgél, s
messze — szavunk e vándorlásnak ad hangot.

**Szemes,
Számos**

Irány, minőség- és állapotváltozás tükörképes szavai

Irányváltozás:

**megy
gyün**

**Szív
visz**

Minőség

**Csavar
facsar**

Köp
Pök

Csörög
Recseg

Állag és állapot

Él — lélezkzik, él

lé — élete fő közege a víz, abban indult el e földön, s ez kíséri végig életén.

Fény — életet hordozó, keresztirányban terjedő hullám.

nap — világító égitest

Pille — könnyedség kifejezője

lepe — az alakja lényegének, laposságának, szárnyai lapjának a kifejezője.

Libben — könnyedség kifejezője

billen — egyensúlyi állapot kifejezője

Egyszótagú összavaink és a szóbokrok.

Egymássalhangzós összavaink a teremtés korát idézik. Kétmássalhangzós szavaink az anyagi világban megállapodott tudatvilágunkat tükrözik. Az anyagot háromkiterjedésű világunkban kézzelfoghatónak tudjuk. Van. További élete követi a teremtés állandóan teremtő, változó világát.

Kör egy önmagába visszatérő, tért körülzáró vonal. Anyagban kifejezve a kör **kariká**vá válik, **kerengeni**, **kerülgetni** is tud a föld szilárduló felszínén éppen úgy, mint földünk a nap körül, s a nap a világegyetem szerves egységén belül. A föld nap körüli kerengése szüli meg az időt, melynek összegező egységét a **kor** szóval fejezték ki.

Az ember játszani kezd a gondolatokkal, fogalmakkal, nyelvvel és tárgyakkal. Tekintettel arra, hogy a hangok ősjelentése még pillanatra se mehetett feledésbe, az összetartozó történéseket és tárgyakat ezekkel az összetartozó, kerek egységet kifejező hangokkal eleveníti fel szótárában, az őstudat szavára hallgatva.

Ezek az összetartozó, azonos mássalhangzókkal kifejezett egyszótagú szavak alkották szóbokraikat, melyek az emberiség első, környezete hatására történt elkülönülésének a tükörképei is. **Nyelvhasonlítás**kor ezeket az egyszótagú szavakat, szóbokrokat egymástól, s szerves, eszmei tartalmuktól elválasztani nem lehet. Ha mégis megkísérelnénk, korcs, s fejlődésképtelen, véges eredményt kapnánk. Ezeket a kétmássalhangzós, egyszótagú összavakat természeti összónak²⁹ nevezem a későbbiekben.

Későbbi fejlődés folyamán — s itt a fejlődés szó alatt mind a környezet nagyobb megismerését, mind az ezzel járó nyelv tovább fejlődését értem — **természeti összavainkra épültek a műveltségi szavak**, melyek már szükségszerűen több szótagból, több hangzóból álltak. Ha egy nyelvben nem találjuk meg egy műveltségi szó alapját képező természeti összót, akkor ez

²⁹ Magyar Adorján után használom a *természeti összó* és *műveltségi szó* fogalmát.

a műveltségi szó más műveltségi kör terméke, s **csak átvétel lehet**. E törvényt, s az elnevezést is Magyar Adorján hatalmas nyelvészeti munkájából, *Az Ósműveltség*-ből vettem.

A magyarság neve – eredete és kapcsolatai

(Mag – Kam)

Széchenyi István mondását: „*Nyelvében él a nemzet*” jól ismerjük. Erre való hivatkozással fenti cím alatt folytatom nyelvünket tárgyaló részt:

Népünk ősiségét nem ismerő, vagy elismerni nem merő, nem akaró nyelvészek a legkülönbözőbb alapokból kiindulva igyekeznek megmagyarázni népnevünk eredetét, noha a teremtés folyamata, s így nyelvünk szerkezete is segítségünkre siett ezen eredet felismeréséhez.

Korábban már említettem, hogy **az első környezet M-G-s, magos** világa a lány dombok környezetét idézi. Ez az első, lány környezet az emberiség egyetemes ősemléke. Gyermeke gügyög és még férfikorban is szeret guruló, gömb alakú tárgyakkal játszani, bárhol is született. Nyelve egyéb hangzókat is tartalmazott, de ez a G-s hang és világ maradt a legkedvesebb számára. Tekintettel, hogy **mag** szava a világegyetem **magos** (gömbölyű égitestekből álló) és (földi viszonylatban) **magas** voltának tudatát őrizte, ez vált utódműveltségeink nagy szavává (sumir mahar, latin magnus,). Mag-ír – ír-mag, Szam-ír/Irszam férfi név. Szab-ír

A **mag-társadalom** élete a **mag életfolyamatát** tükrözi: egy helyben van, s egyhelyben élve építi a jövőt. „*Megmarad magnak*”, mondja mondásunk ma is, s itt neveli **magzatát** is. Itt eszmél **magára**, de ugyanakkor embertársát is önmaga részének tudja **maga** megszólításunk, s e szó ragozhatása tükrében. **Mag** szavát megtartva vándorlásai közben, s a most **skótnak** ismert nép szótárában **mag és magzat** értelemmel megtalálhatjuk. (Skót Mac, Mc magot és fiút jelent.), a walesi nyelvben kis kerek, magszerű kagylócskák nevévé vált.

Felismeri saját földhözkötségeinek korlátait. **Magas** szava az Ég viszonylatában látja környezetét, s a másvilágot is e szóval illeti: „*Ha itt e földön nem, találkozni fogunk ott a magasban.*” E szócsoporton belül fejezte ki **ma** a **még** be nem teljesült jövőt, **mig** erre békésen vár.

Az Ég tükörképeként **önmagát is magnak** tudja, s a földön betöltött szerepe szerint **magyarnak** nevezi a mag szerepével megbízott önmagát.

Nyelvét is magyarnak mondja, s természetének békés, tanító lényege maradt meg **magyaráz** szavában.

Társadalmi vonatkozásában a **magyar magának** való, mozgása kimért: **megy. Eget** és igazságot keres, s **magyaráz**.

Vallási szótára az **Ég, Ige, Igaz**, gondolatkör, s e földön kifejezett kapcsolatai, az **Egy, egyed, egyház**, majd az anyagban megjelenő **m-g** szócsoport segítségével képzett szavak, életfenntartásához szükséges fogalmak nevei állandósulnak: **mag, megye** (föld), **magos, megyer, meggy, magyaró**.

Gondolkodásában a meg szócskával **központosít, fogalmakat tisztáz** (lát, –meglát; ad, –megad), s **összead**: egy **meg** egy az kettő.

Addig, amíg a magyar mag nép helyhez kötött életet él, nevének fordítottja, a Kam, Kan, Kun testvérnép feladata a magyarság szellemi kincseinek terjesztése. A mag nép jelképe a Nap magja, a Kun, Hun népe a nap sugara. E tény egymagában is eldönti, mely „iker” született néhány pillanattal korábban. E műveltségterjesztő szerep fejeződik ki a világfát

megmászó Kiskanász személyében, s történetének váratlan folytatása maradt meg az amerikai Osage indián nép eredetmondájában. Az osage-nek írt név fordítása „ancient sky”, azaz: Ős-égi.

E tény magyarázza meg azt is, hogy miért Hun elvű népek tértek vissza őshazájukba: ők voltak az eltávozók, teremtésben meghatározott feladatukat teljesítve.

A Teremtés és Őszüleink

Őszüleink

Magyar történelmünk kezdete

a Teremtés első pillanata, vagy még egy pillanattal az azt megelőző időtlen idő. Népünk ezt a **Teremtés szünetes közepének** hívja, s ebben ring Istenfia Élet bölcsője. Ősimáink, s velük ősemlékeink ettől a pillanattól indulnak el.

Ekkor hangzott **Isten Ígéje**: Legyen világosság. Ez az első villanásnyi fény megérintette az addig alvó anyagot, Csipkerózsikánkat, ősanánkat. Másodlagosan felsugárzó fényében már látjuk, tudjuk, hogy e Csipkerózsika a Teremtés Nagyboldogasszonya, a Mindenség szülőanyja, kinek kebelében égő tűzek, forgó keresztet vetnek meleg ágyat első és egyszülött gyermeküknek, az Életnek.

Ő tehát a **Teremtés anyja, Nagyboldogasszonyunk**, kit e földön csak magyarja ismer és ünnepel igaz lelki szeretettel.

Nyelvünkbe rejtett Teremtés csodája ezt ezekkel a szavakkal mondja el – minden összetartozó gondolatot ugyanabból a szótöből eredeztetve:

Ég – a határtalan Világmindenség

Ég – az Isten, Ég áldjon köszöntésünk tükrében

Ég – égési folyamat, mely a teremtés után is őrzi a teremtés melegét a mindenségben, ugyanakkor őrzi minden testben az Élet melegét anyagcserénk segítségével

Íge – Isten szava, melynek csak nyelvünkben van különálló szava. Az Íge teremtette a Mindenséget. E hangnál hatalmasabb erő a világon nincsen. Hangjaiban piciség és benne a hideg és izzás í hangja ötvöződik a g hang melegével életté.

Egy – az egység és Istenség fogalma. Ősi rovásunk „GY” jele Istent és Egyet jelent. Egy Istenben való hitünknek ennél ősibb bizonyítéka nem lehet.

Isten más meghatározása:

OK – minden ősoka, elinduló pontja. Az okos ember Istenes ember.

Ük – mindenkinek atyja. „Senkit se nevezetek Atyának, csak az Istent” – mondja Jézus és okkal.

Jó – Ő az egyedüli jó, akihez anyag árnya sem tapad. Jézus int: „Senki sem jó csak az Isten”!

Ő --- a teremtés hajnalán fényre csodálkozó első teremtmény Istent idéző első szava: Ő, Ő teremtett!

Magyar kifejezésünk: Él még az Öreg Isten! De nem gondoljuk át, miért öreg ez az Isten? – hiszen rá kell döbbenjünk: aki Örök, az nyilván Öreg is! Így lett egy magyar igazság szójátékából lobogó, fehér szakállú Isten Michelangelo mennyezet képén, s sok művész vásznán.

Mélyebbre is mehetünk – külön külön átnézve mind a 16 magyar nyelvi őstörzs teremtést őrző szavait, de ezt későbbre kell hagynunk. Csak egyet, az avar B-R szócsoport néhány gondolatát említettem, hiszen saját megértésem is innen indult: Baranya.

*

A tudomány mai lépései és nyelvünk

The Real Big Bang (Az igazi ősröbbanás)

by Tim Folger, *Discover* Vol.23, no. 12, pp. 39-46

„Az a (teremtés) számít igazán, mely nemcsak fényt hozott a mindenségbe, de megteremtette az élet magjait is.”

Az a pillanat, amikor a világmindenség először borult fénybe – nem volt se több, se kevesebb, mint egy második teremtés, s mégpedig az a teremtés, ami igazán számít.”

A Világegyetem első ébredését így mondja el Folger:

„...S mégis, minden várakozás ellenére, csodálatos módon a világegyetem – ez a végső fekete ló³⁰ – felülkerekedett ezeken az adottságokon. Újjászületett. A 100 millió éves éjszakának vége szakadt, mikor a hidrogén felhők önmagukba omolva meggyulladtak.”
Népünk a hajnalt gyakran fekete lóval jelképezte – itt az idegen szerző ösztönösen e képet használta.

Érdekes, hogy hadvezér költőnk, Zrinyi Miklós is a Hajnalt jelképezte fekete lóval: „...Az ló fekete volt, de szebb Pegazusnál”

A világteremtés folyamatát ősi imáink így mondják el:

*Ég szülte Földet,
Föld szülte fát,
Fa szülte ágát,
Ága szülte bimbaját,
Bimbaja szülte virágját,
Virágja szülte Szent Annát,
Szent Anna szülte Máriát,
Mária szülte Krisztus Urunkat a világ megváltóját.”*

Innen öröklődött a ma édesanyái emléktárába az, hogy egy a világ és a virág, hogy gyermeke virág, csillag – mennyből küldött hírnök: Élet.

Ezt a tudatot vagyunk kötelesek megőrizni, tovább adni.

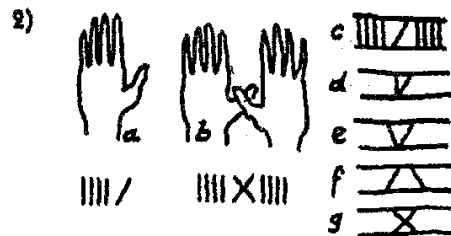
³⁰ Érdekes módon a fekete ló népköltészetünkben a hajnal jelképe. Az idegen tudós ösztönyszerűen rátapintott erre a jelképrendszerre.

TOMORY ZSUZSA

III. ELŐADÁS

ŐSTÖRZSEINK

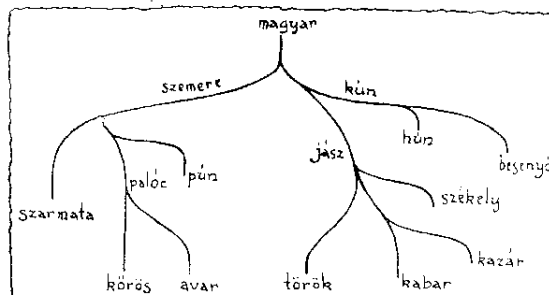
Nyilván beindul hibakiigazító ösztönünk e fenti négyes láttán: „Még azt sem tudja, hogyan kell írni a négyet?” – hallom lelki füleimmel. Ez volt velem is az eset, amikor alsós koromban Siófokon egy vendéglőben láttam, hogy a kuglizók eredményeit ilyen számmal írta le a vendéglős. Újdonsült latin tudományommal odamentem hozzá, s „felvilágosítottam”. A vendéglős mosolygott – s én csak később tanultam meg, kinek volt igaza! Számrovásunk természetesen alapuló alakja árulja el, hogy az etruszk, a latin átvevő, mivel ez a természeti alap náluk megtörik, s a személyes okoskodás veszi át a szót. (Magyar Adorján: *Az Ősmagyar rovásírás.*)

Korábban említettem, hogy Magyar Adorján tizenhat nyelvi és műveltségi őstörzset tudott kihámozni nagy nyelv és néprajzismerete segítségével az ősmultból. Ugyancsak beszélünk ezek alaphangjairól.

Itt a lehető legerősebben szeretném hangsúlyozni azt, hogy ezek az őstörzsek soha nem a mai, hasonló nevet viselő nemzetállamokat jelentik, hanem az emberiség ősi kialakulásának idejét rögzítik. Ebből származnak az általam **utódnyelveknek, utódműveltségnek** nevezett nemzetállamok, melyek összetevőit mindig legalább két őstörzs alkotja, s ezek világszerte megtalálhatók.

Magyar Adorján *Az ősműveltség* 446. oldalán a következő vázlatban foglalja össze őstörzseink, magyar ősműveltségünk kapcsolatait:

ŐSTÖRZSEINK

A kérdés tehát nem az, hogy ez, vagy az a nyelv rokona-e a magyarnak, hanem az, hogy melyik nyelvi őstörzs képviselteti magát a legbővebben nyelvében.

1. **Magyar G, GY, H - M, N** szócsoport magos, gömbös világa
2. **Kun**, hun **K, T - N** szócsoport ékes, kemény környezete
3. **Fekete kunok** ugyancsak a **kő** alapszó világában éltek, jelképük a csapott ék.
4. **Szemere SZ, S Z, C, CS - M, N** szócsoport szemes, gabonás, mézes és édes vidéke, vándorműveltségeink letéteményesei.
5. **Besenyő B, P, V, V - S, SZ** szócsoport a víz, a becézés és szépség eszméjét és szavait őrzik. Ősjelképük a csepp, s ez későbbi mintáik alapja. Művészetük a kárpátmedencei őstenger növény és állatvilágát jeleníti meg napjainkig. Szerintük a teremtett világ vízbuborékként úszik az Ég tengerében. A quantum fizika legújabb eredményei ugyan ezt mondják a világmindenség szerkezetével kapcsolatban.
6. **Jász S, SZ, Z, ZS, C, CS - J** szócsoport Jó Istene, izzó napja, jázminos világa hagyatkozott a mára.
7. **Székely Sz-K** szócsoport a teremtésbe ágyazott szikecske éltető szerepének tudatát dajkálta sziklás székhelyeiken. Ősi istentiszteleti helyek szakos, székes világa az ő gondolatmenetüket követi.
8. **Kazár K-Z** szócsoport kosszarvu, csavart jelképrendszere a kora kőkorszak óta kárpátmedencei edényeinken örzi emléküket.
9. **Kabar K, H, G, GY-B, P, F, V** szócsoport bak és csöcs jelképe ugyancsak a legkorábbi kárpátmedencei edénydíszek közé tartozik a kecske megjelenésének pillanatától, békásmegyeri ásatásaink tanúsága szerint. Ez a vonalvezetés látható az Etelközből visszatérők tarsolylemezein, s a keleti egyházak ma hagymadíszűnek mondott, valójában az ősi kecskecsös alakjára mintázott templomtornyain.
10. **Török T, D-R, L** szócsoport az örök visszatérés fogalmára fektetett súlyt nyelvi és jelképrendszerében. Földanyájuk Turán neve ma félreértett, de még ma is magyar népekre alkalmazott fogalom. Az angolok Arthur legendája az ő világképükön nyugszik. A bizánci történetírók „turk”-jai ennek a magyar tájszólásnak a képviselői, s nem a később törökként említett nemzeté.
11. **Körös K, H, G, GY - R, L** szócsoportunk képviselői a teremtés gömb alakjának egysíkú földi vetületét használták jelképül. Ők őrizték meg az idő születésének fogalmát kor szavukban, s az önmagába visszatérő egyenes

- vonala szülte körök, kerek adta mozgásszabadságot. Hazájuk jól követhetően a Körösök vidéke, ahol e terület névadói is. Kertjeik, kerek templomaik máig is nyomon követhetők. Szent ünnepük a Karácsony, Korasszonyuk³¹ és az életszületés ünnepe. A karácsonyi kerecsenröpítés a fény szárnyaira bízott élet megjelenését ünnepli.
12. **Avar B, F, P, V - R** szócsoportunk a befejezett, s e földben megjelenő teremtnak ad hangot. Jelképe a keresztirányban terjedő fény jele: az egyenlőszárú kereszt, s ez volt első eszmélése óta. Hangjai tisztán őrzik az ég és föld kapcsolatát, amint azt felső, középső, alsó ajakhangú mássalhangzóikon át adják tudunkra. Kerek váraik e mértani idom teremtnbeli helyét, s annak erősségét hozza emberközébe. Baranya Nagybaldogasszonyuk, s Virona Földanyánk nevei máig élnek kárpátmedencei képviselőik ajakán.
 13. **Palóc B, F, P, V - L** szócsoportunk az avar szócsoport légiesített rokona. Az erő-anyag kapcsolatát mássalhangzóik helyzetével, szómegfordítással fejezték ki. A teremtn menete, kapcsolata nyelvszerkezetük nyomán igen világosan érthető.
 14. **Pannon B, P, F, V-N** szócsoportunk a kör nyújtott árnyékát, vetületét használta jelképül. Mint ilyen ezen népcsoport is két gyűjtőpont köré építette társadalmát, s mint ilyen, szerves életű vándortársadalmaink közé tartozik. Soraikból kerültek ki a későbbi hajós népek, a venétek, fóníciaiak. Ősemlékük a **fény**, fordítottja a már anyagibb természetű **nap**. Életfájuk a **fenyő**, **fény** szavunkból eredt névvel. A fenyős karácsonyfa az ő hitviláguk része, hiába akarják néprajzosaink igen késői eredettel a németektől behozott szokásnak hinni a karácsonyi fenyőt.
 15. **Szarmata S, Sz, Z, Zs, C, Cs - L, R** szócsoport a szellem és szelídség szavait őrzik. A világban megjelenő fény jelképe a szarmaták zászlain még jelenlévő sárkány volt. A pazyryki temetkezőhely szittyá harcosának tetova mintáján a sárkány szájából jön elő Kisgöncölünk képe.³²
 16. **Marmar M, N - R, L** szócsoport szavai a földi édesség mellő, máló szavait őrzik. Mint a besenyők vízbuboros világegyeteme, a **marmaroké** a **málna** gömböcskéi fejezik ki ugyan ezt a gondolatot, s magyar magos ösztudatukat. A földi étellel kialakult **mord**, **marcona**, s fordítottjaik a **rém**, s **remegés** szavak is ide tartoznak. A **Rómát** alapító **Romulus** és **Remus** személye őshitviláguk része, a kelta hitvilág **Mac Morna** nevű egyéniségével együtt. Ez utóbbi halál jelképű, mint a székely balladák **márna** nevű hala, a **merülés** és mélység **fogalmaival** együtt.

³¹ Tomory Zsuzsa *Karácsony*, kézirat

³² Vanished Civilizations, Mc Graw-Hill Book Co. Inc., Edited by Edward Bacon, 302. old.

(1)

Magyar

...Ezért a tulajdonképeni magyarok, Magor Napisten utódai, mindig békés, szorgalmas földművelők voltak, aminthogy a magyar nép óriási többsége ma is az. Az ugor, uhor, ungar, unger név ősidők óta mindig földművelőt jelentett. Magyaroknak neveztettek a tulajdonképeni magyarok, magyariaknak ellenben az ezen őstörzsből származott rokontörzsek, mint kunok, hunok, jászok, székelyek stb. Bár a régi krónikák rendszeren Hunort említik előbb, mintha ő lett volna a néhány perccel idősebb, de ez téves, mert világos, hogy a rombolás későbbi az alkotásnál, illetve hogy rombolni csak ott lehet ahol már van valami.

Ősvallásunk szerint az istenségeket nem képzeltek tényleges személyeknek. Őseinknél a Nagy és Örök Égisten is csak az örök Természet, az örök Mindenség költői megszemélyesítése volt, de amely Örökkévalóság emberi ésszel föl nem fogható. Ilyesmit azonban például a tudatlanságba süllyedt Közép-Kor nyugati népei fölfogni már nem voltak képesek, illetve mindent csak szósz szerint bírtak fölfogni.

Az igazi őseink, miként az emberszabású majmok, amelyek hiszen legközelebbi rokonai, csak növényi táplálékkal élt. A tulajdonképeni magyar törzs tehát az összes rokontörzseink közül a legrégebb, illetve a magyari törzsek számtalan ezredév alatt ez őstörzsből származtak és ezek közül csak némelyek lettek idővel harcias és állattenyésztő népekké. A magyar törzs nyelvében keletkezésekor csak g, gy, h és m, n mássalhangzók voltak, később, a műveltség fejlődésével természetesen az összes többi mássalhangzó is (valamint a magánhangzók is) nyelvében már megvoltak, de ezután is a kemény k helyett a lágy g hangot, a kemény t helyett a lágy d hangot szerették ejteni, de mindent ami vallásos fölfogásukkal, kultuszukkal közvetlenebbül összefüggésben volt, továbbra is az említett mássalhangzókból képezett szavakkal nevezték meg. Az m és n hang egymásnak bár nem közvetlen rokonai, mégis egymással gyakran fölcserélődnek. Ismeretes, hogy régebb nyelvünkben a szem szó gyakran szen is volt és hogy Erdélyben nesze, nevet, kan helyett ma is mondják hogy mesze, mevet, kam. Ennek oka az hogy kisebb távolságról is az e két hang közötti különbséget a hallás alig észleli, dacára annak, hogy az m tisztán ajakhang, az n pedig nyelvhang. A magyar őstörzs nyelve a legrégebb időkben tehát csak ilyen alakú szavakból állott, ma, na, an, ag, agy, ah, ag, gam, gem, meg, mag, mang stb., stb. és bármely magánhangzóval. Vallásos tiszteletben részesülő növényeik főképen a gömbölyű gyümölcsöt, magvakat termők voltak, illetve a törzs keletkezése helyén ezek termettek leginkább. Vallásos tiszteletben és szeretetben részesültek náluk ez állatok: A szarvas, a madarak, de nem a ragadozók, a gömbölyded alakú bogarak, főképen a katicabogárnak ma nevezett. Legszentebb gyümölcsfájuk volt a meggy, amelyet a Napisten fájaként tiszteltek. Viszont legszentebb viráguk meg a gyöngyvirág, a Földistennő, vagyis Tündér Ilona, virága. A meggy lombja zöld, virága fehér, bogyója piros. Tökéletesen ugyanígy van ez a gyöngyvirágnál is. És ezek voltak szent színeik is és, ezek a magyar nemzeti színek ma is. Számrendszerük az öt-tizes volt, ugyanaz amely a mai általános számrendszer. A páros számokat nőneműeknek fogták föl, a

páratlanokat hímneműekként. A meggy virága valóban ötszirmú, bogyója egymagú. A gyöngyvirág virága hatszirmú, bogyója hatmagú. A meggy bogyója gömbölyű, virágai gömbölyded csokrocskákban vannak együtt, bimbóik gömbölyűek sőt a fa lombkoronája is, ha szabadon fejlődhet: gömbölyded. A gyöngyvirág virágai, különösen pedig bimbói gömbölyű gyöngyökhöz hasonlítanak, bogyói pedig szintén gömbölyűek. Vallásos alapjelkép pedig a magyaroknál: a gömb volt. Vallásos tiszteletben tartották az aranyat. A törzs keletkezése helye a Csallóköz szigetei voltak. Ezek területe szűk volta, valamint túlszaporodása miatt, rajokat bocsátott ki magából. Ilyen kivándorlottakból keletkeztek sok-sok ezredév alatt a különböző magyar törzsek.

(2)
Fehér hun

A kunok és hunok mindig harcias katonanemzetek voltak, akik magukról azt tartották, hogy ők a Természet Törvényei szerint mindig ott kell megjelenjenek ahol romlott, bűnös népek élnek, amelyek büntetésüket megérdemlik. Ezért nevezte magát még Atila is "Isten ostora"-nak, valamint "Isten pörölyé"-nek is (pöröly = kalapács). A kún törzsek eredetileg hegylakók voltak de a Kárpátok, majd az Alpések hegységeiben laktak. Ősidőkben egyetlen háziállatuk a kutya volt, és pedig a Kunságon ma is található nagyméretű, hosszúszőrű, fehér de farkasalakú komondor. Feje hegyes ékalakú. Az ék a kunok vallásos alapjelképe volt. A kunok nyelve eredetileg a magyarokéval teljesen azonos volt, kéőbb azonban a lágy g, gy, d hangok helyett a kemény k és t hangokat szokták ejteni. Számrendszerük azonban a három-hat-tizenkettes lett, amelynek mi életünkben már csak nyomai vannak: a tucat, a régebbi hatos pénzrendszer, a 12 óra és a 12 hónap. A kunok alapszavai ilyen alakúak voltak: ka, ku, kun, kat, tek, kund stb., stb. Szent növényeik voltak a fenyvek és a csillagalakú hatszirmú fehér virágok, nárciszfélék. A fenyvek koronája ékalakú, levelek helyett hegyes tűik vannak, ágaik a törzsből mindig hat-hat felé állanak, az egyes galyak pedig hármasak. A kunok szent féme az ezüst volt, amelynek színe fehér és a természetben fenyőág szerű jegecekben fordul elő. E törzs volt az amelyet fehér-kúnnak neveztek. Vallásos színeik a fehér és kék voltak.

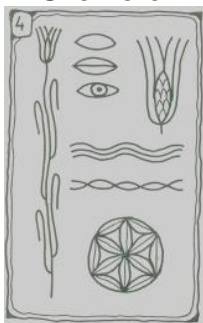
(3)
Fekete hun

De voltak fekete-kunok is. Ilyenek voltak a történelemből jól ismert hunok, vagyis Atilla kúnjai. Ugyanis: míg a fehér kunok fehér és kék viseletben jártak, a fekete kunok vagy hunok, szinei a fekete és piros lévén, ők fekete és piros viseletekben jártak, valamint sötétbarna színűekben is. E fekete-kunok főképp homokos síkságokon laktak. Vallásos alapjelképük már nem a hegyes, hanem a tompa ék volt, a mintegy lecsapott hegyű. Ezért legfőbb harci fegyvereik egy kalapácsszerű, valamint a buzogány is, voltak. Az éles avagy hegyes fegyver által ejtett seb, ha nem halálos, sokkal könnyebben gyógyul mint a tompa fegyver által ütött, mert az ilyen seb roncsolt és teljesen helyre sohasem jön többé. Ugyanígy roncsol a tűz és a mérge is. Mesterei voltak a mérgezett valamint a tüzet vivő nyilaknak is. Roncsol a korbács is. A feketekunok szent állata volt a tompapofájú, fekete-barna színű bulldog-kutya. Úgy a fehér, mint a fekete-kunoknál kőkultusz is volt és ebben különösen a kovának illetve tűzkőnek volt nagy szerepe. Egyik szent állatuk volt a fekete-kunoknál a vadkan is. Ez is barnás-fe fekete színű, feje pedig ékalakú de mintegy lecsapott hegyű. A fehér-kunok szőkék voltak, hosszú haját viseltek, a fekete kunok barnák vagy feketehajúak és rövidre nyírt haját viseltek.

(4)

Szemere

Ósrégi időkben váltott ki a magyar törzsből a szemere törzs. Ez, ellentétben a magyarokkal és kunokkal: nőelvi volt (matriarchalis) vagyis anyajogi. Náluk családfő az asszony volt, a gyermekek az anya után neveztettek, csak a lányok örökölték. E törzs is a 3-6-12 számrendszer szerint számolt. Fában szegény de termékeny síkságon laktak. Holott a tulajdonképeni magyarok inkább gyümölcsstermelők voltak, a szemerek főképp gabonatermeléssel foglalkoztak. Vallásbeli szócsoportjuk az sz, s, z, c, cs és m, n mássalhangzókból állott. Legszentebb növényük a búza volt de amelyet ők niza, miza, mizse néven neveztek. Vallásos alapjelképük szemalak volt de szerepelt a buzakalász, továbbá még a vonal de különösen a hullámvonal. Szent állatuk a szürke galamb volt, amelyet azonban ők szimi és szemere néven neveztek. Vallásos

színeik voltak a sárga és világos kék, inkább a szürke mint a zöldes felé hajló. Egy kivándorolt törzsük alapította Mesopotamiában a szumer műveltséget, de amelynek népe utóbb eltörökösödött majd végül a sémita asszirok pusztították el, de átvették egész műveltségüket, ha ezt nagyon eldurvítva is. Egyik szent növényük volt a datolyapálma is, de amely régen, a még melegebb éghajlat idején, Magyarországon is termett. Földistennőjüket, helyesebben szólva: a Föld költői megszemélyesítését Szemere, Szemira, Szemele néven nevezték, valamint törzsi nevük is ez volt, mivel nőelviak voltak. Ősnyelvük sok tekintetben mintegy ellentétes párhuzama volt a magyarokénak, amennyiben a g és h hangok helyett sz, s, z, zs hangokat szerettek ejteni. Vallásos kultuszukban különösen nagy szerepe volt még a méheknek. Utóbb e törzsükből származtak az amazonok, akik harciasakká is lettek, holott eredeti szemerék békés, földművelők voltak, ugyanúgy mint a tulajdonképeni magyarok.

(5)

Besenyő

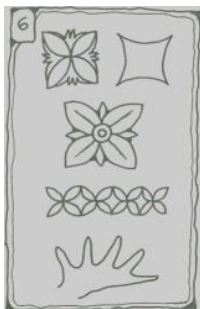

Amilyen ellentétes párhuzam volt a magyarok és a szemerék között ugyanolyan volt a kunok és a besenyők között is. A besenyők is nőelviak voltak, szintén hatos számrendszer szerint számoltak. Ilyen értelemmel, habár nem ugyanezen szavakkal: Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hatonég, hatonkettő, hatonhárom, hatonnég, hatonöt, tucat, tucatonég stb. Náluk víztisztelet volt, hajózó nép lévén, főképp halászattal foglalkoztak és époly harciasak mint a kúnok. Voltak kalózkodó törzseik is. Északi szabir nevű törzseiktől tanulták a hajóépítést és kalózkodást a már germán normannok is csak hogy ezek sokkal kegyetlenebb, vérengző nép voltak. A besenyők mindig vizek: folyók, tavak, tengerek mellett éltek sőt mocsaras tájakon is, földműveléssel keveset foglalkoztak. Idővel, délebben barnabőrűekké, feketehajúakká lettek, mivel pedig a legújabb ásatások eredményei szerint az emberiség 10-14 millió éves, valószínű, hogy túlspecializálódás útján az afrikai fekete fajok is tőlük származtak. Vallási szócsoportjuk hasonlított a szemerékhez, de m és n hangok helyett inkább b, p, v, f hangokat ejtettek (Szep, pas, vasz, víz, besz, fes, szamb, zab stb., stb.) Vallási egyik legfőbb jelképük volt a csőppalak (csepp, csúp, csép) de a szív-alak, a vese-alak és a hullámvonal is szerepelt. A mai ismert "magyar" díszítmények tulajdonképen nem is magyar hanem besenyő törzsektől származnak, de a kereszténység fölvétele után ezek jelképes értelmei feledésbe mentén, utóbb nagy szépségük miatt elterjedtek az egész magyarságnál, sőt nemmagyar szomszédainknál is. Vallásbeli szent állataik voltak a halak, a kagylók és a polipfélék, különösen a szépiafélék, csak hogy őseinknél "szent állat" alatt nem kell nevetségesig menő állattiszteletet érteni, amelyen például az egyiptomiaknál volt. Ilyen kultuszállatuk volt a bözön is, amelyet ma tévesen nevezünk bölénynek, de amely állat latin és német neve is bison, Wisent, ősidőkben pedig a

mamut is, amelyet szintén bőz, bözönd, bozond, büzönd néven neveztek, de nevezték még zubor és földneheze néven is. Földünket ők vízgömbként fogták volt föl, ami egyezik azzal hogy Földünknek ma is nagyobb felületét borítja víz, de ami ősidőkben még nagyon sokkal inkább így volt. Földistennő helyett tehát ők vízistennőt tiszteltek, akit Besenyő, Vizenyő, Vizanyó neveken neveztek, a Napistent ellenben Peszer, Beszer, Peter, Bátor, Petúr neveken. Kivándorolt besenyő törzseink voltak az Itáliában is szerepelt szabinok, valamint az Ázsiában is szerepelt szabir, szibir, más néven tapar nagy nép is, amelyről ma már csak északi rokonnépeink regéi emlékeznek.

(6)

Jász

Más jellegzetesen hajós nép volt a jász őstörzsünk. Amint nevük maga is mutatja, kultuszbeli szócsoportjukban is a sziszegő hangok: s, sz, z, zs, c, cs szerepeltek de a j hanggal; alapszavaik pedig ilyenek voltak jász, jáz, jacs, megfordítva záj, zej, vagy csak egymássalhangósan: ász, isz, ze, zé stb., stb. De náluk a j hang néha h vagy g hanggá is változott, ami aztán átmenetet képezett a székely és kazár közelebbi rokonaik szócsoportjába. E törzs, bár jellegzetes halászó és hajózó nép volt, már az Alföld helyén volt tengeren is, de foglalkozott úgy állattenyésztéssel mint földműveléssel is de leginkább a vízi sulyomfélék termelésével, amelynek magvai igen táplálók. Szent állatuk volt az őskori óriásszarvas, amelynek némileg a mai dámszarvaséhoz hasonló lapátos szarvai voltak. Utóbb azonban az egyenes- de gúzsoltszarvú, nagytestű úgynevezett rackajuhféléket is tenyésztették. Ennek ma csak kisebb termetű válfajai élnek de régen volt lónagyságú is, amelyet a jászok jázinú-nak neveztek.

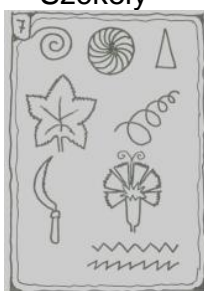
Erről származtak az egyszarvúról szóló mondák. Szent állataik voltak a halak is különösen pedig az óriásira megnövő tokhal, de amelyet ők jizéter-nek neveztek. Más szent állatuk volt a sün, továbbá a fecskefarkú pillangó (*Papilio Machon*), bizonyos törzseinknél pedig a denevér is. De ismételem: szent álat alatt őseinknél csak annyi értendő, hogy az illető állat náluk bizonyos szeretetben is részesült és hogy szimbolikájukban szerepelt, de amit sohasem vittek oly nevetséges túlzásba mint például a hindúk a tehéntiszteletet, vagy imádatot! A jászok főszíne a fekete volt, de emellett szerepelt a sötétkék, a fehér és az ezüst szín is, amely utóbbi szent ércük volt. Szent növényeik voltak az iszalag, a jázminfélék, továbbá a jávor és a nemesgesztenye. Vallásukban nagy szerepe volt a Csillagoknak, amelyeket mindenkor így ábrázoltak, vagypedig igen sokágúan.

Tudták, hogy a Nap is a Mindenség egyik Csillaga. Négy-nyolcas számrendszer szerint számoltak. Egyik főbb vallásos jelképük volt azon beszegett szélű négyzetalak, amelyet a fönti rajzon tüntettem föl, amelyet a négyszirmú iszalavirágok egymásmellé ábrázolása is magától képez. Más vallásos jelképük volt a kacskaringó (spirál) is.

(7)

Székely

A jászok közeli rokonai voltak a székelyek és a kazárok. Székely őstörzsünk más nevei voltak: szikul és szikel. Nőelví törzseik szikánoknak neveztek. A székelyek is főképp juhtenyésztők voltak. Vallásos szimbolikájukban szintén szerepelt a kacskaringó s azon örvényszerű jel, amelyet e rajzon is föltüntetek, de amely a jászoknál és kazároknál is szerepelt. Ez az ősköd, a Mindenség és a Kezdet jelképe volt. Neve: Kuza vagy Kusza. E szóból, pelazg, azaz palóc kiejtéssel, származott a görög kaosz szó is, azért mert ejtették Kósza -nak is. A székelyek szent növényei voltak a szőlő és a szekfű. De szerepelt szimbolikájukban az ékalak és ezzel kapcsolatban természetesen a zegzugvonal is. Továbbá egyik jelképük volt a fogazottélú sarló, de amelyet ők szike néven neveztek, amely szóból a német Siehel = sarló szó származott. Itáliába költözött egyik törzsük voltak a szicíliai szikulok, bár ezeket utóbb rómaiak ellatinosították. Akik azonban nem Erdélyből költöztek oda hanem még a Dunántúlról, a mai Göcsej nevű őshazájukból. E szikulok régebben a mai Róma táján éltek és csak a rómaiak elől menekültek Délre majd Sziciliába. De tőlük származtak a római diadalívek és a rómaiak építészete és díszítményeik nagyrésze is. A római diadalívek ősei az udvarhelymegyei "székelykapúk" (nem a csikmegeieiek).

(8)

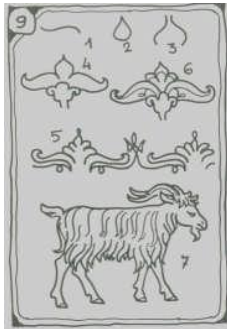
Kazár

A kazárok is juhtenyésztők voltak de harciasak is. Nem az említett egyenesszarvú juhfélét hanem a csigavonalat képező szarvút tartották. Náluk is fő vallásos jelkép volt a kacskaringó valamint a Kuza jel is, továbbá a gúzs (csavart kötélhez hasonló alakzat). Miként a besenyőknél és a jászoknál is, szent állat volt náluk a polip is.

(9)

Kabar

A kabarok szent állata volt a kecske. Miként a székelyek és kazárok vallási szócsoportja a k, g, gy és az sz, s, z, zs, c, cs mássalhangzókból állott, úgy viszont a kabaroké a p, b, v, f és a k, h, g, gy mássalhangzókból. A kabaroknál azon szavak amelyekben a p, b állott elől (például: bak) mindig hímségi jelentésűek voltak, aminthogy például bika is hímségi, ugyanúgy mint a német Bock (bokk), olasz becco (bekko), szláv bik = bika. Viszont megfordítva, azon szavak amelyekben a k, g, h hangok állanak elől: mindig nőiségi jelentésűek voltak, például a régi magyar kapra = nőténykecske, kebel = emlő, köböl = befogadni képes edény (németül Kúbel), mivel őseinknél minden üreges edény nőiséggént volt fölfogva. Itália fajunkbeli őslakóitól származott tehát a latin cupola (kupola) szó is. Hogy e szó őseredeti értelme hólyag volt (németül hohl (hól) = üres), kétségtelenné teszi a régi magyar hupolag és mai finn kupla = hólyag szó. Ez annyival kétségtelenebb, hogy e magyar és finn szavak még természeti őszavak, holott a latin szó igen késői műveltségi szó lévén, csak származék lehet.

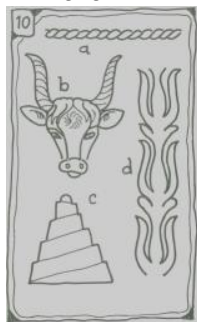
A kabarok szimbolikájában az itt 1-es számmal jelölt vonal hímségi jelkép volt a 2-ős számmal jelölt alak pedig nőiségi s ezek voltak kabar őstörzseink vallásos alapjelképei is. Előbbi a kecskebak szarvai vonalával, utóbbi pedig az emlő alakjával azonos. (Megjegyzem itt, hogy kecske szavunk ez állat székely-kazár neve volt). Őseinknél az egység hímséggént, a párosság, számosság, nőiséggént volt fölfogva. A rajzon 3 szám alatt látjuk, hogy a 2-vel jelezett alak két az 1 számmal jelezett vonal által képződik. Mind e dolgok mélyebb értelmét e rövid összefoglalásban nem mondhatom

el, ugyanúgy mint ahogy például a jászok csillagtiszteletére sem térhettem ki. A kabarok szent érce a réz volt, aminek őskabar nevei is fönnt maradtak: Latin cuprum (kuprum), német Kupfer = réz. A kabarok szent gyümölcsfája volt a kajszibarack. Más egyik szent növényük volt a csicsereborsó, amelynek minden egyes magja olyan mint a fönti rajzon a 2-vel jelzett alak, vagyis: csecs – alakú. De az olaszok nem tudják hogy miért nevezik e borsófajt cece (csecse) néven, holott hiszen az olaszban az emlő neve: mamella. Világos tehát, hogy e borsófaj neve is az olaszban valamely itáliai ősnépünk nyelvéből való. A kabarok más szent növényei voltak a kabaktök, bizonyos sulyomféle növények, valamint a vizililiom vagyis a lóbusz. A sulyomféle vizinövények (a rajzon 4) termése náluk szintén táplálékul szolgált. A sulyomfélék stilizált ábrázolása népünk díszítményei között ma is megvan, különösen faragványokon és zsinordíszítményeken (a rajzon 5), de gyönyörűen stilizálva igen általános a kereszténységelőtti sírjainkból előkerült dísz tárgyakon is (a rajzon 6). E kabar díszítményeink képezték ezredévekkel ezelőtt a keleti, úgynevezett "arabeszk" izlés díszítményei eredetét is, amely díszítményeket a Keleten különösen rézedényeken látjuk, ami azt bizonyítja, hogy a rézipar is kabar őstörzseinktől származott. A kecske a kabarok legfőbb szent állata volt, teste pedig minden vonalában a legtokéletesebben mutatja a kabar szimbolika vonalait (a rajzon 7). Mind amely dolgokról meggyőződhetünk arról is, hogy őseink szimbolikája nem volt csak mondvacsinált, önkényesen kitalált valami, hanem hogy a Természet örök törvényei alapján, ezekkel összhangban, ezredévek alatt és e törvények ismeretével alakult ki. De minderről itt részletesen ismét nem szólhatok. Más szent állataik voltak a gepárd (egy párducféle) és a fülesbagoly. A gepárdról itt csak ennyit: Ez volt a ma általános "Csizmáskandur" mese eredete. A fülesbagoly ellenben náluk az Örök Égisten (Nagy Isten) egyik jelképe volt, míg a Napistent leggyakrabban vörös, rézszínű kecskebakkal szokták volt jelképezni. Náluk a Napisten neve is Bak, Bakota, Bakar volt. Innen származott a keleti eredetű Baccus (Bakkusz) istenség neve is, amely istenségnek úgy a görögöknél mint a rómaiaknál is szent állata a bakkecske volt, csak azt nem tudták és nem tudja senki hogy miért. Ez istenséggel szemben a nőiséget megszméyleítő istennő szintén a keleti eredetű Kybele (Kübele) volt, amely névben kebel szavunkra ismerhetünk, amely istennőt úgy a görögök mint a rómaiak számtalan emlővel ábrázoltak volt, de tudjuk azt is hogy az ősrégi szumer nyelvben gab és kablu = emlő, azaz kebel. Itt említem meg azt is, hogy a múlt században Nagy-Szent-Miklóson talált de Bécsbe került, nagy aranylelet nagy arany korsói, a rajtuk levő gepárd, fülesbagoly és némely diszből következtetőleg: kabar eredetűek kellett legyenek, ha később bizánci majd török kézbe is kerülhettek, ami a rajtuk levő de utóbb beléjük vert, illetve karcolt föliratokból következtethető. E kincsleletet "Atilla kincse"-nek is nevezik. Tény hogy a világ egyik legnagyobb aranylelete.

Nagy kultusza volt még a kabaroknál a nagy, fekete galacsinhajtó bogárnak is. Bogár szavunk is tisztán kabar kultuszszó, de amelynek pontosan megfelel az olasz bogarazzo (bogarocco) = bogár. Az első szótag megfordításával kapjuk a bogár egyiptomi kepera nevét, amelynek meg a német Käfer (kéfer) = bogár szó felel meg. Úgy az őskabaroknál mint tőlük származólag az egyiptomiaknál, e bogár: az éjjeli, az Alvilágban járó Napisten jelképe volt, azért mert földalatti, a maga által kapart lukban él és csak éjszaka repül. A kepera, kéfer neve is kapar, keper igénkből származik. E bogár egyiptomi ábrázolatai a "szkarabeusz" név alatt ismeretesek.

(10)

Török

Török őstörzsünk régen még nem azon török nyelvet beszélte mint ma hanem a magyarhoz még sokkal közelebb állót. Szócsoportjuk a t, d és r, l mássalhangzókból állott, vagyis alapszavuk a tur szó volt. Szent állatuk a nagy fehér szarvasmarhaféle volt és ezt tenyészték is. Ősidőkben azonban ennek szerepét a ma kihalt óriástermetű őstulok töltötte be, mely a mai nagy, fehér magyar szarvasmarhához volt hasonlatos és rövidszőrű volt, nem bozontos mint a bözön. Ennek latin neve urus, német nev Auerochs és Ur volt. Magyar neve palóc őstörzsünktől maradvábólön is volt. Ez állatnak volt egy fajtája, amelynek szarvai gúzsoltak voltak, amelyet asszír ábrázolatokon még láthatjuk (főnti rajzon b-vel föltüntetve). Az őstörök egyik legfőbb vallásos jelképe azon gúzsolt vagy csavart alakzat volt, amelyet a rajzon a-val jelöltem, csakhogy míg a kazárok ezt gúzs-nak nevezték de az őstörökök túr, túr néven. Értelmét itt nem magyarázhatom. Túr-nak nevezték a bikát is és innen maradt az árja nyelvekben túr, taur, tór, tóro neve is, amely szót a németek ma egy elébe tett sz hanggal Stier (sztir vagy stir)-nek ejtenek. Ugyane szó kezdő t hang nélkül képezi úr szavunkat, amely őstörök törzsüknél a nagy Égisten neve is volt, míg Tor, Tur vagy Turuk, Török, Turopa volt náluk a Napisten neve. Viszont a Földanyát Turán, Terenna, Türenna néven nevezték. Az Égistent is nevezték még Urkán, Uruk és Örök néven is. Ősnyelvünkben ugyanis a kán szónak királyi, az uk vagy ük szónak pedig ős, ősapa értelme is volt. Ezen égi Ősapával szemben az égi Ősanya istennőjüket (ős-anyag) meg Urán, Uránna, Uranya (Urania) néven nevezték és a Tejút megszemélyesítésének tekintették, tartván a Tejút a Napisten anyjának, ami egyezik a valósággal, amennyiben a Nap valóban a Tejút egyik Csillaga. Észre kell tehát vennünk a görög regékben a tévedést: A görögök az ősi nevek értelmét már nem tudván, ezeket összecserélték. Az Európa-monda röviden ez: Zeus Égisten bika (azaz: úr = őstulok-bika) képében elrabolja az Európa nevű nőt, Kréta szigetére úszik vele, ahol szép ifjú képében, magáévá teszi. Világos azonban, hogy Eur-opa azaz Ur-opa: a bika, vagyis az Égisten neve volt, míg a nő: a Tejút megszemélyesítése: Uránia volt, amely uránia szó a görög-római mythológiában valóban a csillagos Ég, azaz a Tejút neve is volt.

Ismeretes, hogy Mezopotámiában ősidők óta szokás volt olyan csavarodó tornyokat építeni amilyen a rajzon itt c-vel jelölve. Ezt cikurat-nak szokás nevezni ma is, csakhogy ez a tornyok kazár neve volt és csikart = csavart értelmű volt. Ugyanezek őstörök neve él azonban a nyelvekben ma is a torony, toron, turris, Turm = torony szóban, azt pedig tudjuk, hogy a csavarodás, fordulás, tekerés szava különböző nyelvekben (de az őstörökből származólag): túr, tor, azaz térni, visszatérni. Csak megemlítem itt, hogy turul = sas szavunk értelme sem más mint túrol azaz: kering, de ezt sem fejtegethetem itt tovább. Viszont ki kell emelnem, hogy népünk

zsinórdíszítményeiben a rajzon itt d-vel jelezett dísz igen általános és hogy ez a bika szarvai stilizálásából jött létre. Ugyanúgy mint ahogyan a fönti kabar díszítmények meg a sulyom valamint a kecske szarvai stilizált ábrázolásából. Ugyanígy a kazár zsinórdíszítmények kacskaringóvonalai meg a kos szarvai stilizált ábrázolataiból. A kabarok, kazárok és őstörökök egymás közeli rokonai is voltak.

(11)
Körös

Volt egy őstörzsünk amely a körös nevet viselte. Ennek szócsoportja a k, h, g, gy és r, l mássalhangzókból állott. Náluk a hímség jelképe a karó, kuró, kóró, l-es kiejtéssel kalló volt, vagyis a bot, a nőiségé ellenben a karika, a kör, vagyis a gyűrű, amely utóbbi neve régebb nyelvünkben győr is volt. E kör, karika szavunkból származtak az árja nyelvekben is megkévő krikosz, krug, Kreis, ó-német hiring (ma kopottan: Ring) szavak. De a mongol és a török nyelvekben is megvan küren, küria = kör. E törzsünk templomként szolgáló szent helyei kövekkel körülkerített kerek udvarok, azaz: kertek voltak. Innen származtak az árja nyelvekben meglévő kürkosz, kerke, Kirche és latin (azaz szabin-besenyő) kiejtéssel: circus (cirkusz) szavak, továbbá a korus szó is. E törzsünkénél is szent állat volt a sas, de amelyet ők kurul, karol, Károly, kerecsen, karvaly neveken neveztek, azért mert a sasféle madarak néha óraszámra körökben keringenek a magasban, a földet így zsákmány után kémlelve (kem vagy kém szavunk a szemere szem szavunknak k hangos kún kiejtése), amelyre aztán lecsapnak. E madarak tehát a magasban körölnék, kurólnak. A nagy sast ma is nevezik "királlysas"-nak és a sas ma is a királyság egyik jelképe, viszont király szavunk eredete sem volt más mint: sas. De ugyanígy a Károly név eredeti értelme is sas, avagy király volt. Tévedés tehát a király szót szlávoktól a Károly nevet pedig germánoktól származtatni, mert egyik is, másik is ősnelvünkéből, éspedig körös őstörzsünktől származott és mindkettő sas értelmű volt.

De volt kör szavunknak l-es kiejtése is (az r és az l hang egymással majdnem azonos volta minden nyelvész előtt ismeretes (és innen származik a szláv kolo = kerék, a török halka = karika valamint a latin halo = kör. Viszont a hímség jelképeként szereplő karó szláv neve kolac, ami azonos a magyar kalló = bot szóval.

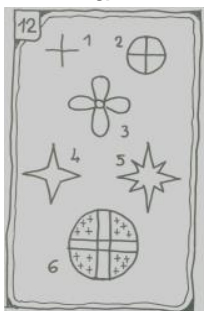
Ezen őstörzsünk jelképes díszítményeiből származnak a mai magyar, e rajzomon bemutatott, ezernyi változatban meglévő karikás díszítmények, amelyek jelképes értelmét azonban ma már feledtük, és ezt itt nem is magyarázhatom; ősműveltségünkről írott művemben azonban elmondottam.

A szláv kolo és a latin halo szó nem más mint kör szavunk l-es kiejtése, de amely kör szavunknak régen kor alakja is volt, amely utóbbiból származott korong szavunk is, mivel a fazekasok korongja: sebesen kering, azaz: korong.

Körös őstörzsünk másik szent állata volt az oroszlán. E szavunk csak kezdő h-hangtalan kiejtése régi haruszlán, haraszlán szavunknak, amelynek tulajdonképeni értelme: harcos és erős, mély hangos kiejtéssel uros, volt, amely szó a régi szerbeknél királynévként szerepelt, de amely név értelmét ma már nem tudják, annak ellenére sem, hogy az oroszlán is a királyság egyik jelképe volt. Aranyszínű oroszlánnal őseink a Napistent harcos Hadistenként jelképezni szintén szokták volt. Görögöknél, rómaiaknál, föníciaiaknál, etruszkoknál Heraklesz: Arkal, Erkel, finneknél, észteknél Kaleva, Kallervo. E nevek eredeti alakja azaz értelme: Ér-kolos, Ar-kallós = Férfi-botos, férfi-dorongos volt, mert ősnyelvünkben és a törökben ma is, er, ar = férfi, és mert régiebb nyelvünkben a jelző a jelzett után következett, mint például: hegymagas = magas hegy. Azt, hogy a botnak volt kalló neve is, már a szláv kolac = bot szóval kapcsolatban láttuk. Megvan e szó a latinban is, ahol clava (klava) = bot, dorong. Tudjuk hogy Heraklesz az erő isteneként volt fölfogva s az erőt személyesítette meg. Mindig oroszlánbőr-paláttal és kezében doronggal: kallóval ábrázolták. Népünk nyelvében ma is: kallani = erősen ütni, csapni, ütlegelni. Említem a finn Kaleva istenséget. E név teljesen azonos a latin clava = dorong szóval! Régi nyelvünkben közönséges volt az -ava, -eve képző, amiszert kallava = kalló, ütő.

(12)

Avar

Avar őstörzsünk e neve az a névelőnk és a tüzet, forróságot jelentő var, bar őszavunk összetétele. Az ami mai névelőnk, ősnyelvünkben mindig a szó végén állott ragként. Az avarok idegen hatás következtében, ezt a szó elé kezdték tenni, ami a ragozó nyelvek szellemével ellentétben, a magyarban is így lett. Avar törzseink tűztisztelők voltak. Napistenük, a törzs regebeli őstyja, egyúttal tűzisten is volt. Neve náluk Bar, Barata, Parapa, Varuk, Barisa volt. A tűz jelképe náluk az egyenlőszárú kereszt volt (e rajzomon 1 számmal jelölve), míg a Nap jele kör de amelybe egy ilyen keresztet ábrázoltak, ahogyan ezt a rajzon 2 tünteti föl.

Szócsoportjuk a p, b, v, f és az r mássalhangzókból képezett volt. Legrégibb ősnépünk a ma barkó-nak nevezett magyarok voltak a Felvidéken, a palócok mellett. De ezektől származtak a Perzsiában sokáig uralkodott pártusok, valamint az Egyiptomban 250 évig hixoszok is, akik szintén mind tűztisztelők voltak. Az avarok szent színei a piros és sárga voltak, a tűz színei. Szent ércük volt a réz de ők voltak a bronz föltalálói is. Ezért található bronzkori tárgyakon gyakran a körbefoglalt kereszt jele

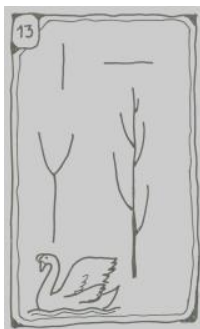
(a rajzon 2). A bronz avar neve boron-oz volt, amely szó értelme: a tüzes, a vörös, mert eredetileg valószínűleg csak réz jelentett, a réz pedig vörös színű s tűz segítségével nyerhető a réztartalmú ásványból. A tűz jelképe náluk azért volt a kereszt mert ez az egymáshoz dörzsölt két száraz fa ágdarabot jelentette amelyek segítségével az ősember először bírt tüzet gyújtani. Nagy kultusza volt az avaroknál a virágoknak is, különösen termelték pedig a répa-féle növényeket, amelyek virága is négyszírmú: keresztalakú (a rajzon 3), viráguk sárga. Maga a répa is pedig mind sárga vagy piros, némely fajtája pedig kívül piros, belül sárga.

Az avarok a tüzet bar, par, pür néven nevezték. Ez alapszóból úgy a magyarban mint az árja nyelvekben is számtalan származék szó van, amelyek az, árja nyelvekben ős-avar törzsektől kerültek, még azon sok ezredév előtti időkben amikor az árja nyelvek kialakultak. Csak néhány példa: piros, vörös, parázs, pörköl, forró szavaiknak megfelelnek: német Brand = égés, görög pür = tűz, olasz bragia (brádzsa) = parázs, szláv variti = forralni, forrasztani, przsiti = pörzsölni. Továbbá az avarok kultusznövényeivel összefüggőleg: virág, répa és a német Rübe, olasz rapa = répa. Az avarok szent fáit voltak szintén a fenyvek, különösen a boróka.

Az avarok is négy-nyolcas számrendszer szerint számoltak, amiszert a Csillagokat is négy- vagy nyolcágúra szokták volt ábrázolni de nem úgy ahogyan a jászok, hanem úgy ahogyan ezt a rajzon itt 4 és 5 mutatja.

A tűz szikráját az avarok tűzmagként fogták volt föl és kicsiny egyenlőszárú keresztel ábrázolták, valamint szokták volt a napkorongot is keresztcsékkkel kitöltve ábrázolni (a rajzon 6). Mivel pedig ők az életet, életrönyt is tűzként fogták föl, ezért az ilyen napkorong-ábrázolattal azt akarták jelképezni, hogy az életerőny a Napból származik, ami egyébként a valóságnak is megfelel. Szerintük, hogy: az életszikkak vagyis sz életmagok a Napból származnak a Földre.

(13)
Palóc

Másik tűztisztelő őstörzsünk volt a palóc. Tőlük származtak ősrégi időkben a Görög Félzigeten is szerepelt görög-előtti titokzatos pelazgok, továbbá Északon a válok, a livek és a lengyelek nagyrésze. Utóbbiak egyrésze jász =jazving eredetű és csupán nyelvileg elszlávósított, ami főképp a kereszténység fölvetelével történt, holott például a válok elgermánosodtak.

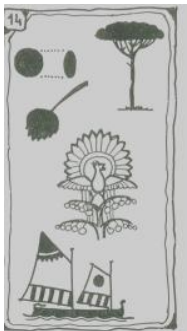
A palócok egykori kultusz-szócsoportja ugyanaz volt mint avar rokonuké, csak hogy l helyett e szavaikban l-et ejtettek. Hímséget jelentő szavikban a p, b, f hang állott elől: pál, bál, fál; nőiségi szavaikban pedig megfordítva az l hang: lap, lab, lav, laf, de a magánhangzók természetesen változhattak is. Mert ők a hímséget bottal, rúddal jelképezték (pálca, bálvány; népünk nyelvén ma is bálvány = gerenda), a nőiséget pedig

lappal, főképp két lappal, mivel őseinknél az egység amúgy is hímséggé volt fölfogva, szárosság, párosság pedig nőiséggé.

A Napisten nevei náluk Bál, Bél, Pál, Pelopa, Balisa alakúak voltak. Ismeretes, hogy a görög rege szerint is a pelazgok őse Pelopsz volt, akiről a Peloponézusz félsziget is neveztetik. De nőistenségüket vagyis a Földistennőt viszont Valona, Velenyő, Levenyő, Livona, Libonya, Lavnya néven nevezték, vagyis ha l-v szóalakkal is de a nő, anya értelmű szócskával megtoldva. Náluk is nagy növénykultusz volt, mint az avaroknál, de szent fáik főképpen a nyár, hárs és a jegenye voltak. Utóbbit pálma néven nevezték, miként palóc népünk még ma is. Fontos vallásos jelkép volt náluk a kétágú villaalak amelyet népünk ma is nevez vellá-nak is. Ez is nőiségi jelképük volt. E szó közvetlen összefügg válik (szétválik, kettéválik és fele szavainkkal de különösen a völgy szavunkkal is, amely utóbbiból származott a latin-olasz vallis-valle = völgy szó is. Szent állataik voltak a gólya, a hattyú, a liba, továbbá a lepkék valamint a szentjánosbogár, de amelyet népünk ma is nevez villáncsó néven (amit még Brehm is megemlít), ami tisztán palóc szócsoporthoz tartozó szó. Tápnövényeik főképp a leveles káposzta- és labodafélék voltak. Levél, lapi, lapú, lapos mind palóc szavak.

(14)

Pannon

A pún vagy pannon, más nevén vend, venéd törzsünk is ősrégi hajós nép volt, már akkor is amikor az Alföld helyén még tenger volt, amikor a Dunántúl még szigetvilág volt. E vidék még a rómaiak idejében is Pannonia-nak neveztetett. E nemzet a kereszténységgel, hagyományai nagyrészt feledve, magát részben egyszerűen magyarnak vallja, nagyrésze azonban nyelvileg elszlávosodott de ma is vend-nek neveztetik, míg az Itália felé elterjedett része ma olaszoknak vallja magát de a venét nevet ma is viseli. Velence, azaz Venetia, és környéke népessége tőlünk származik. Messze elhajózott törzseik voltak a púnoknak is nevezett föníciaiak vagy fönükek, akik azonban a terméketlen hegységek valamint az arabiai pusztaságokról mind nagyobb számmal köztük szivárgó beduin-féle semíta néppel keveredve, végképp elsémiesedtek, aminek dacára azonban műveltségük valamennyire fönmaradott, mivel a hódítók ezt, amennyire erre képesek voltak, elsajátosították. Ezen pún vagy pannon nemzet ősidők óta főképp kereskedéssel foglalkozott, bár mestersége volt a halászat és hajózás is, aminthogy főképp hajózás útján is kereskedett, de már az Alföld helyén volt tengeren, majd az Adria-tengeren és utóbb a más tengreken is. Vallásos alapjelképük volt a kissé domború, lencsealakú korong, amely aranyból készülve, a Nap jelképe volt.

E korong neve náluk pen, penéz, pún volt (a szóvégi -ez vagy -éz a mi névelőnk szerepét töltötte be). Pénnz szavunkat a latin pensio szóból tévesen származtatják mivel természeti őszó sohasem származhat műveltségi szóból, a milyen a latin pensio =

bérlés, függés értelmű szó. Pénz szavunk népünk nyelvén ma is minden korongalakú dolgot jelenthet, még a hal pikkelyét is. Nem is lehetséges, hogy a germán penning, penni, Pfenning és még a kínai fen is, mind a latin pensio szóból származnának, amely szavak hiszen mind pénz jelentésűek. A pannonok nyelvében nub, náp aranyat jelentett, amely szavakkal azonos Nap szavunk is. Napistenüket nevezték Nap, Napata, Ban, Bán, Pán, Főnök stb. neveken, míg Földistennőjük neve Panna, Panona, Vanna, Venussza volt. Szent- és főbb tápnövényeik a különböző hüvelyesek voltak (bab és lencsefélék), főképp természetesen épen a lencsealakúak és ezek között is leginkább a szokásos pénzek nagyságának megfelelő latinul lupinus nevű és aranysárga hüvelyes, amelyet Olaszországban ma is sokat termelnek. Amint már az említett szavakból is látható: a pannonok szócsoportja a p, b, v, f és az m, n mássalhangzókból képezett volt. Szent fájuk volt a fenyő de főképpen az ehető , igen tápláló és kellemes ízű magvakat termő, latin nevén Pinus pinea melynek koronája óriási lencsealakú (a rajzon 1). Fenyő szavunk ugyanúgy tisztán pún szócsoporthoz tartozó szó mint a latin pinus = fenyő szó is. Szent viráguk volt a piros pipacs. De van az Adria és a Földközi-Tenger partjain termő gyönyörű aranysárga virágú pipacsfaj is. Minden őstörzsünknek voltak egyenlő mássalhangzós szavai is: ilyen a pip, pap, púp szó is. A pipacs latin neve papaver. De ugyanilyen szavunk a bab is; viszont a német Bohne (bone) = bab szó is a legtisztább pún szócsoporthoz tartozó szó.

Szent madaruk volt a mi népmeséink "Aranymadara", a görög és egyiptomi regék Főnix madara, amelynek pontosan megfelel a kínai regebéli Fung madár, amely nevek pedig szintén pún szócsoporthoz tartozó szavak. A pannonok, miként más törzseink ugyanis a szóvégi n hangot ng és nd -nek is szokták volt ejteni. Az Aranymadár, amelyet némely népmesénk Tűzmadárnak is nevez, egy ma kihalt nagy paradicsommadár féle (hollófélék) volt, amelynek aranysárga és piros, fémesfényű, ragyogó tollazata volt (fény szavunk is pún szó), amely azonban farkát pávamódjára bírta kiterjeszteni. Magyarországon is ma élő rokona, de sokkal kisebb és nem oly szép babuka (egyenlő mássalhangzós pún szó ugyanúgy mint a latin upupa = babakamadár). Ezen Aranymadár is tehát a Napisten jelképe volt. Nevéből származtak a páva (szintén egyenlő mássalhangzós pún szó, mivel p vagy v: mindegy) latin pavo, német Pfau, szláv paun = páva szavak is.

Mesterei voltak a pannonok vagy púnok a vitorlás hajózásnak, kelmefestésnek, különösen piros színnel. A sárga és a piros voltak szent színeik. Finn és észti punane = piros. Mesterei voltak az üvegekészítésnek is. Ismeretes hogy ugyanennek mesterei voltak a főniciaiak vagyis a púnok is, valamint máig is a velenceiek, azaz: venétek, de ugyanezek is mind hajós népek! Valamint kereskedők is. Hajóik vitorláit is mindig pirosra és sárgára festették, és pedig a pinia-fenyő piros levét adó kérgével! Amely festésnek azonban gyakorlati haszna is volt, mert a tannin anyag a szövetet rothadástól védi. Ismeretes, hogy a Velencekörnyéki halászok még nemrég is hajóik vitorláit pirosra és sárgára festették volt. Csakhogy ma a motorosítás miatt a vitorlák már eltűntek.

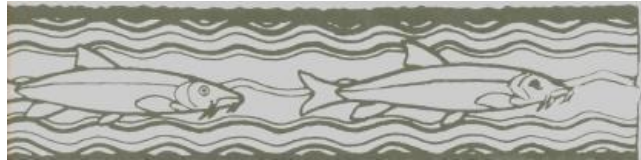

A szolim vagy szarmata nevet viselt őstörzsünk a szemerének volt közeli rokona. Szócsoportja az s, sz, z, zs, c, cs és az l, l mássalhangzókból állott de hozzá valószínűleg még az m és n járult. Egyik kivándorlott törzsünk a sémita kor előtt Palesztina területén is szerepelt. Szent növényük volt a szőlő, amely, amint láttuk, a székely törzsek kultuszában is szerepelt. Szent állatuk viszont a galamb volt de amelyet ők szalamb, szallambó, szállam alakú szóval neveztek, amelyből azután a sémita nyelvek szelam, szálem = áldás, béke szavai származtak, de világos hogy úgy szelid mind szellem szavunk is a galamb e nevével van összefüggésben, mivel úgy a galamb mint a szellem: szálló valami s ennélfogva a szél szavunkkal is ugyanilyen közvetlenül összefügg. Tény, hogy a németben is Seele (szél) = szellem, lélek. A galamb ma is a béke valamint a szerető lélek és a szerelem jelképe. Jeruzsálem városát, amint ez följegyeztetett: a szolimek alapították, akiket a sémiták, mint békés népet, könnyen leigázták. Jeruzsálem régi neve Ur-Szolime volt. Az ur, or szónak (másként: örű) ősnyelvünkben kör, karika, kerítés és város értelme volt. Nevezték régen, amint az ismeretes, Jeruzsálemet "A galambok városa"-nak is. A jeruzsálemi nagy templomban, amelyet még a szolimek alapítottak volt, vagyis a galambok templomában, Szálloma istennő ünnepein galambokat árusítottak, amelyeket az istennő hívei kifizetvén, szabadon bocsátottak, a szerelem, szeretet és béke ez Istennője tiszteletére. Később, a vérengző természetű népeknél, habár e szokás még megmaradott, de szokás lett a szabadon bocsátott galambokra nyilazni, manapság pedig puskából löni. A zsidók egyik királya, aki e templomot újjá építette és megnagyobbította, a Salamon vagy Szalamon szolim nevet vette föl és róla föl is jegyeztetett, hogy "békeszerető is volt". A szolimek Napistene Aba-Sallon (Absalon) nevet viselt, amely név értelme: fénylő-apa, ragyogó-férfi volt (említém, hogy ősnyelvünkben a jelző a jelzett után következett), de volt e sallon vagy zallon szónak arany értelme is és innen származik az orosz zoloto = arany szó is. (Másutt említem régi -on képzőnket, például: ugron = ugró.) Hogy Abasallonnak "nagy arany hajat" tulajdonít a bibliai elbeszélés is, tudjuk. Amely istenség nagy aranyhaja nem más mint a Nap sugarai jelképezése. Abasallon regebeli üldöztetése értelmét itt nem magyarázhatom, csak annyit hozok föl, hogy ebből később Jézus üldöztetése ma is élő népi regéi lettek. A Bibliából tudjuk azonban azt is, hogy Kánaán földét a "nagy szőlőfűrt" jelképezte, illetve ezzel jellemezték volt. Említém, hogy a szolimek egyik szent növénye a szőlő volt. Szőlő szavunk pedig tisztán szolim szócsoportbeli szó: sz-l. A szolimek egyik, épen szőlőtermeléséről híres városa neve Sziló volt. A moldovai csángó-magyarok nyelvében sziliú = szőlő. A Dunántúl hírese a "zalai borok". Ott van most is Zala, amelynek népi neve ma is Szala. De ennek helyén már a rómaiak korában is állott Sala (szala) városa (Kiepert: "*Atlas antiquus*.) Népünk egy bizonyos szőlőfajt ma is szala néven nevez. Zolna viszont egy solanumféle bogyós növény neve. (Vége-hossza az adatoknak nincsen de ezeket itt mind föl nem

sorolhatom.) Sallon szavunknak régen: fénylő, ragyogó értelme is volt. Népünk például ma is mondja “fénylő arany” helyett hogy “salgó arany” avagy kopottan: “sajgó arany”.

(16)

Marmar

Jelek szerint létezett régen még egy törzsünk, amelynek szócsoportja az m-l, m-r, n-l, n-r mássalhangzókból állott. Miután azonban az m hang a b-nek közvetlen rokona, régebben úgy véltem, hogy ezen alakú szavak is palóc szócsoportunkbeliek (b-l) míg az m-r vagy n-r alakúakra kevés figyelmet fordítottam. Mégis valószínű, hogy egy mal, malon avagy malaj vagy maran, marata, ram, rom vagy marmar nevű őstörzsünk is létezett, amelynek e névből egyrészt az egyiptomiak saját romeszú, másrészt talán még a cigányok saját rom neve, de ugyanígy a rómaiaknál a Romulus és Remus nevek, valamint tehát Róma városa e neve is származott, de ugyanúgy mint a rómaiak Hadistene, bár megfordított, Mars régebbi Marmar neve is. Nekünk pedig Mármaros vagy Máramaros táj- és vármegye-nevünk maradt fenn.

A maláj nemzetnevet ugyan vándor, vándorló és hajózó értelműnek tartják, de viszont ki tudom mutatni, hogy például a palóc, azaz pelazg, a pannon azaz vend és a jász azaz jón vagy ijón nemzetnévnek is volt bolyongó, vándorló illetve járó, járkáló értelme is. A z-r gyakori hangcsere minden nyelvész előtt ismeretes, úgyhogy a régi on képzővel (mint például: Ugron = ugró) jázon = járó, járkáló, bolyongó. A görög mythológiában szereplő Jázon neve értelme sem volt tehát más mint jázó, r-es kiejtéssel: járó, azaz utazó; aminthogy Jázon a görög mythologia szerint is valóban a messzire utazó, hajózó volt.

Csak fölhozom itt a méz szavunknak több nyelvben meglévő mel, mal, édesség és méz jelentésű párhuzamát és amely megvan málna, valamint málé (csiráztatott és mállasztott gabonából készülő s így édesülő: csiramálé) ételnevünkben is. De jelent ugyane szó lágyságot, iszap-avagy kásaszerű kenős, ragadós anyagot is, amihez egyébként maga a méz is hasonlítható. Az olaszban melma jelent ilyen anyagot de iszapot is, amely szónak pontos megfordítottja a német Lehm (lém) = iszap, Leim (láj) = enyv, valamint az olasz limo = iszap. Fölhozható még itt a mai magyar de romlott enyv, régen helyesen enyű = ragadós., kenős anyag és a lágyságot jelentő enyhe szó, amelyekben m helyett n hang áll. Miután a szómegfordítás törvénye a mi ősnyelvünk egyik nyelvtörvénye volt de ami az árja nyelvekben nincsen meg, úgy ez már magában is arra mutat, hogy mindezen egymásnak megfordított alakját képező m-l és l-m alakú szavak is ősnyelvünkben kellett származzanak. E szavak a szóban levő őstörzsünknek valószínűleg nőiségi szavai voltak, ugyanúgy mint például az n-es kiejtésű lány szavunk, amelynek megfelel a lánc szó is, mivel a lánc csupa karikából, azaz gyűrűből áll, a karika vagy gyűrű pedig nőiségi jelkép volt. De ide sorolandó lanyha szavunk is, amely utóbbiak tehát n-es kiejtésűek, holott viszont a finn laimea = lanyha ismét m-es kiejtésű. Mindezekkel szemben az l helyett r-es kiejtésű e szócsoportbeli szavak a hímségiek kellett legyenek. Amire mutat a Mars avagy Maramar hadistenség e neve.

Fölhozhatók a következők: Mars istenség: marcona, mord istenségként tiszteltetett. A németben morden = gyilkolni, a latinban mors = halál, az olaszban mordere harapni. E szavak megfordítottja: rém, rémes. De ide sorolandó a félelmet jelentő remeg szavunk is, amely viszont azonos értelmű a reszket és rezeg szavainkkal. Úgy ezek pedig mint a remeg: hullámszerű ide-oda mozgást is jelentenek, ami eszünkbe juttatja a Marmara-Tenger nevét. Márványos, olasz marmorato: hullámos mintázatot jelent. A hullámzás: erőny (energia), tehát: hímség. Eszerint megokolt, hogy az említett r-hangos szavakat hímségieknek véljük. Ide tehető réz szavunk, habár ez más szócsoporthoz, de amely azonos a rezeg szavunkkal; márpedig jól tudjuk (és tehát őseink is igen jól tudták), hogy a réz igen jól rezgő, azaz igen jól hangrezgéseket adó anyag, amiértis a harangok, gongok mindig rézből készültek. A réz és rezgés szavaink pontos azonossága tehát még azt is mutatja, miszerint azt is tudták, hogy a hangok: rezgések. Említém, hogy a rezgés és remegés egymással azonos. És íme: az olaszban rame = réz, habár sejtelmünk sincsen arról, hogy mi köze e szavunknak a remegéshez azaz rezgéshez és tehát a hanghoz.

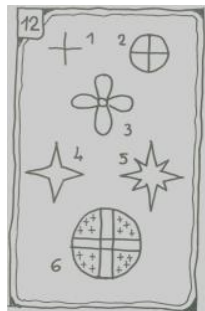
Mindezek tehát az emberiség legrégebbi műveltségéből vett parányi porszemek, minden bizonyítás nélkül, de amelyek logikus voltukkal így is megsejtethetik a nagyszerű egészet. Ám hol van még őseink gyönyörű szellemi műveltségében megvolt fenséges erkölcstana, költészete, művészete és társadalma leírása!? De láthatjuk, illetve föltűnhet nekünk már ennyiből is, hogy itt nincsen szó semmilyen technikáról, sem gépekről, hanem csak szellemi dolgokról. Ami azért van így mert ősműveltségünk valóban szellemi volt. Az első gép viszont a két egymáshoz dörzsölt száraz faág volt, amellyel az ősember a tűzgyújtást kezdte volt.

*

ŐSTÖRZSEINK ALAPSZÓTÁRA

(Mellékletben l.: egyéb részletezés)

Avar őstörzs

Szócsoportjaik: f,v,b,p és r. A palócok legközelebbi nyelvi csoportja

Isten nevük: Ar, Er (ősisten), Ar-any (ősistennő),

Bar-ata (Fiú Isten, Tűz-Isten, Élet-Isten), Baranya (tűzanya, élet-anya, földanya), Virona, Firuna (viráganya és földanya)

Ünnepeik: Virágvasárnap, Virágos Szentjános tűzugró ünnepe, Borbála nap

Jelképek: Egyenlőszárú kereszt, kör

Besenyő őstörzs

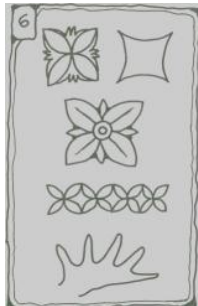
Alaphangzói: f,p,v,b és az s, sz, z, zs, c, cs

A p és b néha mp, mb kiejtésű, de csak a szó végén. (komp, zsomb)

Az s, sz hang pedig néha l, vagy d hanggá alakul át.

Istenség: Fősiten: Is, Ós, Napisten: Petúr, Bisúr. Ósistennő: Szzz, Oz-anya, Iszonya.
Földistennő: Vizona, Csipkerózsika

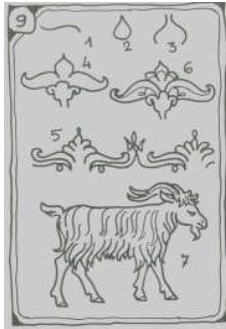
JÁSZ ŐSTÖRZS

Hangjai: s, sz, z, zs, c, cs és a j, h, g. A két utóbbi átmenetet képez a székely és a kazár törzs szótárába.

Isten neve: Jó, fiúisten Jász, Jizzu

KABAR ŐSTÖRZS

Alaphangjaik: b, p, v, f és a k, h, g, gy

Hímség: b-k, nőiség: k-b (bak — kabala [kanca])

Isten nevük:

A Nagyisten: Uh, Ug, Uk, Ag, Ok — Uhu Ugú, Ugota, Ugor.

A Fiúisten: Buh, Bug, Bog, Bak, Buha, Baga, Bagar, Bagol., Bogata Habur, Khabor, Habura, Bagoj (szándékosan „j”-vel)

Ős-anyagistennő: Ub, Öb, Ubul, Öböl, Öbür, Uber, Obana

A leányistennő, ill. Földanya: Keb, Kób, Gub, Kebel, Kübele, Kubán istennő

Kazár őstörzs

Alaphangjaik: h, k, g, gy és sz, s, zs, z, c, cs

Istenségük neve: Egyiptomban Amon-Ra (Kos-Nap)

Ősatvájuk neve: Kus, Kos (Biblia), ez egyúttal jelentett férfit, himet is

Állataik: kacskar, vagy kusgar (ovis polii)

Jelképeik: a Tejút, illetve az Ősanyag-istennő fehér kecskével, az Őserő-istenség fekete kecskével jelképezetett. E jelképek a Kőkorszak óta léteznek.

KÖRÖS ÓSTÖRZS

Vajon ki tudja elolvasni ezen alakzatok értelmét? (eperlapi, béka)

Alaphangjai: k, h, g, gy és r, l

Isten nevei: Ur, Ar, Or – fiúisten: Kor, Kör. Anyaistennő:
Koranya, Korasszony

FEHÉR KUN ÓSTÖRZS

K-N szócsoport
(fehér kún nyelvi őstörzs)

FEKETE KUN/HUN ÓSTÖRZS

K-N szócsoport

A Kun szócsoport szavai

Alaphangjai: A lágy magyar g, gy, d, m,n, hangokat ezek kemény megfelelőire váltották, tehát: k, t és m, n. Ezekhez hozzávetődött még az orrhangos ng, nd és nt hangösszetétel, de soha sem a szó elején.

Isten nevük: Ákos, Ékes főistenük neve
Kám, Kán, Kún, Hunor a Napisten neve

Jelképeik: kő, kőszegek (menhírek)

Állataik: komondor, mén, kanca, kijingó, cápa

Népeik: kúnok, hunok, kani nép (babiloniak a keltákat hívták így), keták
(Het, a keták ősapja Kanaantól származott)

MAGYAR ŐSTÖRZS

**G-M szócsoport
(a magyar nyelvi őstörzs)**

Alaphangjai: g, gy, h és m, n

Isten neve: Ég, Egy, Ég-Atya, mindig egy mássalhangzós a Nagyisten neve

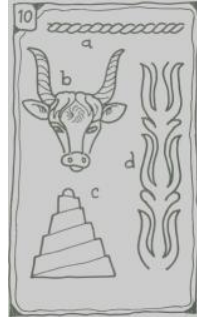
Marmar őstörzs

Alaphangjai: m-l, n-l, m-r, n-r

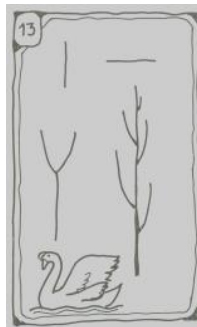
Istenség neveik: Molok, vagy Moloh Nap és tűzistenség; tiszteletére való emberáldozat már az elsemítésodott időkre esik. Mar, Marah, Mart, Mars hadistenség megfelelői a Márk, Márton nevek.

ŐSTÖRÖK TÖRZS

Alaphangjai: t-d és r-l, az „r” néha sziszegő z, zs, néha s, sz, c, cs
Isten neve: UR, a teremtésben Tur, Ősistennő: Turán

PALÓC ŐSTÖRZS

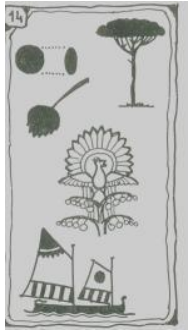
Alaphangjaik: p, b, v, f, és az l, ly. Magánhangzóik között sok a diphtongus: aó, ou, ié, üő, öű, az „á”-t mélyhangúan ejtik, a magyar rövid „a” mintájára, tehát a magyar hanghasználat ellentéte.

Istennevük: Bál, Pál, Balota, Balisa, Pelopa, Balkán. A szkítáknál Ál, Él, El főistenység; Napisten Pál, Bál, Balota, Pelopa

Pallas-Athéné (Athén város istennője, kezében lándzsával)

Ünnepeik: Balázsfa, Balogfa állítás, május elsejei árbóc állítás, pünkösdi májusfa

PANNON ŐSTÖRZS

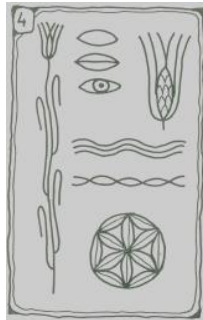
Alaphangjaik: p, b, v, f és m, n, a szóvégek gyakran mp, mb, nd, nt, ng, nk végződésűek.

Vallásos jelképük: kissé domború kerek korong

Törzseik: nőelvűek: pannon, tőlük származik országnevük.

Istenség nevek: Hímelvűek istenség-neve: Panopa, Banota, Fónuk.

SZEMERE ŐSTÖRZS

Alaphangjai: s, sz, z, c, cs és m, n

Istenség: Főistenség: Ős, Úr, Napisten: Szem, Szemúr, Szemes, Szemar, Shamas, Sámson, Szimszon, Szandon

Földistennő: Temise, Szemere, Tamara, Isis

SZÉKELY ŐSTÖRZS

Alaphangjai: k, g, gy, h, és s, sz, z, zs, c, cs k

Foglalkozásuk: juhtenyésztők

Isten neve:Nagyisten: Ékúr, Napisten: Szikúr

SZOLIM ŐSTÖRZS

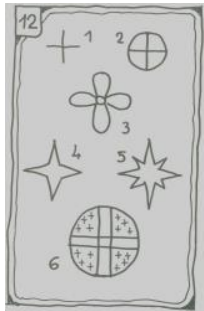
Alaphangjaik: s, sz, z, zs, c, cs és l, r

Isten és ősök nevei: Szilén, Bacchus nevelője, Szol, Szor, Szár

Népeik: szarmata

ŐSTÖRZSEINK ALAPSZÓTÁRA és VÁNDORMŰVELTSÉGEI

Avar őstörzs

Szócsoportjaik: f,v,b,p és r. A palócok legközelebbi nyelvi csoportja

Népneveik: Barkó, avar, várkun, az árjaelőtti perzsa, pártusok, parszik, peres, farsi partini (az Adria-vidék őslakói) (Dio Cassius: Historia Romana, Hamburg, 1750.fol. Lib.XLI., cap.49, pg.293), parthim (Strabo) nép ugyancsak e vidéken, Obri (a szlávok így hívják az avarokat)

Neveik: Bordan, Friapát, Partamazír, Prahat, vagy Frahat, Prahatak pártus királyok,

Franaspat pártus vezér. pár, partini, arab (ez nem azonos a mai arabbal, mint ahogy a semi kifejezés is eredetileg szemere őstörzsünké volt, s semmi közük a mai semitákhoz.)

Településeik: Baranya, Perzsia, Partia, Faristan, Perzepolis, Veretragna, Firdusi, Barzue, Partus, Farrursi, Fraortes, Bardija, Varanes, Baram, Barviz, Dalmácia (2917), Adria mindkét partja

Városaik: Parád, Perk, Perkáta, Párkány, Börzsön, Borsod, Bereg, Zára mellett Obrovac (olaszul Obrovazzo) Bar, ma Antivari, Budva, Sinus avaricus, Páros, vagy Fárosz, a mai Lesina, vagy Hvar, Bar nevű vár és város, olaszul Antivári, a hyksosok Avaris vára, mely Alsó Egyiptom fölött uralkodott, más neve Hauar (2926), s ez a dalmáciai Hvar város nevével is azonos. Másik városuk Saruhan (Sárkány nevünkkel egyezik.). Avar város. Nabateusoknak is volt Avar városuk a Vörös-Tenger partján, mely szintén Hauara-ra változott. Vetrár, azaz Védvár, Vízvár Óbudán

Isten nevük: Ar, Er (ősisten), Ar-any (ősistennő), Bar-ata (Fiú Isten, Tűz-Isten, Élet-Isten), Baranya (tűzanya, élet-anya, földanya), Virona, Firuna (viráganya és földanya)

Ünnepeik: Virágvasárnap, Virágos Szentjános tűzgró ünnepe, Borbála nap

Jelképeik: Egyenlőszárú kereszt, kör

Jelképes állataik: bárány, paripa

Színeik: piros, sárga, fekete (szerintem nem fekete, hanem barna)

Megjelenésük: barna haj, valószínű göndör

Növényeik: répa, repkény, borostyán

Besenyő őstörzs

Alaphangzói: f,p,v,b és az s, sz, z, zs, c, cs

A p és b néha mp, mb kiejtésű, de csak a szó végén. (komp, zsomb)

Az s, sz hang pedig néha l, vagy d hanggá alakul át.

Alapszavai:

víz, csepp, vagy csöpp, szív, vese

Istenség: Fősten: Is, Ős, Napisten: Petúr, Bisúr. Ősistennő: Szzz, Oz-anya, Iszonya.

Földistennő: Vizona, Csipkerózsika

Embertani jelleg:

magyar

pisze

túlfejlett ajkak, a gyakori „b” és „m” ajkhangok miatt

„busa” hajzat, tehát sűrű hajzat

Mondáik:

besenyő Csaba királyfi mondája jóval Atilla előtti (1103 old), s az üstökös csillagok vissza-visszatérő pályájáról értesít bennünket.

Városaik, területeik, népneveik:

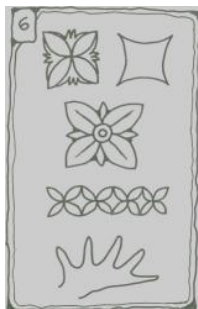
Bosznia szláv	Pecsenyevci, lakói pecsenégek(Szokolovics Oszmán, 1957) pecsenyegi (besenyőket hívták így) Bosznia, régebben Boszina, Boszana
bibliai Mekka	Sába ország Kaba, illetve Csaba kő (Mekkában járó zarándokok csak Csabának nevezik. Igen magas vastartalmú, fekete meteorit. A vas szent ércük.) (Mekka eredeti neve könnyen lehetett Men-ka, illetve mennykő.)
Abesszinia	Besszinia (a kezdeti „a” csak névelő, a hyksosoktól maradhatott itt e név. E területen sok a vasérc. Nyelve az agau és a magyar-rokon oromo. Mondjuk szerint Sába királynőjétől származnak. Salamon és Sába királynőjének regéje mesterséges betoldás.
Besszek	Strabo szerint Trákiából jöttek, a Balkánon élnek, vasiparuk fejlett
Buzovac Bessapara	ősi vasbánya a Bessek volt földjén város Trákiában, a római korban, magyarul a Bessze-vára, mivel a szanszkrit puri, a görög polis a magyar vár egy változata csupán. Bessze, v.Bessza a besenyők ősiszennőjének egy neve
Varbossanie Boszna Bizánc Sópok Belgiumban Csöböröcsök	Sarajevo régi neve (Bosszanya vára) folyó, Sarajevotól 20 km.-re bessz zsoldosokat alkalmazott besenyő szóalkotás szerinti név Spy falú, őskori barlanglakások vannak itt Fekete tenger partján épült, magyar város Beszarábia
Bisanthe Byzantion	A márvány tenger partján, Rodosto régi neve volt Konstantinápoly régi neve, a görög rege szerint egy Bysas trákiai ember alapította (tehát nem görög)
Boszporus	görög rege szerint az üldözött Io istennő tehén (bos)képében úszott át e helyen, s innen kapta nevét. E „tehén” a bözönd lehetett, hiszen ez igen jó úszó, vízmellett élő állat volt. A konstantinápolyi „Aranyszaru” öbölben sok bözöndöt látni fürdeni.
Szibéria Magyarországon: Sopron, Moson, Veszprém, Vas, Pozsony, Pécs, Bácska Bécs, Bács, Becse, Pécs	szibír, szabar, tapar ősnép erődítmény értelműek

Becskerek kerek-vár jelentésű

Istenségek

latin Poseidon (tengeristen)
besenyő, szemere Sz, vagy S, Isz, Iszonya (őstenger és sötét mélység)
s, sz hallgatásra figyelmeztető, tiltó hang, s a folyóvízé és a vérkeringésé is, s teljes csöndben ezen ss hangot halljuk.

JÁSZ ÖSTÖRZS

Hangjai: s, sz, z, zs, c, cs és a j, h, g. A két utóbbi átmenetet képez a székely és a kazár törzs szótárába.

Törzseik:

Fekete és fehér jászok. A ruha színe különböztette meg őket.

jász gyász (mint gyászolni)
gyász (fekete)
szláv jaszno (világos)

Országaik, városaik:

Jassi Moldovában
Jászvásár u.a. a székelyek és csángók nyelvén
Forum Filistinorum latin okiratokban u.a.
Aser ország jász őstörzs neve után
Assur szintén jász őstörzs neve után

jász jászok (kivájt fatörzsből készült csolnak)
jászol (ugyancsak kivájt fatörzsből készül)
jászó (barlang, gödör, mélyedés)
Abaúj-Torna Jászó nevű falú
Jászai barlang
Kajászó

Jász nép egyéb nevei:

Ját, jád, júd (L. lejjebb)
Filiszteus (L. lejjebb)

Ász, Ísz, Úz
Erdély
Biblia
Biblia

Úzon nevű folyó és helység
Asdod
Askalon
Jerikó
Gáza
Jordán (eredeti értelme folyás, víz, jász nyelven)
a „dan” végződés rokon a Tana, Duna, stb.
szócsoporttal. A Volga régi neve Tana.
Maga a Volga név a palóc vol=víz szóból
ered. A „ton” szócska jelent folyamatosságot
is (folyton), így tehát a Jordán neve víz-
folyás.

Jász területek

Lengyelországban

jat, jatwi, jatwich, jatsing, jaczving, jazving nép,
mely a kereszténység felvétele után
elszlávosodott; a jászokat jaszko és jackó
néven hívják ma. A Jackóvezetéknev jász
eredetet jelöl: jaz (úr, előkelő)

Kréta

etheokreten — az itteni filiszteus, ill. jász lakosság
neve

Filiszteus

Tacitus ezeket Judeos-nak nevezi (Hist.V/2) Később
a zsidók ezeket leigázták, de átvették tőlük
az államszervezet, stb. intézményeket. A
kisebb számú jász lakosság viszont beolvadt
a semi környezetbe.

görög

Homerosz az Iliászban a görögöket összefoglalóan achaios
-nak nevezi.

Jónok

és az achaiosok ősapjai Jón és Achaios testvérek, s
itt is a jászok beolvadásával van dolgunk.

(Az achaiosokat Homerosz „üstökösöknek”,
hosszú hajúaknak mondta, s hajós népnek is.
Csak a magyarban egyezik a hajás és a hajós
szó, a haj, hajlik ige alapján mind alakban,
mind nyelvileg összefüggően. L.: kijing
szavunk összefüggéseit is)

Istria

régi jász telep, a nép: istrok, gyász (fekete) ruhában
jártak

Ion tenger

az Adria régi neve, ma már csak a kisebb Ion
szigetek viselik e nevet, pl. Korfunál.

Jadera, Jasera
Issa

a mai zára római-kori neve
Lissa szigetének régebbi neve

A jászok	a görögök által elűzve menekültek Libiába, Palesztinába, gyarmatosították Argolist, Attikát, Kis-Ázsia nyugati partjait
18.ének	Kis Ázsiában is volt egy Ilonia, s egy mint fent Homeros a jónokat jáz-nak nevezi (Odyssea 246 sor)
Ionía Sinus Iassicus Jázon Argos	régi neve Jónia és Jász (Strabo Jón nyelvjárást Yas-nak nevezték Jázon név értelme magyarban: járó értelmű, s a Hold megszemélyesítése. egy része Jas, lakói játák, nevezik Jonikának is (Gyárfás)
Attica görögök	
Illuria	fővárosa Mursa (Eszék) a zsidók így hívták a filiszteusokat
Ionía Pelistim	
latin jász	a jászokat sagittariusoknak is hívták, tehát ijjász értelmű is volt a népnevük.
görög francia német olasz	belone, belosz (nyíl, tű, hajító dárda) fleche (mint fent) Pfeil (nyíl) freccia (nyíl)
Biblia	Hamorim (nyilazó) Amoreus, a régi Hamorim, a jászokkal azonos, szőke, kékszemű nép.
jász olasz	jázon, jázó (járó) ire (menni) ivano, ito (régies multidő)
német szláv	irren (tévelyegni) icsi, ityi (menni) ide (megy, s ez az idő szóval kapcsolatos)
magyar görög	ironga (korcsolya) Jó, Io (a hold női megszemélyesítése, ő is üldöztetett, tehát szaladt, bolyongott. Jázos lánya)
magyar	jó, juh bolyongó állat. L. korábban
Biblia Allophylus, alienigena	latin és görög fordításában a jászok neve vándor értelemmel

Palesztina	a zsidó pelistim (száműzött, vándor) A jászok Krétából valóban menekültek, s Palesztínában telepedtek meg. (Hiller ford. Amos 9:7, etc-)
etiop	palas, falas (menekült)
görög	planao (bolyong)
szerb-horvát	bluditi (bolyong)
görög	planeta (bolygó)
olasz	pellegrino (vándor)

A jászok filiszteus nevének használata 1741-ben szakad meg hazánkban.

KABAR ÓSTÖRZS

Alaphangjaik: b, p, v, f és a k, h, g, gy

Hímség: b-k, nőiség: k-b (bak — kabala [kanca])

Isten nevük:

A Nagyisten: Uh, Ug, Uk, Ag, Ok — Uhu Ugú, Ugota, Ugor.

A Fiúisten: Buh, Bug, Bog, Bak, Buha, Baga, Bagar, Bagol., Bogata Habur, Khabor, Habura, Bagoj (szándékosan „j”-vel)

Ős-anyagistennő: Ub, Öb, Ubul, Öböl, Öbür, Uber, Obana

A leányistennő, ill. Földanya: Keb, Köb, Gub, Kebe, Kübele, Kubán istennő

Helységneveik: Habura patak és falú Zemplénben,

Hajdu megyében Kaba helységnév.

Kabilia tartomány Kis Ázsiában, fővárosa Kibira, Nagy és Kis Kapela hegy Horvátországban, Kaprie, Kupari, s megfordítva Pago és Bakar, vagy Buccari szigetek Dalmáciában.

Frigia Kabali tartománya, fővárosa Kibira, ahol Kybele istennőnek volt nagy kultusza; a hímséget Bagaiosz képviselte.

Szomszédja Kappadocia, régebbi neve Küpro, ma Cyprus, mely rézbányáiról híres.

Személynevek: Baka 1146-ból, Beke, Bek 1277-ből, Bukud, Bukul 1237-ből, Kaba 1292-ből

Arcjelleük: némely tekintetben a kecske arcéléhez kezdtek hasonlítani.

Kabar nyomok

Melanézia őslakói a valóságos kabarok leszármazottai. A héber szó eredetileg a kabarokra vonatkozott. Ugyanez megfigyelhető az assziroknál.

A kínaiaknál fennmaradt kabar hagyományok megtalálhatók egyes népmesékben. Ebből tudjuk, hogy a Csodaszarvas szerepét a kecske, még később a róka töltötte be, már értelemromlással.

Kazár őstörzs

Alaphangjaik: h, k, g, gy és sz, s, zs, z, c, cs

Őstörzsi lakhelyük: Biharban, Székelyudvarhelyen Dömös-Kazár, Szatmárban Kozárd puszta, Szolnokon Kazárvár, Tolna megyében Kozár, Egyházaskozár.

Cyglamező kapcsolatai: Ma Ceglédet tartják utódaként, Kézai Chigle, Pozsonyi Krónika Sigla, Budai Krónika Chiglad mezei, Túróczy Czigla, Verancz Chikmezű szegleti. Az Erdélyi Csík-mező felel meg a legutóbbinak a legjobban, mivel igen könnyen körülzárható lehetett, becsukható volt.

Országaik: Kus, Kushit

Városaik: Nap, Napata (1769.old.)

Kis Ázsiában Kaisarea, arabul Al Kazar

Sziciliában Cossyra (ezüst kos)

Athene közelében Szikelia nevű halom (Freeman)

Pizídiában Sagalassus város és mezeje (Livius)

Pannoniai Segesta, ma Segesd

Erdélyben Segesvár és Segesd

Népeik: kusiták, illetve ethiopok, Árpáddal jött egy Kaza törzs, s a hunokhoz is tartoztak „kus”-ok.

Itaka szigetéről származó szikel (Odyssea)

Sakalásák, vagy szakarsák egyiptomi iratok szerint azonosak a kisázsiai zakhur néppel (Sayce)

a hunok legtovább fennmaradt neve zakul (Kézai)

Istenségük neve: Egyiptomban Amon-Ra (Kos-Nap)

Ősatvájuk neve: Kus, Kos (Biblia), ez egyúttal jelentett férfit, himet is

Állataik: kacskar, vagy kusgar (ovis polii)

Jelképeik: a Tejút, illetve az Ósanyag-istennő fehér kecskével,

az Őserő-istenség fekete kecskével jelképezetett. E jelképek a Kőkorszak óta léteznek.

Az ősköd szavai

kazár

kusza,

KÖRÖS ÓSTÖRZS

Alaphangjai: k, h, g, gy és r, l

Egymássalhangzós szavai: egymássalhangzós szavai azonosak a székelyek, kazárok, kabarok és törökök szavaival: ur, er, osz, ar; megfordítva ra, re, s „l”-es kiejtéssel al, il és megfordítva lo, lu

Kétmássalhangzós szavai a fenti magánhangzók változatai: kor, kur, har, kal, gal, győr és megfordítva rag, lek, log, luk

Jelképei: kör, karika, gyűrű — nőiségi; karó — hímségi

Népvük: Kőrös, Kurus, Kuruc

kardukhoi, kardakesz, kordiüoi, kürtioi, kurd, kurhi

Népeik: kőrösök, károk, illetve kálok, ezek a hikszoszok legértékesebb eleme,

Felségterületeik: Kária, Korazin, Koraszán ország, Argolis, Árkádia, a kálok Arménia, Szíria, Kánaán és Kis-Ázsia nagy részében voltak honosok. Akarru (Fönícia és Észak-Szíria neve), Kalu vidék. A Peloponezus szigetei közül Kárpát, Kréta Kária, Hermione, Kalidna, Argos, Orkménos, Korintos

Városaik: Győr,

Erdélyben: Kalotaszeg a Kalota patak partján, Kálló, Kálnó, Krassó Szörény - itt van a legtöbb, s a legtisztábban kőrös minta. E név valaha Karas, Karasó kellett legyen. Orosháza, Arad, Karán-Sebes, Gyarmat, Gyalár Vajdahunyad mellett, Krákú-Almás, Lokva hegység, Kalán helység Hunyad megyében, nevét sziklába vájt, kagylóalakú, természetes hővíz fürdőmedencétől kapta, Galánta, Kőrös, Kárpát hegység

Nógrádban: Karancs-Ság, Karancs-hegy, Horka, Görgő, Kőrös, Nagy Hargics, Mihály-Gerge, Garáb, Garáb-puszta, Kőrös-heg, Karacs Apátfalva, Karacs-Keszi, Kercseg-tető. Piliny magyar falú díszei tiszta kőrös díszek.

FEHÉR KUN ŐSTÖRZS

K-N szócsoport
(fehér kún nyelvi őstörzs)

FEKETE KUN/HUN ŐSTÖRZS

K-N szócsoport
(fekete hún/kún nyelvi)

A Kun szócsoport szavai

Alaphangjai: A lány magyar g, gy, d, m,n, hangokat ezek kemény megfelelőire váltották, tehát: k, t és m, n. Ezekhez hozzávetődött még az orrhangos ng, nd és nt hangösszetétel, de soha sem a szó elején.

A k és gy hangot néha felváltották „j”-re. Pl. kék=kejük, kígyó=kíjó, stb

Csángó magyarok a cs, s és zs hangok helyett mindig c, sz és z hangot ejtenek, s sok szó „j”-sítve is van. P. Ijédesz sziliú= édes szőlő, Oda jazt ne akajsza, hogy a fogaszt leszakajsza! — Be megfutaojsziám jaz ijünűőcke után! = Be megfutkosám az ünőcske után!

Isten nevük: Ákos, Ékes főistenük neve
Kám, Kán, Kún, Hunor a Napisten neve

Jelképeik: kő, menhírek

Állataik: komondor, mén, kanca, kíjó, cápa

Népeik: kúnok, hunok, kani nép (babiloniak a keltákat hívták így), keták
(Het, a keták ősapja Kanaantól származott)

MAGYAR ŐSTÖRZS

G-M szócsoport (a magyar nyelvi őstörzs)

Alaphangjai: g, gy, h és m, n

Isten neve: Ég, Egy, Ég-Atya, mindig egy mássalhangzós a Nagyisten neve

Magúr, Magor a Nap, illetve Fiúisten neve, mely mindig kétmássalhangzós.

Egina, az Ősanya neve

Jelképe:

a mag, a gömbölyűség, s az egymagú gyümölcsök, főként a meggy gyám (bot)

ágas, ákos (szarvas, a csillagos ég jelképe)

Alapszavai:

mag - magy — gom, güm, gyüm

Területei:

Magyarország, Matyó-föld, Makaria, Media, Egyiptom

Városa:

Eger

Ég

magyar

ég
agg
ok
egy
ük
ukkon pohár

török

aga (öreg férfi)
Oguz, Ogur-kán — mondai fejedelem, istenség

finn

Ukko
Ügek (ősfejedelem)

Germán

Odin (egyszemű istenség)
Ygg (Odin régebbi neve)

szláv

odin, ogyin, jedan (egy)

Származéka

magyar	így igen ig (mag) igaz
magyar	egyenes, tájsz. igenyes jegenye (valaha: egyenest jelentett)
magyar	ig, ügy (szem) igéz, igézet óg akna (ugyancsak luk, melyen át világosság jöhet be.)
szláv	okno (ablak)
latin	oculus
olasz	occhio
német	Auge
szláv	oko
sumer	igi (szem)
oromo	iggia (szem)

Ég-Úr

magyar	Ég (Isten) Eger (Égúr városa)
görög	égis (a csillagos ég. Az ég tengere. L.Egeosz király legendája)
germán myth.	Égír tengeristen leányai a hullámok Yggdrafil (éigigérő fa, palóc myth.)

ágos - ágas

magyar	Ág-ata (Ég-anya) Egina, Aegina (ősanyag-istennő) ágos ág, ágos ágas (szarvas)
kun	ákos, ákas ékes+
görög	aga, aglaosz, agathos, agethos (csodálatos, fényes, stb.) agathosz (jó)
görög	agatosz (jó)

ág, aga

magyar	ág agancs
<u>Származékai</u>	
magyar	aga (kapa)

latin	ager (szántó föld)
német	Acker
olasz	agro
szumer	igara (ugar)
	agarin (anyaméh)
	ug, ag
	(a magyar régibb változata.)

magyar	ug, ag
	ugar

Származékai:

ugor	ug + or (föld-ember)
mongol, mongol	a magyar név egy változata.

Marmar őstörzs

Alaphangjai: m-l, n-l, m-r, n-r

Népnevük: Marmar. Származék népeik: a marmaridák, mauri, merid nevű berber törzs, mórok, mordva, vagy mordvin nép, maorik, malaj népcsalád, a madagaszkári malgas nép, egyiptomi romesu nép, morva nép

Területeik: Marakes, Melilla, Marokkó, Róma, s alapítói neve, Martu (Syria és Palesztína ősi neve), Vörösmart

Istenség neveik: Molok, vagy Moloh Nap és tűzisten; tiszteletére való emberáldozat már az elsemítésodott időkre esik. Mar, Marah, Mart, Mars hadisten; megfelelők a Márk, Márton nevek.

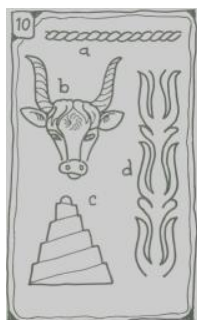
Napistenség

marmar	Moloh (napisten)
sémi	meleh (király)
magyar	meleg

marmar	Mar, Marah, Mart (hadisten, Hunor)
latin	Mars (m.f.)
marmar	marcona
marmar	mord
német	Mord és morden (gyilkosság s gyilkolni)
latin-olasz	mors, morte (halál)
	mordere (harapni)
magyar	méreg
	mérgező

	marni
	morog
latin-olasz	mormorare (m.f.)
német	murren (m.f.) — ezek mind hangutánzó szavak

ŐSTÖRÖK TÖRZS

Alaphangjai: t-d és r-l, az „r” néha sziszegő z, zs, néha s, sz, c, cs

Hímség-nőiség: náluk nem szómegfordítással fejeződött ki, hanem

a hímség mindig az „a” és „u” hangokkal fejeződött ki, (kab, bak)

a nőiség viszont az „a” és „e” hangokkal. (tár, tér, vagy rát, rét)

Ez a szabály mindkét esetben fennállott szómegfordítás esetében is.

Jelképeik: a többi magyar törzshöz hasonlóan a bot, az egyenes hímségi jel, a lágyság, befogadóképességű anyag nőiségi jelkép.

Foglalkozás: állattenyésztő, főleg szarvasmarhát tartottak.

Területeik és népeik: Turján, Durján, ami túrt várat, földvárat jelentett Túróc, Túrkeve, Dorog, Dorozsma, Szatmár megyében Túrvekonya, Túrmező, horvát nevén Turopolje,

Tüvingiában a tüvingek őstörök nép, ugyancsak a szumerek Úr városa alapítói, számos bikadísz került elő innen

Etruszk Turán, Tezan istennője nevének fordítottja: rét, retenna, razenna népnévük.

Rutennu néppel harcoltak az asszírok.

Rutének.

Az olaszok az etruszkokat toscano, toscó és tusco néven nevezik. Van torkán, torko, turko, török változata. Az olaszok a mai törököket is turco néven nevezik.

Asszír ékiratok turuki népről írnak,

Egyiptomi iratok Rotennu népről és Szíriában Ruten országról beszélnek.

Kis Ázsiában Lydia ország és Líd nemzet (ott ma is tiszta török a lakosság)

Dürkheim (Bajor), a város címerében két pár tükörképes tulokszarv van

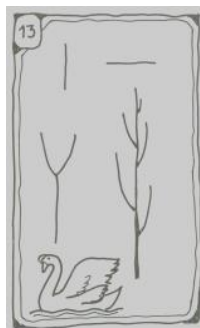
Turinheim, Turingheim

Épületeik: Aeginai templom bikaszarvas homlokdísz a régi bálványokból fejlődött. A magyar népi minták nagyrésze őstörök jelképű. A túrt várak, földvárak, s csipkerózsás védelmi rendszere hozzájuk vezet. Tülokvárak.

Az ősköd őstörök szavai

őstörök	turbo, turbu. (ősköd) turul (kering) turcos (boglyas) túrni (göngyölgetni, gyúrni) turbikál (vizet zavar) turbokló (folyadék kavaráására való rövid bot), a kavaráás közben örvény keletkezik.
latin-olasz	turbo, turbinis, turbidus-turbine, turbinio, turbido, torbido

Palóc

Alaphangjaik: p, b, v, f, és az l, ly. Magánhangzóik között sok a diphtongus: aó, ou, ié, üő, öű, az „á”-t mélyhangúan ejtik, a magyar rövid „a” mintájára, tehát a magyar hanghasználat ellentéte.

Hímségi szavak: p-l, b-l

Nőiségi szavak: l-p, l-b.

Átmeneti hangok: f-l, vagy l-f, melyek hol nőiségi, hol hímségi szavakat alkotnak.

Istennevük: Bál, Pál, Balota, Balisa, Pelopa, Balkán. A szkítáknál Pál. Ál, Él, El főistenség; Pál, Bál, Balota, Pelopa Napisten

Pallas-Athéné (Athén város istennője, kezében lándzsával)

Ünnepeik: Balázsfa, Balogfa állítás, május elsejei árbóc állítás, pünkösdi májusfa

Népeik: pál, polovc, vagy palaúc, palaste, pelesta, pelazg, faliszk, fál nép West és Ost-Fáliában, flamandok, vallonok, belgák, lappok. Itáliában a faliskus nép. A németek a tőlük délebbi völgyekben lakó olaszokat Welsch-nek mondják. Észak dalmáciai liburnok.

Lívek (Orosz és Lengyelország között). Pól nép (ma: lengyel).

Területeik: Pelloponézosz, másként Pelazgia nevét Pelops, azaz Pel-apa után kapta a pelazg néptől. Palesztína. Livonia, West és Ost-Falia, Belgium, Flamand területek. Livonia, vagy Livland, Lengyelország (Polska, vagy Poland), Plock, Lublin. Volhinia, Fellin, Poltava, Polangen, Liban, Pilten, Vilna, Vilkomir, Valk, Veleni, Velje, Volmar, Polozk, Valdan, Veliz, Bolhar, Plákia (Hellespontos).

Állataik: liba, lebéd (hattyú), gólya

Jelképes színeik: sárga, fehér, zöld

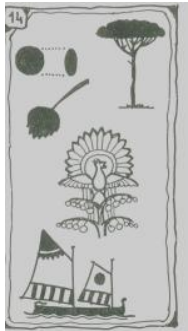
Isten nevek

palóc	Bál, Bél, Pelopa, Bálint, Belind, jelképe valami nagy, fehér
állat	
magyar	Mag, Magor, Magyar
szemere	Szem, Szam
kún	Hunor, Hadúr
avar	Bar, Barata
kőrös	Her, Har, Her-kolos, Kalevala

Istennő nevek

palóc	Levenye
	Lavonya
	Libona
	Vila
	Villa
	Pálma
	Palóma

PANNON ÓSTÖRZS

Alaphangjaik: p, b, v, f és m, n, a szavégek gyakran mp, mb, nd, nt, ng, nk végződésűek.

Neveik: pannon, pún, főnök, venéd, venét, vend

Színeik: aranyságra, piros, zöld

Növényeik: fenyőfélék, különösen a pinus pinea fajta, gránátalma, piros pünkösdi rózsza (peonia)

Állataik: aranymadár, tűzmadár

Vallásos jelképük: kissé domború kerek korong

Törzseik: nőelvűek: pannon, tőlük származik országnevük.

Istenség nevek: Hímelvűek istenség-neve: Panopa, Banota, Főnök.

Területeik: Pannonia, Venetia, Bécsi síkság, amit Vindobonának neveztek, Ausztria déli része, Szlovénia egy része, Szalavonia, Makedoniában egy peon nép

Városaik: Cattaroi öbölben, ahol a legtöbb bíborcsiga van áll Perasto, Perzagno és Kumbor, Scagliari őskori föníciai festőtelep

Népeik: pannonok, venétek, föníciaiak, vendek, venétek. Az amerikai rézbőrűek.

Megjelenésük: vöröses bőrűek (görögül: fúnikeiosz, tehát piros)

Székely őstörzs

Alphangjai: k, g, gy, h, és s, sz, z, zs, c, cs k

Foglalkozásuk: juhtenyésztők

Isten neve: Nagyisten: Ékúr, Napisten: Szikúr

Népnevei: székely, székely, zakul, zakur (Kézai, Fáy Elek), szaksza, szakszon, sakalasa, sekursa, hímelvi törzsek

Szikánok Itália ősi lakói nőelvi székely törzsek.

Szigin, szigün nép Tráciától északra (Herodotos), mely névnek rokona a magyar szegény szó, melynek lehetett békés jelentése is.

Szikánok Szicília őslakói, ott ma napig is az „r” hangot majdnem „zs”-nek ejtik

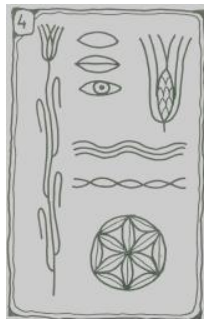
Cseh csék, szék szavakkal rokon

Sziciliában és Csehországban is „székely módra” szeretik rövidíteni a felszólítást képező neveket. (Kriza)

Őshonuk: Göcsej vidéke

Megjelenésük: szakállasak (hegyes szakáll)

Szemere őstörzs

Alphangjai: s, sz, z, c, cs és m, n

Istenség: Főistenség: Ős, Úr, Napisten: Szem, Szemúr, Szemes, Szemar, Shamas, Sámson, Szimszon, Szandon

Földistennő: Temise, Szemere, Tamara, Isis

Területeik: Szumeria. Mizraim, Miszir, Mesziri, Tamera (Egyiptom ősi nevei), Szimron (Szamaria), Kelet Afrikában Szomália

Maláj szigetek: Szumatra, Szumba, Szumbaiva, Szemerang. Fülöp szigetek: Szamar

Városaik: Kappadokiában Mazaka város, Egyiptomban Szemne és Kumne

Népeik: szemerek, Indiában a tamul-, Kappadokiában a muszri-, s ehhez közel a muszka, moszkai nép

Társadalmuk: főleg nőelvéek. Földművelő társadalom.

Magyarország szemere indítékú helynevei

Moson megyében három Moson nevű község

Pozsony megyében Szempez, Somorja, Szemet

Sopron megyében Sany, Zemenye, Muszaly, Répce-Szemere

Vas megyében Sömjén, Szemenye, Miske

Veszprém megyében Somlyó, Som

Somogy megyében Somogyvár, Zamárdi, Som, Mesztegnye, Falú-Szemes, Puszta-szemes, Szomajom, Zimány, Somotor

Zala megyében Sümeg

Fejér megyében Zamúr falú

Sopron megye közelében, Ausztriában, vagyis még az egykori Hunniában egy Semmering nevű hegy

Komárom megyében Szomor

Szerémségben Zimony

Csík megyében Somlyó

Kárpátmedencén kívüli szemere földrajzi nevek:

Egyiptom Mizraim, Miszir, Mesziri (Egyiptom régi nevei)

Szamaria régi neve Szimron

népe: szamar, szemar

Alapítója egy Szemar nevű ember, aki szeméréink

Napistene

Kappadokia Mazaka város

muszri nép

Egyéb szemere népek muszka, moszkai, Kappadokiához közel

Kelet-Afrika szomál

Maláj szigetek Szumatra, Szumba, Szumbaiva, Szemerang,

Fülöp szigetek egyike Szamar

Ázsia Samarkand

Szamor folyó az Amur vidékén

Észak Dalmácia Zermanya, ma Zrmanya nevű folyó

Semaruna (családi név)

Római kor Nissa (kalapjuk szemere rajzú.M.A.921)

Nisava folyó fenti városnál

SZOLIM ŐSTÖRZS

Alaphangjaik: s, sz, z, zs, c, cs és l, r

Növényeik: szőlő

Helyneveik: Szoloeisz, Szoloencia, Zeliz, vagy Azila, szőlő szavunkból származik. (Herakles itt egy Szyleus nevű szőlőhegyi szörnyet ölt meg.), Silon Canaanban bortermelő vidék. Szoloencia, Szolousz, a ciprusi és szicíliai Szoli városnevek. Jeruzsálemet szolimok alapították, Ur-Szolime a régi neve. Canaan jelképe a hatalmas szőlőfürt.

Torontál vidékén Szeleus község, Zala megye és község, (helyesen: Szala), Erdélyben a római időkben állott Sarmisegetusa város, jelentése Szármok szigete

Isten és ősök nevei: Szilén, Bacchus nevelője, Szol, Szor, Szár

Népeik: szarmata

Szolim helységnevek.

Dunántúl: Zala megye, népiesen Szala

Salonvár

Szill

Sala, híres bortermelő hely, már a rómaiak idejében is e néven ismert.

Silacaene, Kaposvár mellett, római időkbeni neve, ma

Szill község

*

Vallásukkal kapcsolatban meg kell említenem, hogy az Ős istenség neve mindig egy mássalhangzós, jelezve, hogy léte anyagon felüli, nincsen még anyagba zárva, mint az később megjelenik a kétmássalhangzós beszédben. **Ezért mondta Jézus, hogy nincs más JÓ, mint Isten.**

A Teremtés Ősszüleinek első és egyszülött gyermeke az Egyetemes Élet. Az ő neve már a két mássalhangzóval alkotott anyagi körrel kapcsolatos, ahol a Jó már Jizzu-vá, Jós-sá válik a jász őstörzs szótárában.

Őstörzseink jelenléte földrajzi neveinkben maradandó.

Ahogy a földkialakulás idejében a Balaton hegyei voltak az elsők között, melyek megjelentek a tenger színe felett, a Csallóköz után talán ez az első lakott vidék a

Kárpátmedencében. Figyeljük meg a Balaton körüli helyneveket – most csak néhányat említek, teljességre való törekvés nélkül:

Fekete Beseny – **besenyő**, Balaton Boglár – **kabar**, Balaton Fenyves – **pannon**, Balaton Szemes, Balaton Zamárdi – **szemere**, Balaton Szárszó – **őströk**,

Badacsony – ugyancsak **besenyő** őstörzsünkkel kapcsolatos, abból az időből, amikor még **Haláp óriás** uralkodott e vidéken. A haláp szó Ballagi szótárában mohot jelent, tehát az őstengerek mohos sziklái jellemezték e tájat. Maga a Balaton név Palóc őstörzsünk Bál Napistenének nevét ringatja, a ton végződést tanya szónak értelmezem..

SZEMERE-MAGYAR ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁBLÁZAT

MAGYAR

SZEMERE

Alapszó: mag, meg,
fordítottja: gam, gem
Ugyanez „n”-es kiejtéssel is élt,
nag, neg, gan, gen

A mag szónak megfelelnek az ag, ug, ig, eg szóalakok, amelyekből a kezdő „m” hang hiányzik. Ezek a magyar szócsoport szerint többek között apa, ősapa, ős értelemmel is bírtak. Ezekből származnak az agg és ük=öreg és ősapa szavaink és az Ügek, Ugek,Uger, Ukkó, Oguz-kán mondai ősatya és és ősisetség nevek.

A törzs, avagy nemzet neve:
magyar,megyer,megere,moger
mager,magara,mogul,mangal,
mongol változatokban élt, de élt e név kezdő „m” hang nélkül is:
ugor,igor,agar,uger,ogul,angar,ungár,
angri alakokban is, valamint előfordult még gomer,gamar,gömör változatokban is, amely utóbbiakban ugyanis az első szótag megfordítva állott.

Vallási és bölcsészeti fölfogásuk hímelvi volt. Az élet okát az erőnyben (energia) látták, amit hímségként fogtak föl és ezért náluk legnagyobb kultusza volt a Napot erőnyforrásként megszemélyesítő istenségnek, akiben minden földi

Alapszó: szem, szam
Fordítottja: mesz, masz
Ugyanez „n”-es kiejtéssel is élt
szan, nesz, nasz

A szem, vagy szam szónak megfelelnek az em, am, en, an szóalakok melyekből a kezdő„sz”hang hiányzik Ezek a szemere szócsoport szerint többek között anya,ősanya értelemmel is bírtak. Ezekből származnak anya, nő,mama,anyó,ünő,nyanya, eme, emse szavaink,amelyeknek nő, nöstény, anya,öreganya értelmük is van, valamint innen származnak az Amaza,Emese,Ené, vagy Enő és Ina mondai ősanya és ősisetennő nevek.

A törzs avagy nemzet neve:
szemer,szemere,szamar,szemara,
szumer,szumir,szemel,szomali
szenar,szingal,szungár,tamul változatokban élt, de élt e név kezdő „sz” hang nélkül is:anar,enar,amar,amala, amaza (amazon),emesű alakokban is, valamint előfordult meszer,miszir, mazar,maszar,mizer változatokban is az első szótag megfordított kiejtésével.

Vallási és bölcsészeti fölfogásuk nőelvi volt. Az élet okát az anyagban (materia) látták,s nőiségként fogtak föl és ezért náluk legnagyobb kultusza volt a Földet az élet anyjaként megszemélyesítő istennőnek,akiben minden földi élet anyját tisztelték.

—

MAGYAR

SZEMERE

élet atyját tisztelték.

Társadalmuk atyajogon alapult, a gyermekek atyjuk nevét vették föl.

Királyságokban, fejedelemségekben éltek.

A világkezdő ősisetség (főisten) vagyis az Égatya náluk ilyen neven nevezetett: Ég,Ig,Egy,Ag,Ok Uk (Kezdő „m”hang nélkül) az őserőny megszemélyesítése.

A Főisten fiának, a Napistenek nevei náluk ilyen alakúak voltak Meg, Mag, Megy Gam, Gyám, Gyoma; Nagy, Magyar, Megyer Magas, Magos, Manga., Magada Magorada, stb.

Vessed össze ezeket a magyar, nagy, magasztos és a latin magnus=nagy, maximus=legnagyobb, szanszkrit maha, görög makro nagy szavakkal

Számrendszerük az öt-tízes volt

A páratlanságot, magányt, egyedülétet hímségként fogták föl.

Magány, magam szavunk mag szóból képezett. Ennek kezdő „m”hang

nélküli alakja az egy szavunk. Viszont a latin ego=én

Társadalmuk anyajogon alapult, a gyermekek anyjuk nevét vették föl.

Királynők alatt, vagy pedig köztársasági szervezetben éltek.

A világkezdő főisetség (főistennő, a Tejút és az anyag megszemélyesítése) náluk ilyen neven nevezetett: En,Ené,Ana,Emő,Eme,Ama (kezdő „sz”hang nélkül).

Az ősz természetanya istennő leányának, a Földistennőnek, náluk ilyen alakú nevei voltak: Szem, Zem, Zemele, Szemere, Mesz,Med, Mizse, Mizera, Szemenyő, Zemenye, Zimonya, Szamonya, Szenora, Szemerama, stb.

Vessed össze ezeket a latin sommus legnagyobb, legmagasabb szóval

Számrendszerük a hat-tizenkettes (tucat) volt.

A párosságot, számosságot nőiségként fogták föl.

Szám, számos és más (utóbb az én ellentéte) szavunk a szem, szám szó-

ból képezettek. Ennek kezdő „sz”hang nélküli alakja „n”-es kiejtéssel az „én” szavunk, amelynek azonban az árja nyelvekben „m”-es kiejtése is fennmaradt: me=engem. Viszont a latinban és más árja nyelvekben un, uno, ein, un — egy, az albán és

Az egység, a magány (magam) a királyság, egyeduralom egyezik az „én” fogalmával és így az önzéssel is, latin egoizmussal.

Magyar törzsbeli őseinknél a Nap és a Napisten neve Mag, Magar, Magyar, Magor volt, de viszont megy, megye és kezdő „m” hang nélkül, agy, egy, agar, igar, eger, ugar, ager volt a föld neve is. A Földistennő a Megy, Megye, Magya, Maganya, Megara, Magda, Magila neveket is viselte. Egy görög rege szerint Heraklesz felesége Megara. A mi ősmondáink szerint Magor Napatya neje Magyar Ilona, aki násza előtt Tündér Ilona. Ósnyelvünkben a tündér, tünter, tentira szónak szűz, leány értelme volt. A Napnak erőnyforráskénti megszemélyesítése a görögöknél Heraklesz, az erő istensége volt. Őt a föníciaiak és az Égei-Tenger szigetei görögelőtti őslakói Makar, Magar nevek alatt tisztelték, amelyekben Magor mondai ősrünk nevére ismerünk.

A magyarok vallásos alapjelképe gömb, azaz a mag volt

A gömbnek egy központja van. Magány.

A magyarok a magot, gömböt ezen szavakkal nevezték: mag, meg, meggy

oromo nyelvekben ellenkezőleg une, ani=én. Földcserélődés az, hogy a szláv nyelvekben szám=magam, magány.

A számosság és a köztársasági eszme egyezik a „mi” fogalmával, mások jogai tiszteletben tartásával. Más szavunk a szem szó megfordított alakja. A számosságot és a számosságból képezett egészet (köztársaságot) fejezik ki a magyar zöm és csomó, a latin summa és a német sammel szavak is.

Szemere törzseinknél a Föld neve Zem, Zemenye, Szemenye, Szemele Szemere volt. (A szláv nyelvekben ma is zem, zemlya=föld, míg zsen, zsená=nő, asszony), de viszont Szem, Szam, Samas, Szamszon, Szandon, Szander volt a Napisten neve is. Az itáliai szamnitáknál Heraklesz a Szam nevet viselte Bál Napisten Elő-Ázsiában Szemes, Samas nevek alatt is tiszteltetett. Hogy a bibliai Sámson Heraklesszel azonos, azt a mythologusok is tudják. A bibliai Sámson azonos a szemerék, vagyis az ősi, igazi szem (szemita) nép Szemes Napisteneivel. Neje a Szemere, vagy Szemele Földistennő.

A szemerék vallásos alapjelképe a szem-alak volt.

A szem alaknak két központja van, Számos.

A szemerék a szem alakot és a gabonafélék hosszúkás szeméit ezen

MAGYAR

SZEMERE

mák, makk, mug, avagy megfordítva: gom, gam, gomb, gömb, gömböle, gomola, gomila, gombolyag, gumó gümő, gyümölcs, gyümölcs.

A magyarok ősidőkben gyümölcsből gyűjtésből éltek, majd földművelőkké lettek, de ekkor is főképp a földművelés gyümölcsészeti ágával foglalkoztak.

Magor, vagy Magyar a termékenyítés istensége volt, de egyúttal a gyümölcsfáké is. Viselte a Gam, (Kam) nevet is, amelynek értelme hím, férfi. Vessed ezt össze az „n”-es kiejtésű magyar kan szóval, valamint a régi magyar és mai tájszólásos kam hím szóval is.

A bibliai Kam törzsatya azonos Magor törzsatyával, azaz Mag, vagy Gam Napistennel, azaz Heraklesszel, a magyarok regebeli ősatyjával, akinek neje Megara, vagy Magyar Ilona. (A Biblia nagyrészt ősnépeink hitregéinek a régi zsidók által többé-kevésbé átalakított gyűjteménye.)

Az egymagú gyümölcsök Magor Napistennek szenteltek voltak, például a meggy, cseresznye.) A sokmagú gyümölcsök, bogyók, valamint a mák is Magyar Ilonának szenteltek voltak.

Magor, vagy Megyer Napisten legfőbb kultuszfája a meggy volt.

szavakkal nevezték: szam, som, szem, szam, szom, szamb, szamola szemele, zsomolag, stb.

A szemerék eredetileg a gabonafélék magvaiból, ezek gyűjtéséből éltek, majd földművelők lettek, de ekkor is főképp a földművelés gabona-termelési ágával foglalkoztak.

Szemer, Szemele, vagy Szemíránya (Szemiramisz, Venus) a termékenység és szerelem istensége. de egyúttal a gabonatermelésé is volt. Viselte a Szem, Szimi és Misszi, Mizse neveket is. (szláv zsená= nő)

A bibliai Szem törzsatya azonos Szemes, azaz Szam, vagy Masz Napistennel (másként Sámson, Samas, Szimszon) azaz az igazi, ősi Szem, avagy Szemere nemzettel, amelynek a ma "szemita"-nak nevezett faj csak örökébe lépett, de vele nem azonos. E Szem Napisten neje Szemere, Szemele, vagy Szamara, Tamara Földistennő. (A bibliai Jáfet az állattenyésztő ősnépek megszemélyesítője volt, kazárok, kabarok, törökök, jászok.)

A sokmagú gyümölcsök, bogyók és kalászos, fürtös növények Szemere Földanyának szenteltek voltak, de különösen a hosszúkás szemeket termő gabonafélék(búza, zab, rozs, rizs) viszont a hosszúkás alakúak, de egymagúak, mint például a som, Szam Napistennek voltak szentelve.

Szemere, vagy Szemele legkultusznövénye a búza volt.

MAGYAR

SZEMERE

A meggy gömbölyű, egy magja van, virága ötszirmú (páratlan, öt-tizes számrendszer). Virága fehér, levele zöld, bogyója piros. Ezek ma is a magyarság nemzeti színei. Magyar

Ilona jelképes növénye a gyöngyvirág. Virágai szintén fehérek, levelei zöldek, bogyói pirosak. A gyöngyvirágnak úgy virága, mint különösen bimbói, valamint bogyója is gömbölyűek és ezek fürtöcskében teremnek, sokmagúak, egyes virágai hatszirmúak. (Párosság és hatos számrendszer.)

Nyelvünk a mag, meggy, magyal szavunkat, továbbá a mogyoró, népiesen magyaró, vagy megfordítva gumó, gamú, gyümölcs, népiesen gyümölcs szavakat magvakkal és gyümölcsök-félékkel hozza össze.

A magyar hinteni íge régibb nyelvünkben himteni, himletni alakban is megvolt, amely alak a hím és kam szavakkal függ össze, valamint a hím termékenyítő magvával is.

A hímelvi magyarok és nőelvi szemerek bölcsészeti vetélkedése eredménye, hogy mai nyelvekben is az emberi tökéletlenség mókás jelképe a samár, samaro, mus, musa neveket viseli. (utóbbi három szó olasz.)

A magyarok nyelvében hunyni, a régibb nyelvben és tájszólásban ma is humni=aludni, az afrikai oromo nyelvben mugu, magau=aludni.

Ennek igazi szemere nevei: szem, szen, nez, niz, niza, miza, mizse, szíma voltak. Ezeknek csak „b”-hangos besenyő kiejtései a buza és zab szavak. A buzaszem alakja

hosszúkás, kalászokban terem (számosság), kalászhárom-hatos beosztásúak (hatos számrendszer). A gabona színe sárga. A szemerek színe a sárga volt.

Nyelvünk a szem szót ma is inkább gabonafélékre alkalmazza, sőt népiesen a „szem” gabona is. Az árja nyelvekben a mag és szem megkülönböztetése már teljesen elveszett, illetve már minden magot csak semen, seme, Same, Samen szóval neveznek.

A régi magyar himletni íge szemere megfelelője volt szimletni, szemletni szemelni. Innen származott az árja seminare=magvetni szó. Náluk a hím magva is csak semen.

A nőelvi szemerek és hímelvi magyarok bölcsészeti vetélkedése eredménye, hogy mai nyelvekben is az emberi tökéletlenség mókás jelképe a magare, magarar és gamar, gamri nevet viseli (előbbi két szó szerb-horvát, utóbbi kettő albán.)

A szemerek nyelvében szumni, szunnyadni=aludni, a latinban somnu=álom. A szemben (gabonaszemben az élet szunnyad, szumnyad.

A régi magyarban a kezdő „m” hang hang nélküli: ige, igi, úgy szónak a szemis szem. Aminthogy a magyar szó- (látószerv) jelentéséből származik ügyelni (vigyázni, szemmel tartani), valamint igézni (szemmel, nézéssel bűvölni)

szavunk is. De ezen szem jelentésű ősszavunkból származtak az árja nyelvek oculus, Auge, oko=szem szavak is.

A homlokuk közepén egy kerek, azaz gömbölyű szemmel bíró óriásokról szóló mondák összefüggenek azzal, hogy némely hímelvei őstörzsünk az Ég istenségét is szokta volt homloka közepén egy szemmel ábrázolni, valamint őt egy szemmel jelképezni is. Ennek maradványa az, hogy a kereszténységben is szokás Istent háromszög közepébe ábrázolt egy szemmel jelképezni. Ugyanez a görög-keleti egyházban is szokás, de háromszög nélkül. Említettem, hogy a magyar törzs az Ég ősistségét még az Egy szóval is nevezte, amely szónak az ősmagyar törzs nyelvében azonban még szem (ig) értelme is volt. Innen — a magyar „egy” szóból származik a szláv odin, agyin, edan, jedan = egy szó és a germán Odin (romlott kiejtéssel Wotan) főistennév is, de akit a régi germánok még Ig, Üg néven is neveztek és homlokán egyetlen szemmel képzeltek volt; mind ami ősmagyar eredetű volta tehát egészen világos.

A magyarok tehát magukat Magyar Napistenük és mondai ősatyjuk után magyaroknak nevezték.

A látószerv neve a magyarban ma csoport szerint az Ég neve Ég volt, úgy szemere szócsoporthoz szerint ennek neve Ez volt, de nevezték ugyan-

ezt Szem, Szám néven is, s így a sémi nyelvekben Számi=Ég szót meg is találjuk.

A szemerek tehát magukat Szemere Földistennőjük és mondai ősanjuk után szemereknek nevezték.

*

Saját kutatásaim alapján meg kell említenem, hogy azon egymássalhangzós szavak, ahol a későbbi **m**, vagy **n** hang még hiányzik, nyelvünk legősibb rétege: ég, ag, stb. Úgy is említhetném, hogy a lét szavai, amikor az erő még nem ízlelte az anyag szépségét. M hangunk az örömteli találkozás, önzetlen, de boldog birtoklás hangja, mint a csecsemő öröme, amikor anyja kebeléből szívja az életet. Az égből mag-élet hull a földre.

N hangunk az erő anyagban való megszilárdulását, az erőny kezdetét jelzi: an – nén, stb.

ŐSTÖRZSEINK IDEGENBEN – MÁS SZEMPONTBÓL

Mint ahogy **nyelvészeti szinten el kell vetni a nyelvcsalád elméleteket** a gyökrendszer valóságával szembeesülve, éppen olyan kezdetleges az emberi közösségek országok, sőt népek szerinti osztályozása. Olyan, mintha a DNS tényeit akarnánk egy-egy fényképpel helyettesíteni. Ugyanakkor **megvan a lehetőségünk még magánsk a DNS kialakulásának a lépéseit, s népek terjeszkedésének idejét és útvonalát is nyomon követni** az őstörzsi nyelvvalakulás tükrében. Őstörzseink évezredekre visszatekintő, egy helyen fejlődő szerves műveltsége a DNS kialakulása folyamatának is tanúja, s fejlődéstörténeti kincs.

A nyolc nyelvet és tájszólásait tökéletesen beszélő Magyar Adorján egy élet kutató munkájával tizenhat nyelvi őstörzs létét, nyelvét és szerves műveltségét tárta fel. A ma olyan divatosá váló gyökrendszert száz évvel korábban már kidolgozta. Addig, amíg a mai nyelvészek egy-egy csokor gyökkel bíbelődnek napjainkban, Magyar Adorján négyezer gyökszavát figyelemre sem méltatják. Azon esetben, ha egy-egy meglátását mégis használják – mint gyakran a kő szó kapcsolatait – tanulmányát, nevét nem idézik. A mai tanulmányok gyökei viszont nem mennek el e gyök őseredetéhez, szerves kapcsolódásaihoz, melyek a nyelv teljessége megértéséhez elkerülhetetlenül fontosak. Ezen őstörzsek teljes megértéséhez *Az ősműveltség* című munkájához utalom az olvasót. Most csak a legalapvetőbb gondolatait ismertetem.

Őseink élete és nyelve letelepedési területük adottságai szerint alakult kárpátmedencei emberré válásunk idején, s innen fejlődött tovább. Éppen ezért egy-egy őstörzs később, a környezet hatására egy-egy foglalkozási ág tulajdonságait is magával hordozta, mely évszázadok művelése következtében DNS képének is részévé vált. Éppen ezért, ha tudni akarjuk, hogy egy-egy nép milyen múlttra tekint vissza, melyek a most is érvényesülő ősadottságai, meg kell vizsgálnunk őstörzsi hovatartozását. Ez viszont könnyen megtehető a Magyar Adorján által már vagy száz éve feltérképezett őstörzsi nyelvhasználat ismeretében. **Kérdésünk tehát soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép, nyelv milyen fajhoz, vagy nyelvcsaládba tartozik, hanem az, hogy melyek az őstörzsi összetevői.**

Vándorlások során mindig csak néhány törzs indult egyszerre terjeszkedési szándékkal, vagy éghajlati viszonyok nyomására idegen területekre, ahol az új körülmények, keveredések során ősi szerves nyelvhasználat módosult, de emberré válása során megértett szellemi értékeit valamint testi és lelki tulajdonságait, adottságait mindenkor magával vitte, örökletes egységeibe ágyazva.

Az őstörzsi nyelvcsoporthoz nyelvi tulajdonságai szükségszerűen bővebbek és mélyebbek az indoeurópai nyelvekben levőknél.

Nyelvrokonításkor soha ne az legyen kérdésünk, hogy mely nyelvcsaládkhoz tartozunk, hanem egy-egy nyelv összetételében hány őstörzsünk nyomára bukkanunk. Amint korábban említettem már, **az egész nyelvcsalád elmélet utódműveltségek alap nélküli következtetéseinek eredménye.** Tették ezt akkor, amikor még a XX. században sem tudtak megegyezni abban, hogy tulajdonképpen mi is a nyelv? **A nyelvcsalád elméleteket egymástól való elhatárolódási szándék szülte – az őstörzsek egy családba foglalják a népeket.**

Grover Krantz munkáiban említi, hogy legnagyobb terjeszkedési esélye a földműves társadalmaknak volt, hiszen anyagi és emberfelesleg e csoportnál a legnagyobb. Nem csoda tehát, ha az eddig általam kutatott idegen nyelvek tárában majdnem mindenütt földművelő szemere népünk jelenik meg. Kivételt talán a szigetlakó, távol tengeri népek csoportjai képezik, ahol a hajós jász népünk az elsőség.

Mielőtt e későn kialakult nyelvek közelebbi vizsgálatába kezdenénk, először is meg kell vizsgálnunk a Biblia özönvíz utáni nemzetiségi táblázatát. Noénak ezen emlék szerint három fia volt: Sem, Kám és Jáfet és ezekből alakultak ki a világ népei. Nyelvészeink magyar népünket minden áron ezek egyikébe kényszerítenék, de mindig kétes sikerrel. Östörzseink ismeretében viszont e beszédes nevek elárulják, hogy három östörzsünkről van itt szó: a szemere, a kun és a jász östörzsről. Nyilván való, hogy néhány mondat keretén belül nehéz lenne e tárgyat kimeríteni, így most csak néhány szóval említem meg

szemere östörzsünket:

Alaphangjai: s, sz, z, c, cs és m, n

Istenség:

Főistenség: Ős, Úr,

Napisten: Szem, Szemúr, Szemes, Szemar, Shamas, Sámson, Szimszon, Szandon

Földistennő: Temise, Szemere, Tamara, Isis

Területeik: Szumeria. Mizraim, Miszir, Mesziri, Tamera (Egyiptom ősi nevei), Szimron (Szamaria), Kelet Afrikában Szomália

Maláj szigetek: Szumatra, Szumba, Szumbaiva, Szemerang. Fülöp szigetek: Szamar

Városaik: Kappadokiában Mazaka város, Egyiptomban Szemne és Kumne

Népeik: szemerek, Indiában a tamul-, Kappadokiában a muszri-, s ehhez közel a muszka, moszkai nép

Társadalmuk: főleg nőelvéek. Földművelő társadalom.

Legfőbb erényük egyikének a szemérmes viselkedést tartották. S mit találunk a Noé féle, hibásan Sem-nek, Shem-nek nevezett fiúval kapcsolatban? Szem, Szemúr gyermeke szemérmes volt: szemérmesen betakarta enyhén borgózós állapotban levő édesapja testét. Tekintettel, hogy östörzsünk gyermeke, nyugodtan ejthetjük nevét Szem-nek akkor is, ha a nyelvünk titkaiban járatlan idegenek „s”-hanggal küzdenek.

Borról lévén szó, meg kell említenünk a szőlőtermelő szolim östörzs jelenlétét. Ezt a bárkából kirepített galamb szalamba neve is támogatja.

Ír/kelta kapcsolatoknál a következő szemere szavakat találjuk:

suan..... szunnyad

Shannon..... egy folyó neve. Ugyancsak szemere emlék, mint a magyar Szamos.

Sean..... ma John. Eredeti indítéka a szemere Szem

úr..... úr, Úr

Sheathland, vagy *Zetland* szigetén található Ronas domb, melyről a nyári napéjegyenlőség éjszakája gyönyörűen látszik, s a lakosság az ottani *Sumburgh* nevű településébe sereglik ebben az időben az eget szemlélni. A hely neve *szem* és *vár* szavunkkal rokon. A napéjegyenlőség eget *szemlélők* okszerűen adták e nevet *Sumburgh*-nak. (Tomory: Az Artur legendakör magyar kapcsolata.)

Az angol nappal kapcsolatos szemere szavai:

Sun..... nap

Summer..... nyár, a nap az ég legmagasabb pontján van

Simmer..... lassú forrás, hőség

Seem,,,,,, látszik

Semen..... ivarsejt

Son..... fiú, Szemúr fia

Song..... dal – Szemúr tiszteletére mondott dalok

Németben a következő szemere szavak jelennek meg:

Die Sonne	= a nap
Der Sohn	= fiúgyermek, Szemúr fia
Sammeln	= összegyűjteni
Der Summer	= nyár
Der Semmel	= zsemlye, gabonakészítmény, melynek egyedi alakja a búzaszemé. A gabona természeti ősszó szem alakjából alkotott műveltségi szó.

FELADATUNK NEM ŐSHAZÁK KERESÉSE NAGYVILÁG SZERTE, HANEM ÖNMAGUNK LEHETŐ LEGALAPOSBAB MEGISMERÉSE, HOGY A HOZZÁNK JÖVŐ UTÓDMŰVELTSÉGEK KÉPVISELŐINEK BIZTOS IRÁNYT ADHASSUNK.

NYELVI NYOMAINK NYUGAT EURÓPÁBAN

Nyugateurópa nyelvének 40 %-a nem indoeurópai eredetű, s ezeknek a szavaknak magyar nyelvi alapja nyilvánvaló. Ezek tárgyalása legalább tíz további előadás idejét emésztené fel.

De Árpád hazatérésével kapcsolatban meg kell említenem, hogy a Cornish törzsek is Gógmagógtól származtatják magukat. A Brit szigetek folyónevei (Don, Thames, stb.) magyar nyelvemlékünk. Egy Atillát messze megelőző korban, a trójai menekültek idejében már tudnak a hunokról a Brit szigetekon, s egy ott küzdő hun vezér után nevezték el egyik folyójukat *Humbernek*, egy másikat a hablaány után *Habrennek*. Etele neve visszhangzik az angol nemesség *atheling* címében, ami nemeset jelent. E név hímnemű változata *étheling*, a nőnemű *éthelu*, s *Etelközünk* neve ennek visszfényében bővebb értelmet nyer.³³

Tas neve számtalanszor fordul elő. Waddel a sumir hatásokat a föníciaiakkal hozza be a Brit szigetekre. Ezek között kiváló helyet foglal el Tas. Nevei között szerepel: *Induru férfi istensége*, *Arkangyal*, *A Nap fia*, *Ia*, illetve *Jó fia*, ugyancsak azonosítja *Mardukkal*, *Illil-el és Adar-ral*. Hívták még a földművelés védőszentjének, az Eke Szelleme, A Lándzsa és Eke Dasi-ja néven is. Jelképe öt kör. Első ismert ábrázolása Kr.e.3.000-ből származik, Tasia néven. Ugyan ezen név a gótok Eddájában *Thiazi* néven jelenik meg, s az angol *Tuesday* (kedd) névben maradt fenn neve. E Tasia az életadó istenség megszemélyesítése.

Egy sumir litánia Tast így szólítja:³⁴

„*Oh fiam Tas, világ Ura!*
Hatalmas hős, ki legyőzi a pártoskodást...
Gabonának vidítója, búza, árpa teremője !
Gyógynövények éltetője...
Égi szellemek (angyalok) irányítója
Sorsunk könyvét te írod meg...” (Tomory fordítása)

³³ Geoffrey Ashe, *Mythology of the British Isles*, Trafalgar Square Publishing, North Pomfret, Vermont

³⁴ Angol szöveg utáni saját fordítás T.Zs.

Kr.e. 3.000-ból származó föníciai pecsét kör-olvasata Tas, a pecséten szétterjesztett szárnyú Turul látható.

Kr.e. 2.000-ból származó érmén szétterjesztett szárnyú arkangyal minőségben jelenik meg Tasia.

Skóciában Tasc alakban maradt fenn neve, szellem jelentéssel.

Aberdeen város címerében kereszt és három gabonaszár van, a régi Tas kapcsolatok emlékeként.

Ugyancsak Aberdeenben volt még a század elején Szent Machar, vagy Szent Macher tiszteletére elnevezett székesegyház.

A Newton kő (Aberdeenshire, Skócia) — a fejénél lévő Ogam felírás szerint — állítója Hu, akit a Cymric³⁵ „Hu Gadarn” névvel hoznak összeköttetésbe, illetve egy föníciai vezér Hu nevével. Feltehetően Hu volt az első Aegei bevándorló a Brit szigeteken. Hu a kassiták királyi követének a neve, aki Babiloniából Egyiptomba küldetett követként, az Amarna levelek szerint Kr.e. 1400-ban. Az akkori kassita király Burna Buriash nevet viselte. Hu Tishup egy másik kassita név; Hu gyakori névnek számított Babiloniában és Syria-Ciliciában. A Newton kő készítője, Ho így fetehetően a Kassita Barat csoporthoz tartozott, éppen úgy, mint Partalon.³⁶

(V.4:Fig.5.b.)A Newton kő, Hittes-föníciai emlékmű és írás Logie közelében Angliában.

A Newton kő, Hittes-föníciai emlékmű és írás Logie közelében Angliában.³⁷

A fenti írásos kő lelőhelye az angliai Don völgye. Fejénél ogam-felirat. Az alatta lévő, számunkra fontos jelek megfejtése a következő: a hold-alakú jegyek Tas ekéjével azonosak. A két „szemüveg”-nek nevezett kör napjelkép, a kettőt **négy folyam** köti össze, mely feltételezésem szerint **a teremtés négy erőjét** képviseli. A „Z” alakú jegy szigonyt képező vége Tas tűzisten, illetve a tengerbe alászállott Napisten jelképe. A „Z” felső szára a Napisten növénynevelő szerepének jelképe eddigi kiértékelések szerint. Idézett könyvünk írója még a

³⁵ Walesi

³⁶ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*, 356.old.

³⁷ Waddell 5.b.ábra

következőket mondja: „... **a holdsarló és a jogar együttes szerepeltetése a földet szántó Tas jelképe, amint barázdákat készít, mégpedig a nap járása irányában.**” Több ilyen jelképrendszerű követ említ meg *Bourtie* község közelében, melynek *eredetét a Barát néphez vezeti*, akiről viszont tudjuk, hogy avar népünk egy törzse itt is éppen úgy, mint ahogyan a Kassiták Barat csoportjának is névadója.

Fontos még tudnunk, hogy Tas és Ho nevét mind az Aegei tengeri műveltséggel, mind a kassitákkal, egyiptomiakkal is szoros összeköttetésbe hozza. Ezek ismét kárpátmedencei őshazánkon túli legközelebbi szállásaink. Egyiptommal kapcsolatban meg kell említenem azt is, hogy **Kézai Simon volt első történészünk, aki művében (1:1) megőrizte azon történelmi adatot, mely szerint Nimród, illetve a Tigris és Euphrates vidéki műveltségünk embere építette később az egyiptomi piramisokat.** E feljegyzés azon korból származik, amikor a mai nyugateurópaiaknak fogalmuk sem volt ezen műveltségek létezéséről. Waddell könyve viszont Kézai igazát most ősi írásokkal támasztja alá.

A Newton kő rajzával szoros összefüggésben van a Pisannaya Gora, Minusinsk vidékén talált sziklarajz képe, amit alant mutatok be. A képen hatalmas üst, s mellette két ember rajza látható. A jobboldali ember egy félholdszerű tárgyat tart. A Newton kő hasonló alakú rajzát ekeként magyarázza az író.³⁸ A baloldali ember balkeze villám alakú, jobb kezében az esztergomi oroszlánképen látható, s ahhoz hasonló élőágot tart. A hatalmas üst hun gombadísze helyett hármastagozódású levélcsoport látható, s négy vonal. Az üst magyar jelkép-rendszerrel anyaságot, befogadóképességet jelent. A négy vonal a négy folyó, amit magam részéről a *Teremtés négy elemi erejével* azonosítok, s csak később váltak az e földi négy folyam jelképévé. A levélké az életet jelképezik. Addig, amíg a hunok a gomba alakokkal díszítik üstjeiket (kun, kum, gömb), addig az itteni levélke lehet Palóc levél, illetve életjelkép. Az e képet magyarázó író a képen látható emberek kezében lévő tárgyakat egy tehetségtelen rajzoló készítette levesmerőkanálnak és horognak ítéli.³⁹

A kép szerintem mai, négyfolyós címerünk egy korai rajza. A mellette álló két ember, a címer melletti két angyal, illetve fénylény, két különböző törzs Napistenége. Az ekés, földművelő jelkép a magyarok Napistenére Magorra, a zöldágas gyümölcsstermelő jelkép a palócok Napistenére, Bálra utal. Jobb keze villámban végződik, s emlékezetünkbe hozza a hunok Isten Ostora elnevezését, valamint Petőfi Sándor egy költeményének gondolatát: Ostort fonok, lángostort, s megostorozom vele a világot. Itt tehát mind a rajz, mint a gondolati tartalom a palóc Bál alakját a hun népcsoport egy ágához kapcsolja.

Mai címerünk mellett, a címer való jobboldalán *makkos* tölgyfa utal a mellette lévő angyal *Magúr* szerepére. A való baloldal viszont Bál lombos fáját őrizte meg. A fenti üstön látható hármastagozódású levélcsoport idővel a címer belső jobb oldalára került „hármastagú határhegy” név alatt, szinte egybeforrva a kettős kereszttel. *A szkitáktól örökölt hindu mythologia szerint a hármastagú levél „a Vila-fa, illetve Bel-fa levele”* mondja Doane.⁴⁰ Az idegen író nem is sejtette, hogy *a Palóc ősnépe Vilon, jelképe a fa villája, s napistenük Béla.* Tehát más szemszögből véve is, az élőfával ábrázolt alak Palóc őstörzsünk Bélája. Az Oroszországban talált, üstöt ábrázoló rajz tehát magyar és palóc őstörzsünk ottani jelenlétét is elárulja. A lelőhely neve besenyő

³⁸ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*,

³⁹ T.W.Doane, *Bible Myths and their Parallels in Other Religions, (Bibliai mifológiák és más vallásokban található párhuzamaik)* 326.old.

⁴⁰ Mint fent, 353. old.

őstörzsünk valahai jelenlétéről beszél. Maga az üst, mint víztartó edény az ő jelképrendszerükbe tartozik.

A harci életmód járulékeként kialakult pajzsok előtti kora az Élet edényén tüntette fel egy-egy nép életfontosságú jelképeit.

Pisannya Gora-i sziklarajz⁴¹

Későbbi címerek megtartották az üst kerek aljának rajzolatát, mint például Somogyvár címere.

Az üst alakú címer máig is él hazánkban

Somogyvár

Somogy megye
somogyvar@axelero.hu
www.somogyvar.hu

Lélekszám: 1909 fő

Néhány apró szemelvény öt őstörzsünk Brit Szigeteken való jelenlétéről, a további szemelvények mellékletemben található:

A BRIT SZIGETEK FÖLDRAJZI NEVEINEK

⁴¹ The World of the Huns

ŐSTÖRZSI KAPCSOLÓDÁSAI

Magyar őstörzs

Aran hegység Aranyos folyónk, hegyünk és megyénk neve, *arany* szavunkkal kapcsolatos.

Armagh egy V. században épített erőd, a hagyomány szerint *Macha* (olvasd Maka) királynő építette. Ősének, Macha tündérlánynak halandóval való házasságából ikrei születtek. Neve *Magor*, *Makar* nevével kapcsolatos. Az ír társadalom egy része tehát tündérszármazásúnak vallotta magát, mint magyar népünk.

Avebury kőkörreit említettük. **Ave a magyar öv** szó rokona, **bury az avar vár** szóval rokon. Összetett értelme: körvár. Magyarul Becskereknek is mondhatnánk. (Avar)

Szarmata őstörzs

A szigetek legkorábbi földművelő területe a közeli Windmill Hill (Szélmalom domb). *Silbury* dombja egy 50 láb magas, kúpos hordott domb; számos *Szil* helynévvel kapcsolatban már tárgyaltuk, s szarmata nyelvemlék.

Avon völgye *Bath* közelében van. Ezek év és víz szavunkkal kapcsolatosak. Ez utóbbi **besenyő őstörzsünk** nyelvemléke.

Jász őstörzsünk

Ay... szócska összetétele számos névben jelen van. Értelme az óangolban: *jó*, helyeslést kifejező szó.

Aysgarth Force (fordítása: jókert ereje) egy vízesés neve

Ure völgye Yorkshire Dells vidékén van. Olvasata *Ur* szavunkat idézi.

Palóc Bál szavunk származékai:

Bala tó az Aran és Berwyn hegység tövében, északnyugat Walesben van.

Bala község az Aran és Berwyn hegyek aljában, a Bala tó partján.

Ballabeg, festői szakadék, s az itt lévő 1000 láb magas Round Table (*Kerek Asztal*) ősemlekeinket idézi.

Bally Namallard és *Bellanaleck* a tóvidék helyei. A *leck* (luk, lok szavunkkal azonos.)

Balmoral kastély vidékének legmagasabb pontja a 3786 lábnyi Locknagar hegy.

Belfast ír főváros

Belas Knap egy 1000 láb magas, neolithikus, sírkamrás kődomb.

Segédkönyvek:

Tomory: *Nyelvünk és létünk közös alapja* – a kelta-magyar közös szavak tükrében.

Magyar Angol szóeredet:

Kezdeteink

Az Artur legenda magyar kapcsolatai

Magyar Adorján 4.000 szavas szószerete

TOMORY ZSUZSA

V. ELŐADÁS

V. NÉPÜNK EMLÉKŐRZŐ TEHETSÉGE

A TANÚ FŐ KÖTELESSÉGE AZ EMLÉKŐRZÉS!

*"Őrizzük emlékeinket,
gyűjtsük össze töredékeinket,
nehogy végleg elveszenek,
s ezáltal üresebb legyen a múlt,
szegényebb a jelen,
s kétesebb a jövő."
- Ipolyi Arnold -*

A TEREMTÉS TELJESSÉGE

**Népünk ősemlékezete a teremtés pillanatát rögzíti,
s békére törekvő lénye a szép, a jó megőrzésére irányul.**

Nem volt, nem lesz, nincsen ma sem semmi, ami nem volna eleve jelen a Világmindenség, Isten világának teljességében.

Szabad akaratunk kívánságait felnyújthatjuk az Ég felé, s a válaszok meglepő sokasága özönlik felénk, várt és soha el sem képzelt helyekről. Ahogy ősi imáinkban tanuljuk: csak ki kell állni ajtónk elébe, s belátunk a mennyország ablakán. **Népünk ősemlékezete a teremtés pillanatát rögzíti, s békére törekvő lénye a szép, a jó megőrzésére irányul.**

A világ ősemlékei DNS-ünk, örökletes egységeink részei, s mindig elárulják származásunk szent helyét.

Nyelvünk a világ nyelveinek DNS-e, mely mindig elmondja nekünk, az illető nép hol, mikor, mely őstörzseinkkel találkozott történelme során, illetve mely őstörzsek rakták le műveltsége alapköveit.

Nyelvőrzésünk több rétegű. A következők igényelik figyelmünket:

1. A gondolat tisztasága

Néhány példa:

Vidékünkön táltosok rendszeresen látogatták a gyermekes családokat, s tanították a gyermekeket. Nálunk is járt egyszer egy „koldús”. Nem óhajtott a házba jönni, leült a diófánk alatt levő asztalhoz. Anyám meghagyta, hogy a szép, vendég terítővel, étkészlettel ott terítsek meg neki, s tálaljam az ebédet. Tudom, csodálkoztam, mert ezt nem szoktuk így tenni. Nem emlékezem már, miről beszélt e tisztelt vendég ebéd közben. De ebéd után sétált velem a kertben. Kérdezte van-e bodza bokrunk? Nem volt de a szomszéd kertjéből átnőtt egy ilyen ág. Ő vágott egy darabot, s ebből sípot készített. Nagy örömmre nekem adta. Ő meg intett:

„Vigyázzál, hogy mindig tisztán szóljon a dal...” Azóta is gyakran gondolok reá, s igyekezem, hogy a dal tisztán szólaljon meg. Akkor is, amikor a dal tanítás. Akkor is, amikor ez nem népszerű.

Ellenségeink ténykedésének következménye, a nyelvcsalád elméletek gyártása, nyelvcsaládok, különböző nyelvcsoporthoz egymásnak úszítsa, elhithetve velük, hogy van felsőbb- és alsórendűbb nyelv. Ezzel jó talajt készítettek a viszályok számára – amint látjuk évszázados lejárattal. Teljesen ellentétes a magyar gondolkodással, s udvariassággal nemcsak nyelvünk „nyelvcsaládba sorolása”, de e közben a finn nép megsértése is: „Halszagú rokonság”-nak nevezve őket. **A nyelvcsalád elméleteket és ezzel járó megkülönböztetéseket, valamint e halszagú megállapítást nem magyar lélek szülte.**

Csak a magyar lélekkel egybecsengő elméleteket fogadjunk el!

E pontnál kell hangsúlyoznom, hogy nyelvünk ősnyelv, a nyelvnek DNS-e. **Minden más műveltség utódműveltségünk, utódnyelvünk, utódvallásunk, s folytathatnánk a sort.** Hiú dicsekvésnek látszik, de hozzá kell szoknunk e valóságához: népünk a világ ősnépének utolsó maradványa, tehát Ősnép. Ősünk csak a Világ Teremtője. (Itt megkérdőjelezhetjük a hiú szó kapcsolódásait: a padlás tere, mely üres és sötét....)

2. A nyelv dallama és kiejtése

A nyelv hatalmas erőt képvisel a lét minden szintjén: mind a fény, mind a hang hatalmas birodalmában.

Az amerikai Discovery Magazin 1997. novemberi számában megjelent „A nagy robbanás visszhangja”⁴² című cikk a következőket mondja: „A nagy robbanás alkalmával kétféle fény született. Az első a robbanás pillanatával keletkezett, a második a mai napokban lévő fény, nem sokkal az ősködök rendeződése idején...” Majd: „A világ egy nagyon fényes és zajos hely a másodlagos fény és sugárzása miatt...” S „A teremtés anyagának hullámzása aligha több, mint hanghullámok a hatalmas, terjedő plazmában.” Itt ismét ámulattal kell néznünk nyelvünk és hagyományaink világára, mely **magas mennyég hangosságáról, kacagó⁴³ hajnalhasadásról** beszél, korokkal megelőzve a mai tudományt.

Ősemlékeink legfőbb megőrzői az asszonyok, anyák – a természet törvényei szerint. Majd látandjuk, hogy **anyaságunk az anyag tulajdonságain nyugszik**: befogad, emlékezik, illetve megőriz, életet ad és táplál. Ha valaki kételkedne ezen állítás igazában, mesemondóink tanácsával tudok szolgálni: „**aki nem hiszi, járjon utána...**”. Illetve menjen el egy fazekashoz, s figyelje meg, hogy a már elkészült, de még ki nem égetett agyagedény külső behatás ellenére is megőrzi alakját, melyet készítőjétől kapott. Asszonyaink így őrizték meg a Teremtéssel kapcsolatos ősemlékeket, az életszálak szerepét (jelképe a csavart szárú tulipán, vagy liliom, s a tündérek szötte gyöngyös életfonál) melyet a késői utódok ma DNS-nek neveznek, megőrizték a kárpátmedencei őstengerek állatvilágának képét kéziumunkáikon. A Kárpátmedence ősföldrajzát, a valahai szigetvilágot e helyek nevében adják át a mának, s a bronzkori házak szerkezetét, mely ugyancsak kéziumunkájuk része. Hímzéseiken ott találjuk a fénykereszteket, melyek e földi élet minden sejtjét éltetik. E téren ajánlom Magyar Adorján **A magyar építőizlés** című könyvét.

Volt-e már valakinek olyan ismeretlen helyről érkező indítéka, hogy ezt, vagy azt a kéziumunkát ki kell hímezni, vagy ezt a darab fát megfaragnom, ezt a verset megírnom, ennek a történelmi kornak titkait feltárnom? – Ilyenkor rég elköltözött őseink munkáit folytatjuk...

⁴² *Echo of the Big Bang*, by Gary Taubes, Discovery, November 1997

⁴³ Kacag szavunk valaha fényeset is jelentett, amint az megmaradt kacagány, fényes öltözetet jelentő szavunkban.

Asszonyaink után ihletett költőink, művészeink lelkéből köszönt vissza reánk az ősmult. Jelen sorozatom alapjául József Attila *A Dunánál* című költeményéhez folyamodom egy-egy kérdés emberi szintre hozásakor mely az örök, kitörölhetetlen emlékezés előtt hajt fejet (1. Melléklet).

József Attila

A Dunánál

*“A rakodópart alsó kövén ültem,
néztem, hogy úszik el a dinnyehéj.
Alig hallottam, sorsomba merülten,
hogy fecseg a felszín, hallgat a mély.
Mintha szivemből folyt volna tova,
zavaros, bölcs és nagy volt a Duna.*

*Én úgy vagyok, hogy már száz ezer éve
nézem, amit meglátok hirtelen.
Egy pillanat s kész az idő egésze,
mit száz ezer ősz szemlélget velem.*

*Látom, mit ők nem láttak, mert kapáltak,
öltek, öleltek, tették, ami kell.
S ők látják azt, az anyagba leszálltak,
mit én nem látok, ha vallani kell.*

***Tudunk egymásról, mint öröm és bánat.
Enyém a mult és övék a jelen.
Verset irunk - ők fogják ceruzámat
s én érzem őket és emlékezem.”***

Ugyanakkor műveltségünk ellenségeinek módszerét, a nevetségessé tételt, elhallgatást meg kell említenem. Iskoláinkban annak idején e nagyszerű műből a Dunán úszó dinnyehéj miatt neveltették ki a költőt és költeményét, nehogy meginduljon bennünk a szent emlékezés folyamata.

Bél Mátyás

(1684. március 24., Ocsova, Zólyom m. -- 1749. augusztus 29., Pozsony)

<http://www.fsz.bme.hu/mtsz/mhk/csarnok/b/bel.htm>

Korának kiemelkedő tudósa volt. Életművén belül jól elhatárolható nevelési, nyelvészeti, történeti forrásfeltáró és kutatói munkássága, a magyar földrajztudomány

megalapozása, a leíró néprajz és a gazdaságtudomány úttörő művelése, valláselméleti tevékenysége.

Folytatás: melléklet

*

Magyar Adorján

Magyar Adorján ott kezdte munkáját, ahol Bél Mátyás abbahagyta anélkül, hogy akkor azt ismerte volna. E csodálatos, „önműködő” megőrzési folyamatra később ébredt. **Ahol a teljes mérvű elkötelezettség kialakult, a folytatás előfeltétele születik meg.**

Adorján első tanítója **Désy Ferenc**, székely öregúr, kiről így ír:

Helyénvalónak tartom itt még a következőket elmondani:

Még 16-17 éves koromban ismerkedtem meg Désy Ferenc székely öregúrral, aki nekem először beszélt arról, hogy magyar őseink egyáltalán nem voltak olyan műveletlen nemzet, mint amilyenek őket főképp ellenségeink állítják, de amit az idegen befolyás alatt álló magyarok is már elhisznek, és hogy hiszen műveletlen népek nem tudnak írni, olvasni, holott őseinknek már a keresztény kor előtt is saját, gyönyörűen fejlett írásuk volt: a rovásírás. Ő mondotta volt nekem, hogy Csodaszarvas regénkről se gondoljam, hogy az csak amolyan költői, de naiv és valótlan rege, mert annak minden szava csak jelképezés, aminek értelmét azonban ma már senki sem tudja és hogy annak máig fönmaradott alakja egy ősrégi nagyszerű egésznek csak utolsó maradványa.

Tény pedig, hogy utóbb a Csodaszarvasról és mindarról ami ez ősrégével összefüggésben van, „A Csodaszarvas” cím alatt régebben egy cikket, utóbb pedig még egy terjedelmes könyvet is írtam.

Ő, Désy, mondotta volt nekem azt is, hogy a mi ősműveltségünk ezredévekkel régibb az árja és sémita népek keletkezésénél is, valamint ő mondotta volt nekem azt is, ne hinném, hogy ősvallásunk amolyan csak lóáldozatokból és holmi babonákból álló barbár valami volt, amilyenek ellenségeink, a keresztény papság és a tudatlanok mondják, tanítják és hiszik.

A magyar nyelvből is magyarozott nekem akkor egyet-mást, amit azonban, még félig gyermekésszel, nem értettem és komolyan venni sem tudtam, később pedig az általa mondottakra visszaemlékezve, mindazt téves fejtegetésnek tartottam mert hiszen akkor még kevés nyelvismereteim voltak és én is az „ázsiai nomádság” elmélete befolyása alatt állottam, abban hittem. Holott ma belátom, hogy habár Désy állításai részben tényleg tévesek, de mégis egy ismeretlen, de nagyszerű valóság derengései voltak, amelyet ő székely őseitől, atyáitól örökölt. Úgyszintén észrevettem, hogy hiszen többi állításai is mind egy a kereszténység elfogadása következtében feledésbe merült, de ott az erdélyi havasok és erdőségek között, a világtól elszigetelve élő székely-magyaroknál homályos és a kereszténység üldözése miatt csak titokban mégis még élő fogalomkör kezdő alapját és ezzel kapcsolatban ősvallásunknak a hímelvűségén és nőelvűségén alapuló voltát bírta megállapítani, értve itt ősműveltségünknek csak szellemi, de nem anyagi és ipari részét. Művében bebizonyítva ezen kívül csak még annyit láthatunk, hogy a turániak, és ezek között a magyar nemzet is, ősrégi művelt népek, valamint, hogy a magyar nyelv is a sémita és árja nyelveknél régibb, illetve hogy ősalakjában már

eme nyelvek keletkezése előtt is megvolt. Hogy pedig a Déry által megismert nyelvi jelenségeket bővebben bírta kifejtetni és kimutatni, ezt elősorban is nagy nyelvtudásának (magyar, francia, angol, német, latin, görög és héber), valamint szorgalmas tudományos kutató munkájának is köszönhetjük. Hogy viszont mindezt én még tovább fejleszthettem, ezt én is ugyanígy elsősorban nyelvtudásomnak (kilenc nyelv), valamint kitartó munkámnak köszönhetem, habár nagyobb eredményt mégis csak azért értem el, mert az "ázsiai eredet" és "nomádság" téveszme voltát fölismerve, ezt teljesen elvettem.

Megjegyzem itt még azt is, hogy fajunkat illetőleg a "turáni" elnevezést azért használom, mert ez már általánosan elfogadott, habár tudom, hogy fajunk őshazája nem a Turáni Fennsík volt, hanem Közép-Európa Kárpát-medencéje, azaz tehát Magyarország területe. (Az ősműveltség 5.old.)

Gyakran hivatkozik Fáy Elek a Magyarok őshona (Budapest, 1910) című munkájára. Az MVSZ kiadásában megjelent 13. sz. Kisenciklopédiájában többször találkozunk nevével Magyar Adorján Hold és idő cikkében. Egy idézet: E népi hagyományainkból, valamint a különböző szomszédaink által tőlünk átvett töredékekből még ma is rekonstruálható egykori nagyszerű és fenséges szimbolikájú eredetregénk. És véletlenség-e vajon még az is, hogy az Égei Tenger görögölötti őslakóinál valamint Elő-Ázsiában is Heraklesz széltére neveztetett Makar és Magar néven is? (Lássad: Movers: „Die Phönicier.” És Fáy Elek: „A magyarok őshona.”)

Történelmi ismereteink tisztázása érdekében fontosnak tartom Magyar Adorján Zrinyi Miklóssal, valamint a Magyar Szent Koronával kapcsolatos feljegyzését:

A következőket MAGYAR ADORJÁN: „Az Ősműveltség” című művéből idézem szó szerint. (938 és 945 old.)

„Szerém szavunkkal egyező a szerény szavunk is, de ezenkívül, amint erről már „Szemere” fejezetünkben is szó volt, a felvidéki magyarság nyelvében ma is szemere lány = szerény, szende, szemérmes lány. Sőt a Zrinyiek e neve sem más, mint boszniai származásuk helységre Szerény, avagy Zeriny (ma Zriny) nevének elszlávosított, magánhangzókihagyásossá tett származéka, aminthogy régi okmányokban, Zrinyi Miklóst ábrázoló képeken, e hősünk neve sohasem fordul elő „Zrinski”-nek írva, ahogyan őt a horvátok ma nevezik és horvát hősnek állítják, hanem mindig Zrini, Serini alakban. Bár kevéssé ismert, de valóság, hogy Bosznia északibb, sík, a Száván alóli részét régebben még az ottani horvát lakosság is Alföld-nek nevezte, azaz tehát Alföld-nek, ami tanúsítja, hogy Bosznia e gabonatermelő sík része régen, a görög háborúk előtt, még magyar, azaz szarmata, lakosságú volt, ahonnan ez őslakosság csak a török uralmat már rég elfogadott és nagyrészt mohamedán vallásra is térő szlávság telepedett, míg a kevés ottmaradott őslakosság nyelvileg elszlávosodott. De ilyen, a törökök elől elmenekült boszniai magyarok, azaz szarmaták voltak tehát a Zrinyiek, azaz Szerinyiek is. Én azonban még az első világháború után is ismertem egy boszniai magyart, aki csak jugoszláv katonaságnál tanult meg szerbhorvátul, eggyel pedig leveleztem is, aki magyarul de már csak horvát helyesírással tudott írni.”

Eddig a Zrinyiekkel kapcsolatos idézet. Magyar Adorján fenti műve 945. oldalán közölt kép egy 1566 évben készült okmány másolata, s ezen Zrinyi neve még „Serin”-nek van írva.

Zrinyi nevének háttérével kapcsolatos ismeretek ismét emlékeztetnek bennünket arra is, hogy a Habsburg erőpolitika emberei által írott történelmünket felül kell vizsgálnunk, s **érvényt szerezniünk a magyar igazságnak.**

Itt még meg kell jegyezni, hogy Magyar Adorján figyelmeztetett sok, idegen eredetűnek vélt magyar valódi magyarságára. Ilyen például az Ungár név, mely egy sváb faluban élő magyar ottani elnevezése. Ugyan ilyen a Bekker név, hiszen jó kenyeret csak magyar pék süített abban a korban, s e név mögött is magyar ember dolgozott idegen környezetben.

*

A MAGYAR SZENT KORONA

A magyar korona legbelső és legrégebbi része egy sima aranycsésze, amely félgömbalakú. Ez ősmagyar eredetű. ... E csésze több ezeréves már s az ősmagyar fejedelmek ősrégi koronája volt. Igen sok monda szól róla még idegen népeknél is. Az ősmagyar férfiak fővege ugyanis sima, félgömbalakú sapka volt, fiataloké piros, felnőtteké aransárga színű. Ugyanez később fémből, aranyból is készült s így váltott koronává és sisakká is. Mint sisak később fülvéddel, nyakvéddel is ellátott.

A sima, félgömbalakú csésze üregével felfelé (mint csésze) pedig nőiségi jelkép. Üregével lefelé, mint sapka, a Nap jelképe is volt s őseink a Napisten is ilyenül fejein ábrázolták. (A Napisten mai népmeséinkben mint arany hajú Szép Miklós, Világszép úrfi, Szép Palkó, Aranyhajú Szép Miklós királyfi szerepel. Az aranyhaj a nap sugarait jelenti.

Szent Koronánk e belső arany csészéje még fel volt tüntetve az 1896 évi Meyers Lexiconban. E belső aranykorona Ferenc József koronázásakor tűnt el, s azóta helyettesítik holmi arany színű anyaggal (Magyar Adorján, jegyzeteinek 7149 oldala.)

Ennek figyelembe vétele több kérdésre választ adhat.

*

Csekélységem története akkor kapcsolódott Magyar Adorján munkásságába, amikor **Baranya** szavunk nyomán egyre többet ismertem fel a B-r,p,f,v -- Avar szócsoport gondolkodásából, hagyományaiból. Akkor hallottam Magyar Adorjánról először, s félve kérdeztem meg tőle, hogy mindez helyesnek fogható-e fel? – Válaszában elmondta, hogy ez pontosan az Ő Avar fejezete, melynek újraírásán – az Ősműveltség veszte miatt – most dolgozik.

Így kezdődött kapcsolatunk, melyben szerepem a megőrzés és továbbadás. A számomra sorsdöntő Avar fejezetet bővebben tárgyaltuk östörzseinkkel kapcsolatban.

A kor elhaladt felettem, s Magyar Adorján munkásságát, de főleg szellemét szeretném átadni Dr. Szűcs Gábornak, ki az Adorjántól kapott útmutatást korunkba helyezve adja át a saját és gyermeke korosztályának. S mindenki másnak, aki népünk lelkének kincseit életébe szeretné ültetni.

Meg kell említenem korunk találmányai segítségével történő megőrzést. Friedrich Klára rovásírás szakértőnk mentette meg Dr. Pack Sándor Kerepesi temetőnk megmentését tartalmazó világháló részletet. Hálás köszönet érte!

http://www.agt.bme.hu/staff_h/varga/foto/kerepesi/egyesített.html

Csókás Ferenc és Székely András

Csókás ferenc a Garam menti kurtaszoknyás Hétfalu szellemi, lelki kincsit gyűjtögette egy életen át. Ezek a falvak: *Bart, Gerampáld, Kisgyarmat, Kéménd, Kicsind, Kőhidgyarmat, Bény.*

Tudjuk-e miért kurtaszoknyás a Hétfalu? – Ha nincs emlékező, el kell mondani a török előljárók követelését, hogy a leányok szoknyáját egy arasszal meg kell rövidíteni. Az asszonyok szótfogadtak, de amennyit levágtak a szoknya hosszából, annyival megnyújtották a derekát... Arról már nem szól a rege: mit szóltak ehhez a törökök?

 Bényi népviselet

Maga Csókás Ferenc bényi lakos volt. Bény hagyományainak lelkes és áldozatos gyűjtője. Falujának őstörténetére eszmélve színdarabokat írt történelme egy-egy részletéről, ahol a színdarabban szereplő személyek a történések szereplőinek egyenes ágú leszármazottai. Például,

amikor a *Kutacska* sorsáról írt, az abban az időben élő polgármester késői unokája játszotta el e szerepet. A Kutacska keletkezésekor Szent László nemes alakja is megjelenik. Falujának népe pontosan emlékezik a rövid, római jelenlétre, s megőrizte annak emlékét, hogy Marcus Aurelius császár ott kezdte írni Meditációit, s azt is, hogy a későbbi Szent István királyt a földvárnál avatták a német lovagrendbe fiatal legény korában.

Minden alkalommal helyi születésű emberek szerepét hűen megőrizte a népemlékezet, s rajtuk keresztül Csókás Ferenc, ki mindezt papírra is vetette, s az akkor beinduló Magyarságtudományi Értesítőnek átadta, s személyes látogatásra is meghívott. Azóta sokan elmennek az évenként megtartott Újkenyér ünnepére, a Kutacska emlékezetére rendezett áhitatosságra, később a fenti színdarabok megtekintésére. A miskolci Nagy Lajos egyetem növendékei is meglátogatták Dr. Gyárfás Ágnes jóvoltából, Gondos Béla segítségével. Így éled a múlt – így tanulunk őseinktől ma is. Rajtunk múlik gyermekeink hasonló jövője.

Bényt egyedülálló hagyományain túl a kerek templom, a kéttornyú templom, a Szentkút, illetve Kutacska, ahogy az ottani nép nevezi, s a Kárpátmedence legnagyobb, hármas gyűrűjű vársánca teszi nevezetessé. **Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a kerek templom padlója alatt eredetileg egy egyenlőszárú napkereszt volt,** ezt a templom szovjet időre eső javításakor befedték. Ugyancsak a kerek templom hangvisszaverődése hazai építészetünkben egyedülálló: attól függően, hogy az énekelő egyén a tizenkét ülőfülke melyikéből szólal meg, a hangja az első fülke legmagyasabb hangjától fokozatosan mélyül, az utolsó fülke legmélyebb hangjáig. A Zeneakadémia kiküldöttje tanulmányozták is e hangjelenséget. **(PALÓC KARÁCSONY** Részlet a Magyarságtudományi Értesítő 8. számából.)

<http://muvtor.btk.ppke.hu/romanika/s08622.jpg> A körtemplom fülkéi

<http://muvtor.btk.ppke.hu/romanika/s08613.jpg> északi oszlopfő

<http://muvtor.btk.ppke.hu/romanika/s08605.jpg> déli oszlopfő

A BÉNYI KÖRTEMLOM

Dr. Gyárfás Ágnes igazgatónővel

A Garam parti lakosság egy ősi énekét hozza számunkra Székely András (1870-1949) és Csókás Ferenc (1942) bényi lakosok gyűjtése:

*“Atilla a húnok királya
patak torkolattú főjebb,
Garam fojó medribe,
Nagy fűzfák árnyikába,
madarak dalánál,
csobogó viz alatt alussza álmát.
Nagy tisztességgel mennyünk el arra,
csendesen szójjon a juhász furujjája,
Ne pattogjon itten a kondás ustora,
Zajt netegyen a halász hállója.*

Ne felejtsd el ides unokám, hogyha bajba lesztek, együn és megvid kargyáva.”
– intik az utókort.

Osvald Árpád és CSIPER

Osvald Árpád jegyezte fel a csallóközi tündérvilág hű énekmondója létét. Neve **Csiper** volt, s e vidék történetével egybenőve őrizi az aranykor emlékeit⁴⁴.

Néhány mondatot idézek Osvald Árpád munkájából: “*Ki volt Csiper? Öreg, -- fiatal? Egyszerű halász-vadász ember, ki a természet kényszerítő, ajakzáró csendjét, csillagzuhanó estéken összeroppantotta...?*

Új dolgok látója, örök lázadó, vagy csak megkövesedett hagyományok őrzője, továbbadója...? Egy név, melynek gazdája énekelt, s így dal nélkül, lemeztelenítve, megfosztva tartalmától, legendának is kevés.

De jó tudni, hogy Csallóköz mocsaras, zsombékos tájain századokkal ezelőtt már énekszó röpött a magasba, szélverte nádasokból kiáltották világgá az emberi lélek örömét és fájdalmát. S az ének, mely valamikor világgá kiáltódott – nem tűnhet el soha nyomtalanul.”

Mi készítette Osvald Árpádot, hogy Csiperről szóljon? – Népünk lelke.

Csallóközi tájrészlet ma. Csiper is itt járhatott.

Népünk lelke

A szó legszorosabb értelmében a teremtés hajnaláig visz bennünket vissza.

Ezeket az ősemlékeket úgy hívjuk, hogy dal, vagy ima, vagy mese – de tartalmuk a teremtéstől a mába vezető fényfonál.

Egy ilyen énektöredéket említek:

*Amott kerekedik egy fekete felhő,
Csodálatos szarvas abból támad elő...*

Tudományunk csak most fedezte fel e fekete felhők létezését, s ezeket csillgbölcsödének nevezték el. Népünk ősemlékei létüket korokkal előbb már kézről kézre adták, hogy baranyai, s

⁴⁴ Osvald Árpád *Énekszó*, Microgram, 1995).

más népegységeinknél töretlen következetességgel megjelenjenek a teremtést idéző karácsonyi szertartásainknál.

Ilyen hihetetlen ősemlékünk Napunk születésével kapcsolatos. Nyelvünk nyomán tudjuk, hogy **Magúr** neve a magyar **M-g** szócsoporthoz tartozik, azt is, hogy **Ég** szavunkból származik, s az anyag **M** hangjának hozzáadásával **az ősteremtés része**.

Tőle származnak anyagi életünk közvetlen feltételei: a **mag**, a benne rejlő étellel, a **meggy**, mely nemcsak csallóközi őseinket örvendeztette meg kellemesen savanykás ízével, mely egyúttal a DNS jelképe is: valamennyi őstörzsünk szent gyümölcse savanykás, sőt a tőlünk kiszakadt keltáké is, akik valami savanyú gyümölcsre emlékeznek legendáikban, ahol éltető erejűnek tudták „bizonyos *piros bogycsók*”-at, melyek a Tündérek kertjében növekvő Élet Fájának gyümölcsei. Már nem emlékeztek ezen bogycsók nevére és jelképes értelmére, tehát itt is a kelták részéről való átvétellel van dolgunk. **Magyar** népünk szent **meggyfája, szereméink somja**, e savanykás, piros gyümölcsök az élet alapját képező DNS élettani szerepének ismeretét őrizték meg számunkra. Magának a DNS-nek csavart lépcsőjét beépítették népművészetük szerves egészébe, mint egy lilium, vagy tulipán csavart szárát. (Az ősműveltség 889.old.)

Ez mind igen szép, mondhatjuk, de hogyan kerülhet **Magor** mellé például a **magány** szó?

Őseink ezen tudását most kezdik tudósaink felfedezgetni. A *Discover* és az *Astrobiology* című tudományos lapok a következőket mondják:

„Napunk is, mint testvérei, egyszerűen kiesett testvérei köréből amint a csillagváros körül rohant, mint ahogyan egy gyorsfutó is eltávolodik verseny közben társaitól.

Árva rendszer vagyunk, egyedül vagyunk csillagvárosunkban. **A csillagok többségével ellentétben, Napunknak nincsen társa.** Az otthoni zavaros környezetből megszökve, most egyszerűen **egyedül van. Magányos.**” Később elmondják, hogy napunk születési körülményei izgalmasak, s az emberi társadalomban végbemenő történések szinte utánozzák menetét: a napocska kezdetben sírdogáló csecsemő, kis kezével anyag, illetve anya után nyúl, felnőve nekibátorodik, s mind jobban távolodik az otthontól, amíg végül ideiglenes otthont talál, legalább is a következő vándorútig. A következő vándorúton történő gyors futása közben elmaradtak társai.”

De nekünk magyaroknak még ennél sokkal többet is mond a nap születésének története. Eddig már láttuk, hogy ősemlékeink magukban ringatják a *“Fekete felhőt”*, melyből majd elő lép Napunk. De most észleljük a továbbiakat is: őseink tudták, hogy a nap csillag, szerepe **MAG**, s megjelenítője **MAGÚR**. De most már azt is tudjuk, hogy csillagunk **MAGÁNYOS**,

Nemcsak az ősteremtés fekete felhőjét hordozza emlékünknél, hanem a születése utáni eseményeket is, s **azt is tudja, hogy a magok ura MAGÚR MAGÁNYOS**. Ez olyannyira ősi emlék, hogy e történést nyelvünk szerkezetének magyar M-G-s szócsoportjába ágyazva adták át **Magúr szent népének, a magyarnak**.

Meg kell említenem azt is, hogy a mai tudomány nem ismeri napunk születési helyét. Ősregéink viszont az égi Tóállást jelölik meg egy korai állomáshelyének. (Tomory: Magyar teremtés.)

Egy másik emlék:

*Magos a rutafa, ága elágazik,
Selyem sár haja, Magyar Ilona,
Haján felül gyöngy, koszorúja gyöngy.*

Még a tengeren is, által hajladozik,

*Selyem sár haja, Magyar Ilona,
Haján felül gyöngy, koszorúja gyöngy.*

Kevesen tudják már, hogy Magyar Ilona Földanyánk, Kisboldogasszonyunk Magor Napisten édes felesége, Tündér Ilona, ki házasságuk alkalmával vette fel – mint ma is szokás – férje nevét, s róla emlékezik meg a fenti dal Magyar Ilonája.

S a tenger, melyen átalhajladozik? – A Csallóközön túli, e földi vizi világon is túli ég tengere.

Mindszenti Dániel

Emlékének megőrzője: **Kodály Zoltán** (Visszatekintés II. 160.old.)

Habsburg idők magyar iskolái: erdők csendes helyei – emlékezik Kodály: *Visszatekintés* című művében. Ennek hiteles tanúja

Mindszenti Dániel dalgyűjteményes kötetének előszava, 1832-ből.

Az ehhez kapcsolódó lábjegyzet a következőket mondja: „Megtudjuk ebből, hogy éveking tanított gyermekeket, „magános helyeken”. „Az ő számokra a többek között szerkeztetékek- öszve egy latán nyelvtudományt: ... én tehát magyarul tanítok gondolkodni az által, hogy a 'latán' nyelv' szabályait egészen magyarul tanítom... Hozzá szokván a (gyermekek)... a' magyar kifejezésekhez, kevésbé fogják a latán szavakat közükbe keverni, minél alig van valami útálatosb a' beszédben; mert vagy egy, vagy más nyelven beszél valaki, de tisztán szóljon – ez az igazi mesterség. **A' szavakat három vagy több nyelvből egymással önként zavargatni hiú fitogtatás és gyávaság.**”

Igen tudatos igyekezettel kell ezt mindannyiunknak elkerülni.

Kodály Zoltán

Kodály megőrizte népünk természetet ismerő és felfogó képességét.

Erdélyi hegyek között töltve egy éjszakát, meghallotta, hogy énekelnek a hegyek. A *Hegyek Énekét* lekottázta, s a Budapesti Gyermekkórus előadta Andor Ilona vezényletével. Ahogy népünk mondja: **Szöveg nélküli danlocska** – itt a hegyek zengenek, mit nem minden halandó képes felfogni, s ehhez segített bennünket Kodály Zoltán.

Nem szabad elfelejtenünk a tanítással kapcsolatos mély meglátásait, tanácsait.

*

Kiss Áron

„**Kiss Áron játékkönyve** — minden tanítónak a kezébe kellene adni — a magyar gyermek elvesztett paradicsomának emlékét őrzi. Megsejtteti még azokkal is, akiknek szomorú gyermeksege városon telt el...” – vallja Kodály Zoltán

Kányádi Sándor

Hun legendát hagyományoz reánk, címe:

A BÁNATOS KIRÁLYLEÁNY KÚTJA

Az erdélyi tündérkert egy legszebb helyén épített Csaba királyfi leányának palotát – a nagygalambfalvi⁴⁵ **Várfele** hegy oldalában. E hegység **Vártető** nevű csúcsán vannak vármaradványok, a mesterségesen bevágott ösvény **A vár útja** az egyedüli hely, ahonnan a vár megközelíthető. Ettől balra van a **Feneketlen tó**, mely hagyomány szerint a vár kútja volt, s ide rejtették veszély idején a várakók kincseit, melyeket szellemek és egy roppant fehér kígyó őriz máig is a kapzsi emberek elől. A kertben ma is virul az egres, tulipán, nagy sárga liliomok, s tündérek táncolnak közöttük éjente.

Az ottani kis forráshoz kapcsolódó regéből⁴⁶ idézek néhány sort: „... – *Azt a várat maga Csaba királyfi építette. Itt a környéken letelepedő népe oltalmára. Ez volt az ő legkedvesebb vára. Mert sok vára volt neki, de ez volt a legkedvesebb, ezért is hagyta tőlünk elmenőben az ő legkedvesebb leányára. Mondván:*

*Míg a tűzhely hideg nem lesz,
Míg a folyó vissza nem foly,
Addig jó népem, itt székelj!”*

Csaba királyfi székely népe a leánykának jó gondját viselte. Mái is emlékeznek a csodaszép várra, melynek három rend fala volt: a külső kőből, a belső téglából, a harmadikra nem emlékeznek, de lehet, hogy márványból volt. Végül a kis királyleány a várba került gonosz mostoha kezei alatt rengeteget szenvedett, s magányában ezt énekelgette sírva:

*Édesanyám, édesanyám,
ahelyett, hogy engem szültél,
miért nem inkább fát ültettél,
vagy egy kutat ástál volna,
aki szomjas, ivott volna...*

Az édesanyja síron túl is tartó gondoskodása meghallgatta leánykája kérését, sudár fenyőfává változtatta, s aki az árnyékába ült, ha beteg is volt, azonnal meggyógyult, az öreg megfiatalodott. Gonosz mostohája – nem tudván, hogy a fenyőfa a kis királyleány – alája ült, hogy fiatal maradjon. Ahogy letelepedett, megnyílt a föld, elnyelte a mostohát, s tiszta vízű forrás fakadt e helyen a leányka könnyeiből, mely máig üdíti friss vízzel szeretett népét. A nép úgy tudja, hogy ezt a várat is akkor építették, mint Bonda várát, s a többi tündérvárat, igen ősi időkben.

V/i

Horváth Imre és Júlianna

⁴⁵ Orbán Balázs leírása ezt kisgalambfalvi Galat tetőnek mondja. Helybéli hagyomány viszont a fenti nevet tartja helyesnek.

⁴⁶ Kányádi Sándor A bánatos királyleány kútja. Kritérion kiadó Bukarest, 1972

Isten tenyerén

A Felső-Tiszavidék fejfái Hajdú-Biharban

E művészházaspár/tanár életét szentelte temetőink emlékkincseinek megőrzésére. Fáradhatlanul járták a már-már megszűnésre ítélt temetőket, s jegyezték fel az ott található emlékeket. A részletek a mellékletben találhatóak, most csak néhány példát említek:

Álmosd

Honfoglaláskori település, Bocskai hajdúi itt verték szét a császári sereget. Mintaszerű temetőjében jól látható a madaras csúcscsész eredeti formája is. A faluban található a Kölcsey, Miskolczy és a Péchy család kúriája.

Bakonszeg

Ósi nemesi település. Az út mentén Bessenyei György testőr emlékparkja és szobra, hátrébb a Nadányiak sírszobrai állnak. A temető tizedbeosztását kijelölő táblájából ma is megvan néhány darab. Fejfái többnyire vállazott kerekállású fák. **Ottjártamkor még találtam százéves fejfát.**

Egyek

Az ősidők óta lakott település közelében húzódik a Tiszai gázlóhoz vezető, fákkal szegélyezett **kőkori „só útja” maradványa**. A közeli **„fekete erdő” koromfekete törzsű fái és a benne lakó kék vércsék állománya az utolsó jégkorszak idejétől folyamatosan itt él**. Uradalmi központ volt a Vaj család egykori vadászkastélya.

Körösszegapáti

A közeli monostorban ölték meg a kunok V. Kun László királyt.

Nagykereki

A falu közepén áll a **Bocskai vár**. Református temploma tornyában **őrzik azt a harangot, melyet a törökök hurcoltak el és 1917-ben leltek meg Erdélyben**. **A falu határában 1604-ben verte szét Örvendy Pál 300 hajdúval a császári sereget**. Temetőjében zömmel válltagos kerekállású fejfák vannak.

Tiszacsege

Komp átkelőhely a **„só-utjának” végében**. **Ósi halászfalu**, még most is találunk a faluban előgádoros, paticsfalú házakat. 1883-ban épült zsellérháza ma falumúzeum. Határában hóforrást találtak. Vértelkes házakat is építenek. A fejfáinak csúcscsésze ágaskodó madár.

Told

A falu **Arany János ősi eposzának színhelye**. Kerekállású fejfáinak oldalán folyóvíz díszítést is látunk. Lábfái magasak.

Zsáka

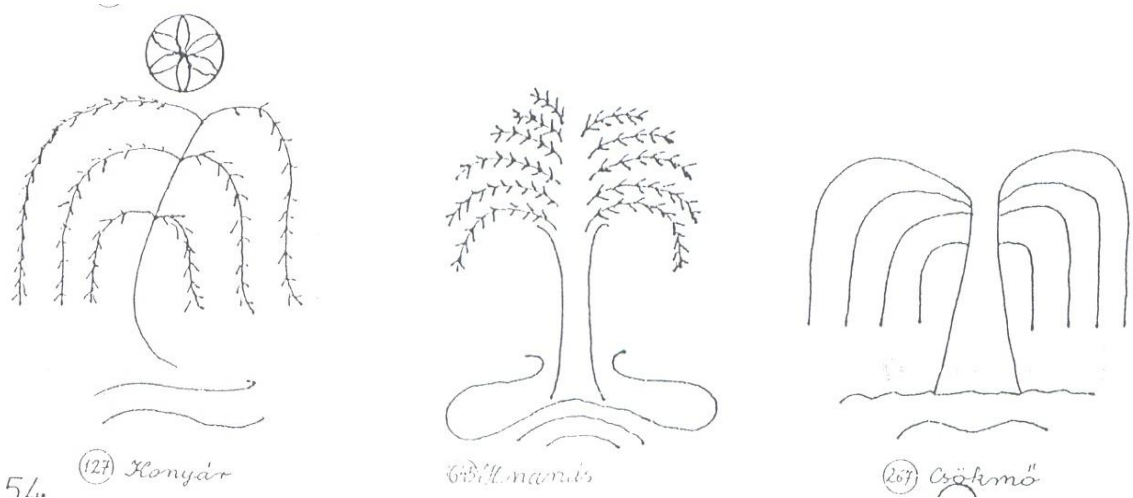
A falu közepén áll a **Rhédei kastély**.

(Kérdés: Ki tudja miről nevezetes a Rhédei család?)

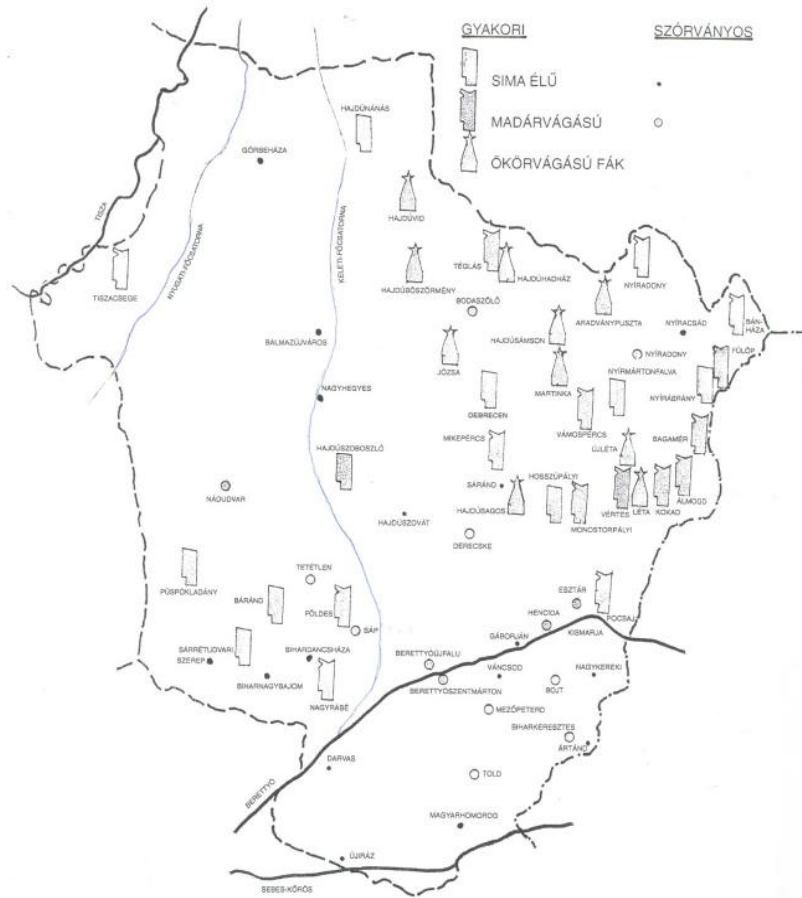
(Kérdés: saját szülőhelyetek nyelvi, tárgyi, szellemi emlékeit ismeritek-e?)

Feladat: Saját szülőhelyetek élő emlékeit összegyűjtése. Vagy egy évtizeddel ezelőtt egy lelkes tanár csoport szép eredményeket ért el a Debrecenhez közeli Józsa község diákjaival.

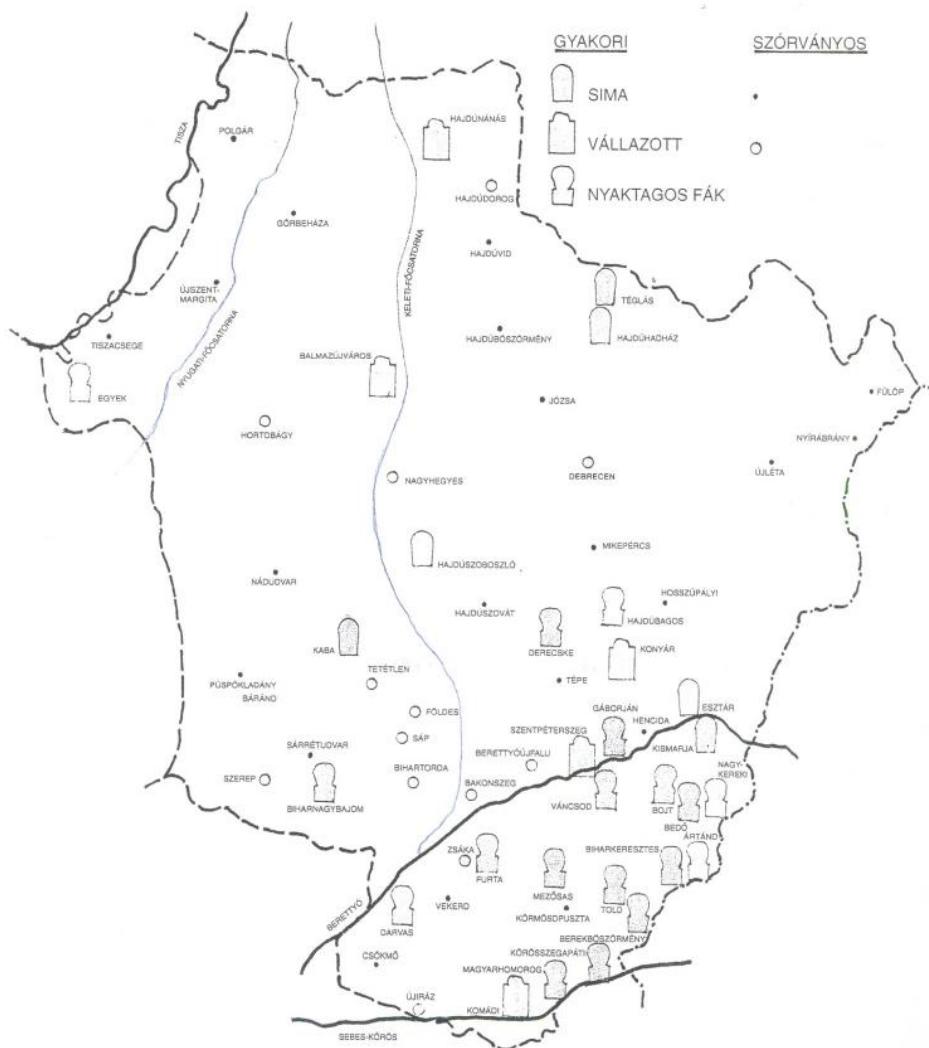
Eközben jutottam arra a felismerésre, hogy a homlokvésetek szerkezete az emberi arc felépítésére emlékeztet. Az életfa található középen, melynek törzse az orrot jelképezi, a kétfelé nyíló lombja a szemtájékokat, a felső részén helyezkedik el a harmadik szemet jelentő svasztika vagy rózsavirág, a füves talaj a száját, az alatt a hullámvonalak, a víz az ember állát rajzolja ki. **Ez a fejfák legelvontabb része, az emberi arc szerkezetének elnövényesedett absztrakciója.**

A fejfák homlokvésetein (virágzásán) gyakran felismerhető az emberi arc szerkezete

Az élrevágott fejfák szóródása és gyakorisága Hajdú-Bihar megyében

A kerekállású fejfák szóródása és gyakorisága Hajdú-Bihar megyében

*

Koczog Ákos által említett galamb motívum leromlott maradványai.

A fenti, második sor középső madarának alakja váratlanul tűnik fel egy fél világgal odébb, Délafrika ősműveltségében, egy sok méter magas, bazalt kőből gyúrt madár azonos

alakjában, azon időből, amikor a „*kövek még puhák voltak.*” E „madár” korát 200.000 évnél idősebbnek tartják.

A fejlődési ívből helyreállítható például a kuporgó vagy az ágaskodó madár motívuma, montja Horváth Imre egyetemi tanár.

*

Népi és nemzeti nagyságaink nyugvóhelyének mindenkor van két élő ismerője, akik csak akkor nyilatkozhatnak erről, ha az előírt idő elérkezik. Ezen ismeret korokon át mehet kézről-kézre.

*

Hagyományaink sajnálatos elhanyagolására több a példánk, mint megőrzésére, hivatalosaink részéről. A sok közül saját élménytáramból veszem elő Dombóvárt. Az ottani gimnázium nagyszerű tanárait soha nem felejttem. De a korszellemhez tartozott az – általuk akaratlan -- elhallgatás is. Annak idején soha nem tanultuk, hogy Dombóvár négyezer éves multa tekint vissza, hogy a földrajzához tartozó Sziget erdő – ahol rendszeresen ünnepeltük a madarak és fák napját – a Pannon tenger egy szigete volt, s fáinak, növényeinek egy része és neve is, még abból a korból maradt fenn.

Az ottani várrom tetején fészkelő gólya családot tiszteltük, szerettük, látogattuk, de a várromról nem tudtuk, hogy Tinódi Lantos Sebestyén ott írta Jázon és Medea című művét, s ott írta Verbőczy Tripartituma egy részét, majd a várat Habsburg rendeletre robbantották fel.

Szakács Gábor 2007 évi írásából pedig most már tudom, hogy újabb ásatások ötezer éves, városnyi multat tártak fel Dombóváron. (Demokrata.)

*

Korunk nagy nyelv és műveltségőrzői

Magyar Adorján Horvát Istvánnal kapcsolatos, a Fáklya folyóirat 1962.-i, május-júniusi számában megjelent cikke kapcsán hangsúlyoznunk kell, hogy minden adatörzés során a számunkra elérhető legmélyebb igazságot képviseljük.

Az Igazság tisztelete Istentisztelet, amit nem lehet semmi e földi, talmi értéknek alávetni.

MAGYAR ADORJÁN: HORVÁT ISTVÁN

Egy régi újság került a kezembe, a **Magyar Hírlap** 1930. szept. 7.-i száma, amelynek 18. oldalán ez olvasható: „**Horváth István volt a történetíró és nyelvész, aki 'Rajzolatok a magyar nemzet legrégibb történelméből' című művében azt akarta bizonyítani, hogy a világ teremtésekor már Ádám és Éva is magyarul beszéltek.**” De nemcsak ebben a 30 év előtti lapban, hanem azóta is sok másban közre került és számtalan ember szájából elhangzott és hangzik ez az állítás. Pedig Horvát István idézett, 1825-ben Pesten megjelent könyvében, amit sokszor átolvastam, Ádámról és Éváról egyetlen szó sincs, mégkevésbé ezeknek a magyarsággal való bármilyen összefüggéséről. Kétségtelen tehát, hogy sem a régi, sem a mai ilyen írók Horvát István könyvét nem is olvasták, hanem csak üres szóbeszéd után ismétlik állításukat.

De nincsen Horvát könyvében a neki tulajdonított nevetséges szószármaztatásokból egyetlen egy sem, tehát minden csak alaptalan és rosszakaratú ráfogás volt, amit ellenőrzés nélkül, felelőtlenül fecseg még ma is igen sok ember.

Ellenben Horvát könyvében számtalan, lelkiismeretes pontossággal közölt idézet van régi görögök, római és későbbi latin íróktól, amiket bárki is ellenőrizhetne. Azonban ezekkel sem akarta Horvát, Ádám és Éva magyarságát bizonyítani, hanem csak azt, amit műve első oldalán kimondott: „...a magyar nemzet nem Árpáddal hullott le a magas egekből”.

Szószármaztatás az egész műben alig fordul elő, s ha e néhány között akad téves is, az megérthető, mert akkor még a nyelvészet kezdetleges színvonalon állt. Ámha összehasonlítjuk ezeket a több mint száz évvel ezelőtti német, francia, vagy szláv tudósok hasonló dolgaival, meg kell látnunk, hogy Horvát István ezeknek a színvonalát messze felülmúlta. Eltekintve azonban a szószármaztatásokkal foglalkozó jelentékeny részétől a könyvnek, kitűnik belőle az, hogy régebbi történelmünk teljesen meghamisított. A régi írók világosan beszélő, ránk vonatkozó adatait úgy a múltban, mint a jelenben is, vagy elhallgatták, vagy elcsúrték-csavarták, viszont a nem rólunk szóló adatokat sok esetben ránk vonatkoztatták.

Megértjük tehát, hogy miért állították Horvát Istvánt nevetséges alaknak a közvélemény elé, különösen ha a bécsi megbízásból magyargyalázó német Schwartnerrel folytatott vitáit és Schwartner császári pártfogóinak írásait megismerjük. Bár kétségtelen, hogy ezek céljainak eléréséhez nagy mértékben hozzájárult az a magyarban kitermelt rossz vonás is, hogy amit idegen, pl. a német mond, azt jónak tartjuk, ha badarság is, viszont rossznak, amit magyar ember mond, ha akármennyire helyes is.

1895-ben a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából Vass Bertalan dr. megírta Horvát István életrajzát. Elképzelhető-e, hogy az Akadémia megbízást adott erre, ha Horvát nem tartozott volna a kiváló tudósok közé, hanem csakugyan olyan szánalmas valaki, amilyennek őt a róla **semmit sem tudók** feltüntetni szeretik? Dr. Vass munkájából, amit hiteles adatok alapján megírt, megismerhetjük, hogy Horvát István csak a legnagyobb tiszteletet, sőt csodálatot érdemli meg. Éles elméje, kiváló tehetsége, tudása, emberfelett való szorgalma, áldozatkészsége, kora egyik legkiválóbb emberévé emelte, akit nemcsak félre nem vezetett honfitársai, de – mint Vass adatokkal kimutatja – a külföld is a legnagyobb tiszteletben részesítettek.

Horvát egyik művéről azt írja Vass: **„...akik vesznek maguknak fáradságot, hogy régebbi írók munkáit ne csak felületesen lapozgassák, hanem lelkiismeretesen olvassák, ez egy műből is felismerik Horvátnak a régmúlt idők iránti érzékét. Akik hajlandók figyelembe venni, milyen állásponton volt a magyar történetírás a XIX. század elején, azok Horvát e művében a forrásokra épített előadás úttörő kísérletét fogják látni.”**

Bizony, Horvát István volt az úttörő tudós, aki a tudományos művekbe belevitte azt a követelményt, hogy az állításokat lelkiismeretesen és szószerinti idézetekkel (pontosan megjelölve a szerző nevét, a mű címét, kötet és oldal számát, megjelenési helyét) kell támogatni. ...

Továbbiakban így ír Vass: **„Horvát már a XIX. század elején fölismerte a dialektusok fontosságát, ha nyelvünk szellemébe igazán be akarunk hatolni. A nyelvjárások akkor csak nevetség, avagy legfeljebb kuriózum számba mentek. Horvát komolyan vette, ugyanúgy, mint ma, száz évvel később, a komoly nyelvészek. Sőt a Tud. Gyűjt. 1817. számában pályázatot is hirdetett a palócság ethnographiai, nyelvészeti és antropológiai tanulmányozására.”**

A pályázatra azonban válasz nem érkezett, mert akkor még nem tudták megérteni a dolog fontosságát. Ma már tudjuk, hogy a tájszólások sok ősiséget őriztek meg és hogy ezek nyelvtörténeti szempontból milyen értékesek.

Az említett életrajz 313-314. oldalain olvashatjuk még ezeket is: **„Kapcsolatban a mű megjelenésével (Horvát egyik művéről van szó) az 1820 évi Conversationsblatt II. Jahrgang. 92. Wien, 3. Aug. így emlékezett meg a szerzőről és művéről:**

A cikk végén a német író még így szól: **„Mely nemzetnek vannak ilyen kitűnő történetírói? E kiváló mű szerzője megérdemelten örökíti meg nevét.”**

Igaz ugyan, hogy Vass kedvezőtlenül ítéli meg Horvát őstörténelmi kutatását, de a Horvátnak tulajdonított tévedések bizonyítására sem Vass, sem más eddig még adatokat felhozni nem tudott. Már pedig, ha tévesnek mondunk valamit, akkor kötelességünk állításainkat bebizonyítani is.

Horvát István nemcsak a korabeli tudósokat múlta felül, hanem igen sok mai tudóst is túlszárnyalja munkájának milyenségével. A magyarság keletkezéséről nem „elmélet” felállításával kezdett írni, hanem szorgalmasan gyűjtötte az adatokat, az anyagot. Kimondta ugyan, hogy a magyarság ősrégi nép, azonban a jövőre bízta, hogy az adatokból mi fog leszűrődni. A legtöbb mai tudós pedig nem tesz egyebet, mint egy kedvenc elmélete számára gyűjti az adatokat, de elhallgatja azokat, amik azzal nem egyeznek.

Horvát István munkásságának megítélésénél nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy csodálatos lelkesedésével abban az időben dolgozott a magyar jövőért, amikor például Cziráky Antal országbíró, tehát magyar ember, a magyar nyelv művelése ellen ilyen megokolással küzdött: **„Ha a magyar nyelvet nagyon kiműveljük: elhanyagoljuk a latint.”** (Kerékgyártó Árpád: Magyarország emléklapjai. 1882. 2.)

De térjünk vissza Horvát István elleni támadások kiindulási alapjához: a magyarság Ádámtól és Évától való származtatásához.

Horvát István 1827-ben egy ismerőséhez, VILLAX, zirci apáthoz egy magán levelet írt, amiben többek között ezeket mondta: **„Azon soha nem képzeltem meggyőződésre jutottam, hogy a Mindenható az első emberben magyart alkotott. Ne véld ezeket olvasva eszem megtévedését. Istennek hála, ez még ép és szoros kritika szerint ítélem.”**

Fogadjuk el, hogy itt túlságba menő, rajongó sovinizmussal, tehát tévedéssel van dolgunk, de szabad-e ebben az esetben is egy olyan kiváló tudóst, mint Horvát volt, akit a külföld is tekintélynek ismert el, egy m a g á n l e v é l b e n, tehát bizalmasan megírt és nem a nyilvánosság elé szánt mondásáért, mely egyetlen művében sincsen benne, örök időkre bolondnak, nevetséges alaknak nyilvánítani? Hiszen a legnagyobb tudós is tévedhet néha valamiben, ami azonban nem ronthatja le elért munkássága eredményét.

Nehéz lenne megállapítani, hogy mi indította Horvátot ennek az annyit hánytorgatott mondatának a megírására, de nem is fontos. **Feltehetjük róla, hogy már tudta, amit a mezopotámiai ásatások kétségtelenné tettek, hogy az Ádámról és Éváról szóló hitrege tulajdonképpen a turáni ősnépek mondája. Domborművet találtak az emberpár, a fa és a kígyó kiábrázolásával, ami ezerévekkel régiebb a Biblia keletkezésénél.** És tudhatta azt is, amit Barna, Kandra és Nagy Géza mythologusaink kimutatták, hogy ősrégénk **Magorja (vagy Magyarja) és Tündér**

Ilonája, őseink felfogása szerint nemcsak a magyarságnak, hanem az emberiség ősatya és ősanja is voltak.

Meg kell említenünk, hogy Horvát István korában néprajzi és embertani tudomány még nem volt, a nyelvészet pedig csecsemő korát élte. Manapság azonban e tudományok magas fejlettséget értek el. És mégis akad napjainkban is tudós, aki, mint például egy Zunkovic Davorin nevű. „Zur Geschichte von der Urzeit bis Völkerwanderung” mű, 1929-ben megjelent könyvében a 35-37. oldalakon – tehát nem bizalmasan, magánlevélben – nemcsak azt állítja, hogy a Bibliát szlávok írták, s így az eredeti szövege is az volt, hanem azt is, hogy Ádám és Éva is szlávok voltak. Sőt még azt is írja, hogy Egyiptomban és a Sinai félszigeten is szlávok éltek és ezért, mikor az egyik faraó elkezdte a suezai csatornát építtetni, annak is szláv nevet adott. SUEZ szerinte SVEZ, ami annyit jelent, mint összekötés. – Vitas Sava „MISI” című, Belgrádban 1897-ben megjelent könyvében még merészebb állítások vannak. Ő szerinte az egyiptomi fáraók is szlávok voltak!

Vajon kigúnyolta-e ezeket valaki? Csak az utóbbiról tudjuk, hogy ezt 1957-ben Kulundzic Zvonimir „Knjiga a knjizi” című könyvében a 207. oldalon elítéli.

Nyelvünkkel kapcsolatban:

„...Miutánpedig — amint mondtuk — fölnem tételezhető, hogy nyelvünket ily fejlettségűre az egész Középkoron át szinte állati sorsra kárhoztatott magyar földműves nép képezte volna ki, kénytelenek vagyunk azt elfogadni, hogy a magyar nyelv már e bekövetkezett elnyomatása előtt volt ily tökéletes. Mert hiszen az is képtelen föltevés volna, hogy az említett testőrök teremthettek volna egy tökéletlen, barbár nyelvből olyat, hogy ez a századok, ezredévek óta irodalmilag művelt nyelveket fölülmúlja! De még ennél is nagyobb képtelenség lett volna azt kívánni s köröszülvinni, hogy ilyen, mesterségesen alkotott nyelvet az egész magyar nép meg is tanulja, használja, s a Lajtától a Gyimesi Szorosig, Moldováig beszélje! Hogy például a Gyimesi Szorosban a messzi Erdélyben, a havasok között, a magyar iskolát sohasem látott, írni-olvasni nem tudó oláhországi csángók is a bécsi testőrök megszerkesztette nyelvvé éljenek! Márpedig e csángók nyelve szerkezetileg semmit sem különbözik a Bakony hegység, azaz Nyugat-Magyarország juhászai nyelvétől, csupán kiejtésében, tájszólások szerint tér attól el. Alább kimutatom pedig, hogy a magyar nyelv úgy szerkezetében mint szógazdaságában is, a nyugati nyelveket valóban fölülmúlja és hogy amennyiben ezek rá hatottak, e hatás szerkezeti tökélyét csak rontotta, éppen azért mert azok szerkezete tökéletlenebb.

Mindez előtt: Jespersen, nagytekintélyű nyelvtudós írja: „Azon nyelv a legtökéletesebb, amely a legkevesebb szóval a legtöbbet fejezheti ki.” (Jespersen: „Die Sprache.” 308. oldal.) Ő azonban nem tudott magyarul, ezért nem sejtette, hogy éppen ebben a magyarral egyetlen európai nyelv sem versenyezhet, mert ha ezt tudta volna, megállapítását a magyar nyelvre vonatkozó még valamely olyan kijelentéssel is megtoldott volna, amelyet Mezzofanti tett....”

MOLNOS ANGÉLA

Élete egyik legboldogabb pillanatának voltam ismételtan tanuja. Amikor Orbán Viktor (akkori tisztségére nem emlékezem) Debrecenben tartott előadást, előadása közben megfelelő szó után kutatva mellényzsebéből előhúzta Angéla *Magyarító könyvecskéjét*. Előadása után Angéla odament hozzá, s megemlítette, hogy ezt a

könyvet ő írta. Másnap számtalan telefonhívás eredményeként megszerezte az Orbán előadás felvételét, s büszkén mutatta mindenkinek. Ezért lehettem egy jelentős pillanat többszörösen ismételt tanúja...

Búcsú Molnos Angélatól
Göncziné Orbán Ildikó, a Lélektani Szaknyelv megújításáért
Közhasznú alapítvány munkatársa megemlékezése

„Mindent adtál, amit kértem
és én nem kértem mást,
csak amit adtál.
Uram, Te mellettem voltál!”
(Molnos Angéla: *Uram, Te mellettem voltál,*
Csodavárás)

Molnos Angéla jégbontó (február) havának tizenkettedik napján hunyt el, 84 évet élt. Debrecenben búcsúztattuk. Hamvait Erdélyben, Magyarandrásfalván helyezik örök nyugalomra.

Nyelvünk oltalmazójaként ismerhettük meg Angélat, kinek rendkívüli élete volt. Nagyon sok mindenben fölöttünk állt, különb volt nálunk. Ötvennégy évig volt távol szülőföldjétől. Olasz és német egyetemeken végezte nyelvészeti, lélektani, bölcseleti tanulmányait. Utóbbiból tudományos fokozatot is szerzett. Anyanyelvén kívül sok más nyelvet ismert, annyira mélyen, hogy gondolkodni is tudott rajtuk. Egyetemeken olaszul, spanyolul, németül és más nyelven is tanított, előadott. Angolul, németül jelentek meg könyvei. A társadalom-lélektan, csoportlélektan tudósaként, lélekelemzőként sok tapasztalatra tett szert.

Külföldön élve sehol sem volt otthon. Igazi **otthona a magyar nyelv** volt, amit először csak-nem elvesztett, majd ettől megijedve ápolni kezdett. Miután 1996-ban hazatelepült, rádöbbsent, hogy nemcsak az egyén, hanem egy teljes nemzet is elveszítheti anyanyelvét. Nem egy nyelvű értelmiség-ként, hanem tapasztalt tudósként, felkészülve kelt a magyar nyelv védelmére. Minden idejét nyelvünknek szentelve, óvott bennünket a nyelvromlástól és nyelvhaláltól. Tudományos alapossággal feltárta, rendszerezte és mindenki számára érthető módon leírta a magyar nyelvet fenyegető veszélyeket. Sokan felfigyeltek munkáira, intelmeire. Országszerte imertté vált. Nagyszámú újságcikket és több könyvet írt. 2002 - 2005 között az *Új Idők*-ben is olvashattuk nyelvművelő írásait, a **Jövőnkért a magyar nyelv ügyében** című cikksorozatban. Hazatelepülése előtt, 1994-ben alapítványt hozott létre. **A köznyelv, a lélektani és más szaknyelvek, mint például az orvosi nyelv magyarításával, korszerűsít-ésével foglalkozott.** Munkatársak gyűltekköré, akiket nevelt, tanított, így nyelvművelő tevékenysége nem szakad meg, szellemisége tovább él. Könyvei közül a **legismertebb** és legnépszerűbb a már öt kiadást megélt **Magyarító könyvecske**. Nevéhez fűződik a **zagyvanyelv** fogalmának köztudatba való bevezetése. A Czuczor-Fogarasi nagy szótár révén feltárta, megismertette a **gyök**, gyökfűzér és gyök-rendszer fogalmát. Művei arról tanúskodnak, hogy a magyar nyelv a tudomány, a gondolkodás, a szeretet nyelve, és nincs semmi amiről ne lehetne magyarul írni. Írásaiban azt az örömmélményt szer-etné átadni: „...amikor az ember újra rátalál a tiszta magyar nyelvre és biztonságban, tétovázás nélkül merít kiapadhatatlan forrásából. Hogy ezt teszi, a felfedezett kincsek egyre gyarapodnak, sziporkáz-nak, s az erő mind elevebben buzog fel a mélyből. Minél többen merítünk belőle, annál inkább élet-re kapunk mi, akik eleink csodás nyelvében születtünk.” (Molnos Angéla). Szilárdan meggyőződött arról, hogy a magyar nyelv megmentését magunkkal kell kezdjük: „Nyelvünk védelmének nincs más út-ja, minthogy ki-ki szüntelenül javítsa, fejlessze saját nyelvhasználatát. Meg kell tanulnunk újra magy-arul, mégpedig tisztán magyarul. Ez mindenkire vonatkozik, akinek szívügye ősi nyelvünk fennmarad-ása és vele a magyarságé.” (Molnos Angéla). Írásain kívül mások műveit is kiadta, gondozta, melyek szintén tiszta magyar nyelven íródtak. Felkarolta, támogatta a székelyföldi szentábrahámi Benedek El-ek Tanházat, az erdélyi magyarokat.

Mindannyian, kik ismertük, tiszteltük, csodáltuk tudását, személyiségét és mindazt, mit értünk, a magyarságért tett. Elszántan, a végsőig harcolt édes anyanyelvünk, nemzetünk megmentéséért.

Áldásnak tekinthetjük, hogy általa megismerhettük és újratanulhattuk tiszta magyar nyelvünket. Isten-nek legyen hála életéért és munkásságáért, —s amiben **Angéla** reménykedett— áldás legyen mindaz-ok munkáján, kik hasonló szívóssággal, hűséggel és ügybuzgalommal folytatják tevékenységét.

Göncziné Orbán Ildikó

A Lélektani Szaknyelv Megújításáért
Közhasznú Alapítvány munkatársa

Kodály Zoltán:

**„Amikor egy ledöntött nemzet újjá akarja magát építeni, szüksége van,
inkább, mint valaha, a hagyomány minden porszemecskéjére.”**

Bugár-Mészáros Károly:

Körös-Sárréti Útikalauz,

Piramisok.

Középeurópa legjobban őrzött titka a tény, hogy Magyarország a piramisok földje volt. Kr. e. 2800-tól kezdve, 2800 és 2500 között, valamint a rézkorszakban Kr.e.2500-1900-ig tartott ezen hatalmas építkezések kora. Ez a magyarországi építkezés egybe esik az egyiptomi piramisépítések kezdeti korával. Ezen épületek is tekinthetők altemplomoknak, temetkezési és beavatási helyeknek.

Több száz piramis nyomával találkozhatunk Magyarországon a Körös-Sárrét vidéken. Legtöbbjük sík területen, patakok közelében épült. Magasságukat mérték és megjelölték az 1783-as katonai térképeken. Tömegükről fogalmat alkothatunk arról, hogy egy kisebb piramis anyagának elszállításához 3000 szekerre volt szükség, amikor ezt az anyagot útépitésre akarták használni 1910-ben. Ezen építkezés adott lehetőséget a piramis aljának megvizsgálására. Az itt talált sír 310x 260 cm. méretű volt. A halott egy csíkos takarón nyugodott, s pirosra volt festve.

A közelben lévő Vésztő-Csolt kolostor és a Mágor domb feltárása során talált tárgyak piros agyagból készült, ülő helyzetben ábrázolt alakok, a Kr.e. 2700-ból, s valamennyi a Tisza műveltség része. (Eddig meg nem magyarózott tünemény, a kolostor területén észlelhető visszhang, noha semmi visszaverődő felület e helyen nincsen.) Hatalmas építkezés eredménye itt az 1,800.000 méter hosszú Csörsz árka, melyet valahai védelmi rendszer részének tartanak. Egyes történészek szerint az itteni őslakosság építette a rómaiak ellen, mások azt tartják, hogy a rómaiak kezdték el ezt az építkezést a szarmaták ellen. Soproni Sándor szerint 322-332 között, a rómaiak ősztönzésére, a szarmaták építették a dákok ellen. A védmű Dunakeszinél indul, a hegyek lábánál több vonalban K felé Miskolcig halad, és É-i támadás ellen készült, ott D felé fordul, és az erdélyi hegyek lábánál hármas vonalban az Al-Dunáig, Kevi váráig halad, K-i támadás ellen készítették.

Irodalom.

Bugár-Mészáros Károly: *Körös-Sárréti Útikalauz*, Általános információk. Építészeti emlékek a Körös-Sárrét vidékén.

<http://www.c3.hu/~kvt/ksar/epit.htm>

Dr. Németh Kálmán

*Mi országunk a lelkiünk
És a szép magyar nevünk
A melikkel megvagyunk
Míg a földön mozogunk
Magyar emberek vagyunk
(Duma István András Kik vagytok magyarok)*

Legcsodálatosabb nyelvőröinkről, a Kárpátokon túli testvéreinkről emlékezett meg

Százezer szív sikolt. Hazatért és hazavágyó magyarok verőfényes Golgotája.

című könyvében. (Második kiadás, Zenélő kút könyvműhely – 1943 – Bácsjózseffalva. Márton Lajos festőművész rajzaival és táblájával. Globus – Papp Géza, Szabadka, Bem u. 12 – telefon: 6-29

Dr. Németh Kálmán székely származású; szülői örökségként a csángók sorsának jobbra fordítását vette vállaira orvos édesapja példáját követve, s erre szentelte egész életét. Mint katolikus pap titokban járhatta csak meg a csángó vidékeket, hogy lelki támaszt vigyen a látszólag elfelejtett, idegen elnyomás alatt szenvedő magyar néphez. Naplószerű pontossággal írt megemlékezéseiből hozok most néhány részletet.

RÉSZLETEK.

Napjainkban gyakran esik szó csángó testvéreinkről. Eredetükre nézve máig is tartja magát a MTA által teremtett és ápolat hivatalos történelmi nézet, mely nevük téves értelmezéséből a csilingelő, csalinkázó, vándor étellel akarja a csángókat összekapcsolni anélkül, hogy őket magukat megkérdeznék. (Nyomatékkal felhívom a kedves olvasó figyelmét ezzel kapcsolatban a 94. oldalra.) A fent idézett könyv székely származású írója egész életét az anyaország részéről elhanyagolt csángó nép gondozására, felemelésére szentelte. Szinte naplószerű részletességgel írt könyve nekik állít gyönyörű emléket. A csángók iránti elkötelezettsége édesapja útmutatása nyomán már gyermekkorától számítható. Az apai tanítást tett is követte: orvos édesapja gyámsága alá vett egy menekült csángó kisfiút, akivel testvérként szerethették egymást. E kisfiútól ismerte meg először a csángók hihetetlen hagyománytisztelőt, szóalkotó képességét, s mindenek felett szeretetük hihetetlen mélységeit. Ezen csillámokból válogattam néhányat...

A sorrendet megbontva lefelől ezen szavakat idézem:

94. oldal:

“Éppen elég sirató-éneket és búcsúztatót hallottam már Moldováról. Minduntalan telesírják az ujságok papírzsebkendőit alkalmi siratók, akik pénzért és lisztért dolgoznak és akik olyan keveset akarnak tenni értük. Sirató mondókájuk majdnem mindig egyformán kezdődik és egyformán végződik. Azzal szokták kezdeni, hogy lefelől is megmondják ki az, aki a koporsójukban fekszik. Halljuk csak?!”

‘—A moldovai “csángók” az ő nevüket a “csángálásról”, a vándorló szekereik csengetyűjéről kapták’....

Így kezdik a mesét egy félreismert törzsről, amelyik soha életében nem vándorolt. Még Árpáddal sem volt hajlandó megindulni, hanem ott maradt a két folyó között, azon a dombos területen, amelyet a mai napig is “Etelkuzunak” nevez.” (Kiemelés tőlem: T.Zs.)

104. oldal:

(Erdélyt ábrázoló térkép melléklete:)

“Északi magyarok. Kik ezek? Székelyek, Bukovék üldözéseinek menekült vértanúi. Hol laknak?... Főfészkük Bukovina volt, 5 faluval. A túlszaporodás miatt innen keringett el a vér Amerikába, Erdélybe és Bánátba. A korábban történt bukovinai székely visszatelepülések helyét keresztes ponttal, a későbbieket zászlós ponttal, az 1912-ben lezajlott nevezetes települések helyét Déva környékén és Pancsova mellett egyszerű pontokkal jelzi a térkép.....

Keleti magyarok.

Kik ezek?! A moldvai csángók részint *helyükön maradt régi jászok és kunok* unokái, nagyjából azonban Zsigmond király alatt kiüldözött magyar huszita-ivadékok, másrészt pedig Bukovinába fel nem húzódtak, Erdélyből kimenekült és elcsángósodott székelyek. Hol laknak? Százezren vannak és helyüket bepontosított mezővel mutatja a moldvarészi térkép. A bepontosított mezőből, mint a felpockolt szem fehérjéből egy-egy nagyváros szeme pislog: *Bákó, Jászvásár, Román, Tirguokna*. Vannak csángók a *gyimesi* részen is, Brassó mellett is a *Barcaságon*, továbbá az *Olt kanyarban: Zsombor, Halmágy, Krizba, Barcaújfalú, Hidvég, Árapatak, Bodola.*”

A szerző erdélyi iskoláztatásával kapcsolatos emlékei mai történelemtanításunk számára is mintául szolgálhatnak.

21. oldal:

“...Egy haragszerű, férfias megszólítás ébresztett fel merengésemből. Történelmi-tanárom szólított meg. Rendkívüli hatással volt reám ez az ember, akihez lélekben most is úgy zárandoklom el *Gödöllőre*, ahogyan a törökök Mekkába. A történelmet valósággal átviharoztatta fogékony lelkeinken. Annyi melegáram nem futott át kérőbb sem az agyvelőmön, mint a besztercei történelmi órákon. Apródruhát érzett a testén minden magyar fiú és *Szondi* feszülete előtt sírt, ha *Drégely* romjához vitte a tanítványait. *Hunyadi János* arcát nem láthatták élesebben nándorfehérvári elődjeink, az 500 évvel azelőtt élt kisfiúk, akiknek a vállára támaszkodott az utolsó áldozásnál. Talán Egerben sem csillogtak élesebben az *Egri Csillagok*, mint *Besztercén*, ahol háza van ma is Hunyadi Jánosnak, Beszterce örökös grófjának. Hiába lettek azonban romok az ő szép várának a helyén, mert a helyszínen tanított történelem minden délutánján újjáépített mindent a mi rajongó lelkünk....

Odafigyelő átérzéssel hallgattam a madéfalvi véres vízkereszt történetét, *Bukow* tábornok, *Karató* ezredes és a meggondolatlan *Siskovich* vérfürdőjét. A *csíktapolcai három Lázár-testvérnek lelkes munkáját, a székely ellenállás megszervezését*. Ma hallottam először *Zöld Péter*ről, a székelyek egyúttsszenvedő, csodálatos lelkipásztoráról.

...a tanár úr óvatosan bontott ki egy lapos ékszerdobozból egy régi, régi levelet. *Zöld Péter* eredeti levele volt, amit 1781 január 11.-én írt jótevőjének és főpásztorának, *Batthyányi Ignác*z erdélyi püspöknek. Megkérte a püspök *Egerből* 1780 december 7.-én, hogy írjon meg mindent a

Kárpátokon túl lakó magyarok állapotjáról. Azt is írja meg, miképpen lehetne ezen elhagyott rokon-népnél a vallásügyet célszerűbben elrendezni. A tanár úr erre diktálni kezdte Zöld Péter eredeti levelét, könnyes vallomását. Ez a levél teljes egészében ma is megvan egyik gondosan őrzött diákkori dobozomban. Mintha villamos-vezetékét érintettünk volna, úgy rázkódtunk, amikor diktálásra írtuk ezt a megrázó levelet. Ahogy a Jelenések Könyvében Szent János ír az apostoli községekről, olyan szeretettel, tüzzel és hasító fájdalommal számol be Zöld Péter a kilenc anyaegyházról, ahol bizony nemcsak az *Etelközben* maradt magyarok ivadékai laknak, hanem ott vendégeskednek a *Zsigmond* magyar király alatt 1420-ban kivándorolt székely és szász családok is. Az első anyaegyház *Jászvásáron* van, a 2.-ik *Mugyiló* mezővárosban, a 3.-ik *Dunafalván*, a 4.-ik *Szabófalván*, az 5.-ik a *Moldva* folyam túlsó partján, *Tulpa* nevű faluban, de idetartozik *Fehérvölgy* is, azonkívül *Bergován*, *Omiczin*, *Merzsinán*, *Sáska és Vána*. A 6.-ik egyház a *Beszterce* vize mellett van *Kalugerpatakán*. Fiókegyháza: *Barát*, *Fontina*, *Blegyes*, *Kömpén*, *Tázló*, *Formoszu*, *Jánosvölgye*, *Ungurin*, *Plubók és Bákó*, a mezőváros, a *Szeret* és a *Beszterce* összefolyásánál. A 7.-ik egyház a *Bogdánfalvi*. Hozzá tartozik: *Szóllóshegy*, *Sóspatak*, *Újhegy*, *Válylaka és Alsófund*. A 8.-ik plebánia a *forrófalvi*. Ehhez tartoznak: *Kövespatak*, *Klézsa*, *Nagypatak*, *Nagylunkán*, *Dioszin és Nagyszöllős*. *Forrófalván* több van 500 magyar gazdánál, írja Zöld Péter. Jó a szántóföld, jó a szőlőhegy, ízletes gyümölcsfáink vannak, de hogy mi hiányzott nekik, azt bennehagyom Zöld Péter levelében és a diákküzetben, mert nem akarok fájdalmakat okozni azoknak, akiknek ez a könyv kezébe kerül.

Zöld Péter ír egy 9.-ik központról, *Gorzafalváról*. Ez a helység a háromszéki hegyek tövében áll. Fiókegyháza: két mezőváros, *Tátrosz* és a sóbányáiról híres *Okna*, valamint *Petruska*, *Káson és Hersa*. Ír *Milkó* faluról is. Utóbbi mellett a *Milkó* nevű folyócska siet el és egy elpusztult nagyvárosnak, abban egy nagy püspökségnek a romjai vannak Zöld Péter idejében. De ott vannak a husziták is. Nem feledkezik meg Zöld Péter a *Pruth* vize partján, Husz városában éledelő magyarokról sem, akik *Korvin Mátyás* idejében Magyarországról és Erdélyből vándoroltak ide és *Husz* városát alapították.”

El tudjuk képzelni, hogy legközelebbi nyaralásra, sielésre, fürdőzésre nem „olaszba, németbe”, vagy bárhová is menjünk, hanem testvéreinkhez, elmondani nekik, hogy mi sem felejtettük el őket? – De **amikor elmegyünk hozzájuk, tanítványként éljük meg az ottani napokat.**

Iskolánkban egy menekült székely kislánnyal gyarapodott létszámunk. Egy magyar órán a tanárnő mesélt valamit, amiben a váza szót is kiejtette. A székely kislány felállt és tisztelettel mondta, hogy tanárnő kérem, ez nem magyar szó. Nálunk úgy mondják, hogy pohár.

Ezután némi nézeteltérés következtében a kis lány magaviseleti és magyar jegye kárt szenvedett. Soha nem lett volna szabad ennek megtörténnie!

*

BUKOVINAI MAGYAR SZÓJEGYZÉK

MAGYAR

Hogy vagy?
Virradat
Este
Alkonyatkor
Forradalom
Magyarország

BUKOVINAI

Hogy élhetsz?
Szürkönnyet
Napszentülte
Mária harangszókor
Felbojdulás
Túlvilág

Csináld meg!
Bajban vagyok!
Észrevette
Bebörtönöz
Öklöm
Besurran
Nem tudom lerázni
Levelez
Éretlen búza
Göröngy
Tojásivó kotló
Közös-munka
Sovány
Részeges
Megszimatolta
Eressz el, eressz be
Megnedvesít
Disznóság
Gazdag leány
Térdelj le!
Köpeny, szűr, bunda
Kisbunda, szoknya
Házas-ember
Asszony
Menyasszony
Férjoram
Esküvés
Vadházások
Kisasszony
Nagyságos asszony
Mesterasszony
Hány óra van?
Ittak és becsíptek
Kapnék-e valamit pénzért?
Mi az ára?
Tessék az ebédhez!
Féding (a rádiónál)
Rajzszeg
Fejkendő
Ruha

Menj, lásd!
Jaj, végeznek el!
Számátvette
Bérekeszt
Kujakom
Bésuvad
Rám kötült egészen!
Írásol
Lágylelkű búza
Galy
Részeges kotló
Kaláka
Szigorú
Itkányos
Megszentette
Csapj el, csapj bé!
Megvizít
Gamatság
Jó, gúnyás leány
Állj térdre!
Mentáva, szokmány, kozsók
Könyökös bunda, rokolya, kreccsán
Ember
Nagy társam
Hazai
Uram a férfi
Hitlés
Hitetlenek
Uriasszony
Küsasszony
Ifjúasszony
Hány órakor van?
Ittak és megkedvesedtek
Pénzért nem csak Isten nevében!
Egy "Isten fizesse"
Jézus hírével nekünk is megvolt!
Zsibbadás
Nyomókáló szegecske
Ruha, vagy ruva
Ruva

Például az *andrásfalvi* fehérnép a következő harmatos versikével énekeli meg *pántlikás*, (azaz *pántikás*) leánykori boldogságát, szemben a gondokkal, amelyek bekötött fejét nyomják asszonykorban:

Addig éltem világomat, míg szél fújta pántikámat!

*A pántika könnyű gúnya, mert azt a szél könnyen fújja,
De a ruva nehéz gúnya, mert azt mindig új gond nyomja!*

*

A bukovinai, moldovai, székelyföldi magyarok megszentelték jelenlétükkel a 'túlvilági' tájakat, ahogyan hazánkat nevezték, s töltötték fel ősi tartalommal Magyarország ünnepeit, hétköznapijait, visszahozva, ősemlékekkel bővítve a magyarországi Karácsonyt két háború viharai között is. A moldvai magyarság szavával élve:

KÖSZÖNJÜK, HOGY MINKET MEGJÁRTAK!

Az *Amerikai-Kanadai Magyar Élet* 1979. május 5.-i száma 15. oldalán Ft. Dr. Nagy Mózes számol be csángóföldi útjáról, s néhány mondatát most fel szeretném eleveníteni:

“Arra még gyermekkorom óta emlékeztem, hogy Szucsavától Ajudig, a Kárpátok keleti lejtőin mindenhol lehetett csángókkal találkozni. De azt viszont, hogy hány faluban laktak, s mennyi volt a pontos számuk, soha nem tudtam. Gyermekkoromban arra sem gondoltam, hogy a csángó falvak a Kárpátok legkeletibb lejtőin kezdődtek már, és hogy – ezek szerint – a középkorban az egész Kárpátok magyarlakta terület volt.”

“Már negyven évvel ezelőtt éreztem azt, hogy ennek a csoport magyarnak a nemzeti azonossága rendkívüli tünemény. Hogyan és miért maradtak meg magyarnak? S ha az utolsó évszázadok alatt meg is tudtak maradni, ellenállnak-e a jelenlegi elrománosodásnak? Más részt pedig, ha a külföldi magyar sajtó túlozza is kicsikét, amikor százezerről beszél, ennek a számnak a fele is megdöbbentő valóság lenne. Ezek és hasonló kérdések lakták lelkemet, amikor elhatároztam, hogy a legközelebbi alkalmat megragadván ellátogatok a csángók világába.”

“...Ilyen volt, röviden, amit láttam, hallottam és tapasztaltam. szinte hihetetlen, hogy még mindig léteznek és kitartanak. A harmincas években, édesapám generációjának az volt a véleménye, hogy a moldvai csángók, az állandó elrománosítás miatt, nyomtalanul el fognak tűnni. Ma viszont minden arra mutat, hogy nemzeti erejüket semmi nem tudta kikezdeni. Ha a gyermekek még beszélnek magyarul, az azt jelenti, hogy a szülők még mindig magyarul beszélnek a családban. Ha ezt még akkor is hajlandók megtenni, amikor tiltják, s erőszakkal próbálják megfojtani nemzeti hagyományait, az arra vall, hogy még mindig érdemesnek tartják magyarnak lenni.

F...faluja ötszázestendős! Megéri-e majd az elkövetkezendő ötszáz estendőt? Az utolsó negyven, vagy ötven estendő megcáfolta egy nemzedék félelmét. Egy nemzetnek életerejét nehéz fölmérni, s ha múltja bizalomra int, jövőjét a reménység biztosítja. Valahol a Kárpátokban egy fiatalember biztatta öcsémet: ***‘Tudja, akarmit is csinálnak, münköt nem tudnak kiirtani.’...***”

“Amikor megérkeztünk Csíksomlyóra, az esti mise éppen vége felé járt. Miután engedélyt kaptam, hogy misézzem, először angolul akartam, majd latinul, a végén – s ez látszott a legtermészetesebbnek – magyarul miséztem, életemben először. Misém alatt is többször gondoltam az elmúlt nap eseményeire, a csángó falvakban töltött órákra, a rövid ideig látott arcokra, a gyermekekre. Milyen sok gyermek volt abban a búcsús tömegben! Talán a sok gyermekkel védekeznek a csángók a jövő bizonytalansága ellen! Bizalmuk és reményük oka,

ellenben, a csíksomlyói Szűz Mária, Erdély 'ékes virágszála', aki nem szűnik érettük és érettünk imádkozni.

.....

Külön fejezetben kellene megőrizni jelen korunk legnagyobb emlékőrzőit: Friedrich Klára és Szakács Gábor rovásírás szakértőket. Munkájuk nyomán nyertünk hazát a hazánkban, munkájuk nyomán el tudjuk olvasni őseink írásbeli üzeneteit. Amint a rovásírás első tudói tábláscskákon vitték szerte az írástudatlan világban ezt a tudományt, hogy többé ne legyen talány és úri cifraság, úgy ma is ez a házaspár, saját erejéből, járja az országot, avatja a helységnevek rovásírásos tábláit országszerte, rendeznek rovásírás vetélkedőket: tanítanak. Áldja meg munkájukat a Jó Isten.

Amíg ők el nem kezdték honmentő munkásságukat, mi voltunk az egyedüli nemzet, melynek saját írása van és nem használja – noha mi adtuk az írás tudományát a világnak. Így fordítottunk hátat őseinknek, tudásuknak. Rovásírásunk teljes mérvű használata honifjúi, honleányi kötelességünk. Iskoláinkba való bevezetése elengedhetetlen követelmény.

Szógyémántok:

István korabeli, régi magyar szavak

(ízeltő):

egyház = templom
kőlab = oszlop
verő = kalapács
hort = agár
kotongárt = pajzs
higy = fülönfüggő
egyveng = testvér
gajd = egy fajta fúvós hangszer, vö: gajdol
ardó = erdőóvó
daróc = erdei munkás
böszörmény = mohamedán bolgár
szaracén = mohamedán bolgár
izmaelita = mohamedán bolgár
peszér = ebesmester, kutyapecér
hőgyész = nyestvadász
gelencsér = fazekas
gerezna = prém
konyár = lovász
födémes = méhész
csitár, csatár = pajzskészítő, fegyvergyártó (csiszár)
mecsér = kardverő, csiszár
márc = méz (?)
soltész = hospes telepítő Felvidéken
kenéz = hospes telepítő Erdélyben
csúf = bolond, bohóc

horgas ín = Achilles-ín
tombolás = templomi tánc (farsangi)
szelindek = masztiff

Nem biztos, hogy ezek Árpád-kori népnevek, de színesítésként megfelelnek:

talján = olasz
polyák = lengyel
tót = szlovák
rác = szerb
francus = francia
ánglis = angol

Kibédi

Kőtség – disznózsir és hús

fuszulyka

paszuly

szikra – egy csöpp

főnépek – primorok = a gazdagok, ők 3 nyilat kapnak

Lófő – primipilus = két nyilas

gyalogos – egy nyilas, kötelezettségek szerint

büntetés – vagyonelkobzás, így lett a szabad székelyből jobbágy

fegyveres – ármálista

fegyveres szolga – darabont, illetve fegyveres darabont – pixidarius

A XIII. században megszűnik a székely katonáskodás és ezek elnevezései.

Közsékely – libertinus

egy porta – 6-10 család

egy család – 5-6 lélek

néhágy – néhány

fejtő -- pamut

Segédkönyvek:

A fejezetben említettek.

TOMORY ZSUZSA

VI. ELŐADÁS

VI. Nevelési alkalmak

Kodály Zoltán *Visszatekintés* műve e téren nevelésünknek hathatós irányt mutat. A mellékletben hozom gyakran ismételt, felhozott gondolatait e téren. (Felolvasni.) A lényeg: tanításunk alapja mindig a magyar ősműveltség szerves alapja legyen, s akkor nem tévedhetünk. Kérdéseinket mindenkor megválaszolja nyelvünk, ősimáink, meséink és dalaink.

Nevelési alkalom

életünk minden perce. Nem kell hivatalos engedélyre várni a magyar erkölcsstan, nyelv, történelem, néprajz, néphagyomány tanítására – egy-egy elejtett szó, gondolat, mely őseink világát idézi néha többet jelent egy óras előadásnál...

Fontos:

embertársaink öntudatának, önérzetének feltétlen támogatása a szeretet jegyében. A tanítvány érezze mindenkor a szerető gondoskodást!

(Az elbátortalanítás, tagadás szelleme tőlünk idegen, s közöttünk nincs helye!)

Ahol látunk gyermekeket, akik nem tudják, hogyan használják üres óráikat, szent kötelességünk érdeklődési körükbe tartozó építő tevékenységre tanítani.

A gyermek jelenlegi tudásfokánál mindig magasabb célt tűzzünk ki vele együtt a számára.

Igen kedves és tisztelt és jószágos számtan/fizika tanárunk, Dr. Péter Gyula kedvenc mondásai:

„Nincsen lehetetlenség, csak tehetetlenség!”

„Az ember esze sínen jár, vége a sínnek, vége az észnek”.

Ez a két mondat igen sok nehézségen segített át az életben. Felfedeztem, hogy milyen nagy kísértést jelentenek a sínek, s azt, hogy ritkán vezetnek el az ember való céljához.

Megbeszélés: hol, hogyan, mit lehet most azonnal teljesíteni

Nevelési alkalmak

A XVII. Országos Találkozó meggyőzhetett mindenkit arról, hogy milyen nagy szükség van az önkéntes néprajzi, nyelvjárási gyűjtők munkájára ma is, amikor még mindig igazak Kodály Zoltán örökérvényű szavai, amelyek a találkozó mottójául is szolgáltak:

„Amikor egy ledöntött nemzet újjá akarja magát építeni, szüksége van, inkább, mint valaha, a hagyomány minden porszemecskéjére.”

Láttuk korábban, hogy a magyar beszéd alapja az összhang és a dal. Erre, s az őshagyományok ápolására figyelmeztet Kodály Zoltán Visszatekintés c. könyvében:

A zenével való tanítás és magasabb eszmeiség jelenkori táltosa Kodály Zoltán gondolatait idézem az alábbiakban, magyar hagyományainkkal összevetve.

a. A magyar zene a magyar nyelvvel egyidős:

„A magyar népdal tehát nem pusztán a mai falusi élet visszhangja, nemcsak a 'falusi ember primitív érzéseinek' kifejezője (milyen különös, hogy a legáltalánosabb emberi érzések a legnagyobb költők lantján is a népdal 'primitív' hangján szólnak meg, annál is inkább, mennél erősebbek!), hanem az egész magyar lélek tükré. Mint egy nagy gyűjtőmedencébe, századokon át belefolyt a magyar érzelmi élet minden patakja, nyomot hagyott benne a magyarság minden lelki élménye, bölcsőjétől fogva: mert **kétségtelennek kell tartanunk, hogy a magyar dal a magyar nyelvvel egyidős.**”, a magyar lélek „**az európai léleknek egy és más tekintetben felette áll.**”⁴⁷

b. Nemzeti fennmaradásunk záloga a magyar ének:

A régi dallamokban nyilatkozó, töretlen ősi magyar lelket fenntartani, ahol bágyadt, felfrissíteni: ebbe az egy tennivalóba sűrítendő a magyarság fennmaradásának egész problémája. Ezt is szolgáljuk régi dalaink fenntartásával, terjesztésével. Művészeti jelentőségük ma már nyilvánvaló, ezek fogják megteremteni azt a lelki talajt, amelyből egy, az egész nemzetnek szóló, új magyar zene kivirágozhatik, s amelynek teljes kiépítésén még sok nemzedéknek kell dolgozni.

Akadnak, akik a régi dal ápolásába holmi reakciós, hátratekintő, visszafelé haladó szándékot szeretnének belemagyarázni. Elfelejtik, hogy **minden nagy művészetnek kettős arca van: mennél régibb századokba nyúlnak vissza gyökerek, annál messzibb jövőbe sugárzik ki. A fa koronája oly magasra nő, amilyen mélyen fúródik gyökere a talajba. A magyar zene is: minél mélyebben bocsátja gyökereit a magyar lélek talajába, annál magasabbra nő a koronája, annál tovább él.**”⁴⁸

c. Tündéerkert, vagy pusztulás?

„Mi lesz a jövő? Tündéerkert, vagy pusztaság? Rajtunk áll. Azon múlik: lesz-e elég munkás kéz. Elég kiművelt fejű és lelkű karvezető, aki meglátja, mi a teendő, s azt véghez is tudja vinni. Mert két kézre kell harcolni.”⁴⁹

A magyar dalban ő is a régi Tündérkor egy visszatérő sugarát látta.

⁴⁷ Kodály Zoltán Visszatekintés, 34. old.

⁴⁸ Kodály Zoltán Visszatekintés, 55. old.

⁴⁹ Kodály Zoltán Visszatekintés, 56. old.

d. Lélek és anyag közötti híd.

Korábban említettem, hogy a dal az anyag alakításának eszköze, magasabb tudat hordozója. Amint így volt a Tündérkorban, ma is igaz: a leghathatósabb nevelő, alkotó eszköz a dal.

„Kinek lesz kedve az anyaggal való hosszas és reménytelen küzdelemre (mert ebben merült ki eddig a próbamunka), ha a lélek és anyag közti utat ennyire megrövidítheti?”⁵⁰

e. Ősi játékok.

„Kiss Áron játékkönyve — minden tanítónak a kezébe kellene adni — a magyar gyermek elvesztett paradicsomának emlékét őrzi. Megsejtteti még azokkal is, akiknek szomorú gyermeksége városon telt el...

Minden énekelt hang a mai iskolából jóformán száműzött Múzsáknak készít szállást a gyermek lelkében. A gyermek ösztönszerű, természetes nyelve a dal, s minél fiatalabb, annál inkább kívánja mellé a mozgást. A mai iskolának egyik főbaja, hogy nem engedi eleget énekelni és mozogni a gyermeket. A zene és testmozgás szerves kapcsolata: énekes játék a szabad ég alatt, ősidők óta a gyermek életének legfőbb öröme.

Ez ősi játékok fenntartása elsőrendű kulturális és nemzeti érdek. Egyrészt valóságos tárházai a tudat alatti magyarságnak. Tudat alatti elemeknek eddig még alig méltatott, nagy szerepe van a nemzeti jelleg kialakulásában. Aki nem játszott gyermekkorában e játékokat, annyival is kevésbé magyar. Benne a nemzethez tartozás sokágú, bonyolult érzése feltétlenül szegényesebb, hiányosabb. Egy csomó jellegzetesen magyar testmozdulat, szólás-, hanglejtésforma, dallam: kimaradt lelki életének építőanyagából. A nevelésnek oda kell törekednie, hogy ez a szó: „magyar vagyok”, minél gazdagabb tartalmat, minél több életet, színt jelentsen mindenkinek egyénileg is, különben vajmi könnyen üres frázissá szárad...”

f. A magyarságtudat programja.

„A zene elemei külön-külön is értékes nevelő eszközök. A ritmus figyelmet, koncentrációt, határozottságot, beidegző képességet fejleszt. A dallam az érzés világát nyitja meg. Az erőfokok változása, a hangszín: hallószervünk élesítője. Az ének végül oly sokoldalú testi műklődés, hogy testnevelő hatása is felmérhetetlen, — ha tán valakinek a léleknevelés nem volna fontos. Egészségi haszna közismert; erről külön könyvet írtak.

De lássuk most csak a nemzetnevelő szerepét. Ezen nem holmi ostoba irredenta dalokat értek, zászlólobogtatással, soha nem látott magyaros maskarákban. Óvodáskorban a magyarság tudat alatti elemeinek

⁵⁰ Kodály Zoltán Visszatekintés, 61. old.

beültetése, lassú kifejlesztése a faladatunk. Magyar mivoltunk épületének mintegy a föld alatti alapjait kell itt lerakni. Minél mélyebbre épül a fundamentum, annál szilárdabb az épület.

A tudat alatti magyarság első talpköve a nyelv.

A tudat alatti magyarság másik talpköve a zene.

A tudat alatti nemzeti vonások legjobb megalapozója a néphagyomány, elsősorban játék és gyermekdalaival.⁵¹

Itt hozzáteszem: a tudatalatti szót behelyettesíthetjük a „tündérkori” szóval. A „tudat alatti” és „tudat feletti” világunk a Tündérkor valóságában egyesül.

g. A szellem ereje legyőzi az anyag ellenállását.

„S ahol az emberi megismerés határait érzük, ott a zene még túlmutat rajtuk, olyan világba, melyet megismerni nem, csak sejteni lehet...

...Kinek lesz kedve az anyaggal való hosszas és reménytelen küzdelemre, ha a lélek és anyag közötti út ennyire megrövidíthető?...Ilyenkor bizonyulhat be, hogy a szellem ereje legyőzi az anyag ellenállását. A szellemi ember törekvése, a lélek uralma a testen, hatalmas segítőeszközt nyer a rendszeres beszédtanulásban.”⁵²

h. A zene az emberiség közös nyelve.

Mindszenti Dánielt idézve: „**A' mi eredetét nézi, én azt tartom: a' muzsika természeti erő míve, következőleg ' muzsikai tehetség az emberrel születik, 's ennél fogva mióta emberi nem e' földön tanyázik, azóta mindig meg van benne e' tehetség.**”⁵³

i. Pogány szokásaink.

„E kötet a naptári éven vévighaladva veszi sorra az időhöz fűződő énekszóval járó szokásokat. Külsőségesnek látszik ez a rend: de jól mutatja a természettel együtt élő ember viszonyát az évszakok váltakozásaihoz. Ismeretes, hogy a keresztény ünnepek ősrégi, pogány, természeti ünnepek időpontjaihoz (téli és nyári napforduló) alkalmazkodtak, s nem tudhatjuk, hogy a vallásosra átfestett külső alatt mennyi őspogány elem lappang máig. A pogány elemek szigorúan vett tudományos feltárása még kutatójára vár... Pedig ott (t.i. a rokon népeknél) néhol még napjainkig eleven élet a pogányság, míg a magyar pogányságról elenyésző csekély adatunk van. Századokig tartott, míg a kereszténység, legalább formailag eltüntette. Hogy lelki tartalmából mennyi maradt meg a népben: nehéz volna pontosan megállapítani, de úgylátszik nem kevés.

⁵¹ Kodály Zoltán Visszatekintés, 93-95. old.

⁵² Kodály Zoltán Visszatekintés, 305. old.

⁵³ Kodály Zoltán Visszatekintés, 161. old.

Már egyes szokásokhoz való szívós ragaszkodás is annak a jele, hogy a pogány elem tovább él. Egyházi, világi hatóság vállvetve üldözte, irtotta azokat, ha nem illeszkedtek be az új rendbe. Nemcsak régi, XI-XIII. századi törvényeinkre gondolunk. Még az 1900-as években egy falusi plébános úgy próbálta a szentiváni tűzgrásnak végét vetni, hogy ajánlják fel e 'pogány szokást' engesztelésül a községet ért tűzvészért. Tehát a rátapadt vallásos elemek sem mentesítették az egyházi anatómia alól.

A sámánkodás emlékeit a regösénekekben, a varázsolás utolsó maradványait gyermekdalokban nyomozzák a kutatók és aligha tévedünk, ha azt hisszük, hogy a „lebeke tárgy” (I. Középkori Magyar Verseink.1921:204) és más rossz elleni igéknek valaha kottázható dallamuk volt. Ritmusuk erre vall, és ki tudja, melyik dallamunkban lappang valami nyomuk...Ha népünk megőrzött bizonyíthatólag harmadfélezeréves dallamokat, nem lehetetlen, hogy ezek közt ilyen is rejtekezik.

...A jókívánság...a régi embernek szinte varázserejű érték lehetett, amit szívesen viszonzott tőle telhetően. A sok ünnepi névnapi köszöntő egy melegebb, barátságosabb, testvéribb, emberszeretőbb népélet emléke. A régi ember életét a népszokások sűrű erdeje vette körül. Az élet minden mozzanatát ékesítették és emlékezetessé tették. **Ősiségükre jellemző, hogy például Kalotaszeg húsz lakodalmi mozzanatában az egyházi esketése csak egy: a tizenötödik. (A Magyarság Néprajza, II.400)** A civilizáció sokat elpusztított belőlük. Szerepüket részben átvették más intézmények. Az „íratlan régi törvény”-t kiszorította a sok írott „új törvény”. De még mai maradványaikban is mély betekintést nyújtanak műveltségünk történetébe.”⁵⁴

Élete munkáját összegezve pedig ezeket mondja:

„Most, hogy szorgos kezek összehordtak minden babszemét, amit az élet útján elhullattam, látszik az út, áttekinthető kezdetéig. Mi lehetett a hajtóerő, amely minden akadály ellenére máig egyenes úton hol röpítette, hol vonszolta ennek az életnek szekerét? Egy reménytelen, viszonzatlan szerelem. A néphez, melynek ezeréves látható története, és talán még jobban nyelvében, dalában élő TÖBBEZERÉVES LÁTHATATLAN ÉLETE (kiemelés: a szerzőtől) ellenállhatatlanul vonz magához...”

„Nem hihet a magyar jövőben, aki nincs meggyőződve, hogy ez nem maradhat így. Képtelenség, hogy magyar gyermekek hathetedének nevelése a legfontosabb életkorban a véletlenre legyen bízva.

Az újabb lélektan meggyőzően fejti ki, hogy a nevelésben a három-hét éves kor sokkal fontosabb a következő éveknél. Amit ez a kor elront, vagy elmulaszt, később helyrehozni nem lehet. Ezekben az években eldől az ember sorsa jóformán az egész életre.

⁵⁴ Kodály Zoltán Visszatekintés, 202. old.

A tudat alatti nemzeti vonások legjobb megalapozója a néphagyomány, elsősorban a játék-és gyermekdalaival. Ezekben van ugyan, ami közös Európa népeivel, de van különbség is... A lélek alaprétegét nem lehet kétféle anyagból lerakni. Anyanyelve csak egy lehet az embernek, zeneileg is.

*

Lelkünk alaprétegétől megtagadták őslegendáink ismeretét, s idegen népek hitregéit kényszerítették iskolás gyermekeinkre, noha ezek nemcsak idegeneknek számítottak, de azt sem árulták el nekünk, hogy ősrégünk félreértett, félremagyarázott parányai. De ez egy másik előadás sorozat tárgya lehetne. Egy gondolatra kitérek Magor-Hunor névvel, szerepével kapcsolatban, mégpedig arra, hogy az átvevők “ikerlegendái” mivé torzították e két névvel kapcsolatos természettudományi valót. Amint a korábbiakban már láttuk, Magor a Nap magja, teste, Hunor a nap sugarainak a jelképe. A nap sugarai hivatottak a nap teremtő erejét közvetíteni a Föld felé. Ugyanakkor, hatalmas erejüknél fogva a napsugarak “rombolni” is képesek, például elpusztítják a kórokozókat. Átvevő műveltségek e finom, de lényeges árnyalatot nem értették, s az egyik iker már gyilkossá vált kezükben. A nevek értelmével sem voltak tisztában, amikor a K-N szócsoporthú Kaint tették meg gabonatermelővé, s ezt a hivatást alacsonyabb rendűnek vélték az állattartásnál, ahol a palóc Napistent, Bált tették meg állattenyésztővé és élő áldozatot bemutatóvá, mely szokás korok szellemi romlásának a következménye.

Ugyanezzel a tájékozatlansággal találkozunk, ha ásatásoknál lelt, számukra ismeretlen rendeltetésű, tartalmú tárggyal, írással találkozunk. A tárgyat “áldozati” valaminek nevezik el, a lelkiismeret tükörét varázseszköznek, s az írást talánynak. Ez néhány igen szemléltető ok arra nézve, hogy mindig magyar alapból induljunk el, ha okot és igazságot keresünk – hiszen mindkettő Istenünk kezében van.

Mielőtt elválnánk egymástól, biztosítani szeretném önmagunkat arról, hogy ősi hitregéinket el tudjuk mondani gyermekeinknek, hogy mind jobban lelki kívánsággá váljon életükben őseink tudásának ismerete.

A CSODASZARVAS

Magyar Adorján

A szarvas legkiterjedtebb és legősibb élettere a Kárpátmedence. Nemzeti múzeumunk szarvas csontváza hihetetlen nagysága a legközömbösebb szemlélő tiszteletét is kiváltja: hatalmas koronája valóban az eget érinti, s a csillagvilágban folytatódik. Tejútunk egy részének felvétele agancs alakú, s Kezdetek című könyvem hozza.

Magyar Adorján nyelvünk tanúságát tárja elénk nevével és szerepével kapcsolatban:

Ősnyelvünkben a szarvasnak különböző nevei voltak, például az ág szavunkból képezett ágos, ágas, ágis, ákos. Népünk a ruhaakasztó fogast is nevezi ágas-nak. Régen lecsontított ágú fiatal fenyőfából, de szarvasagancsból is, készült úgy fogas mint lámpacsillár, azaz „gyertyaágas” is. A szarvasagancsból való csillárokon a gyertyák mindig az egyes ágak hegyén voltak. Régi kastélyokban, múzeumokban akárhányat is láthatunk még. Csuda vagy csoda szavunk eredeti értelme fényesség volt és ez magyarázza meg Csodaszarvasunk e nevét is, azért mert őseink a Csodaszarvas agancsa hegyeire fényes Csillagokat képzeltek, amelyek estéknként kigyulladnak, reggelként elalusznak. Amint ez dunántúli népi csodaszarvas énekeinkben máig is fönmaradott. (Lássad: Sebestyén Gyula: „Regös Énekek.” Budapest, 1902.):

**Csodafia szarvasnak ezer ága-boga,
Ezer ága-bogán ezer égő gyertya,
Gyujtatlan gyulladnak, oltatlan alusznak.**

Ki nem veszi észre itten a fiatal fenyőfából avagy szarvasagancsból készülő csillárban a karácsonyfávali összefüggést? A regösök, akik között egy szarvasálarcos, agancsai hegyein égő gyertyákat viselt, ma is karácsony és újév éjszakáján járnak a magyar falvakban. Újév és karácsony, vagyis a téli napforduló ünnepe, őseinknél a Napisten újjászületése ünnepe, a régi naptárak szerint még egy napra esett.

Míg a közönséges gyertyaágason a gyertyákat természetesen gyújtani és oltani kellett, de regösénekeink szerint a Csodaszarvas ezer ága-bogán a gyertyák, azaz a Csillagok: „gyujtatlan gyulladnak, oltatlan alusznak”, miként az Égen. Vagyis, hogy tehát itt az égi Csillagok gyönyörű, költői jelképezéséről van szó, azonnal megértjük ha tudjuk, hogy népi regösénekeink szerint a Csodaszarvas az Ég felhői közül tűnik elő és ezután az égi folyóvíz melletti halastóban (a Tejút és a Vízöntő csillagképe) az ott sarjadozó gyöngye sásocskákon lefelészlik. Sebestyén Gyula is megemlíti, hogy keleti és északi rokonénepeink az égi Csodaszarvast szintén ismerik, valamint, hogy a mongoloknál, bizonyos szertartásoknál, olyan szarvasálarc is szerepel amelynek szarvai hegyein stilizált lángocskák ábrázolják. Továbbá, hogy a bolgár kolindaénekekben a Csodaszarvas agancsa hegyein csillagok vannak. (Lásd: Berze Nagy János az „*Ethnographia*” folyóirat 1927. Évfolyamában megjelent cikkét.)

A karácsonyi ajándékok eredetére meg az mutat rá, hogy a mi Csodaszarvasunk ágabogán édességek, dió, mogyoró stb. is szokott lenni, a gyermekek számára. Viszont az, hogy énekek szerint, a szarvas szőrén is Csillagok vannak, ezt az fejteti meg, hogy a közönséges szarvasok kétoldalán is néha még vannak fehér foltok, bár ezek az idősebb állatoknál mindinkább eltűnnek, de a fiataloknál mindig megvannak. Ellenben például a dámszarvasnál és az indiai axis-szarvasnál mindig megmaradnak. Elképzelhetjük pedig, hogy ősidőkben voltak olyan szarvasfélék is, amelyeknek, miként ma a lovaknak, homlokán és szügyén is egy-egy nagyobb fehér folt volt, amelyek által azután a Hajnalcsillag és a Hold jelképeztek. Mármint, ha a ragyogó, fénylő, gyönyörű Csodaszarvas, amelynek az énekek szerint szarvain és szőrén ezernyi Csillag, szarvai között a pirosan fölkelő Nap, szügyén a Hold, homlokán a Hajnalcsillag ragyognak, úgy mi mást jelképezhet mindez mint magát az Eget? Miért van pedig, hogy mindez így világosan csak a magyar nép hagyományából tűnik ki? Holott másutt már csak többé-kevésbé értelmetlen töredékeket találunk. Vegyük csak példaképen a Hubertus-mondát: Ebben a szarvas agancsai között már nem a fölkelő Nap, hanem fényes feszület van. Megemlíthetem itt, hogy avar törzseinknél, akik tűztisztelők voltak, a Csodaszarvas szarvai között is napkorong szerepelt, de amelybe egyenlőszárú kereszt volt föltüntetve, azért mert az avaroknál a Nap a Tűzisten jelképe is lévén, náluk a körbefoglalt keresztalak egyúttal a Napban rejlő tüzet is jelentette. Ezen egyenlőszárú kereszt pedig náluk még az első, ősi tűzgyújtó szerszámot: a két egymáshoz dörzsölt fadarabot is jelképezte.

Itt hozzá kell tennem, hogy minden sejt belsejében rejlő élet fényét is egyenlőszárú keresztel jelképezték őseink, s keresztzemes kézimunkáink máig is. Ősi imáink szerint: „Forogjatok szent keresztel, hadd aludjak Mária kebelében...” A korábbiakból tudjuk, hogy

Mária kebelében forró tűz ég.... Azt is hallottuk, hogy a fény a keresztirányú hullám példája, s ez túlmutat a tűzcsiholó szerszám alakján.

Ismételem: Miért van az, hogy eddig nem voltunk soha képesek csodaszarvasregénk igazi értékét, szépségét fölfogni? Csakis azért mert: Először is, népi hagyományainkkal nem törődtünk mindaddig amíg olyan néprajz-tudósok mint Sebestyén, gyűjteni nem kezdték, de másodszor azért is mert ezután sem igen foglalkoztunk velük. Sőt még ezután is mindig a magyar hagyományok eredetiségében kételkedtünk, mindent ami a miénk idegenből átvettnek képzeltük, az „ázsiai, sátoros nomádság” tévtana miatt kénytelenek voltunk minden olyan műveltségi elemet amely nálunk és valamely európai népnél is hasonló, onnan általunk átvettnek tartani, ha az ott bármilyen csenevész és értelmetlen maradvány is és ha nálunk bármily fejlett és szép is. Mert hiszen kétségtelen, hogy ázsiai nomádok nem hozhatnak magukkal onnan európai műveltségi elemeket, amelyeket aztán európai népeknek kellett volna tőlük átvenniök!

Említettem, hogy a szarvas egyik ősnyelvünkbeli neve ágas, ákos, ágos volt és hogy Csodaszarvas tulajdonképpen ragyogó szarvas jelentett. Nos, a magyarban az ág (fa ága) szó, amely a szarvas agancsa ágaira is vonatkozatható, azonos hangalakú az Ég (mennység) szavunkkal, de azonos az ég, égni igénkkel is, amely hiszen tűzre is **vonatkozik, a tűz pedig fényes is. Minden nép mythológiája szerint az Ég a tűz eredetelye, ahonnan aztán azt istenség (például Prometheus) hozza le. És nem meglepetve kell-e észrevegnyük hogy a latin ignum, szláv ogany = tűz, és hogy az indiai, de a velünk rokon dravida népektől származó mythológiában is a tűz istensége neve Ágni, amely név tehát szintén ég igénkből kelletett származzon. De hát ki gondolhatott avagy mert volna ilyesmire gondolni ha mi „műveletlen, sátoros nomádok” voltunk?! Tudjuk, hogy az Ég istensége nálunk Úr néven is nevezetik, nem csodálatos-e tehát, hogy a latinban, olaszban urere, ardere = égni, míg a görögben, latinban Uranosz meg Urania az Ég megszemélyesítései! Mind, mind ez csak csupa véletlenség-e? Hiszen a törökben is aga = úr, ami egyrészt a tűz istensége Ágni és a magyar ég, égni szavakat juttatja eszünkbe, de eszünkbe kell juttassa a Csodaszarvas e neve fényes szarvas értelmét is.**

Hiszen csoda, csuda és sűt szavaink is egymással hangtanilag azonosak, ez utóbbi pedig úgy fényességet mint égetést is jelent. És ismét meglepő egyezésként: görögül aga = csodálatos, csodás, age = csodálás, csodálat, megbámulás, agetosz = fenséges, csodás,csodálatos, agla = fényesség, ragyogás, a latinban meg augustus = fenséges, fenkölt, tiszteletre amely szavak ismét a mi ág és ágos, ákos szavainkat kell eszünkbe juttassák, amelyekről láttuk, hogy a Csodaszarvasra is vonatkoznak, aminthogy népi énekünkben a Csodaszarvas ezer ágabogán ma is Csillagok, közöttük a Nap ragyog. Elképzelhető-e ennyi egyezés valótlan alapon, véletlenségből? Holott ha ázsiai nomádságunk elméletét európai árjaelőtti ősnép voltunk elméletével cseréljük föl, akkor minden egyszerű és önmagától értetődőleg tűnik föl előttünk.

Ne feledjük azonban azt sem, hogy Brehm is szól róla („Tierleben.”) valamint mindenki aki valaha élő, agancsos hímszarvaszt látott, láthatta annak fenséges, lebilincselő megjelenését, magatartását is. Brehm szavaival: stattlich, edel; edle, stolze Haltung, anstandvoll. Hát még milyenek lehettek az Őskor, ma kihalt, de még a Középkorban is élt óriás-szarvasai!? És milyen gyönyörű és fenséges a kép amelyet szemünk elé képzelhetünk, ha egy ilyen óriástermetű ős-szarvas hatalmas agancsai

közé odaképzéljük a pirosan ragyogva fölkelő, sugárzó Napot, homlokára a Hajnalcsillagot, (Venus), szügyére az ezüstös Holdat, teste kétoldalára és agancsa hegyeire a hol fölragyogó, hol elalvó Csillagok sokaságát! S ha e fenséges jelenség tehát egyúttal az Ég, tehát a Mindenség jelképe is, akkor azonnal érteni fogjuk azt is, hogy miután őseink fölfogása szerint az Ég és Égisten egymással azonosak, aminthogy még ma is szoktuk mondani, hogy „Az Ég” és ezalatt „Az Isten”-t értünk, akkor: a Csodaszarvas őseinknél tehát az Ég Istene, a Mindenség Istene szimbóluma, jelképe is volt, akit hiszen valóban, ábrázolni nem is, csak jelképezni lehet, de akit őseink mindenben vezetőjüknek is tartottak.

Más cikkeimben kifejtettem, hogy regebeli ősapánk Magyar, vagy Magor (Valamint Hunor, vagy Hadúr, a kunok, hunok szintén regebeli ősapja): tulajdonképpen a Napisten, vagyis őseink fölfogása szerint a magyarság de egyúttal az emberiség ősapja is volt, akit „Magyarok Istene”-nek is neveztek, a Csodaszarvas által vezetett, a Csallóköz szigetén Selyemhajú Tündér Ilonára talál, vagyis a Föld és a lég Istennőjére (azaz költői megszemélyesítésére), akivel a magyarság őseit nemzi. A máig fönmaradt népi regéink szerint Tündér Ilona, násza után a Magyar Ilona nevet veszi föl. (Lássad: Ipolyi Arnold és Kandra Kabos: „*Magyar Mythologia*.”). És íme: **A görög mythologia szerint is Heraklesz, aki hiszen szintén Napisten és a Napban rejlő erőny (energia) megszemélyesítése, a kerinai aranyagancsú, ezüstpatájú Csodaszarvast űzi és így eljut a hyperboreusok országába, vagyis az északi (Balkán) hegységeken túli Isztrosz (a Duna) országába, vagyis Magyarország területére, ahol Artemisszal, más rege szerint egy Echidna nevű nővel, a szkíták őseit nemzi. Ki nem veszi tehát észre itt a mi eredetregénk elcsenevészedett maradványát?** De amihez természetesen az „ázsiai nomádság” tévtanát előbb el kell vetnünk. Avagy az Ázsiából jött magyarok eredetmondájukat a görög mythológiából szedték-e? És ez maradt volna fön mindmáig a nép ajkán a csallóközi magyar nép mondáiban, a dunántúli regösök karácsonyi (azaz a téli napfordulati) csodaszarvas-énekeiben napjainkig is!? Pedig az ázsiázó elmélet kedvéért még az ilyen ethnographiai képtelenségeket is kénytelenek voltunk vagy elfogadni vagy elhallgatni. E népi hagyományainkból, valamint a különböző szomszédaink által tőlünk átvett töredékekből még ma is rekonstruálható egykori nagyszerű és fenséges szimbolikájú eredetregénk. És véletlenség-e vajon még az is, hogy az Égei Tenger görögelőtti őslakóinál valamint Elő-Ázsiában is Heraklesz széltére neveztetett Makar és Magar néven is? (Lássad: Movers: „*Die Phönicier*.” És Fáy Elek: „*A magyarok őshona*.”)

Végül: Ha Csodaszarvasunk az Ég jelképe, akkor azt fekete vagy sötétkék alapszínűnek kell képzelnünk. A világúr, vagyis a Mindenség valóban fekete s benne az égitestek ragyognak. Igen lehetséges, hogy az őskori szarvasok között volt fekete színű is, amelynek testén, homlokán és szügyén fehér foltok voltak. A tisztán fekete szörzet és haj pedig néha kékes fényű is.

Az egytagú szavak megfordíthatása ősnyelvünk egyik törvénye volt. Tűz szavunk megfordítva süt és csuda szavunkat is adja. Ezekkel tökéletesen azonos az árja nyelvek sud, süd dél szava. Viszont dél szavunkkal teljesen azonos a görög délosz fényes, amiértis a görögök Apollon Napistenüket és Artemisz Hold Istennőjüket még Deliosz és Delia néven is nevezték.

Őseinknél a Csodaszarvas az Ég jelképe is volt, mivel pedig költőileg az Ég azonos Istennel, aminthogy népünk „az Ég” alatt ma is érti azt is, hogy „az Isten”,

eszerint a Csodaszarvas az isteni akarat, az isteni rendelkezés, valamint az isteni, avagy természeti örök Törvény jelképe is volt. Ugyanez okból (de még más okból is) volt a Csodaszarvas vezető, vezérlő állat is. Továbbá: A ma kihalt ős-szarvasok a maiaknál fejlettebb agyvelőjük és ezért értelmesebbek is voltak és miként a dél-afrikai gnú (antilopféle), emberi hangokat is képesek voltak ejteni. Tudjuk, hogy vannak madarak is, amelyek emberi szavak ejtésére sokkal kevésbé alkalmas szájalkattal is képesek emberi szavakat ejteni. A gnúról például Brehm („*Tierleben.*”) valamint Jókai is egyik regényében elmondja, hogy onje, vagy nónyo és navend belem hangzású „szavakat” szokott kiáltani. E nónyo navend-et az ottani búrok (boerek) a maguk nyelvéből (hollandi) „Kisasszony jóestét!”-nek értelmezik. Ha viszont hasonló szavakat az ős-szarvasok is képesek voltak ejteni, akkor föltételezhető, hogy a belem szó helyett velem-et is ejthettek, mert hiszen a v hang a gnú nevend szavában is megvan. Egy Velem! kiáltás pedig fölszólításként is értelmezhető, vagyis: Kövess engem!-nek. Aki valaha bika bömbölését hallotta, tudja, hogy ez is sokszor belem, bölöm, velem, völöm, volon, bölön hangzású. Innen származik egyrészt a magyar bölön, bölény szó, másrészt a más nyelvekben meglévő bull, vol = bika, ökör szó is.

14. Eredetileg minden az Égen történőnek képzelgett. a „fehér folyóvíz”, a Tejút, amelyben a valóságban is egy nagy (és több kicsi) sziget látszik. Mellette van a Vizöntő csillagképe és ebbe nyúlik a Bak csillagképe. A Vizöntő azonos a mi regős énekeink tóállás-ával, vagyis az árvíz után visszamaradt kiöntéssel, vízállással, amelyben a Bak, azaz a mi regős énekeink Csodaszarvasa, gázol. De ott van az Égen még az Ikrek, a Szűz és a Nyilas (nyilazó kentaur) csillagképe is, vagyis Magyar-Hunor ikrek, a leányok és az utóbb lóháton a sarvast űző Magyar és Hunor. A sziget itt népmeséink Mennyei Tündérországa, vagyis a Menyország. Ellenben a Duna nagy szigete: a Csallóköz, népi regéink szerint az egykori Földi Tündérország (Földi Paradicsom), amelyben ősidőkben a magyarok Tündér Ilona aranykertjében békés boldogságban éltek.

MAGOR ÉS TÜNDÉRSZÉP ILONA

Más cikkeimben kifejtettem, hogy regebeli ősapánk Magyar, vagy Magor (Valamint Hunor, vagy Hadúr, a kunok, hunok szintén regebeli ősapja): tulajdonképpen a Napisten, vagyis őseink fölfogása szerint a magyarság de egyúttal az emberiség ősapja is volt, akit „Magyarok Istene”-nek is neveztek, a Csodaszarvas által vezetett, a Csallóköz szigetén Selyemhajú Tündér Ilonára talál, vagyis a Föld és a lég Istenőjére (azaz költői megszemélyesítésére), akivel a magyarság őseit nemzi. A máig fennmaradt népi regéink szerint Tündér Ilona, násza után a Magyar Ilona nevet veszi föl. (Lássad: Ipolyi Arnold és Kandra Kabos: „*Magyar Mythologia.*”).

És íme: A görög mythologia szerint is Heraklesz, aki hiszen szintén Napisten és a Napban rejlő erőny (energia) megszemélyesítése, a kerinai aranyagancsú, ezüstpatájú Csodaszarvast űzi és így eljut a hyperboreusok országába, vagyis az északi (Balkán) hegységeken túli Isztrosz (a Duna) országába, vagyis Magyarország területére, ahol Artemisszal, más rege szerint egy Echidna nevű nővel, a szkíták őseit nemzi. Ki nem veszi tehát észre itt a mi eredetregénk elcsenevészedett maradványát? De amihez természetesen az „ázsiai nomádság” tévtanát előbb el kell vetnünk. Avagy az Ázsiából jött magyarok eredetmondájukat a görög mythológiából szedték-e? És ez maradt volna fenn mindmáig a nép ajkán a csallóközi magyar nép mondáiban, a

dunántúli regösök karácsonyi (azaz a téli napfordulati) csodaszarvas-énekeiben napjainkig is!? Pedig az ázsiázó elmélet kedvéért még az ilyen ethnographiai képtelenségeket is kénytelenek voltunk vagy elfogadni vagy elhallgatni.

Itt kitérek a korábban ígért magyarázatra. Magor napunk testét, „magját” jelképezte, s egyúttal a Teremtés ura. Neve fordított alakja a Kam, Kan szó, illetve Hunor neve – ki a napsugár jelképe. A napsugár éltet – de rombolni is tud. Átvevő műveltségek iker hagyományainál már a k-n szócsoporthoz tartozó, tehát Hunorral azonos szereplő Kain való létéről fogalmuk sem volt, s egyéniségüknek megfelelően nem kettős szerepüként hozták a hívők elé, hanem gyilkosként. Ez csak **egy** a milliónyi félreértett magyar hagyománytöredékből...

„E népi hagyományainkból, valamint a különböző szomszédaink által tőlünk átvett töredékekből még ma is rekonstruálható egykori nagyszerű és fenséges szimbolikájú eredetregénk. És véletlenség-e vajon még az is, hogy az Égei Tenger görögelőtti őslakóinál valamint Elő-Ázsiában is Heraklesz széltére neveztetett Makar és Magar néven is? (Magyar Adorján: *lássad: Movers: „Die Phönicier.”* És Fáy Elek: *„A magyarok őshona.”*)

Végül: Ha Csodaszarvasunk az Ég jelképe, akkor azt fekete vagy sötétkék alapszínűnek kell képzelnünk. A világűr, vagyis a Mindenség valóban fekete s benne az égitestek ragyognak. Igen lehetséges, hogy az őskori szarvasok között volt fekete színű is, amelynek testén, homlokán és szügyén fehér foltok voltak. A tisztán fekete szőrzet és haj pedig néha kékes fényű is.”

Magyar Adorján műve

Tündérszép Ilonánk neve az élet, a lélek szavakkal azonos: Ő a mi **Élet-anyánk**, életet adó szülőanyánk, Kisboldogasszonyunk, aki testével táplál, gondoz bennünket éppen úgy, mint Nagyboldogasszonyunk, ki a világot szülte és szüli örök vajúdással, a Tejút édes tejevel táplálta megszületett csillagait, napocskáit. Az ő emlékére hívja a magyar gyermekét még ma is csillagomnak, lelkemnek. A korábbi beszélgetésből már tudjuk, hogy ezt a képet a mai, őseink tudásától messze elmaradott tudomány is kezdi felfedezgetni. Szép jelzője ma a babba Mária fogalomban kelt új életre.

Tündér neve fény jelentésű, s mint ilyen, szüzet is jelent. Az ő öröksége szerint minden leány tündér, mióta világ a világ. Ő Tündérország királynője, kiről Ipolyi Arnold (I.132) a következőket mondja: **Csallóköz** még mielőtt **Csallóközzé** lett, volt a **boldog Aranykert**, **melyben aranyhajú tündérek laktak**, jártak, keltek.

Ipolyi Arnold *Magyar Mythológiája* sorra veszi a különböző őshagyományokban jelentkező fénylényeket, azoknak az emberiséggel való keveredését megőrző emlékeket. Viszont hangsúlyozza mindezek során a következőket: „*Csakhogy tündéri mythosunkkal ezenfelül még, egy sajtóságos hitképzetet találunk összekötve, melynél fogva regéink és mondáink a tündéreknél egy különös, csodás, ős boldoglétet, egy boldog aranyhont, tündérországot, tündérvilágot tulajdonítanak, ahol őket ezen ős aranykori boldoglét veszi körül...*” (I:127.old.) Később így folytatja: „*Tündéreinkről népies hagyományainkban legelül is a fentebb már érintett képzetet találunk, mely nekik egy külön, és pedig csodás szépségű arany boldoghont és lakot, tündérvilágot, tündérországot tulajdonít...*” és „*...regéink és mondáink sajátos élénk, eredeti képekben festik azt, szerintök majd a távol messzeségben, tengren és pedig az operenciás tengeren túl hová az út réz, ezüst és arany egymásra következő erdőkön és hasonló folyók mellett, meg az üveg hegyeken át vezet, létezik a tündérhon.*” (I:129.old.)

Ipolyi Magyar Mythológiájának I. kötete 130. oldalán a következő kép tárul elénk: „**... a réz, ezüst, arany erdőn túl, mintegy mennyország nyílik a halandó elébe, a benne jövők szépek lesznek, mint az angyalok, a fákon ragyogó csillagok teremnek, alattok ezüst források folydogálnak, fehér madarak csodásan énekelnek, itt még a varjúkárógás is fülemilének, és a cigánylány is angyal; arany oroslán áll őrt, aranybokrok között fénylik a tündérpalota...**” „**A tündérgyermekek ajkaira égből csepeg a tej, bölcsőjük hó és napsugárból készült, mosolyuk mint a hajnal hasadása, ha könnyeznek gyöngy hull a szemekből...** A tündér királyi leány szeméből ha sír gyöngyök, ha mosolyog

ajkairól rózsák, ha lép nyomába aranyak hullanak.... Midőn egy éjjel egy várba leereszkednek, hol, mint a mese mondja, a sötétséget harapni lehetett volna, a terem felvilágosodik, mintha úgymond a hajnal jött volna belé hálai éjszakára, mert négy tündérlány szeméből a szoba négy szögletéből ragyog elő a csodás világosság...” E tündéri hon aranykorának hagyományaink szerint idegenek megérkezése vetett véget éppen úgy, mint ahogy a Kisjézust is idegen bájolók aléltatják el, vagy ahogyan idegenek vágják meg a gólya lábát. Régen tündéri összeleink lénye hozott világosságot a sűrű sötétségbe éppen úgy, mint ahogy a ma késő unokái is jóba vetett hitükkel oszlatják e világ sötétségét. Hitünk szerint a jóságot jóssággal mindenkiiben fel lehet ébreszteni: szegénylegény, ha boszorkánnyal találkozik, így szól: „*Adjon Isten jónapot öreganyám!*”, s minden mesehallgató gyermek tudja az erre következő választ: „*Ezer szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál...*”, s ezzel a boszorkányból segítőkész öregasszony, vagy éppen tündér lesz. Amint az Istennel nem élés bűne betegséggel azonosul, úgy a rosszaság, gonoszság csúnyává változtatja az egyént, s a jóság gyakorlásával a betegség is és a csúnyaság is száműzhető e világból. A keresztény papokkal hazánkba érkezett sátánnak hatalma vajmi kevés, s azt is a jó szolgálatába lehet állítani számos népmesénk szerint.

*

Iskolás koromban egyszer találkoztam Tündér Ilona nevével olvasmányainkban, s tudom, hogy napokra levert, mert igaztalannak tartottam mondanivalóját. Ott Tündér Ilonát gonosz nőszemélynek, boszorkánynak mondták.

Azóta tudom, hogy buzgó hittérítők az amerikai indiánok Istenének nevét az ördögre alkalmazták, hogy eltántorítsák őket őseik hitétől. A 21. Században talán felnő a világ annyira, hogy egymás szépségét, hitét értékelni tudja, de legalábbis nem akarja lerontani, eltüntetni, a szépet gonosszal felcserélni.

*

IGAZMONDÓ ARANYTÜKÖRÜNK

Minden ház kiemelt, szép helyén foglalt helyet igazmondó aranytükrünk, melyről így ír Magyar Adorján:

Az asztalon (ebből: oltár) álló kerek Aranytükrő a Nap, de egyúttal a Lelkiismeret jelképe is volt. Ősvallásunk tanítása szerint az ember a lelkiismerete szavát kellett kövesse, hogy mindig az igaz úton maradhasson. A lelkiismeret szavát pedig a Napisten sugallata, tanításaként fogták föl. Lássad mindezt kifejtve és bizonyítva „*A Lelkiismeret Aranytükre*” című művemben.

Népünk apraja-nagyja naponta belenézett aranytükrébe, hogy lássa: van-e valami mulasztása, amit jóvá kell tennie másnap. Karácsonyi, otthonukban tartott tükrőbe-nézés szertartásakor még a karonülő kisbabákat is a tükrőhöz hozta népünk. Pásztoraink tükrősei ennek az ősi szokásnak a legtovább fenntartott ápolói. Ha naponta igazmondó aranytükrünkibe néztünk volna az elmúlt századok alatt, nem tudtuk volna ilyen hatalmas mértékben elveszíteni önmagunkat, mert tükrünk figyelmeztetett: szépek, jóra törekvők vagytok!

Az aranytükrő, mint lelkiismeretünk szent jelképe még helyet kapott korai bibliafordításainkban. Egy zsoltárunk alcíme: Dávid király tükrőe

Idegenek, ha egy korai sírban az elhunyt mellett tükröt találnak, mindig „valami varázslás”-ra gondolnak, az elholtat valami „sámánnak”, noha fogalmuk sincs e szó értelméről, s

sajnos, hogy azok, akik magyar oldalról illetékesek lettek volna felvilágosítani a nemtudókat, nem cselekedtek.

Aranytükörünk három kései, fel nem tűnő, meg nem támadható emlékét őrizem.

Az egyik a jól ismert **pásztortükör**, amit borotválkozó tükörnek, vagy valami hasonló, mindennapi, közönséges használati tárgynak véltek a rejtekét nem ismerők.

Második: búcsúban, vásároknak kapható **mézeskalács szív közepén levő**, most már nem kerek, hanem téglalap alakú tükör volt – ugyancsak valami közönséges magyarázattal.

Ugyan ilyen alkalmakkor lehetett kapni a parányi, kerek **tükör köré vont piros-fehér-zöld kokárdát**. Itt még Magor és Ilona szent színei és a kerek naptükör együttesen jelen volt.

Meg kell említenem, hogy nem magyar műveltségek átvették tőlünk az igazmondó tükör létét, de nem véletlen, hogy ők mindig valami szörnyűséget, csúfságot látnak benne, vagy ilyen célra használják.

TÁLTOSPARIPA

Hazánkban számos csillagszemű gyermek – kikről eddig csak édesanyjuk tudja, hogy királyfiak – szeretné sorsát úgy élni, ahogyan és amiért Isten őt megteremtette, de nem leli táltos paripáját, aki a környező világ istállójának piszkos almán senyved. Gyermekeink talán nem is tudják, hogy ez a táltos paripa őreájuk vár, hogy erőt adjon, s lelküket céljaik felé repíthesse. Nekik kell kivezetni a saját táltos paripájukat az istállóból, parázssal megetetni, hogy azután a szellem tér és idő feletti birodalmát meghódíthassák. Mindenki saját maga Táltos Paripája gazdája, hiszen e táltosparipa saját szívében lakik, s gazdája küldetését jelenti. De a ma magyar királyfiai honnan vegyék a parazsat, hogyan éleszthetik elevenné a régmúlt idők üszkét?

Segítségre van szükségük. Öregebb, tapasztaltabb emberekre, akik még tapasztalták valaha e lélekmelegítő parázs hatását, azt is tudják, hogy e parázs hamvaiból újra éledhet, ha lélekzetükkel élesztgetik.

Következésként használom a **paripa** szót. Talán emlékezünk még az avar B-r szócsoporton belül arra, hogy a p-r szavak átmenetet jelentenek az őserő e világban való jelenlététől az anyag irányába: **pír, parázs** a két zászlóvivője. Táltos paripánkat lelkünk tüze élteti, s repíti céljaink, hivatásunk elérése felé. (Ipolyi Arnold a következőket mondja: Állati mythosunk kitünő alakja azonban a ló, regéink és mondáink sajátságos csodás *tátosa*... az összes mythosok kitünő tiszteletben részesítették I. kötet 314. old. Tátos és lófő.)

*

„...HA ÍGY HALADUNK A KORRAL, AKKOR MŰEMLÉK
LESZ AZ IMA IS...”

(Péliföldszentkereszt, 1975.V.3. Búcsú. G.F-né)

IMÁINK

„... *eleitű hagyatkozott imák*” úgy maradtak fenn „*apárú fiúra, mint a géczy taliga.*” (HLL:48)

„... *ahogyan ők is megtanútták a régi szülőktől, mink meg őtőlük megtanultuk, mitülünk má a gyerekek... de má most azoknak vége szakad, mert az má nem lesz többet folytatva, a*

mostani fiatalság nem imádkozik ilyeneket, nem sokat lehet ám találni azér most se belőlünk ijjen régiekből és akik hát tunnak...” (HHLL:79 Somogy megye)

..... Ez a régiek imádsága volt. Mer a régiek nem tudtak írni-olvasni és amit úgy hallottak, az úgy rájuk ragadt, meg is őrizték, megmaradt az agyukban...” (B-1:78 Nagykanizsa.)

Ez a népi emlékezés évszám szerinti pontossággal emlékezik hitükkel kapcsolatos dolgokra: Ötezer telt, ötezer múlt... mondják egy helyen, másutt az események egymásutánja ismerteti meg velünk a multat.

Őrizzünk meg néhányat. Bővebb magyarázatokkal találkozhatunk az Égen menő Szép Madár. A magyar ima című írásomban, melyben magyarázom, milyen szavakkal helyettesítették idővel őshitük szent gondolatait a tőlünk hiányosan és hibásan átvett „új” hittel:

Egyet könnyörogve kérek: ne csábítson el bennünket senki, amikor Nap, vagy tűzimádó népnek állítanak be bennünket, csak azért, mert ez, vagy az a keleti nép az volt. Még görög történetírók is mondják, hogy tisztelik a napot, a tüzet, stb, de csak Egyet imádnak, az Istent.

Népünk életéből elmaradhatatlan kincs volt az ima. Ezekben a Teremtés folyamatától életük legapróbb része is képviselt. Néhány példával szeretném zárni beszélgetésünket.

A hajnali ima tested-lelket tisztít, s az anyagi való nem gátolhatja a lélek Isten kereső röptét:

*Én felkelék jó reggel hajnalba,
Kimosdódám minden bűneimből,
Megkendőzém arany kendőcskémvel,
Kimenék ajtóm eleibe,
Föltekinték nagy magos mennyégbe,
Ott láték egy kápolnát,
Kűjjel irgalmas,
Bellül kegyelmes...” (HHLL:514 Mekényes, Baranya megye/Lészped, Moldva.*

Reggeli imádság

.....
*Már megvirradván éj után
Kérjük Isten leborulván
Hogy münköt ez nap fáradván,
Bűnbe(n) ne ejcsen a sátán,
úgy foljon nyelvünknek szállása
Ne halaccék duffolása
Szemeinknek nyergelása
Világ hívságait ne lássa,
Min' távol tiszták lehessünk,
Távozék minden restségünk,
Józan legyen eledelünk,
Jóra forduljon testiünk,
Hogy ez a nap jól elnyugoggyék,
Bódog reánk következék,
Világtól szívünk búcsúzzék,*

*Egy Isten tőlünk áldozzék,
Dicsőség az Istennek... (V.617)*

MOSDÁS KÖZBENI IMA

*Dicsértessél óh áldott víz,
Ki megmostad az én gyarló testemet,
Mosd meg az én bűnös lelkemet!
Dicsíret neked örök Atyaisten!
Ki az egész világot teremtetted,
Áldott a te neved,
Áldott a teljes Szentháromság
Most és Mindörökkön örökké ámen.*

(HLL:75 Somberek, Baranya/Hadikfalva, Bukovina.)

TÖRÖLKÖZÉS KÖZBENI IMA

*Felkelek én szép piros hajnalban,
Megmosdottam arany folyóvízzel
S megkendőztem Mária kendővel.
Feltekintek boldog mennyországba...*

Napját a magyar a kora-hajnal tiszta fényében kezdi, arany folyóvízben mosdik, Mária kendővel törölközik. Nincs az a király, aki nagyobb dicsővel övezhetné magát, mint népünk minden egyes tagja. Testi-lelki tisztasága tudatában állandó Isten-közelben tudja magát, s nemcsak feltekint boldog mennyországba, de bele is lát. Nem vakhit, de egy teremtő élet közvetlen kapcsolatán alapuló lelki tudás ad erőt. A „hitős” magyar ismeri Istenét.

ESTI IMA

Éjtszakáit a következő szavakkal ajánlja Isten kegyelmébe:

*A nap lement
És sötét lett
Kérjük azér szent fölsíged
Az éjcekát oltalmazza
Házunk népünköt.
Pusztuljatok hát rossz álmok,
Sátány lódulj és ne állj ott!
Hol Isten őriz híveit
Ki győzelmet kinek biztosít.
Engedd ezt hatalmas Isten
Fölsígedet kérjük szépen
Kit az Ige Szent Lélekkel
Istenünknek ismerünk el. (HLL:177 Zsére.)*

VILÁGBÉKÉÉRT — MEGNYUGVÁSÉRT — VÉDELEMÉRT VALÓ IMÁK

...

*Hálát és köszönetet mondok neked vérző Krisztusom!
A családom nevibe, az egész világ nevibe,
Születésed óta kereszthalálodig,
Minden szenvedésér', vércseppjeidér', fájdalmaidér'
Amit mi értünk végbevittél a Golgotán és a keresztfán,
Mi azt neked nem tudjuk meghálányi, azért légy imádva,
Áldva,
Dicsőítve,
Magasztalva,
Szeretve,
Tőlem és mindenkitű'
Annyiszor ahány csillag az égen, vízcsepp a tengerbe,
Fűszál a réten, porszem a földön, levél a fákon, hópehely télen,
Amennyi teremtett lény van a világon,
Annyiszor légy imádva,
Áldva, dicsőítve, magasztalva, szeretve tőlem és mindenkitül most és
mindörökkön örökké ámen.*

....

*Légy nekünk
Igazgatónk,
Kormányzónk,
Vezérünk,
Ügyvédünk,
Védelmezőnk,
Testi lelki bajainkban megmentőnk,
S minden szükségleteinkbe segítségünkre,
Add meg Urunk mindnyájunknak a hitet,
A reményt,
A szeretetet,
A szelídséget,
Az alázatosságot,
A békességet,
Az egyetértést,
Áldás, hála,
Áldja meg az Atya
A Fiú,
A Szentlélekúrsten,
Az ő szent áldása szálljon mireánk, és az egész világra most és mindörökké
ámen. (HHLL:677 Bükkszenterzsébet, Heves megye.)*

Egy Nógrád megyei, Hasznos községből való imádkozó a következőket vallja: „...*Hát eztet szombaton legjobban. Szombatyi nap. Hát ha kéri a Szűzanyátú', mer ugye benne van az Urjézus szenvedési, aztán, amit a Szűzanyátó' kér, azt megaggya, hát ugye most legjobban*

kérjük mink is a békét, hozzá mongyuk mindig, hogy a világbékét aggya meg az Úristen.”
(HLL:81)

A következő imát „... *lefevés előtt, vagy bármikor, ha megijedek... valami olyan dolog előadja magát, hogy hát magamnak lelki nyugvást akarok, akkor ezt mondom én. Bárhol! Ha nem hangosan, magamban...*” adja át nekünk egy **tokaji** imádkozó:

*Föld szülte Annát
Anna szülte Máriát
Mária szülte világ megváltóját,
Aki ettől nagyobbat szül
Az árthasson nekünk.*

CSODASZARVAS

Ősi balladáink, ősi imádságaink szerint a távolban kerekedő fekete felhőből tűnik elő Csodaszarvasunk.

**Amott gomolyodik nagy gomolyag felhő,
Abból támad elő Csodálatos szarvas**

**Csodálatos szarvasnak ezer ága-boga,
Ezer ága-bogán ezer égő gyertya**

**Ezer égő lángjuk az égi Csillagok,
Gyújtatlan gyulladnak, oltatlan alusznak**

**A fölkelő Napo,t szarva között hozza
Arany Hajnalcsillag a homlokán ragyog,**

**Ahány szőre szála annyi Csillag rajta,
Ezüstös telt Hold szűgyéről világlik... (V.9:116-7)**

Fentiek szerint tehát a Csodaszarvas agancsai azonosak magával az Életfával.

NÉHÁNY BÚCSÚSZÓ

A bennünket körülvevő indoeurópai népek nyelvészete csak saját nyelvtudásuk, nyelvhasználatuk határáig ér éppen úgy, mint ahogy mi is csak mindenkori tudásunk határáig tudjuk felismerni a nyelvünkbe ágyazott, természettudományi valóságot, ami viszont őseink ösztudásának a kezdetektől része volt. Az indoeurópai nyelvészek sem tudják az ismeretlen kutatni, s éppen ezért nyelvünk adta lehetőségeket nekünk, magyaroknak kell feltárni, ezzel a világ tudáskincsét gyarapítva.

Új gondolatnak látszik, merésznek, de alapos tanulmányozás után igazsága önmagát jelenti ki: népünk ősnép, származása a Teremtés első pillanatához vezet, s ez a valóság nyelvébe van ágyazva. Nyelve ősnelv, melynek ágai-bogai a későbbi nyelvek. Egyszerűbben: a világ népei gyermekeink, műveltségüket szülőházukban sajátították el, környezetük, életharcai szükségai

szerint változtatták is a tanultakat, némely ismeret teljesen ki is kopott emlékezetükből. Ez a folyamat érthető. Sajnos viszont, hogy az így keletkezett nyelvekben megbomlott a szerves műveltség képviselte lelki alap, melyen keresztül Isten gyermekeinek ismerhetik meg önmagukat. Ezt a tudást, ezt a lelki emelkedettséget, ezt az Istentől örökölt szeretetet kell ismét életük részévé tenni.

.....

**Isten gazdag áldását kérem mindnyájunkra,
s az elvetett magoknak dús életet!**

VÉGE

**A VILÁG LEGSZEBB EMLÉKMŰVE.....LEHETNE.
Magyar Adorján**

Némely lapban (a Fáklya, Warren, Ohio, Magyar Nők München, Kanadai Magyarság és az Amerikai Magyar Élet, Chicago) megjelent „Csodaszarvas” című cikkemben népi regösénekeink, valamint más népköltési adataink nyomán (például Sebestyén Gyula: „A regösök” és Regös énekek” című könyvei, valamint Berze Nagy János az „Ethnographia” folyóiratunk 1927. évfolyamában megjelent cikke) rekonstruáltam Csodaszarvasunk képét olyannyira, amilyen az őseink költői elképzelésében volt, vagyis valóban: csodálatos. Amely csodálatosságából és mythicus voltából csak régi, keresztény és tudálékosan okoskodó krónikásaink vetkőztették le teljesen. Elmondottam, hogy már Sebestyén Gyula és Berze Nagy János néprajztudósaink és mythologusaink közlései nyomán is megállapítható volt, hogy népköltésünkben még fennmaradott Csodaszarvasunk: az Égen, a felhők közül tűnik elő, s hogy ott az égi Duna, vagyis a Tejút melletti, árvízutáni kiöntésben (Vizöntő csillagkép) gázolva, az ott sarjadozó „gyöngye sásocskán” legelészik. Itt találja és üzőbe veszi Magor és Hunor, akik ősmythológiánkban még a Nap ikertestvérpárban való költői megszemélyesítése voltak, vagyis a Napból származó erőny (energia) alkotó, de egyúttal romboló hatalmát is jelképezték. Elmondottam, hogy Magor, vagy Magyar az őseredetében földművelő magyarság (aminthogy a magyarság óriási többsége ma is dolgos, földművelő nép) és hogy Hunor meg a legjellegzetesebben harcoshunok és kunok költői megszemélyesítése is volt. Csakhogy őket a nagyon tudós, azaz tudákos, régi krónikásaink tényleg létezettnak képelték és prózai, vadászó legényekké alakították át, aminthogy például Tündér Ilonából (Magyar nejéből, vagyis a föld megszemélyesítéséből) is náluk: az alánok fejedelme leánya lett. Amiért aztán azt is el kellett hallgatniok, hogy a Csodaszarvas az Égen jelenik meg, illetve, hogy tulajdonképpen az Ég, illetve a Mindenség megszemélyesítése is volt, amiért is rajta a csillagok, a hajnalcsillag, Hold és Nap ragyognak. Mindamit azonban népköltészetünk, mindenek ellenére, mindmáig fönntartott és amely kincseink utolsó töredékei megmentéséért Sebestyén Gyulának tartozunk örök hálával.

Elmondottam, hogy a dunántúli népi regösénekeinkben napjainkig is még mondva, hogy

Csodafia szarvasnak ezer ága-boga,

Ezer ága-bogán ezer égő gyertya:

Gyújtatlan gyulladnak, oltatlan alusznak.

A népi „*Csodafia*” szó alatt „csodálatos” értendő. A Csodaszarvas agancsa hegyein égő „ezer gyertya” az égi csillagok jelképei, nyelvünkbebn meg az „ezer” szónak ma is van „végtelen sok” értelme. Az Ég csillagai pedig valóban esténként „gyújtatlan gyulladnak” és reggelenként „oltatlan alusznak.” De említém annak helyén azt is, hogy múzeumokban, régi kastélyokban ma is láthatunk szarvasagancsból való csillárokat, azaz „gyertyaágásokat” amelyeken a gyertyák mindig az agancs hegyein vannak. Elmondottam, hogy néprajzi adatok alapján kikövetkeztethető, miszerint a Csodaszarvas teste kétoldalán, azaz a „szőren” is csillagok vannak: „*ahány szőre szála, annyi csillag rajta.*” Némely szarvasfajta teste kétoldalán pedig valóban fehér foltocskák sokasága van, mint például az indiai axis szarvasnak, de nálunk is a dámszarvasnak. A Csodaszarvas homlokán van a hajnalcsillag (Venus), szügyén a Hold, két szarva között pedig a „pirosan felkelő Nap” fénylik. Vagyis, amint mondám, a Csodaszarvas tulajdonképpen a Mindenség jelképe is volt. Ma pedig tudjuk, hogy a világvégtelenség fekete színű, s hogy az égitestek e feketeségben fénylenek. Valószínű, hogy az őskori (ma kihalt, de a Középkor elején is élt) óriástermetű szarvasfélék között is voltak fekete színűek is, de amelyek teste kétoldalán szintén volt fehér foltocskák sokasága. Minderről más cikkeimben részletesen és adatokkal támogatva is írtam, amiértis erről itt csak röviden teszek említést.

Nos, ilyen Csodaszarvas ma bárhol, akár Amerikában is, hatalmas nagyságú bronzszoborral és villany-világítással, megvalósítható volna. Ami csak pénzkérdés. Minden bronzszobor idővel majdnem feketévé válik, de bizonyára található volna eljárás, amely a bronzot esetleg egész feketévé is tehetné. Ma villanyvilágítással e szarvas-szobor agancsa hegyeire könnyen képzelhetnénk csillagokat, amelyek esténként valóban „gyújtatlan” gyulladoznának egymásután, reggelenként pedig szintén „oltatlan” aludoznának. Ehhez csupán olyan üvegből, vagy valamilyen műanyagból való égőket kellene készíteni, amelyek bárhonnán tekintve is, csillagalakúnak látszanának. Mivel viszont a szarvasfélék teste kétoldalán levő foltocskák kerek (kivéve a dámszarvaséit, amelyek inkább négyszögletes-szerűek), ezért a szobor teste kétoldalán kerek lukak kellene legyenek, de üveggel, avagy valamilyen műanyaggal elzártan, amelyek belülről, a szobor üreges belsejéből kivilágítottak volnának. E lukakon, a mellékelt rajzomhoz hasonlóan csillagalakú rács kellene legyen, hogy tehát a lukak, bár kerek lennének, de csillagot is mutatnának. Miután pedig az igazi csillagoknak csak többsége fehér fényű, de egy részük sárgás, kékes, pirosas fényű is, ezért a lyukakat borító üveg, avagy műanyag is csak többségében kellene szintelen legyen, míg egyrészük szintén halványan sárgás, kékes és pirosas színű kellene legyen és természetesen ugyanígy az agancson lévő csillagok is. A szobor homlokán egy ugyan ilyen, de nagyobb, csillagos lyuk jelképezné a Hajnalcsillagot, míg szügyén egy még nagyobb, kerek lyuk, fehér tejüveggel, avagy műanyaggal borítva, s belülről kivilágítva, a Holdat jelképezné. Az agancsok között viszont a Napot nagy, gömbölyű és piros színű műanyagból való lámpa képezné, de amelynek fölületén apró, aranyszínű, átlászó pontocskák is volnának, amelyekről, adatok alapján, már kifejtettem, hogy „szikrák”, avagy „életmagocskák” jelképei, amely életszikrákat, avagy életmagokat a Nap állandóan szórja, s ezek a földet megtermékenyítik. Ezen, a Napot jelképező, gömbölyű hólyaglampa a két szarv között vékony, vízszintes bronzpálcán úgy kellene függjön, hogy szélben kissé előre-hátra inoghasson is, mivel e lámpa egyúttal a fölkelő, azaz a téli napfordulókor ujjászületett, tehát még kised Nap ringó bölcsőjét is jelképezte, amelyben ő tehát fekszik. Mindezt másutt már részletesen ki is fejttem, amiért itt ezt is csak röviden: E réz, vagy bronzpálcára egyfelől, műanyagból való, kék, másfelől fekete kígyóalak volna fölcsavarva. Amely kígyók a Hidegséget és a Sötétséget jelképezik, vagyis a Nap ellenségeit. De ő bölcsőjében is már oly nagyerejű, hogy mindkettőt legyőzi. Illetve: napkeltekor a hidegség szűnik, a sötétség eloszlik. Eredetileg ugyanis regös énekeseink közül, amelyik a szarvasálarcot viselte, ennek agancsa hegyein nemcsak égő gyertyák voltak, hanem az agancsok között piros hólyaglampa is és az ezt tartó rézpálcára egy felől kék, másfelől fekete zsinór volt fölcsavarva a két kígyó jelképeként, amely zsinórok vége azonban a hólyaglampa tetején lévő nyílás szélénél tovább nem érhetett, mivel a bent égő gyertya, vagy gyertyák lángja elpörkölte volna. Viszont ma a villanyvilágította gömbölyű lámpa (lampion) tetején is kell nyílás legyen, hogy az esetleg kiégő villanyégőket cserélni lehessen.

Továbbá: Mivel regösénekeinkben a Csodaszarvas a Tóállásban gázol, ezért a bronzszobor is mesterséges vízmedencében kellene álljon, vagy csüdig (bokáig) vízben, vagy a vízből csak kissé kiálló talpazaton. Így pedig a szobor, s ennek fényei éjjel a vízben tükröződnének is.

Ezen emlékmű valóban a világ legszebb és legérdekesebb emlékműve lehetne. (Először minden esetre kis mintát, egy vagy két méter magasat kellene készíteni.)

De látjuk itt az elmondottakból is, hogy a tudomány, a művészet, valamint a művelődéstörténelem is, mily nagy hasznát láthatná a néprajz (ethnographia), de különösen a magyar néprajz alapos tanulmányozásának. Habár ezen kívül első sorban is az „ázsiai műveletlen nomádságunk” és „bejövételünk” tévtanát kell elvetnünk, amely miatt mindent „mi vettünk át” másoktól, vagyis amely miatt magunkat szellemi koldusoknak kellett képzelnünk. Holott, ha

rájövünk, hogy hiszen mi Európa legrégebb és műveltségalapító őslakossága fönmaradott élő szigete vagyunk, akkor szinte mérhetetlen szellemi gazdagságunkat is észre kell vennünk. Mind ami közismertté válása valóságos szellemi újjászületésünket is magával hozhatná.

MAGYARSÁGTUDOMÁNYI ÉRTESÍTŐ
JOURNAL OF HUNGARIAN STUDIES
(Kivonatok)

Fenti cím alatt negyedévenként megjelenő Értesítőnk népünk szellemi kincseit, emlékeit óhajtotta megőrizni, s ezeket az utókornak átadni. Mivel az utókor sokszor már nem ismerhette meg nyelvünk kincseit, de az általa átadható lelki, szellemi értékeket még át lehetett adni, úgy ezen magyarságtudományi értesítő egy fedél alatt, angol fordításban is hozta az ott megjelent cikkeket, költeményeket, naplórészleteket, honosságunkat bizonyító okmányokat, mindent, ami magyar életünk teljességéhez tartozott.

Tekintettel arra, hogy közlésre kért írások nagy része elszakított országrészeinkből indulva érkeztek dolgozószobámba, adataik, okmányaik a régmúlt idők terméke, gyakran Árpád hadaival egyidőben érkeztek hazánkba, így a használt szavak értelme számunkra már homályos, csupán „ráérzéssel” alapon tudtuk megközelíteni. Éppen ezért gondos kutatás után tisztáztuk a szó eredetét és értelmét. Ezeket az ősz teremtésben született, történelem viharában edzett nyelvi kincseinket

SZÓGYÉMÁNTOK

címszó alatt hoztuk Értesítőnkben.

A következőkben a MÉ 7. száma alatt hozzuk ezen szógyémántokat.

MÉ. 7. sz. 60. old.

Kutyor nádas, vízes terület, melyben erecske folydogál, az 1930-as évek Nyíregyháza és vidéke szóhasználatára szerint. Ballagi szótárában kis gödör, kátyú.

*

MÉ. 8. sz. 36. old.

Villáncs éji őrűz, gyenge tűz (Ballagi Mór szótára).

Villáncsol a tűz, vagy gyertyaláng fel-fellobban

Villáncsó szentjánosbogár (Magyar Adorján, Elméletem ősműveltségünkről, Palóc fejezet, Brehm Tierleben).

Villő fény

Kepe különböző tájakon, különböző számú kévékből rakott gabonakereszt, kalangya. 2. A gabonakeresztben a legfelső kéve, mely hajdan papi tizedben adatott, most ált. papibérben adatni szokott gabona-termesztményi illeték. 3. A learatott búzából az aratórész, kévében aratni, azaz: a képek bizonyos hányadáért aratni.

Belföldi magyar

Hogy vagy?

Virradat

Este

Alkonyatkor

Forradalom

Bukovinai magyar

Hogy élhetsz?

Szürkőnyet

Napszentülte

Mária harangszókor

Felbojdulás

Magyarország	Túlvilág
Csináld meg!	Menj, lásd!
Bajban vagyok!	Jaj, végeznek el!
Észrevette	Számát vette!
Bebörtönöz	Bérekeszt
Öklöm	Kujakom
Besurran	Bésuvad
Nem tudom lerázni	Reám kötült egészen!
Levelez	Írásol
Éretlen búza	Lágylelkű búza
Göröngy	Galy
Tojásívó kotló	Részeges kotló
Közös munka	Kaláka
Sovány	Szigorú
Részeges	Itkányos
Megszimatolta	Megszentette
Eressz el, eressz be!	Csapj el, csapj be!
Megnedvesít	Megvizít
Disznóság	Gamatság
Gazdag leány	Jó gúnyás leány
Térdelj le!	Állj térdre!
Köpeny, szűr, bunda	Mentáva, szokmány, kozsók
Kisbunda, szoknya	Könyökös bunda, rokolya, krecsán
Házasszony	Ember
Asszony	Nagy társam
Menyasszony	Hazai
Férjúrám	Uram a férfi
Esküvés	Hitlés
Vadházasszonyok	Hitetlenek
Kisasszony	Uriasszony
Nagyságos asszony	Küsasszony
Mesterasszony	Ifjúasszony
Hány óra van?	Hány órakor van?
Ittak és becsíptek	Ittak és megkedvesedtek
Kapnék-e valamit pénzért?	Pénzért nem, csak Isten nevében!
Mi az ára?	Egy „Isten fizesse”.
Tessék az ebédhez!	Jézus hírével nekünk is megvolt!
Féding (a rádiónál)	Zsibbadás
Rajzszeg	Nyomókáló szegecske
Fejkendő	Ruha, vagy ruva
Ruha	Gúnya

Például az *andrásfalvi* fehérnép a következő harmatos versikével énekeli meg *pántlikás*, (azaz *pántikás*) leánykori boldogságát, szemben a gondokkal, amelyek *bekötött fejét* nyomják asszonykorban.

*

MÉ. 9. sz. 43. old.

Rolló Rovásszedő, az 1522.-i lőcsei okiratok szerint.

*

MÉ. 10. sz. 51. old.

Kőszeg sziklából faragott kőszál. Idegen szóval obeliszk. (Adatközlő: Magyar Adorján).

Katrinca Kezkenő, kötény, előke. (Müncheni Kódex, Ballagi Mór A magyar nyelv teljes szótára)

MÉ. 12. sz. 29. old.

Kaszat pelyva eltávolítása után fennmaradó törmelék. (Adatközlő Paposi Vilma, Szabolcs megye.)

Bikó négy lábú, ágakkal befont, szénával töltött vacok. A szénát lepedővel letakarva ágnak használták. (Adatközlő m.f.)

Itce folyadék, vagy szemes áruk kisebbszerű mértéke. Város itzéje, melyre a város bélyege üttetett bebizonyításul, hogy az a törvényesen meghatározott itcénél nem kisebb. (Ballagi, A magyar nyelv teljes szótára)

Messzely gabonaszemek úrmértéke, az itce fele (m.f.)

Figyeljük meg, hogy a **szemes** gabonák mérésére szolgáló edény neve magában rejti magát a **szem** szót is. (Tomory Zsuzsa)

„A nyelv ma tündérvár szikláin kőrözsa, a Halál és Születés nagy kék vizében.”
(Bencze Mihály *Pogány Madonna* c. művéből.)

*

MÉ 13. sz., 37. old.

Mezei Endre László művészünk említette *sugárzás* hagyományainkból jól ismert, s a gyógyítóink a testből áradó kisugárzást **delej**-nek hívták. Ballagi Mór A magyar nyelv teljes szótára (Nap Kiadó, 1998. Felelős szerkesztő Sebestyén Ilona) a következőket mondja:

Delej: vozerő, mely némely testeknél, különösen vasnál mesterséges úton is előidézhető, s melynél fogva ez a közelében eső vas részecskéket szemmel láthatólag vonja magához; *természetes delej, állati delej.* 2. á. é.szellemi erő, mely a rokon, v. ellenszenvet előidézi. 3. az emberben létező természeti erő, melynél fogva vki egy másikra, különösen ennek idegrendszerére rendkívüli hatást képes gyakorolni, és e hatás néha gyógygyerővel bír, máskor betegséget okoz.

Delejez: 1. Delejesít. 2. delejjel gyógyít; pl. delejezni a köszvényben szenvedőt. 3. delejes álomba hoz.

*

VÁZLAT

I. ELŐADÁS
A MAGYARSÁGTUDOMÁNY ÉS ELSŐ ISMERT MEGJELENÉSE

ADJON ISTEN.... – JÓKÍVÁNSÁG

ADY – FEKETE HÚSVÉT – JAVÍTSUNK

IDÉZETEK

Ha későn, ha csonkán, ha senkinek Írjad!” – Arany János

*Szülőanyám, te szép Magyarország,
Hogyne lennék holtig igaz hozzád!*
(Arany János Nemzeti Dal, 1848)

*

Bakai Kornél:

Aki tud, bármilyen gyengén, szóljon...

*

Duma István András

*Kik vagytok magyarok
Mi országunk a lelünk
És a szép magyar nevünk
A melikkel megvagyunk
Míg a földön mozogunk
Magyar emberek vagyunk*

(Duma István András *Kik vagytok magyarok*)

JELIGE

Az elhallgatás a legveszélyesebb hazugságok egyike. Történelmünket Árpád apánk Kárpát medencébe érkezésétől számítva a teremtés hajnaláig nyúló múltunkat tünteti el. Nyelvünket ugyanezen korból eredeztetni pedig nevetséges tudatlanság eredménye.

SZŰKSZAVÚSÁG – A NYELV DALLAMA: LEFELÉ LEJTŐ – DAL – TÁLOS

ADORJÁN ÉLETE – kép: Az ősműveltség első gyűjtőíve

DR. SZŰCS GÁBOR ÉRTÉKELÉSE

ADORJÁN: GONDOLKOZZUNK –

EMBERTAN – NÉHÁNY EMLÉK – kép: koponya alkatok

MUNKAMÓDSZERE

TERMÉSZETI ÖSSZÓ – MŰVELTSÉGI SZÓ

KÖ

MELLÉKLETBŐL: IRODALMA, LEVELEZÉSE, KÉRDÉSEK

VÁZLAT

II. ELŐADÁS

Ismerjük meg hazánkat

Szent helyeink

CSALLÓKÖZ – NEVE – A NÉGY FOLYÓ ÉS POZSONY – KÉPEK – SANUDO DIARII

KIALAKULÁSA – BILL BUTLER (Ancestral rivers of Europe)

JÓZSEF ATTILA: A DUNÁNÁL – IDÉZNI

ÁRVALÁNYHAJ – TÜNDÉRVÁRAK -- KÉPEK

ŐSEREDET:

SZELLEMI – MINDEN HANG A TEREMTÉS ŐSIDEJÉT JELZI, EZÉRT A NYELV
.....ÁLLANDÓ

ANYAGI – AZ ANYAG ÉS ERŐ EGYENSÚLYA – A TEREMTÉST MEGELŐZŐ
.....„SZÜNETES KÖZEPE”.

M.A. HANGOK ÉS SZÍNEK ÖSSZEFÜGGÉSE – IDÉZNI

NYELVÜNK: AZ ŐSTEREMTÉS HANGJAI

KÉTFÉLE FÉNY – Garry Tauber Echo of the Big Bang, Discov. 1997 ... ZAJOS HELY....

ÉG-ÍGE.... – SZÓBOKRA ÉS AZ ÉG, IGE HANGJAINAK JELENTÉSE

AVAR B-R --- EGYETEMES ÉLET SZÜLETÉSE –

A VILÁG EGYETLEN ENERGIÁJA, A TÖBBI ENNEK RÉSZÉ.

JÉZUS: ÉN VAGYOK.....AZ ÉLET: milyen neven nevezük?!

Physiology of the cell and it's Atomic Energy, prof. Pappas, Salzburg Austria 1-3-11/2002
international conference of PAPIMI Therapies

IMÁINK

TEREMTÉS TÖRTÉNET – SZUNNYADÓ SZEMEK – KÉP

NB KEBELÉBEN TŰZ –Dan Wi8nters és Gary Taubenser, Disc. 2002 aug. KÉP

„Tűzhelemen Boldogasszon

Szobám közepén az aranszál kereszt

Kerűjjetek kereszték

Őrizzetek angyalok...” (HHLL: 456. old.)

Másutt:

Forogjatok szent kereszték,

Hol nyugosztok Mária kebelébe... (HHLL: 421. old.)

Boldogasszonyunk melengeti léte mélyébe rejtett tűzzel világunkat, aranszál fénnnyel kapcsolódik napunk melegéhez, s ez a fény-szál keresztirányú⁵⁵, népünk aranszál keresztje.

VIZI BÉLA – IDÉZNI

FOGAMZÁS ÉS A GYÖNGYVIRÁG -- KÉP

A TEREMTÉS FOLYAMATA A KÉMIA VILÁGÁBAN U.A., MINT MINDENÜTT.

A MAGYAR HITVILÁGA: A TEREMTÉSSEL KAPCSOLATOS SZEMÉLYES TAPASZTALATÁNAK MEGŐRZÉSE

VÁZLAT

⁵⁵ Tomory Szerves magyar nyelvtudomány

III. ISMERJÜK MEG ANYANYELVÜNKET

41-81

ANYANYELV ELŐFELTÉTELE – MIÉRT ANYANYELV ÉS NEM APANYELV, MÉG AKKOR SEM, HA AZ APA TANÍTJA GYERMEKÉT?

AZ ANYANYELV SZÜLETÉSE UTÁN MAGÁBAN ŐRZI A TEREMTÉS ŐSHULLÁMAIT ÉS ANYAGI TULAJDONSÁGÁNÁL FOGVA EMLÉKEZIK, BEFOGAD, TÁPLÁLJA A LELKET ÉS MINDENK FELETT: KÖZVETÍTI A LÉLEK ÉS TUDAT ÜZENETÉT. (Szerves m.nyelvtud.)

ADORJÁN: „...ismét és ismét azt is észre kell vegyük, meg kell állapítsuk, hogy a magyar nyelv a Természetnek, a természeti valóságoknak csodálatos kifejeződése, hangokbani tükörképe, ami a jövőben még sok kutatáshoz képezhet alapot.” (Kézirat: 2744)

NYELVÜNKRŐL IDEGENEK -- IDÉZNI
KRANTZ – IDÉZNI

SHEVEROVSKIN – NINCS ÉRZELMI ÖSSZÓ – ÉS „MI IS A NYELV?)
Én: nyelvcsalád – tarthatatlan. Östörzsek mint alkotóelemek -- avar

SZEVES M. NYELVTUD.: 18 PONTOT IDÉZNI -- OLVASNI

ALAPFOGALMAI

TUDAT
BESZÉDÜNK ALAPJA: ÖSSZHANG ÉS A DAL

QUANTUM FIZIKA: FELOLVASNI

HANGOK ŐSJELENTÉSE A SZÓ A HANGOK ÉRTELMÉT MAGYARÁZZA--OLVAS

MAGÁNHANGZÓ: A TEREMTÉS DALLAMA.
EDDIGI MEGÁLLAPÍTÁSSAL ELLENTÉTBEN ÉRTELEM VISELŐ IS (por-pór, örül-őrül, stb.) Török őstörzs: magas mh nőiség (tér, tár), mély mh. hímség (túr).

MÁSSALHANGZÓ: A DALLAM IRÁNYA

ERŐ ÉS ANYAG VISZONYA – FELOLVASNI

MAGYAR NEVE, EREDETE, KAPCSOLATAI (MAG-KAM)

VÁZLAT

III. ŐSTÖRZSEINK 82-121 old.

SZÁMROVÁS – ŐSISÉGE JELE... KÉP

MAGYAR CSALÁDFA – KÉP

ŐSTÖRZSEINK ALAPSZÓTÁRA – OLV.

ŐSTÖRZSEINK ALAPSZÓTÁRA ÉS VÁNDORMŰVELTSÉGEI OLV.

SZEMERE – MAGYAR ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁBLÁZAT OLV.

ŐSTÖRZSEK IDEGENBEN OLV.

ŐSCÍMER -- OLV.

BRIT FÖLDRAJZI NEVEK – OLV.

VÁZLAT

V. NÉPÜNK EMLÉKŐRZŐ TEHETSÉGE 122-152

Népünk ősemlékezete a teremtés pillanatát rögzíti, s békére törekvő lénye a szép, a jó megőrzésére irányul.

EMLÉKŐRZÉS:

ASSZONYOK

KÖLTŐK – A DUNÁNÁL....OLV.

FÖLDRAJZUNK

BÉL MÁTYÁS

MAGYAR ADORJÁN -- + ZRINYI -- KÉP

ÉS A MAGYAR SZENT KORONA

CSÓKÁS FERENC ÉS SZÉKELY ANDRÁS – TÖBB KÉP

CSIPER – OLV., KÉP

NÉPÜNK LELKE:

a. CSODASZARVAS

b. MAGOR – A MAGÁNYOS CSILLAG -- TUD.: FELOLVASNI

c. TÜNDÉR ILONA

MINDSZENTI DÁNIEL

KODÁLY – A HEGYEK ÉNEKE

KÁNYÁDI SÁNDOR: a BÁNATOS KIRÁLYLEÁNY KÚTJA – OLV.
ORBÁN BALÁZS – ERDÉLY

HORVÁTH IMRE ÉS JÚLIA -- OLV., KÉPEK

KORUNK NAGY EMLÉKÖRZŐI:

M.A. – HORVÁT ISTVÁN

MOLNOS ANGÉLA

DR. NÉMETH KÁLMÁN: CSÁNGÓK -- FELOLVASNI

CSÁNGÓ SZÓJEGYZÉKEK --- OLV.

ISTVÁN KORABELI SZAVAK – OLV.

KIBÉDI SZAVAK --- OLV.

VÁZLAT

VI. NEVELÉSI ALKALMAK

153-170 old.

KODÁLY: „Amikor egy ledöntött nemzet újjá akarja magát építeni, szüksége van, inkább, mint valaha, a hagyomány minden porszemecskéjére.”

**DR. PÉTER GYULA: NINCS LEHETETLENSÉG, CSAK TEHETETLENSÉG
HA AZ EMBER ESZE SÍNEN JÁR, VÉGE A SÍNNEK, VÉGE AZ ÉSZNEK.**

KODÁLY IDÉZETEK

CSODASZARVAS

MAGOR ÉS ILONA

AZ ARANYTÜKÖR

TÁLTOS PARIPA

IMÁINK

ELOLVASNI ÉS KIOSZTANI:

A VILÁG LEGSZEBB EMLÉKMŰVE LEHETNE

NÉHÁNY BÚCSÚSZÓ

A bennünket körülvevő indoeurópai népek nyelvészete csak saját nyelvtudásuk, nyelvhasználatuk határáig ér éppen úgy, mint ahogy mi is csak mindenkori tudásunk határáig tudjuk felismerni a nyelvünkbe ágyazott, természettudományi valóságot, ami viszont őseink ösztudásának a kezdetektől része volt. Az indoeurópai nyelvészek sem tudják az ismeretlent kutatni, s éppen ezért nyelvünk adta lehetőségeket nekünk, magyaroknak kell feltárni, ezzel a világ tudáskincsét gyarapítva.

Új gondolatnak látszik, merésznek, de alapos tanulmányozás után igazsága önmagát jelenti ki: népünk ősnép, származása a Teremtés első pillanatához vezet, s ez a valóság nyelvébe van ágyazva. Nyelve ősnyelv, melynek ágai-bogai a későbbi nyelvek. Egyszerűbben: a világ népei gyermekeink, műveltségüket szülőházukban sajátították el, környezetük, életharcuk szükségai szerint változtatták is a tanultakat, némely ismeret teljesen ki is kopott emlékezetükből. Ez a folyamat érthető. Sajnos viszont, hogy az így keletkezett nyelvekben megbomlott a szerves műveltség képviselte lelki alap, melyen keresztül Isten gyermekeinek ismerhetik meg önmagukat. Ezt a tudást, ezt a lelki emelkedettséget, ezt az Istentől örökölt szeretetet kell ismét életük részévé tenni.

.....

MAGOR

Nem Nimróddal kezdődött, hanem igen régen,

idő még nem tapadt Kusza kerekéhez,
anyaggá még nem formálódott az ősi por,
s Isten az Egy volt ez első hajnalon.
Teremtője annak, mit úgy hívtak: Világ,
dajkálta életre Magor fiát.
Erő szült fényt, fény termett magot,
magját mindannak, ami most én vagyok,
Tudom e történetet, mert millió évekkkel ezelőtt
velem történt ez meg,
s az Ős Ok öntötte belém
az emlékezetet.
Tudósok régből ásott új tudománya
vetíti elém a képeket;
mint meghitt baráti beszélgetés nyomán fakadt kérdésre felelet:
emlékezem...

Emlékezem, mily fényes volt e régi táj,
hogymerte az ember mindazt
mi reája vár,
csak mozgató erőit nem kereste soha, hisz tudta,
a szeretet titkos ereje nem fér el
tudós lombikokban.
Csak teremteni, s élni lehet vele;
ha boncolni akarják teremtés titkos rugóit,
fel kell bontaniok mindent, mi született.
Atomhá, porrá, kusza köddé rombolni az életet
mit Isten saját erejénél is jobban szeretett
különben elénk állana ma
és megálljt parancsolna
de nem teheti
teremtéséit oly nagyon szereti,
vetületét önnön lényegének,
s várja találkozását léleknek és észnek.
Testvéri találkát Magornak, Hunornak,
Szívnek, akaratnak.

*

(Tomory Zsuzsa, 1966 őszén)

MELLÉKLETEK

IDÉZETEK

Ha későn, ha csonkán, ha senkinek Írjad!” – Arany János

*Szülőanyám, te szép Magyarország,
Hogyne lennék holtig igaz hozzád!*
(Arany János Nemzeti Dal, 1848)

*

Bakai Kornél:

Aki tud, bármilyen gyengén, szóljon...

*

Duma István András

Kik vagytok magyarok

*Mi országunk a lelkünk
És a szép magyar nevünk
A melikkel megvagyunk
Míg a földön mozogunk
Magyar emberek vagyunk
(Duma István András *Kik vagytok magyarok*)*

I/a melléklet

Adorján Édesapja, Magyar Antal fiataalkori jegyzete – így nevelte fiait:

“Mondd ki mindig bátran a mit gondolsz és mindig csak azt mondd ki a mit érezel is, lelked mindig tiszta és szíved könnyű lesz.

Az elhallgatott igazság épen úgy megrontója minden szeretetnek, mint a kimondott hazútság.

Bárminő ember, ha őszinte, találhat egy olyanra, aki őt úgy amint van, szereti; de a hazúg képmutatóban mindenki csalódik, ez mindig magára fog maradni. Mondd ki az igazságot. Betörök a fejed, de ha nem mondod ki összetörök a becsületed.” 4234. old.

“Ha te olyat beszélsz amit én nem értek, akkor te: bolond vagy. De hogy én számár vagyok, nem jut eszembe”. Vagy másként: “Bajos bolondhoz bölcsen beszélni, mert bolond a bölcs beszédet bolondnak véli.” (72. sz. levélből.)

“Miként eddig is annyiszor, ismét és ismét láthatjuk tehát, hogy mily csodálatos összefüggéseket, szinte szédületes távlatokat vehetünk észre, ha nyelvészeti és ősműveltségi kutatásainkban a magyar nyelvet és néprajzot vesszük kiinduló alapul. Valamint észrevehetjük azt is, hogy ezen alap nélkül mindezt megállapítanunk lehetetlen, aminthogy ennélkül eddig senkinek e dolgokról sejtelve sem volt soha.” (45.sz.levélből.)

Előre bocsátandó:

“A magyarság nem jött Ázsiából, sem nomád nem volt, hanem Európai, földművelő ősnép. Árpád és honfoglalói csak államunkat de nem nemzetünket alapították, de még ezek sem jöttek Ázsiából, hanem Szkítiából (mai Dél-Oroszország.)”

Tanító levél az ősvallással kapcsolatban 1928.II.14.-én Szépvizi Bélának:

“...Amit önök most ősvallásnak neveznek, vagy sejtene, nem állaná ki a tudomány kritikáját, sem a kereszténységgel való versenyt, mert az nem más, mint csupa meg nem értett maradvány, veszett fejszének még csak a nyele sem, csak buborék amely a mély vízbe esett fejsze után felszáll és elpattan.” (Ezt még további fejtegetés is követi – tanítani kellene. 170.old.)

Néhány kivonat Magyar Adorján Az ősműveltség című műve irodalmából

Európa az emberiség őshazája

Gustav Svantes: Geschichte der Uhrzeit

Hans Weinert: Stammesentwicklung der Menschheit und Erdgeschichte und Werden den Menschen (Braunschweig 1951)

Wilhelm M Meyer „Weltschöpfung” , „Weltuntergang”

Eickstedt művei

Meyers Lexicon

Cravezi Mondo Animale (Ősturáni faj őseurópában)

Isac Taylor (fentiek és Cölöplakók)

Dr. Winkler Henrik: a magyar alapfaj szőke.

Bél Mátyás 1735 Notitia Hungariae Novae historico geographica. (A legmagyarabb vidék a Csallóköz, szőke, kékszemű lakossággal.)

Gáspár János Fajismeret, 1912 Karcag.

Gróf Hermann Keyserling Das Spectrum Europas (Heidelberg 1928) – (A hosszúfejűek az elszigetelt Angliában maradtak meg.)

Jászok

252-391 old.

Forum Jazigorum, Forum Philistinorum = Jászvásár a régi iratokban

Ethnographia 1931. 29. old. Jász területek: Ormánság, valamint a Porosz és Lengyelország közötti jazving, vagy jasko nép. A poroszországi német nyelv is „j”-zű, őket is elnémetesedett jászoknak kell sejtenuk.

Tacitus: germániai „osi” nép, mely pannoniai nyelven beszél. Uz, uzon = jász

Gyárfás István A jász-kunok története, Kecskemét, 1873. I. (283. old.) Kréta, valamint Libia jász terület. Kréta Kaftor név alatt szerepel, innen menekültek Libiába. Jeremiás 47:4

Hitzig: Urgeschichte und Mythologie der Philister. Leipzig 1845., 14. old.

Renan Ernest Geschichte des Volkes Israel, Berlin, 1844

Tacitus hist. V. Filiszteusokat Jud-nak his hívják.

Giovanni Lucio Fraguriense – Istrát az istrok lakták, fekete ruhát viseltek gyászként (Jász – gyász kapcs.)

Az Adria régi neve Ion tenger volt. A mai Zára neve régen Jadera, ill. Jasera, ettől délre Iassa, ill. l’Issa, innen úzik őket a görögök Palestinába, innen Argolis, Attica, s kis Ázsia nyugati partjánál telepedtek le. A helyben maradt besenyő és jász kézművesek munkája a híressé vált görög művészet (Propylean: Kunstgeschichte – Kunst der alten Orienten 147. old.)

Harcias népek, mint a görögök művészetet, munkát nem végeznek, erre képtelenek.

Kövári László Történelmi regék – Kolozsvár, 1857 Az ördögök végrontása c. regé a berlini múzeumban található neanderthaloid ember-koponyához hasonló nép romlását írja le.

Kis Ázsia-i Jónia neve: Sinus Jassicus, vagy Sinus Issicus (Livius: Hist.)

Strabon: Attica hivatott Jónia és Jász néven is.

Gyárfás István: Jász-kunok története, I. 298 old. Ptolemaios Sabariába Jassius népet helyez.

Magyar Nemzeti Múzeum téglájának felirata: Lucius Savariensis Jon.

Gyárfás István: „Egy római kövön, mely a régi Mursa -- ma Eszék -- várostól nem messze ásatott ki, s Kr.u. 192. év előtti időből való, ez áll: Divo Comodo respublica Jasoru.”

Gyárfás István Kr. u. 140-ben Dák Jászok (Dacorum Jassiorum), ill. Kr.u. 153-ban ezeket ion-nak is nevezték

Biblia említi a jászokat pelistim-nek – Genesis XV. 16-21 = nyilazó = amoreus néven is.

Sayce Races of the Old Testament II. Edit. London 1893 és Hittites, the Story of a forgotten empire III. Edit. London, 1903 a jászokat szőke, kékszemű népnek mondja.

Jász népnév „j”-sítés nélkül: Ász, Uz, Isz. Erdélyben Uzon folyó és helység. Filisztiában: Aszdod, Aszkaon, Jerikó, Gaza, Jordán jász jelenlétéről beszél.

Horger Antal: Csángó népmesék, Budapest 1908 – itt barlang = jászó, csolnak = jászój

Meyer Lexicon: a Ion nyelvjárást jász-nak nevezték

Karl Ritter Die Vorhalle Europäischer Völkergeschichten, Berlin 1820 86. és 87. old. Kronos régebbi neve Kor és Koros volt („Der alte Kor...”) és azonosítja a latin hora szóval, de elhallgatja a magyar kor szócsoportot. Hogy ezen összefüggésekre az idegenek figyelme nem lett felhíva, a magyarok az okai, akik nem merték, vagy nem akarták ezen összefüggéseket észrevenni az ázsiuázás tévtan miatt.

Hiller Máté: Onomasticum Sacrum. Tübingen 1706 4. 279-80. 905-906 old. „Ipsi autem Caphtoraei et sua et deorum nomina ab exilio ducentes vocati sunt Pelischtim=exules Amos 9:7 at Kerethim e patria sua Caphtore silicet.....még nem fejezem be

Pannonok
901-938 old.

Fáy Elek „A magyarok őshona” – Nap és fény szavunk egymás tükörképei. Fanes = fény ős.
Napisten, főnix madár. (201. old.)

Creuzer Friedrich dr.: Symbolic und mythologie der altan Völker, Leipzig und Darmstadt, 1821
(Fanes, fenes – II. 267.old.)

Endrei Zalán A világ történelme, Budapest 1908 A cyprusi őspannon viseletekről (I.166. old.)

Brehm Tierleben, 1900 A paradicsommadár Új-Guineai neve „faneam” (IV.köt.166.old.)

Malonyai Dezső A magyar nép művészete – Balaton melléke kötet. Babuka

Horger Antal A magas fa gyümölcse

Benedek Elek Az aranytollú madár.

Ady Endre

A FEKETE HUSVÉT

Beteg szívem most be tele-nagy,
Milyen jó volna máskor élni,
Máskor s tán máshol:
Láz, virágzás, gyönyörű Husvét,
Jaj, itt nálunk, be fekete vagy.

Mikor halt meg itt a büszkeség
S volt jó itt élni nagy szivekkel,
Tele szivekkel?
Utat készít itt most a Fátum
S letépi Husvét minden zöld diszét.

Hol a magyar százfélé dacolt,
Szívós és bolond erejével,
Szép erejével,
Mely szabadra tört, ágált mégis
S kinek dolga Isten dolga volt.

Rongy, züllöttség, bomlás és boru,
Csoda, hogy még vannak néhányan,
Szegény néhányan,
Kiknek kell még ilyen országban
Szabadságért a harc-háboru.

Beteg szívem most be tele-nagy,
Milyen jó volna máskor élni,
Máskor s tán máshol,
Mert itt mindent letép a Fátum:
Fényes Husvét, be fekete vagy.
(1914)

Magyar Adorján írásaiból:

József Attila -
Szöveggyűjtemény
A DUNÁNÁL

A rakodópart alsó kövén ültem,
néztem, hogy úszik el a dinnyehéj.
Alig hallottam, sorsomba merülten,
hogy fecseg a felszín, hallgat a mély.
Mintha szivemből folyt volna tova,
zavaros, bölcs és nagy volt a Duna.

Mint az izmok, ha dolgozik az ember,
reszel, kalapál, vályogot vet, ás,
úgy pattant, úgy feszült, úgy ernyedett el
minden hullám és minden mozdulás.
S mint édesanyám, ringatott, mesélt
s mosta a város minden szennyését.

És elkezdett az eső cseperészni,
de mintha mindegy volna, el is állt.
És mégis, mint aki barlangból nézi
a hosszú esőt - néztem a határt:
egykedvű, örök eső módra hullt,
szintelenül, mi tarka volt, a mult.

A Duna csak folyt. És mint a termékeny,
másra gondoló anyának ölében
a kisgyermek, úgy játszadoztak szépen
és nevetgéltek a habok felém.
Az idő árján úgy remegtek ők,
mint sírköves, dülöngő temetőik.

2

A rakodópart alsó kövén ültem,
néztem, hogy úszik el a dinnyehéj.
Alig hallottam, sorsomba merülten,
hogy fecseg a felszín, hallgat a mély.
Mintha szivemből folyt volna tova,
zavaros, bölcs és nagy volt a Duna.

Én úgy vagyok, hogy már száz ezer éve
nézem, amit meglátok hirtelen.
Egy pillanat s kész az idő egésze,
mit száz ezer ős szemlélget velem.

Látom, mit ők nem láttak, mert kapáltak,
ölték, öleltek, tették, ami kell.
S ők látják azt, az anyagba leszálltak,
mit én nem látok, ha vallani kell.

Tudunk egymásról, mint öröm és bánat.
Enyém a mult és övék a jelen.
Verset irunk - ők fogják ceruzámat
s én érzem őket és emlékezem.

3

Anyám kún volt, az apám félig székely,
félig román, vagy tán egészen az.
Anyám szájából édes volt az étel,
apám szájából szép volt az igaz.
Mikor mozdulok, ők ölelik egymást.
Elszomorodom néha emiatt -
ez az elmulás. Ebből vagyok. „Meglásd,
ha majd nem leszünk!...” - megszólítanak.

Megszólítanak, mert ők én vagyok már;
gyenge létemre így vagyok erős,
ki emlékszem, hogy több vagyok a soknál,
mert az összejtig vagyok minden ős -
az Ős vagyok, mely sokasodni foszlik:
apám- s anyámmá válok boldogon,
s apám, anyám maga is ketté oszlik
s én lelkes Eggyé így szaporodom!

A világ vagyok - minden, ami volt, van:
a sok nemzedék, mely egymásra tör.
A honfoglalók győznek velem holtan
s a meghódoltak kínja meggyötör.
Árpád és Zalán, Werbőczy és Dózsa -
török, tatár, tót, román kavarog
e szívben, mely e multnak már adósa
szelíd jövővel - mai magyarok!

... Én dolgozni akarok. Elegendő
harc, hogy a multat be kell vallani.
A Dunának, mely mult, jelen s jövő,
egymást ölelik lágy hullámai.
A harcot, amelyet őseink vívtak,
békévé oldja az emlékezés

s rendezni végre közös dolgainkat,
ez a mi munkánk; és nem is kevés.
1936. június

*

I/c

MAGYAR ADORJÁN JEGYZETEI

Tomory Zsuzsa

Magyar Adorján családja jóvoltából alkalmam volt egész életét kitöltő kutatásainak bizonyítékaiba, hatvanhárom vaskos, kéziratos kötetbe tekinteni, azokat részben kijegyzetelni. Sajnos öt nap állott csak rendelkezésemre, s ez még a felszín érintésére sem volt elegendő, noha látástól-vakulásig olvastam e napokban jegyzeteit. Tudós csoportok összesített, évekig tartó munkájára volna szükség ezen anyagokat feldolgozni. A néprajz, nyelvtudomány, földrajz, régészet képviselőin túl számos egyéb tárgy szakértőire is szükség lenne. Például:

Magyar Adorján a tenger szerelmese, s a hajózás mestere volt. A tengerfelszín változásairól készített pontos feljegyzéseket, s vont le fontos következtetéseket.

A különböző hajórendszerek készítésével, azok leírásával is foglalkozott.

Közel száz évet átölelő levelezése során hozzáérkezett minden levelet megőrzött a borítékkal együtt. A világ minden tájáról érkező, régi bélyegek egymagukban értéket képeznek.

Az akkori világ minden kiemelkedő – hazai és külföldi – szellemi egyéniségével levelezett; ezen levelek történelmi, s irodalomtörténeti értékek.

Feldolgozta az olasz tájszólások etruszk kapcsolatait.

Az albán népviselet őseredetével foglalkozott.

Huszárélményein át bepillantást nyerhetünk az akkori huszáréletbe.

Jegyzetkönyvei felsorolásakor érdeklődési körének teljes mélységébe tekinthetünk bele. Ezek feldolgozása és méltó értékelése nemzeti kötelesség.

Jegyzeteimet rövid tömondatokkal írtam, időmegtakarítás céljából, s így is adom tovább.

FŐBB CSOPORTOK

1. Az ősműveltség – 6 kötet
2. Előjegyzetek – itt vannak a bizonyítékok! Töménytelen eredeti gyűjtés, 330 oldal. A jegyzetkönyv belső kemény táblái is tele vannak írva.
3. Jegyzetek 1978-ig: 63 kötet –
levelezések
címek
válaszok
4. Életrajz – 392 oldal
5. Csodaszarvas tanulmány 1948-1955-ig. Eredeti velencei papíron, 732 oldal
Gépelte másolat ment:
 - a. prof. Penomin Olga Újvidéki magyar tanszék
 - b. Tomory Zoltánné (Zsuzsa)
 - c. család
6. Magyar építőizlés 170 oldal, 1958-ban írta.
7. ZÁROLT. (Húsvéti áldozat titka, 37 oldal. 1939-ben az eredeti elveszett, újra írva.)

8. Elméletem füzet, 1978 Svájc, 94 oldal az ősműveltségről
9. A lelkiismeret aranytükre, 1975 Svájc, 132 oldal
10. Nibelung ének
11. Rovásírás
12. Szemle – nyomtatásban megjelent némely cikke

*

Fia, Magyar Csaba a következőket mondta el:

Magyar Adorján nagybátyja, Jaczkó Manó miniszteri tanácsos után örökölt 1939-ben. Ezen kellett volna kiadni az Ősműveltséget, amit Pető Tibor gondjaira bízott. Petőt és a művet bomba találta.

RÉSZLETEZÉS

Jegyzetkönyvei a régebbi időkben használt, nagyméretű, keménytáblás, üzleti könyvelésre használt könyvekre hasonlítanak.

JEGYZETEK

1916-1928-ig. 1-200 oldal

Tartalomjegyzék az 1. oldalon.

Tartalma:

A szfinx belseje – Reisner, Harvard-i egyiptológus tanár tanulmánya a szfinxben talált naptemplomról. A 7. oldalon foglalkozik a körbe foglalt egyenlőszárú kereszttel.

Gondolatok, elmélkedések 8-29 oldal.

Blawatsky 30-58 oldal, sok saját gondolattal.

Bölsche 58 old. Bizonyíték, hogy az ember kétéltűből lett emlőssé 59. old.

A gömbölyű fő felsőbbrendűsége 64. old.

Népköltés 71. old.

A harmadik szem 33, 104, 105. old.

A kék barlangok 141-143. old.

Az asszír életfa mása Máramarosból 155. old.

Hitelesített bizonyíték 188. old.

Levelezés

1. Magyar Nemzeti Múzeum – Dr. Sebetyén Gyula gratulál. Bp. 1929. április 4

2. Gönczi Gyula 1919. VII.4. Rajzait a Magyar Nemzeti Múzeumból lehet megkapni.

3. Magyar Néprajzi Társaság – megjelenteti írásait – 1916. április 15

Gondolatai az új festék-kezeléssel és színhatás elérésével kapcsolatban.

Bánthatatlanságának felismerése, s ennek oka, hogy hazájáért többet tehessen.

Azért, mert valakiről jegyzeteket készít, pl. Blavatsky – nem azt jelenti, hogy azzal egyet is ért.

Isten = a természet törvénye

A titkos könyv első lapja: (1.: a másolt képek között)

Porto Palazzo-i öböl kék barlangjai, s más utinaplók, s ezek tanulságai
1925 szept. 11 Jóslás a magyar jövőt illetően és a kokodvári sírhalom titka.
Székelyek és csángók éneklő beszéd-ritmusának vázlata.

4. Levél Huszka Józsefnek – az igazi tudás nagyságának iskolapéldája! Huszka válasza
1926. jan. 31
5. Levél Huszkának 1926. II. 8 a polip szimbolikával kapcsolatban.
6. Dr. Brandtner Ferenc orvosnak írt levél: “...gyönyörűek lehetnek a nagy ünnepek (Szt. István, Bp. 1926) és bizony sajnálom, hogy nem láthattam, de hát én megvígasztalom magam azzal, amit képzeletben ma csak én egyedül láthatok: a Szt. István előtti még sokkal szebb ünnepek visszatérését. Az igaz természet ősi ünnepei!..... Talán lesznek még egyszer ilyen ünnepek is! Talán a Margit Sziget lesz Ilona szigete.”
7. Katona Béláné, szül. Madarász Adeline-hez írt levél, Budapest Kelenhegyi út – a pogány vallással kapcsolatban.
8. Magyar Néprajzi Társaság Budapest X. Tisztviselőtelep, Elnök u. 13 – a “Villő” c. cikk kiadása – aláírás. Dr. Madarassy László, Magyar Nemzeti Múzeum igazgatóőr, főtitkár.
9. Magyar Kázmér gazdasági főtanácsossal való levelezés + Szépvizi Balázs Béla 1928. I. 31 – Válasz 1928. II. 4
M. Kázmér subában – gyönyörű kép!
10. Magyar Néprajzi Társaság: Dr. Tolnai Vilmos egyetemi tanár engedélyezte a “Villő” kiadását. – Aláírás: ismét Madarassy.
11. Tanító levél az ősvallással kapcsolatban, 1928. II. 14. – Szépvizi Balázs Bélának.
“... Amit önök most ősvallásnak neveznek, vagy sejteneznek, nem állaná ki a tudomány kritikáját, sem a kereszténységgel való versenyt, mert az nem más, mint csupa meg nem értett maradvány, veszett fejszének még csak a nyele sem, csak buborék, amely a mély vízbe esett fejsze után felszáll és elpattan...” 170 oldal és még több – tanítani kéne! + jóslás.
12. Szépvizinek írt levél 1928. II. 15
Berze Nagy János Csodaszarvas cikkét cáfolja
13. Madarassy igazolja, hogy Adorján írása közjegyzővel hitelesített. A közjegyző Dr. Haller Károly Budapest, VIII. József körút 2. A hitelesített irat borítékban van. A magyar rovásírást és magyar képleteket tartalmazza (188. oldal).
14. Tengeri útjainak hitelesített albán, görög és olasz láttamozásai.
15. Balázs Béla “húhója” milyen káros volt! A “Napsugár” c. lap “Új élet küszöbén” c. “rettenetes” cikke.

Jegyzetek – 2 --

A magyar vallás alapeszméi 201 old.
Jeremiás 209
Kokodvár 251
Válasz a “Kálvinista Szemlének (Jeremiás miatt) 263
Néhány adat 277
Szike 298

Gyöngyvirág 338
Villő 368
Hímező matyó nők 377
Wormann 394

1. Balázs Bélával való levelezések
2. Hír a Villő kiadásáról – Dr. Alex Solymossytól 1928. III. 19
3. Vécsey Géza igazgatóhoz Staribecej
4. Madarassyhoz írt levél 1928. április 5
5. Kokodvár (Parasznya, Szatmár megye) Ethnographia 1920. 49. old.
6. Jaczkó Manó és Dr. Solymossy Sándor levelezése
7. 308. oldal – Huszka József levele – könyvének kiadása, ujjur és török kutatása, kikben magyar töredékeket sejt. 1928 ápr. 28 Dr. Madarász László lapja 1928. VIII.22. Szépvízi levele.
8. 310. oldal. Túrmezei: Mihalovits László Budapest VI. Rózsa u. 59. I. 11 – Jólelkű építő kritika a Napsugár szerkesztéssel kapcsolatban. 1928. május 9
9. 324. old. Kivágott ujság – Huszka levele a Napkönyv 1925.-i évf.
10. 336. old. Baráthosy Balogh Benedek Budapest VII. Peterdi u. – Levélváltás – tanítja őt is.
11. 354. old. Balázs Béla 1928. VI.7
12. Túrmezei levele Szépvizinek
13. 367. old. Madarassy levele és Várady Gézáné levele.
14. 370. old. Solymossy átadja Pais Dezsőnek Magyar Adorján egyik írását, 1928. szept. 8
15. 376. old. Tolnai Vilmossal való vitairata
16. 378. old. Mihalovics Lászlónénak 1928. szept. 2. Tanítja, hogyan lehet a természet szavát meghallani.
17. 377. old. Matyó asszonyok
18. 393. old. Túrmezei család ex-librise
19. Woermann levele
20. 400/b old. Szépvizivel való kapcsolat megszűnt.

**Jegyzetek – 3 –
1928-1929
401-587. oldalig**

Heraklesz, Makarosz, Nézosz 550-54
Túrmezey könyvjegyzéke 431
Mussolini a kereszténységről 505-507
Hadúr 520
Rezmárky 561
Determinizmus 401
Woermann 414
Fényképek Zoltán fiáról 503
Küzd a hamisítványok ellen 419

421. old. Illyés Sándor László Budapest VI. Podmaniczky u. 97. I. 3 jogszigorló levele.
Ismerteti a vallásból kilépés jogi útját.

- Woermann levele.
423. old. Mezőmadarassy nemzetség története nyomtatásban. Dr. Madarassy László írása Budapest 1928. – a szerző ajánlása + egy levél, melyben Huszka, Gyórfy és Solymossy említve. 1928. dec. 17
434. Hock Margit tanárnő Budapest VI. Vörösmarty u. 49. – Cserkészbotokra alkalmas magyar botfej faragás képei.
435. old. Madarassy László Budapest 1928-as kiadványa “Az élő néphit a hivatalozobában.”
436. old. Illyés Sándor Lászlónak írt levele – a címzett anyja érdeklődik Magyar Adorján elmélete iránt.
447. old. Pais Dezsőnek írt levele – választ kér.
465. old. Illyés Sándor – értesíti Bajcsi Zsilinszky “Előörs” c. folyóiratáról, 1929 + 1929. márc. 25.-I levél – néprajzi munkák jegyzéke.
469. old. Békássy Gyöngyi levele.
501. old. Marjalaki Kiss Lajoshoz 1929. május 6
503. old. Családi fényképek és a szállodájuk belső berendezése – csodálatos!
506. old. Zajti Ferenc, Budapesti Hírlap 1929 május 12. vasárnap szám 9. old. “A magyarai fehér és fekete hunok.”
- 527/b, ill. 528. old. Reggeli Hírlap 1929. május 15. Közölni akarja cikkeiket.
- 528-529. old. “Kérdések” 1929 május 25 Idézi Marjalaki Kiss Lajost.
546. old. Temesváryné levele
547. old. Békássynéhoz írt levelében tárgyalja Cserép elméletét – elveti. 1929. jún.24
561. old. Kézsmárki István 1929. jún. 9.-I cikkére válasz – megvédi a maga álláspontját. – A “KŐ” cikk születése 1929. aug.8
573. old. A szőlő szó
576. old. A “Kérdések” cikk folytatása.

Jegyzetek – 4 –
589-789. old.
1929-1930

- + Kézay – A velenceiek a Dunántúlról származnak: Pannonok 780. Vésznémet = németvész 780, v.ö. Hegymagas, Becskerek.
- Közmondások 591. Jólát 691 (289)
- Jólát 692. old.
- Békássy mentegetőzik, de mégsem válaszol egész határozottan, ill. keresztény vallását nem meri megtagadni.
697. old. Spamer “Weltgeschichte”-ben a kereszténység
698. old. A hold mint nap és az embrió szeme
- 708 old. A huszár kaszárnyából
- 719 old. Horger, Hartmann, Eckhardt – csupa sváb az ellenségem. 706, 733, 705, 734 oldalak.
736. old. Változó vár 736. old. Keljete! Megvirradt!
741. old. Leventét a német papok megmérgezték.
779. old. Kézai: a magyarok egy apától, egy anyától származtak.
- Rengeteg közmondásgyűjtés – levelek az eddigi nevekkal.

623. old. 1929. okt.14 – Temesvári Alajos Pilisszentlászló – ajánlja, hogy Magyar Adorján vegye fel a kapcsolatot Móra Ferencel. Érdeklődik Horváth István iránt.
527. old. A Magyar Nemzeti Múzeum Néprajzi Tára – Rátkay Zsigmondtól forrásmunkákat rendelt. 1929. okt.10 (Mézeskalács, hímzés és szöttes mintákat.)
637. old. Tolnai Vilmos egyetemi tanár levele Pécs, 1929. okt.22. Tiszteletét fejezi ki.
645. old. Fehér Ödön, a Reggeli Hírlap szerkesztője
647. old. A Magyar Nemzeti Múzeum – Rátki Zsigmond – tiszteletét fejezi ki. Az Akadémia tehetetlenségéről beszél. 1929. nov. 4
643. old. Móra Ferencnek írt levele.
645. old. Móra Ferenc levele a Somogyi Könyvtár és Városi Múzeum Szeged levélpapírján 1929. nov. 4. A KM-i ősalappal egyezik – nyelvészetben nem foglal állást.
657. old. Levél Horger Antalnak 1929. nov. 15
653. old. “Kérdések” gépelt szövege
655. old. Magyar Adorján verse “Az álom hajója”.
656. old. Kopjafa
682. old. Horger Antal válasza, Szeged, 1929. dec. 14 Ellenséges.
705. old. Eckhardt levele Budapest 1930. jan. 3 Leszólja M.A.-t és Czuczort is.
706. old. Horger, Szeged, 1930. jan.7 “...Szerencsétlen délibábos”-nak mondja a következőket: Szabó Sándor, Aczél József, Fáy Elek, Hevesi Vilmos, Zajti Ferenc, Cserépy József, de egyetlen tudományos cáfolata nincsen. Csupa “céhbeli” pöffszkedés (arrogancia) csupán.
733. old. Hartmann levele 1930. I.25 a Napkelet (Budapest, Döbrentei u. 12) papírján. Eckhart választ tervez e lapban.
734. old. M.A. Hartmanhoz írt levele, melyben Eckhart vádait kivédi.
779. old. Bécsi Képes Krónikát idézi Endre halálával kapcsolatban.

**Jegyzetek – 5 –
1930
790-990. old.**

795. old. A “Turán költemények”-hez rajzaim
818. old. Népfölkelők szabadságvétele,
- 821, 880 old. Levelek Zoltán fiának
894. old. Miklós huszár éneke
905. old. Korrektura minta
912. old. Közmondások és Velence = forgó
923. old. Csaba és Zoltán képei (fiai)
- 938-39 old. Jóslat
- 943-44 old. A kommunisták vezérei gazdag zsidók
- 948-52. old. Változó vár, Kakaslábon forgó vár
- 958-60 old. Körbe foglalt virág rajza.....959-963. old
965. old. Kého
972. old. Horváth István
- 989-90. old. Zoltán és Csaba mondásai
808. old. Huszka József levele

818. old. Hornyák Mihály népfelkelő levele – 2. század. Másolat M.Kir. VII/13
137.szám/1917
903. old. Csaba 1933-ban – kicsi fiú szűrben, majd tündérruhában.
905. old. Imaoka Dsuicsiro érdeklődik a Turán (Túrmezei könyve) verseskötet után
942. old. Magyar Hírlapban megvédi Horváth Istvánt
946. old. Névsor. Kinek kell küldeni tiszteletpéldányt.
953. old. Dajka András – új szövetséget akar indítani
971. old. Hortobágyi Ágost, Kaposvár, “ny. kir. tanfelügyelő, író, szkv. honvédszázados, a Berzsényi Társaság alapítója, az országos Rákóczi Szövetség társelnöke, stb.”,
1930. szept.20

Jegyzetek – 6 --
193...
991-1088. old.

- Vogul hártya
Zsidó kommunista vezérek,
Amerika távolodása
Aranylevelek
Aranymadár
992-1050 old. Atlantisz
994. old. Körösi
998 old. Vogul nyelv
1008. old. Embertan
1014. old. Hártya-charta
1018. old. gazdag zsidó kommunista vezér
1022. old. A lelkiismeret aranytükre.
1033. old. Imaoka levele
1048. old. A Vatikán álmái
992-1050, 1058 old. Atlantisz és Amerika távolodása
1073/1 old. Aranylevelek ősmagyar sirokban is
1073/2-1085, 1087 old. Aranymadár
674
Hubay Őrs 666
998. old. Munkácsi Bernát vogul szóragozásairól másolat
1025. old. Cserép József levelezőlapja 1930. nov. 15
1026. old. 1930. nov. 18.-án Cserépnek írt levelében a főníciaiakról írottakat 1931. ápr.31.-én
Cserép is már ezt mondja.
1038. old. Cserép MU térképe, stb.
1045. old. Horgernek írt levél

Jegyzetek – 7 --
1930
1089-1290 old.

700. old. Aranymadár
702. old. Csodaszarvas
715. old. A fa-ló és a hintaló
730. old. A Csodaszarvas c. cikk
735. old. A "Jó" Isten
742-48. old. Karácsonyi levelezőlapok és cikk
819. old. Selyemrét, stb. és a női nemi rész.
840. old. "Változó vár" cikk.
885. old. Kacsalábon forgó vár. Odin
882. old. Városalapítás
862. old. Csodaszarvas. Canale-i régiségek
872. old. Habsburg ellenes liga
757,782. old. Szép Miklós
726. old. Az ázsiázás következménye
851. old. Gálócsy halála
853. old. Miért terjedett a kereszténység
KÉSŐBB E LAPOKAT PIROSSAL ÁTSZÁMOZTA

1106. old. Krisnamurti tanít[ásai]t rokon gondolatúnak érzi
1230. old. A magyar korona belső aranycsészéjét Ferenc József koronázásakor lopták ki.
1267. old. Szathmáry Sándor Budapest, X. Golgota u. 3-5 lépcső, part 5 – 1931.febr.7 a Habsburgellenes Liga titkára.
1269. old. Londoni ujsághír, mely a budapesti aranyszarvas szobrot a lurisztáninál szebbnek mondja.

Jegyzetek – 8 --
1931
897-1291. old.

918. old. Kapubálvány. Órfa képe. Vogul. A nap kezei. Zoltán szűrben.
919. old. A Csodaszarvas rege Magyarországon keletkezett. Szeretet, becsület, kötelességtudás nem anyagi dolgok, mégis léteznek.
922-931 old. Mesetan
953. old. Mesemagyarázatok. A test szőrössége
965, 1008 old. Kutyaagyapjú
1028. old. Igazi népi és művészi nyelvezet
1028. old. Világvámja és Janus. Csallóköz és fehér szarvasünő a borítékon.
1320. old. A M. Nemzeti Múzeum Néprajzi Tára Budapest, 1931.III.12 – Zoltánka szűrös képét a Tolnai Világlapja közölni fogja.
MESE ÉS NÉPRAJZI FOGALMAK KINCSESHÁZA E KÖTET.

Jegyzetek – 9 –
1931

1274. old. Hella-Holla halálistennő

1185. old. Mesemagyarázatok. Kriza János. Levélruha
1233. old. Wolley a sumir ásatásokról. Hajóorr-tőke. Ipolyi Arnold. Detronizáció.
1234. old. Peru
1252. old. Uros a finnben erős férfi
1254. old. Toldi. Szampo. Golgota és Kálvária. Aprópénz
1150. old. Napló 4 old. – A vatikáni könyvtár igazgatója lengyel zsidó, Fried Naftali.
RENGETEG ILLUSZTRÁCIÓ.

Jegyzetek – 10 –
1931
1696-1900 old.

1305. old. Krohn Gy. Finnugor istentisztelet. Arany László
1330. old. Tülokvár
1337. old. A Stern szó eredete
1341-43 old. Csészekorona. Aprópénz.
1368, 1380. old. Nagybányai Perger János: A magyar és hazája régente
1389. old. Tarkó Jenő: A magyar Magyarország őslakója
1392. old. Hódmezővásárhely perrel akarta hivatalosan megszerezni földjéhez való
“elsősülöttségi” jogát. Pesti Hírlap 1931. június 21. vasárnap. – Sumir szótár.
1402-1405. old. Jóslat
1408. old. Somogyi
1414. old. Hermann Ottó – a magyar ősfoglalkozások köréből, a magyar ház, őrfa
1417. old. kunyhó
1400. old. A lelkiismeret aranytükre első fogalmazása 1931-ből
1445. old. Evilat – Éva
1446. old. Sámándob és Bar
1448. old. pünkösdi királyság
1453. old. Tűzmadár, Vörösmadár, Vöröskakas
1457-58. old. Kakasláb, Világ Szépenszóló Aranymadara
1459. old. Őrfa és csóva
1460. old. Szampó
1461. old. Forgó vár
1462. old. Csokán Pál: „Rovások” és a magyar Magyarország őslakója.
1463. old. Hódmezővásárhely multjáról; füzet, II. kiadás, 1927. A Hármas tó vidék embere
más – saját megítélésük szerint. Hollósi István: u.e., de könyve nem komoly.
1471-82. old. Bögözhajók a Dunán és a Tiszán
1485. old. Uszó sziget – Latona, leto
1489-96. old. Csillagos hal
1486. old. Magyarság szóbősége
1327. old. Berki Ferenctől levél (alezredes) – Kotor
1329. old. Cserép Józseftől lap
1350. old. Nagybányai Perger János lapja
1358/1753 old. Túrmezei levele – másolat a koronával kapcsolatban. Kéri vegye fel a
kapcsolatot Kerényi Károllyal (pécsi egyetemen)
1367/1757 old. Korona tanulmány

- 1364/1759 old. Levele Herczeg Ferenchez – küldi neki Magyar Miklós tanulmányát.
1365. old. Ismét a korona
1367/1762. old. Madarassy László levele 1931. VI. 4. – híve
1391/1788. old. Cikk Pázmándi Dénestől. Idéz egy 1858. szept. havi okmányt Dr. Gustav Gőben és Dr. Riedel bécsi császári orvosoktól – bizonyítják, hogy Széchenyi nem bolond.

**Jegyzetek – 11 –
1931
1901-2098. old.**

- 1986-2044. old. Ősember koponya, Kővári történelmi regék. Hermann Ottó: A magyar halászat. Aprópénz. Karutz: Kirgisen. Zempléni – Turáni dalok. Pekár: A magyar nemzet története. Japán szavak, mongol szavak. Szalmacsolnakok. Aprópénz. Lánchos női övek.
1991. old. Wenle: Völkerkunde
3004. old. Ősi tűzgyújtás +
2006. old. Ősi dobok
1927-2010. old. Berki alezredes arca és természete
2010. old. Szőrös Büfögő
2011. old. Kászú kéregedény
2014. old. Szampó
2019. old. Ház a fa ágai között
2023. old. Szampo
2033. old. Baszk szavak
2040. old. Napkapu
2051. old. Kálmány Szeged népe. Thallóczy. Rengeteg vázlat, tanulmány.

**Jegyzetek – 12 –
1931.
2099-2262**

2101. old. Menyasszony és vőlegény, népi festmény
2112. old. nemi élet
2116. old. Jó, juh
2118. old. tej
2125. old. Edények: patella, kéregből.
2137. old. Numitárom rajz
2144. old. Ujságok az I. v.h.-ből
2163. old. Ragúza – Blasius
2164. old. Utcinj-Dulciquo
2167. old. Vikár: a magyar népköltés
2168. old. Gyász színe a sárga
2187. old. "Nem szép a bajúszos vőlegény."
2190. old. Pünkösdi király
2193. old. Csizmás kandúr

2228. old. Csodaszarvas. Turánosok.
2197. old. Államcsínykísérletek.
2203. old. Vogulok-osztjások
2206. old. Hóember – agyagszobor – ribizke szem
2223. old. Sugárkéz
2230. old. Mordvák
2237. old. Török nyelv
2247. old. Idun germán időistennő.
2248. old. Tejút. Kilenc
2255. old. Aranylevelek a sírokban
2258. old. Csodaszarvas
2271. old. Népdalok

2145. old. Az összeomláskori újságok és ezzel kapcsolatos észrevételek. – Budapesti Hírlap 1918. nov.28 csütörtök.

**Jegyzetek – 13 –
1931-1932**

2268. old. Cikkek – etruszk nyelv
2283-4 és 2289 old. Dunaműveltség (ősmagyar)
2291. old. Kazár zsidók
2299. old. Napkereszt
2323. old. A 13 aradi vértanú
2326. old. Népdalok
2342. old. Aprópénz. Szeged = sziget
2346. old. Jézus jász származású
2348 old. és a Napisten utánzata = “Boldogok...” Virágos Szt. János – két gyermek Mária ölében.
2356. old. Buddha élete – ő is Napisten utánzat
2369. old. Koponyalékelés
2376. old. Magdalena
2385. old. Kabar dísz
2392. old. A “kaptafa”.
2415. old. **Széchenyi meggyilkoltatása**
2426. old. Görgey árulása
2442-45 old. Jézus és Apollo, Firmicus Maternus
2461. old. és Mereskovszki, kova – kremen

1. Móra Ferenc: “Hun sírok, Hun nem azok” VII. 2272
2. Az avashegyi ősember – Pesti Hírlap 1929. VI. 23 41. évf. 140.sz. 10-12 ezer éves lelet. Szerszámkészítő. Európa legősibb kova-bányája.
3. Zajti Ferenc: a gujar hunok között 2280
4. A Turáni Társaság kiadványa, Gróf Teleki Pál az elnöke, megnyitó beszéd 1914.jan.31
5. Madarassy László: A magyar pásztorművészetről Budapest 1932. – 21 képpel.

2391. old. Dr. Aczél József a könyvet bírálja – de némely szóhasonlítását helyben hagyja. Az eredetet nem!

Jegyzetek – 14 –
1932
2465-2601

2470. old. Aprópénz. Osztrák kémek Magyarországon.
2490. old. Ludendorf
2502. old. Apróg. “Otac Lav” horvát pap írásai.
2508. old. Kilenc csillag és kilenc ... Orion a magyar szűrön
2512. old. Fergettyűvár
2519. old. Magyar és szemere táblázatok.
2537. old. Jegyenelány
2547. old. Ősműveltségünk
2556-57. old. A latin “urna” és a német “Stern” szó eredete.
2560. old. Szarvason lovagolás
2578. old. Kraljevic Markó = Mars = Hunor = Fehérlófia. Ősműveltség.
2583. old. A német népmesék összehasonlítása a magyar népmesékkal
2658-59 és 1572. old. Óriási Béka és Réka-Béka
2469. old. Marjalaki Kiss Lajos: “Új uton a magyar őshaza felé”. Anonymus tanulmány.
Nyugat folyóirat Bp. 1930. június 16
2472. old. Az Est – 1932. márc. 30 László Géza szekszárdi gimnáziumi tanár – a világ összes nyelveinek egy alapja van.
2513. old. Ütő Mihály tanár levele, Csurgó, Somogy megye
2563. old. Válasz a “Megjegyzések”-re. Az ázsiázás cáfolata
2659. old. A chaldeaiakat egy óriás, félig hal, félig szörny tanította.

Ütő Mihállyal bővebben levelezik. Békássy Gyöngyivel mindig

Jegyzetek – 15 –
1932-33
2665-2784

2666. old. Csallóköz asszony
2669. old. Csodaszarvasrege
2676-77. old. Borbolya, vadrózsa, leánysom
2750. old. Kecskés sziget
2754. old. Mózes kövekkel alátámasztott karja.
2755. old. Ai város ostroma, lopás, családkirtás. Zách Felicián
2758. old. Kete
2762. old. Faust: csupa borzalom
2774-76. old. Reményi Antal levelei
2777. old. Jó és gonosz dualizmusa
2782. old. Homeros: a föld sziget
2782. old. Orkán

2782. old. Szampó: borostyán
2783. old. Vándorpalást.
Zenélő halak
Mohenjo Daro-i ásatások India és a Husvét szigetek
2736-7 old. Hevesy
2719-21. old. rovással írt szöveg
2746. old. Csodaszarvas szőnyegterv

JEGYZETEK – 16 –
1933
2785-2984

2785. old. Tell Vilmos, Toldi, Turgan
2789. old. Szala
2798. old. Aprópénz. Címek:
Szendrey Kornél a “Kalangya” főszerkesztője, Újvidék
Ütő Mihály tanár, Csurgó, Somogy vm.
Békássy Gyöngyi, Bicske
Magyarországi Turán Szövetség Bp.
Mokry Mészáros festő, Bp.
Turmezei László Bp.—Turáni Szöv.
Jaczkó Manó – ny. min. tanácsos Bp.
Bornemissza Tibor – A magyar képviselők egyesülete elnöke
Abdul Latif, m.-i főmufti, a török nyelv és irodalom tanára.
Fáy Aladár – Fiatal festő
Dr. Takács Zoltán – a keletázsiai Múzeum igazgatója (m.i. származást tagadja).
Büki Béla író és festő
Szilágyi Károly -- az orsz. Habsburgellenes liga tagja
Szathmári Sándor -- az orsz. Habsburgellenes liga vezetője
Dr. Illyés Sándor László és apja Ferenc Bp. VI. Podmaniczky u. 97 I.3
Dr. Madarassy László, a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatója, az Ethnographia szerkesztője (jó barátja).
Bán Aladár, a Turán szerkesztője.
Krohn Gyula: a finn-ugor népek pogány istentisztelete.
Dr. Dajka András Bp. (kommunista ízü).
Berki Ferenc alezredes Kotor – Habsburg párti
Dr. Cserép József Bp. József u. 27
Szakács Andor: “A mai nap...”
Pázmándi Péter: “A mai nap” + Aprópénz (48-as öregúr).
vitéz Bajcsi Zs. Endre: “Előörs” szerk.
Fehér Ödön Miskolc. Reggeli Hírlap
Dr. Hubai Örs orvos, tanársegéd
Lámpel Mária festő (leány).
Csokán Pál – Hódmezővásárhely
Dr. Hollósy István “Magyarország őslakói”.
Behidj Bei – Magyarországi török követ

Vahidj Bei – követségi titkár

Verpeléti Kiss Rezső Miskolc. Rovás, ásatás. Szibériában volt.

2863. old. Névtelen igazi magyar gondolkodó könyve.

Thallóczy igazi neve Strommer. Hivatalosan a Thallóczy nevet soha nem vette fel. Ferencz Ferdinánd bízta meg kémkedéssel.

Újságcikk a Magyarság 1930. június 29. vasárnapi számából: egy kör-alakú ideális tanyarendszer terve, ahol minden 20 perc alatt elérhető – visszatérés oda, ahol avar őseink ezredévekkel ezelőtt már voltak. (Két falu-vázlat).

2905. old. Az eke 1933 február-márciusi száma I. évf. 2-3 szám.

JEGYZETEK – 17 –

1933

2985-3160

2988. old. “Egy kérdés” (urna) és “Stern” szó. Cikkek.

2990. old. Dinoszauruszok

3009. old. Szerecsen zsidók

3011. old. Kemál a Mohameddán vallás ellen.

3126. old. A Nap háza legsikerültebb rajza

3130. old. Szemere

3136. old. Szekér

3139. old. Szarvas

3140. old. Kínai trónus

3141. old. Máltai romok

3142. old. Iszpaháni nagy mecset

3143. old. Pantheon

3144. old. Amateraszu

3145. old. Hócsillagok – háromszögletű is!

3123. old. Hajnóczy-Magyar vita.

JEGYZETEK – 18 –

1934

Építkezés – eredeti anyaggyűjtés.

A székelykapuk kiadására árajánlat. (Benkő Gyula) – 1000 példány 6000 korona.

Eredeti fényképek: Csík Rákos, Csík Madéfalva.

Nyomtatás: talpas, türe

Nagy István szücslegény (Kalotaszeg) rajza 1908-ból.

3201. old. Hajnóczyval való vita 1934-ben.

3357. old. Szabó Gyula Dr. ügyvéd Magyar Tábora (Máté Ernő József u. 61) Bp. Baross u. 50

JEGYZETEK – 19 –

1934

3369-3970

Rengeteg eredeti gyűjtés – nincs időm részletezni. Táltosruha és ősvallás. Ósmagyar házasságkötés, ósmagyar társadalom, Koppány emlékmű

JEGYZETEK – 20 –
1935
3571-3378

Ismét eredeti gyűjtések tömege. M. Házasság, tömlők, Ilona-üveg. Életreform: 1934. dec. 10 száma napfényt és növényt ajánl táplálkozásul. A hús káros – minél több, annál inkább. – Dr. Med. Bircher-Benner. Dr. Vajda Zsigmond.

JEGYZETEK – 21 –
1935

Vallás, zene, India őslakói.

Szőlő – Szala – Zala már a római időben is létezett Sala néven. (Kiepert: Atlas antiquus.)

JEGYZET – 22 –
1936
3981-4180

Macedoniai Peon nép – Avar vár, Hatay Károly a robotember és a fotocella feltalálója. Számrovás, kövesztés, Bél Mátyás. – Adorján Bél Mátyás művét nem olvasta, mégis 200 évvel később ott folytatta, ahol az abbahagyta: a csallóközi magyarnál. Kőkorszaki Csodaszarvas álarc.

Újságcikk: 1936. II.1. Nagyszéksóson hatalmas hun leletet ástak ki, hun írással, ami nem török. Ezt Szeged pereli vissza és népvándorlás-kori múzeumot akar létesíteni, különösen Móra Ferenc leleteiből. Fenti hiteles hun emlék.

1936. III. 3 – Reggeli ujság – vegetáriánus étterem (Bicsérdy Tibor őrnagy és Köröspataky Kiss Csaba)

JEGYZETEK – 23 –

Adorján Édesapja, Magyar Antal fiatalkori jegyzete – így nevelte fiait:

“Mondd ki mindig bátran a mit gondolsz és mindig csak azt mondd ki a mit érezel is, lelked mindig tiszta és szíved könnyű lesz.

Az elhallgatott igazság épen úgy megrontója minden szeretetnek, mint a kimondott hazugság.

Bárminő ember, ha őszinte, találhat egy olyanra, aki őt úgy amint van, szereti; de a hazúg képmutatóban mindenki csalódik, ez mindig magára fog maradni. Mondd ki az igazságot. Betörik a fejed, de ha nem mondd ki összetörik a becsületed.” 4234. old.

JEGYZET – 26 –
1937-38
4773

Turán

4867. old. Eickstedt

4879. old. Turul

4899. old. Hajnóczyvali vita

4920. old. Pethő Tibor levele – 2. bekezdés.

A Hunor-Magor gyermekkorai ügyében a rádiónál járt. a rádió műsorvezetője tót, Hlatky Endre – visszautasított. Az ősműveltség kiadását szorgalmazza. 1938. I. 26

A Turán füzetek – szerk.: Túrmezei László, kiadó: Lócsey Ferenc Budapest IV. Pilvax köz.

JEGYZET – 27 –

1938

4973

5006. old. Numitorem –

5011. old. Szabadkőművesség

4982 – Fáy Elek könyvét a MTA. felvásárolta, mondva, hogy iskoláknak küldik szét, de mind eltűntették.

JEGYZET – 28 –

1938.

Rovásírás – idézi Sebestyént, hogy az írek rovott botról, nem rózsafüzérről imádkoznak.

M.A.: a *rosarium* szó eredete?

Felfedezi az indián quipu használatát és gyanítja, hogy ezen “rojt”- írás a betűket is helyettesítheti. Bog-írás (zsebkendő csücske).

5231. old. Tündérruha és nyakfűzér készítési módja.

5262. old. Darányi igazi neve Grizner, sváb.

5317. old. Ribbentropról újsághír és

5319. old. Szépmezőszárnya cikk békésen egymás mellett.

5157. old. Erdély 1501-, sváb rovás pálca. amin zsinóron még több palcika is lógott. Lehet-e a rovás és rojt, v. bog írás együttese? Ethnographia 1903. 96. old.

Friedrich v. Hellwold “Kulturgeschichte” 1897 III. kötet, 27. oldal – Két írországi kelta sír, amin a rovás és quipu jelei együtt vannak.

JEGYZETEK – 29 –

1938-39

5365-5964

5377. old. Egy egyszerű, de igen szép Hunor rajza.

Budapest 1937. szept. 6 – Pethő Tibor levele az Ősműveltség kiadását illetően – éppen ott áll, ahol most. Ő is harmadfokú unokatestvérének segítségével bízunk – (én is.)

JEGYZETEK – 31 –

6049. old. A Nemzeti Múzeum Széchenyi Könyvtár főigazgatója, filologus: Fitz József kritikája (– másolatát vinni akarom –).

JEGYZETEK – 32 –

Ezt Adorján kivette, mivel családi vonatkozású és Zoltán fia könyvtárában van.

**JEGYZETEK – 33 –
1940-41**

Rengeteg székelykapu fénykép

Csík, Brassó, Udvarhely

6101. old. Pethő Tibor levele – a művet bemutatják Vojnovitch főtitkárnak a MTA-nál – lelkesedik

Jókai Lenke levelei.

6131. old. Pethő az Egyetemi Nyomda vállalja a kiadást, 13.000 pengő, klishék 3.000 – Egy kötet kb. 600 oldal.

6202. old. Pethő Zajtinál – akinek írott bizonyítéka van, hogy a hunok Európából származtak Indiába. Turáni akadémia tervei itt születtek (1941. I. 13)

Angol könyv

6221. old. Pethő: Zajti Zelenikába készül (III.4.)

**JEGYZETEK – 34 –
1941-42**

Szilágyi Iлона képeslapjai

Rengeteg gyűjtés, jegyzet

**JEGYZETEK – 35 –
1946-50**

+ 6509. old. Olasz cikk a székely szuszék eredetéről – Adorján írta olaszul – ki kéne adni.

**JEGYZETEK – 36 –
1950-53**

A Kérdések és az Aranytükör a Hercegnovi-i könyvtárban megvan, "BIBLIOTECA RAZNO"

Br. 542 alatt.

Adorjánék szállodája "HOTEL PLAZA".

JEGYZETEK – 37 –

66- ill. 6934. old. "A sárkányokról a természettudomány szempontjából".

JEGYZETEK – 38 –

7149. old. Meyers Lexicon 1896 még tud a korona arany belső sapkájáról.

Atheneum kiadása "A magyar nemzet történelme" 1896 I. 242. old. István a pápával összeköttetésben nem volt – csak a 100 évvel későbbi Hartvik legendában Szilveszter korában a pápa még nem osztogatott világi koronát.

JEGYZETEK – 39 –

7243. old. Domján J., River Edge NJ. – Kúr Géza. – Békássy –

JEGYZETEK – 43 –

8390. old. Dolgozat a magyar zenéről.

8412. old. Bobula Ida levele

Összesen 63 ilyen jegyzetkönyv van.

*

A 2. előadás melléklete

Ismerjük meg hazánkat

Csallóköz
Erdélyi tündérvárak
A magyarság őseredete
Nyelvünk
Vizi Béla

"Őrizzük emlékeinket,
gyűjtsük össze töredékeinket,
nehogy végleg elveszenek,
s ezáltal üresebb legyen a múlt,
szegényebb a jelen,
s kétesebb a jövő."
- Ipolyi Arnold -

a *Csallóköz* még mielőtt *Csallóközzé* lett, volt a *boldog Aranykert, melyben aranyhajú tündérek laktak*, jártak, keltek (Ipolyi I.132).

Ipolyi Arnold Magyar Mythológiája sorra veszi a különböző őshagyományokban jelentkező fénylényeket, azoknak az emberiséggel való keveredését megőrző emlékeket. Viszont hangsúlyozza mindezek során a következőket: „*Csakhogy tündéri mythosunkkal ezenfelül még, egy sajtáságos hitképzetet találunk összekötve, melynél fogva regéink és mondáink a tündéreknak egy különös, csodás, ős boldoglétet, egy boldog aranyhont, tündérországot, tündérvilágot tulajdonítanak, ahol őket ezen ős aranykori boldoglét veszi körül....*” (I:127.old.) Később így

folytatja: „Tündéreinkrőli népies hagyományainkban legelül is a fentebb már érintett képzetel találkozzunk, mely nekik egy külön, és pedig csodás szépségű arany boldoghont és lakot, tündérvilágot, tündérországot tulajdonít....” és „...regéink és mondáink sajátos élénk, eredeti képekben festik azt, szerintök majd a távol messzeségben, tengren és pedig az operenciás tengeren túl hová az út réz, ezüst és arany egymásra következő erdőkön és hasonló folyók mellett, meg az üveg hegyeken át vezet, létezik a tündérhon.” (I:129.old.)

Ipolyi Magyar Mythológiájának I. kötete 130. oldalán a következő kép tárul elénk: „... a réz, ezüst, arany erdőn túl, mintegy mennyország nyílik a halandó elébe, a benne jövők szépek lesznek, mint az angyalok, a fákon ragyogó csillagok teremnek, alattok ezüst források folydogálnak, fehér madarak csodásan énekelnek, itt még a varjúkárogás is fülemilének, és a cigánylány is angyal; arany oroszán áll őrt, aranybokrok között fénylik a tündérpalota...” „A tündérgyermekek ajkaira égből csepeg a tej, bölcsőjük hó és napsugárból készült, mosolyuk mint a hajnal hasadása, ha könnyeznek gyöngy hull a szemekből.... A tündér királyi leány szeméből ha sír gyöngyök, ha mosolyog ajkairól rózsák, ha lép nyomába aranyak hullanak.... Midőn egy éjjel egy várba leereszkednek, hol, mint a mese mondja, a sötétséget harapni lehetett volna, a terem felvilágosodik, mintha úgymond a hajnal jött volna belé hálai éjszakára, mert négy tündérlány szeméből a szoba négy szögletéből ragyog elő a csodás világosság...” E tündéri hon aranykorának hagyományaink szerint idegenek megérkezése vetett véget éppen úgy, mint ahogy a Kisjézust is idegen bájolók aléltatják el, vagy ahogyan idegenek vágják meg a gólya lábát. Régen tündéri öszüleink lénye hozott világosságot a sűrű sötétségbe éppen úgy, mint ahogy a ma késő unokái is jóba vetett hitükkel oszlatják e világ sötétségét. Hitünk szerint a jóságot jóssággal mindenkiiben fel lehet ébreszteni: szegénylegény, ha boszorkánnyal találkozik, így szól: „*Adjon Isten jónapot öreganyám!*”, s minden mesehallgató gyermek tudja az erre következő választ: „*Ezer szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál...*”, s ezzel a boszorkányból segítőkész öregasszony, vagy éppen tündér lesz. Amint az Istennel nem élés bűne betegséggel azonosul, úgy a rosszaság, gonoszság csúnyává változtatja az egyént, s a jóság gyakorlásával a betegség is és a csúnyaság is száműzhető e világból. A keresztény papokkal hazánkba érkezett sátánnak hatalma vajmi kevés, s azt is a jó szolgálatába lehet állítani számos népmesénk szerint.

*

I. kötet 314. old. Tátos és lófő

Állati mythosunk kitünő alakja azonban a ló, regéink és mondáink sajátos csodás *tátosa*. Ezen legnemesb és legeszélyesb állatot, a vitlész népek nélkülözhetetlen segédjét, -- miért a vitéz, hős elnevezése is: eques, ritter, caballero, cavalliere, chévalier, nálunk ma lovag, s a régibb székely **lófő, lófi** – az öszes mythosok kitünő tiszteletben részesítették.

Az 5. Előadás melléklete

A magyarság emlékőrző tehetsége

<http://www.fsz.bme.hu/mtsz/mhk/csarnok/b/bel.htm>

Bél Mátyás

(1684. márcus 24., Ocsova, Zólyom m. -- 1749. augusztus 29., Pozsony)

Apja Bél Mátyás mészáros, anyja a veszprémi származású Cseszneki Erzsébet. Losoncon, Alsósztrégován, Besztercebányán kezdte tanulmányait, majd Pozsonyban az evangélikus líceumban végezte a "humaniórákat". Veszprémben nevelő, majd Pápán a református főiskolán képezi magát tovább. A hallei egyetemen teológiát, orvostudományt és állattudományt tanul, majd Bergenben a gimnázium igazgatója. 1709-től 1713-ig Besztercebányán segédlelkész, utóbb a gimnázium rektora. Heister tábornok -- mint Rákóczi-szimpatizánst -- kevés híján kivégezteti. 1714-ben meghívják a pozsonyi evangélikus gimnázium rektorának. 1716-ban nőül veszi Hermann Zsuzsannát, akitől nyolc gyermeke születik. 1719-ben megválasztották a pozsonyi evangélikus egyház első lelkészévé, s ezt a tiszteletet töltötte be 30 esztendőn keresztül. 1742-ben szélütés éri, ezután rövidesen nyugalomba vonul.

Korának kiemelkedő tudósa volt. Életművén belül jól elhatárolható pedagógiai, nyelvészeti, történeti forrásfeltáró és kutatói munkássága, a magyar földrajztudomány megalapozása, a leíró néprajz és a gazdaságtudomány úttörő művelése, teológiai elméleti tevékenysége.

Mint pedagógus, messze előremutató új elveket vezetett be. A pozsonyi evangélikus líceum számára szervezeti és fegyelmi szabályzatot dolgozott ki. A tantárgyak között helyet adott a reáliáknak, a természettudományos ismereteknek. Tankönyveket írt és íratott, módszertani utasításokat adott ki. Hangsúlyozta a szemléltető, a kísérletező oktatás fontosságát. Tantervei, módszerei országsszerte elterjedtek, s hatást gyakoroltak egész oktatási rendszerünk koszerűsítésére.

Mint filológus ugyancsak úttörő munkát végzett. *De vetere litteratura Hunno-Scythica exertitatio* című munkájában elsőként foglalkozott -- tudományos felkészültséggel és alapossággal -- a magyar rovásírás tanulmányozásával. Sokat tett a magyar irodalmi nyelv művelése terén is. A Károli-féle biblia újszövetségi részének egyes dőcögő, nehezen érthető szakaszait újrafordította, az eredeti források alapján sok kisebb botlást helyesbített, az egészet stílusosan egységesítette, s 1717-ben újra kiadta, megadva bibliafordításunk mai formáját. "*Magyar grammatika vagy-is a' hazai nyelvnek gyökeres megtanulására való intézet...*" című iskolát teremtett, több mint egy évszázadon át "mintagrammatika" volt. Német nyelvtana bevezetésében mint a hazai germanisztika úttörője ismerteti a magyarországi német közösségeket, nyelvjárásaikat.

Bármennyire is jelentős, amit Bél Mátyás pedagógiai vagy filológiai működése során létrehozott, maradandót a történelem- és földrajztudomány területén alkotott.

Fő műve a "*Notitia Hungariae Novae Historico Geographiaca ...*" kötetekben -- amelyek vármegyeként adtak részletes ismertetést az országról -- történeti és földrajzi szemlélet sajátos ötvözése, a táj, környezet, történelem és ember kölcsönhatásának meghökkentően modern szemlélete mutatkozik meg. Megjelenését rendkívüli gonddal végzett hatalmas adatgyűjtő munka előzte meg. Sokan támogatták, de voltak, akik akadályozták, sőt, kémkedéssel is gyanúsították. Batthyány József kalocsai érsek vette pártfogásába. Megnyerte számára Pállfy Miklós nádor támogatását, aki tájékozódva tevékenységéről, nemcsak a vádaskodásoktól védte meg, hanem a törvényhatóságokat is felhívta támogatására. A kancellária a *Notitia* munkálataival egyidejűleg megbízta Mikoviny Sámuel akkor kinevezett királyi kincstári mérnököt azzal, hogy Bél Mátyás munkájához vármegyénként gondos térképet készítsen. Mikoviny a megbízásnak kiválóan megfelelt, kidolgozva a korszerű hazai térképezés alapjait. Közel két évtizedes adatgyűjtés és szövegezés után állott a nagy mű, amely kiadásához III. Károly császár anyagi támogatását is kilátásba helyezte. B. M. Straub Pál bécsi könyvkereskedővel állapodott meg a munka Amszterdamban készülő gondos nyomásáról és forgalomba hozásáról. Ezúton azonban a munkának csupán négy kötete jelent meg 1735 és 1742 között.

Az 1736-ban megjelent 3. kötetben az előszó után Mikoviny Sámuel tanulmányának adott helyet. Ebben a tudós mérnök, a borszlói tudományos akadémia tagja, kifejtette nézeteit a csillagászati helyhatározásra támaszkodó térképek készítésének korszerű módjairól, a korábbi térképrajzolók által elkövetett hibákról, a geometriai felmérés helyes módjáról és a jövőben követendő eljárásról. A 24 főlíó oldal terjedelmű tanulmány a hazai kartográfia történet alapvető forrásműve.

Bél Mátyás haláláig a *Notitia ...* anyagának mintegy harmada jelent meg nyomtatásban, összesen 2693 oldal terjedelemben. A mű nagyobb része, mintegy tízezer főlíó oldal kéziratban maradt. (1892-ben Zichy Jenő gróf jelentette meg a kézirat anyagból Moson vármegye leírását, 71 oldal terjedelemben és mindössze 100 példányban. Ezt a kiadványt szokták a *Notitia* 5. köteteként emlegetni.)

A *Notitia ...* Tátrát érintő részét **Posewitz Theodor** fordította németre és a *Die erste Beschreibung der Liptauer Tátra, (Karpathen-Post 1900.)* cikkben jelentette meg. A Magas-Tátrát érintő részt a Liptói-Kereszthegytől a Menguszfalvi-völgyig pontatlan szlovák fordításban Houdek Ivan a *Matej Bel o Liptovských Tatrách, (Sborník prác TNP 1959.)* cikkében, majd a Liptó megye leírásának teljes szlovák fordítását (beleértve a Liptói-Tátra leírását is) a *Matej Bel, slovenský geograf, (Pozsony 1984.)* című könyvében jelentette meg.

A *Notitia ...* más kiadatlan részének kézírata az esztergomi káptalan és a budapesti Szécsényi könyvtárban található.

Életművének gazdagságára jellemző, hogy 1718-ban vetette fel elsőként egy hazai tudós társaság alakításának gondolatát, s az első valóban rendszeres és időszakos hazai hetilap, az 1721 tavaszától megjelenő "*Nova Posoniensia*" is az ő kezdeményezéséből született. Élete utolsó évtizedében laboratóriumot rendezett be, és kémiai kísérleteket végzett. Fiatalabb kortársa, a "konkurens" piarista tanár, első tudománytörténészünk, Horányi Elek "*Memoria Hungarorum*" című tudománytörténeti lexikonában mindenkinél bővebben -- 100 lapon -- foglalkozik az

evngélikus lelkész és főiskolai igazgató méltatásával. Ez is jelzi Bél Mátyás nagyságát (és a szerző elfogulatlanságát).

Nemcsak a 18. századi magyar tudományosság leguniverzálisabb szelleme, hanem a korra jellemző polihisztor iskolának egyik legkiemelkedőbb képviselője, akit a berlini, olmützi, londoni, jénai, szentpétervári tudományos akadémia még életében tagjává vállasztotta. Kora progresszív tudományos fegyverzetének birtokában küldetést érzett hazája, a "dulcis cara Pannonia" megismertetésére, az itt élő népek közös kulturális emelkedésének elősegítésére.

Műveinek újabb kiadásai:

- *Magyarország népének élete 1730 táján* (Szerk.: Wellmann Imre), Bp., 1984.
- *Hungáriából Magyarország felé* (Szerk.: Tarnai Andor), Bp., 1984.
- *Buda visszavívásáról* (Szerk.: Déri Balázs), Bp., 1985.
- *Moson vármegye leírása*, 1985.
- *Gömör vármegye leírása*, 1992.
- *Békés vármegye leírása*, 1993.

Bél Mátyás levelezése, Bp., 1993.

Bél Mátyás
Horváth Imre és Júlianna

Isten tenyerén
(Őseink üzenete – a fejfák)

„A magyarság síremléket alkotó művészete sohasem volt pompás, díszes, mint a tőlük Nyugatra élő népeké. Mégis, van olyan speciális síremlékcsoport, ahol a magyar népi művészet világviszonylatban is nagyszerűt produkált: ezek a fejfák”

(Seléndy Szabolcs)

Jó negyedszázada kezdtem el a fejfákkal foglalkozni. Előbb szinte csak kötelező feladatként, majd egyre nagyobb érdeklődéssel és elhivatottsággal.

1982-ben, az Ybl Miklós Műszaki Főiskola átszervezésekor – ahol az Alaptárgyak Tanszékén docensként rajzot tanítottam – nekünk, tanároknak kötelező volt valamilyen önképzési feladatot vállalnunk. A választható témák közül hozzám legközelebb a néprajz állt, így én egy ide kapcsolható témakört, a Hajdú-Bihar megyei temetők népi faragású sírjeleinek, a fejfáknak a felkutatását és regisztrálását vállaltam.

A rohamosan pusztuló sírjeleket megőrző gyűjtőmunka közben folyamatosan tanulmányoztam az idetartozó szakirodalmat. Ahogy gyarapodtak gyakorlati tapasztalataim és elméleti ismereteim, elkerülhetetlenül egyre mélyebbre ástam magam őstörténetünk kutatásába, saját megfigyeléseimet összevetve a nálam avatottabbak írásaival.

Végül arra jutottam, hogy a fejfáknak óriási jelentősége lehet néptörténetünk és hagyományaink megismerésében, ezek ma is létező tárgyi bizonyítékai Kárpát-medencei őshonosságunknak. Ugyanis ahogy vizsgálni kezdtem, hogy mi is a fejfa, honnan eredhet és vajon mióta él a fejfaállítás szokása, szinte meghökkentő felismerésekre jutottam.

Szeretném az érdeklődő olvasót is végigvezetni ezen az úton, hogy maga vonhassa le ezeket az izgalmas következtetéseket. Megosztani az olvasóval a felmérő munka élményét, a felismeréseimet és következtetéseimet, kitérve munkám otthoni fogadtatására is és persze ízelítőt adva az elkészült albumból.

Mivel a Főiskola kihelyezett levelező tagozatos csoportokat is oktatott Békéscsabán, Szolnokon és Egerben, így Hajdú-Bihar mellett éveken át alkalmam volt kutatni e vidékek temetőinek a fejfáit is.

Az órabeosztásom miatt gyakran heti három alkalommal is végezhettem a felméréseket. A helyszínelések egy-egy napot vettek igénybe temetőként. Általában felekezetenként külön található a régi egyházi temetők, a kivezető utak mentén, a faluszéleken. Sok faluba többször is el kellett mennem, mert nagy volt a temető, vagy például Balmazújvároson hét külön sírkertet kellett feljárnom.

A megközelítési lehetőség szerint haladtam sorban a helységeken. Kialakult munkamódszerem szerint a falvakban legelőször a helyi önkormányzatnál (régebben tanácsnál) jelentkeztem. Itt adatokat, tájékoztatást kértem, amit mindenhol készségesen, sőt örömmel és büszkén adtak. Utazásaim alkalmával sok személyes élményem volt, szinte mindenütt akadt valaki, aki mesélni tudott a temető múltjáról, emlékművekről, sírkápolnákról, az ott nyugvó neves személyekről.

A munka során alakult ki, hogy milyen eszközökre van szükség. Egy A/5-ös spirál notesz, toll, 2 méteres mérőszalag, tájoló és fényképezőgép – mindez egy válltáskában elfér.

A helyszínen felmért adatokat otthon A/5-ös méretű kartonokra 1:10 léptékben felszerkesztettem, tussal kihúztam, és vízfestékekkel színeztem, a fejfa valós színének megfelelően.

Évekkel később a már gazdag gyűjteményt megmutattam Kiszely István antropológusnak, amikor a főiskolán előadást tartott távolkeleti útjáról. Kedvező véleményt mondott a gyűjteményemről, és arra biztatott, hogy készítsek belőle albumot.

Ettől kezdve A/2-es lapokon összesítő rajzokat is készítettem változatlan technikával. A díszkerettel is ellátott lapokon térképvázlaton bejelöltem a temetők helyét, a helység címerét, történetét, adatait és a felmérés idejét. A keretet alul-felül plasztikai, kétoldalt virágozási motívumokból összeállított sordísz alkotja. A fejfákat két nézetükkel ábrázoltam Monge vetülettel, rekonstruálhatóan, a környezetet érzékeltető staffage elemekkel.

Az elkészült lapokról a főiskola Kulturális Bizottsága támogatásával színes fénymásolat készült, melyekből Hegedűs Zsolt kolléga kiállítást rendezett. Dr. Ujvári Zoltán, a Kossuth Lajos Tudományegyetem Néprajzi Tanszékének vezetője mondott megnyitót.

Munkámmal a Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Akadémiai Bizottsága néprajzi pályázatán első díjat kaptam.

Részt vettem a Henry Ford Alapítvány Hagyományőrző Nemzetközi Pályázatán is, amelyen különdíjjal jutalmaztak, ezt a Magyar Tudományos Akadémián vehettem át.

A Milleniumra, Árpád apánk hazajövetelének emlékére szerettem volna megvalósítani az album kiadását. Ehhez szponzort kerestem, szétküldve mintegy száz referencialevelet.

A megyében a Kulturális Bizottság elnökéhez, Lukovics Andrásához fordultam.

Hiába bírálta el azonban a kéziratot igen kedvezően Balassa Iván akadémikus az előző évben, a megyei Bizottság által felkért két lektor, Vajda Mária múzeológus és Barta Elek, az egyetem néprajzi tanszékének akkori új vezetője nem javasolta az album kiadását, mondván, hogy így is „dugig vannak fejfa témákkal”.

Budapesten az Akadémia elnöke, Glatz Ferenc az Akadémiai Kiadóhoz küldött a kézirrattal, ahol másnapra választ is adtak, mely szerint „akár holnap elkezdjük, négy nyelven, csak hozzon 20 millió forintot.”

Így nem lett az egészből semmi, ami nagyon elkésérített. A menyem vigasztalt meg azzal, hogy „Ne búsuljon Papa, majd az Úr gondoskodik róla, ha szükség lesz rá.”

Egyedül Boros Péter Országépítő Alapítványa nyújtott konkrét anyagi támogatást. Ebből tudtam egy-egy fénymásolt példányt ajándékozni a Debreceni Református Kollégiumnak, a Városi Könyvtárnak és a Déri Múzeumnak.

Az egyetlen kézzelfogható eredmény, hogy a millennium alkalmával megjelent „Hajdú-Bihar évszázadai” című kötetben egy fejezetet állíthattam össze tanulmányom felhasználásával.

A munkát az album kiadásának elmaradása ellenére folytatom. Sőt, kutatásomat kiterjesztettem a Felső-Tiszavidékre is Aggtelektől a Körösökig, hiszen a megyehatár nem esik egybe a régészeti és néprajzi területtel. Azóta már elkészült Szabolcs-Szatmár-Bereg megye feljárása és kézírata, jelenleg is járom Borsod-Abaúj- Zemplén, Békés, Szolnok és Heves megyéket.

Felméréseim kiegészítése miatt gyakran előfordult, hogy vissza kellett mennem ugyanabba a temetőbe. Sajnálatos, hogy gyakran az általam évekkal azelőtt már felmért fejfáknak nyomát sem találtam (pl. Hajdúszoboszlón).

Ebben a természetes pusztulás mellett – hiszen százévesnél öregebb fejfát alig találtam – sajnos jelentős szerepe van az emberek érdektelenségének és tájékozatlanságának.

Az utóbbi évszázadban a magas kultúrájú síremlékeket csak kevesen engedhették meg maguknak és egyre inkább a műkö sírjelek terjedtek el a szép, faragott fejfák helyett is.

Ennek köszönhetően a régi, ligetes sírkertek sivár, szinte raktárszerű temetőkké válnak. A fejfaállításhoz kapcsolódó hagyományok mindinkább kivesznek. Még leginkább a kisebb, szegényebb és eldugott helyeken lévő sírkertekben találunk fejfás temetkezést, így az apró falvakban gazdag Tisza-könyök tájékán és Aggtelek környékén.

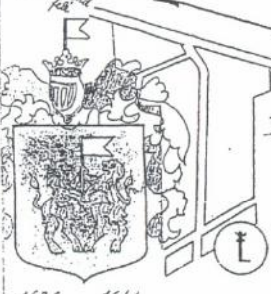
Ugyanakkor a jobbmódú lakosság körében az utóbbi években szórványosan előfordul új, iparművészeti jellegű fejfák használata. Az ezeket hivatásszerűen faragó emberek, iparművészek általában birtokában vannak a szükséges néprajzi ismereteknek.

Bár albumom kiadására a belátható jövőben nincs kilátásom, ám munkámat semmiképp sem érzem hiábavalónak. Napról napra csökken ugyanis a lehetőség, hogy megőrizzük mind nagyobb mértékben romló és pusztuló fejfakincsünk formáit, üzenetét.

Hajdúbagos

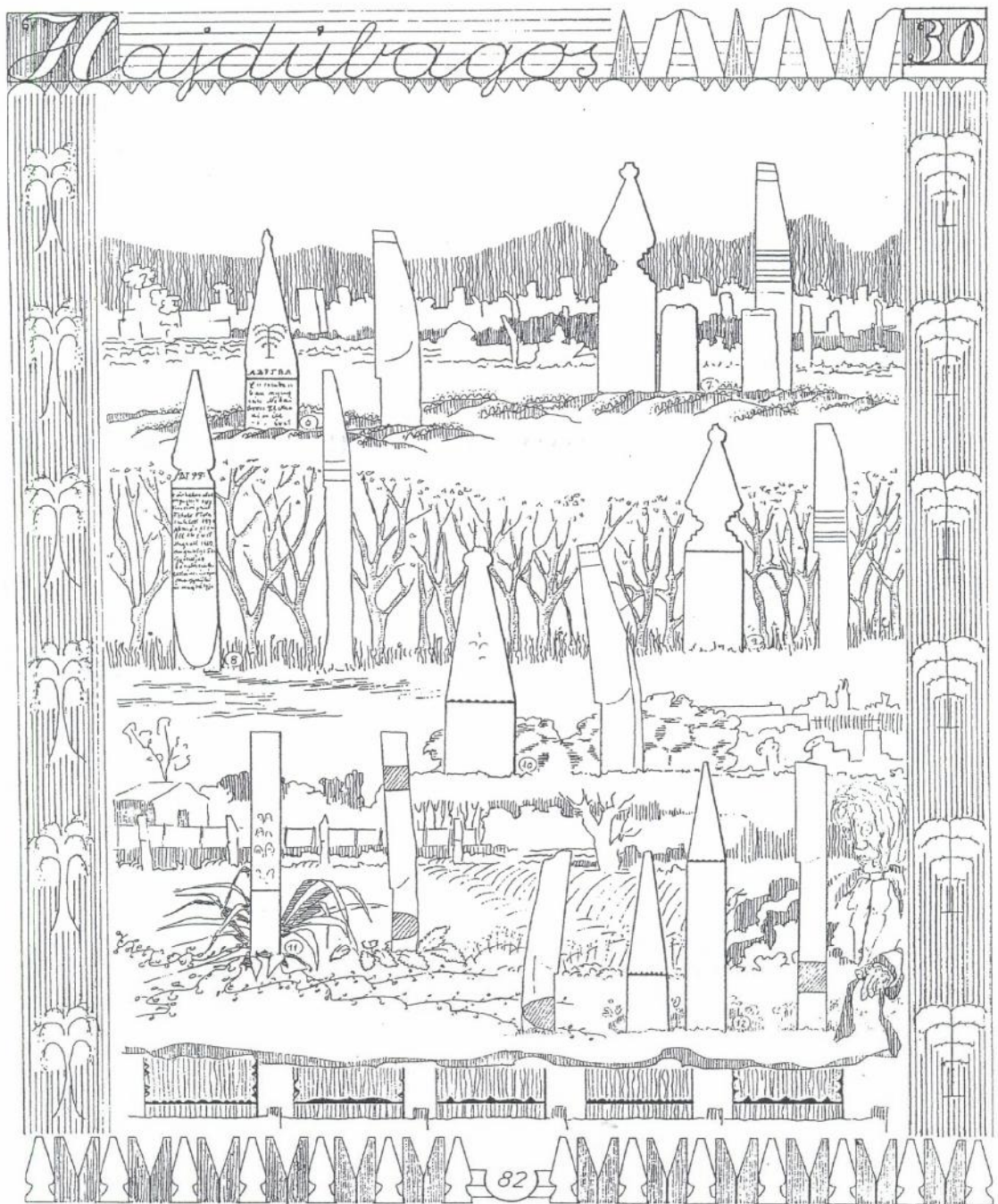
1982

1626 1641

Lélekszáma: 2472/1941 1964/1990
 Kiskajdi telepítés. Térrendről víz-
 folyás válsága el, melynek kövö-
 határa van, nagy legelővel.
 trólas-mondás járja; Kutya-bago-
 ami esetleg a hajdútelepítés előtti
 időkre utal; talán el-szolgáltá-
 to falu lehetett. Kitán a földi-
 kutya rezervátumára utal, de
 lehet, hogy a kismok kutya-ten-
 teltéle miatt ragadványrív.
 Katalmas ref temploma van.
 A temető nagykitérjedésű, so-
 nos fejfái a falu felé néznek,
 általában magasak, a láb-
 is kiáll a földből.

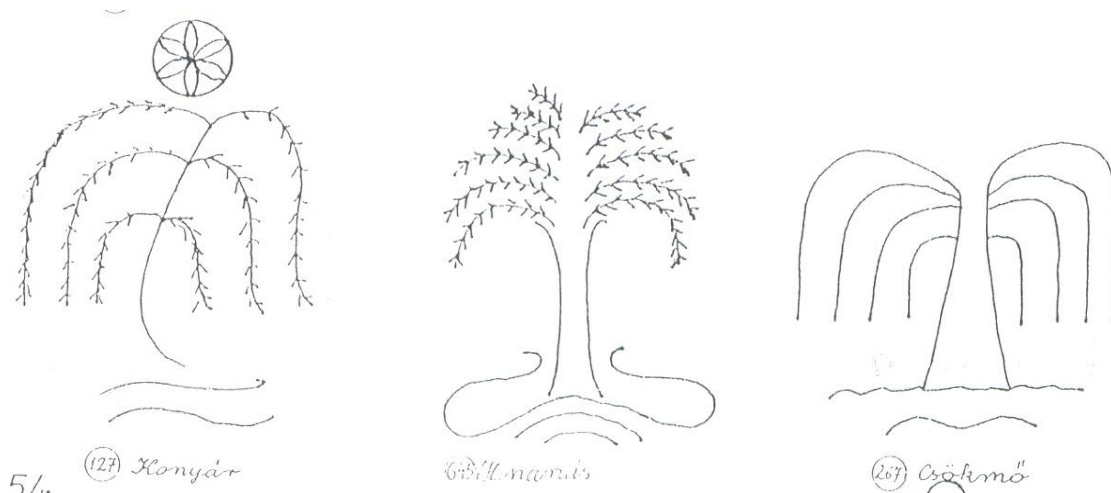

- 23. -

A munkám igen érdekes része volt az anyag rendszerezése, elemzése, amit a gyűjtéssel párhuzamosan végeztem.

A fejfák morfológiai, topográfiai és etimológiai elemzése mellett elkészítettem a fejfákon szereplő személyek névjegyzékét és kigyűjtöttem a homlokvéseteket, a virágozási motívumokat.

Eközben jutottam arra a felismerésre, hogy a homlokvésetek szerkezete az emberi arc felépítésére emlékeztet. Az életfa található közepén, melynek törzse az orrot jelképezi, a kétfelé nyíló lombja a szemtájékokat, a felső részén helyezkedik el a harmadik szemet jelentő svasztika vagy rózsavirág, a füves talaj a száját, az alatt a hullámvonalak, a víz az ember állát rajzolja ki. Ez a fejfák legelvontabb része, az emberi arc szerkezetének elnövényesedett absztrakciója.

A fejfák homlokvésetein (virágozásán) gyakran felismerhető az emberi arc szerkezete

Az elemzéshez, értelmezéshez fontos tisztázni, mit nevezhetünk fejfának.

Tágabb értelemben fából készült sírjel, mely fogalomhoz hozzátartoznak a deszkából készült, táblás fajták, a keresztet formázók vagy például az esztergályozott és az obeliszkyszerű síremlékek. A fejfák tág körébe sorolhatjuk a kopjafát is.

Ebben az általánosabb értelemben használatosak a fejfára a „fejféja”, a „bánatfa” a „fütül való fa” elnevezések is.

Térjünk ki a „lábfa” meghatározásra is. Ez a sír láb felőli részére ferdén leszúrt egy vagy két rúd, melyet a koporsó sírhoz szállítására használtak és a halottnál hagyják, mivel „az az övé”. Kiálló vége általában faragott. A lábfa, bár lehet nagyobb is, mint a fejfa, de nem tekinthető sírjelnek, hanem temetési kellék.

Az én kutatásom tárgyát azonban a szűkebb értelemben vett fejfa képezi. Mit értsünk ez alatt?

Formailag és jelentésében is jól körülhatárolható sírjel a fejfa. Olyan plasztika, melynek – akár egy fülkeszobornak - eleje, oldala és többnyire alig megmunkált hátoldala van. Rögtön állapítsuk meg azt is, hogy antropomorf jellegű, fej- törzs- és lábrészre tagolódik. Innen már csak egy lépés, hogy megfejtsük jelentését is: az ősök szobrának, bálványának vagy idolnak egyaránt tekinthető.

A fejfaállítás szinte máig megmaradt hagyománya épp így lesz az ősoket tisztelő hitvilág ékes bizonyítéka.

A formai eltérésen kívül épp ez az, ami a legfőbb különbség a kopjafa és fejfa között. A kopjafa ugyanis körplasztika, mely bármely oldalról nézve hasonló látványt nyújt, tehát nincs eleje, „arca”. Az őst jelképező fejfával szemben pedig a kopjafa lándzsát, kopját vagy dárdát, tehát valamilyen harci eszközt szimbolizál.

A Kárpát-medencében jellegzetes fejfaállítás tehát az őstiszteletből fakadó hitvilágnak a megnyilvánulása, de ennek megfelelőjét – például a Kunkovács László által felkutatott „kőemberek” formájában - fellelhetjük tőlünk keletre is, Kínán át a Salamon-szigetekig.

A terepen folytatott felmérő munkával párhuzamosan tanulmányoztam a szakirodalmat. A Déri Múzeumból Módy György támogatásával az 1800-as évek végétől megjelent Ethnográfia teljes sorozatát át tudtam nézni.

Nagyon tanulságos volt. Sokan végeztek áldozatos munkával kutatásokat itthon és külföldön. Ugyanakkor láthattam, hogy teljes zűrzavar uralkodik a szakterületen és egy csomó légből kapott vélemény látott napvilágot.

Még a XX. század elején a témával legkorábban foglalkozó néprajzosok, Solymosy Sándor, Domanovszky György, Gombócz Zoltán, Lükő Gábor, később Zentay Tünde tudtak legelfogulatlanabb véleményt megfogalmazni.

Mindamellettt tévedés volt, hogy a lappföldi csónakos temetkezéssel rokonságba hozták Szatmárcseke fejfáit. Errefelé ugyanis a sekély vizeken használt ladikforma volt használatos, mely cseppet sem hasonlítható ezekhez a fejfákhoz.

A szatmárcsekei csónakos fejfa elnevezés tehát csupán ragadványnév, mely csak Domanovszky és Bitzó Ilona levelezése nyomán terjedt el, a fejfaforma azonban - későbbi felismerésem szerint - a pásztorember alakjára utal.

Visszavetette a kutatást, amikor a tényszerű megállapítások helyett kezdetét vette a különböző elméletek gyártása, melyben elől járt Visky Károly és egyre inkább eluralkodott a félremagyarázás, melyben igyekeztek lejáratni a „nagy öreg” néprajzosokat.

Így például a kopjafa sírjel mivoltát is megkérdőjelezte, amikor azt próbálta bizonygatni, hogy az csak kellék, a kopják letámasztására szolgáló tartófa.

Szinte a legutóbbi időkig kiható nagy vitát kavart a fejfák származási ideje. Miután anyaga idővel elpusztul, százévesnél idősebb fejfát természetesen keveset lehet találni. Azonban teljesen komolytalan ebből azt a következtetést levonni, hogy előtte nem is volt szokás a fejfaállítás.

A 60-as, 70-es években a nép által továbbra is megbecsült fejfakultúra ősiségének és vallási jelentőségének tagadásával politikai okokból igyekeztek a materialista szemléletet és az antiklerikális törekvéseket szolgálni.

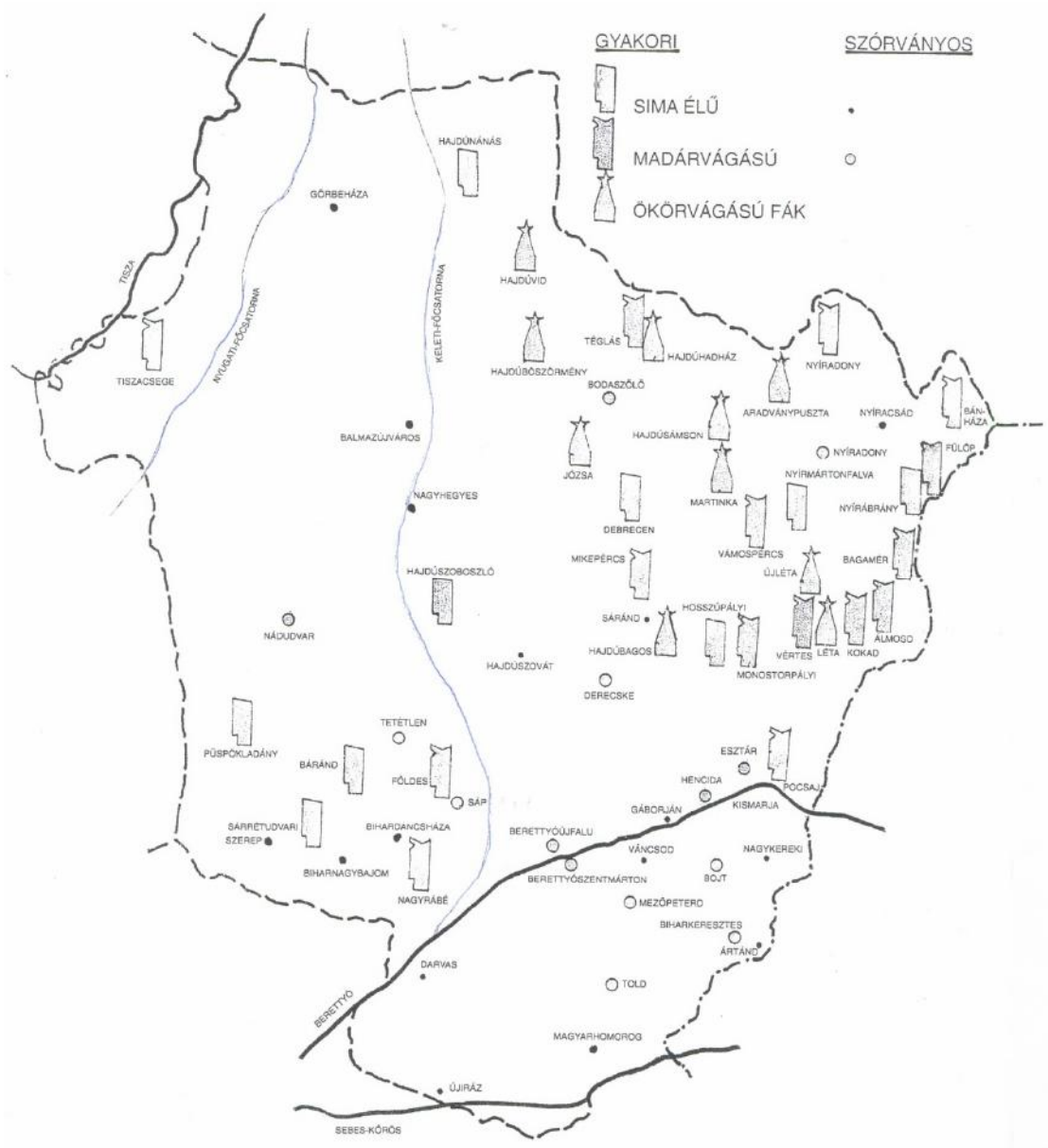
A számos materialista jellegű vitairattal szemben a Confessio c. református folyóirat 1975. évi számaiban megjelent Koczog Ákos református lelkész nagyívű tanulmányosorozata, melyben a sírjel-állítás globális szokására hívja fel a figyelmet. Mellesleg megemlíti, hogy egyes hajdú-bihari fejfákon néhol galamb faragványok találhatóak. Felhívja a figyelmet arra,

hogy a katolikus egyház által megtűrt fejfán a Szentléleknek vélt galamb valójában pogánykori ősi szimbólum. Számomra ez igen fontos momentum volt és a későbbiekben nagyban hozzásegített a fejfák jelentésének felismeréséhez.

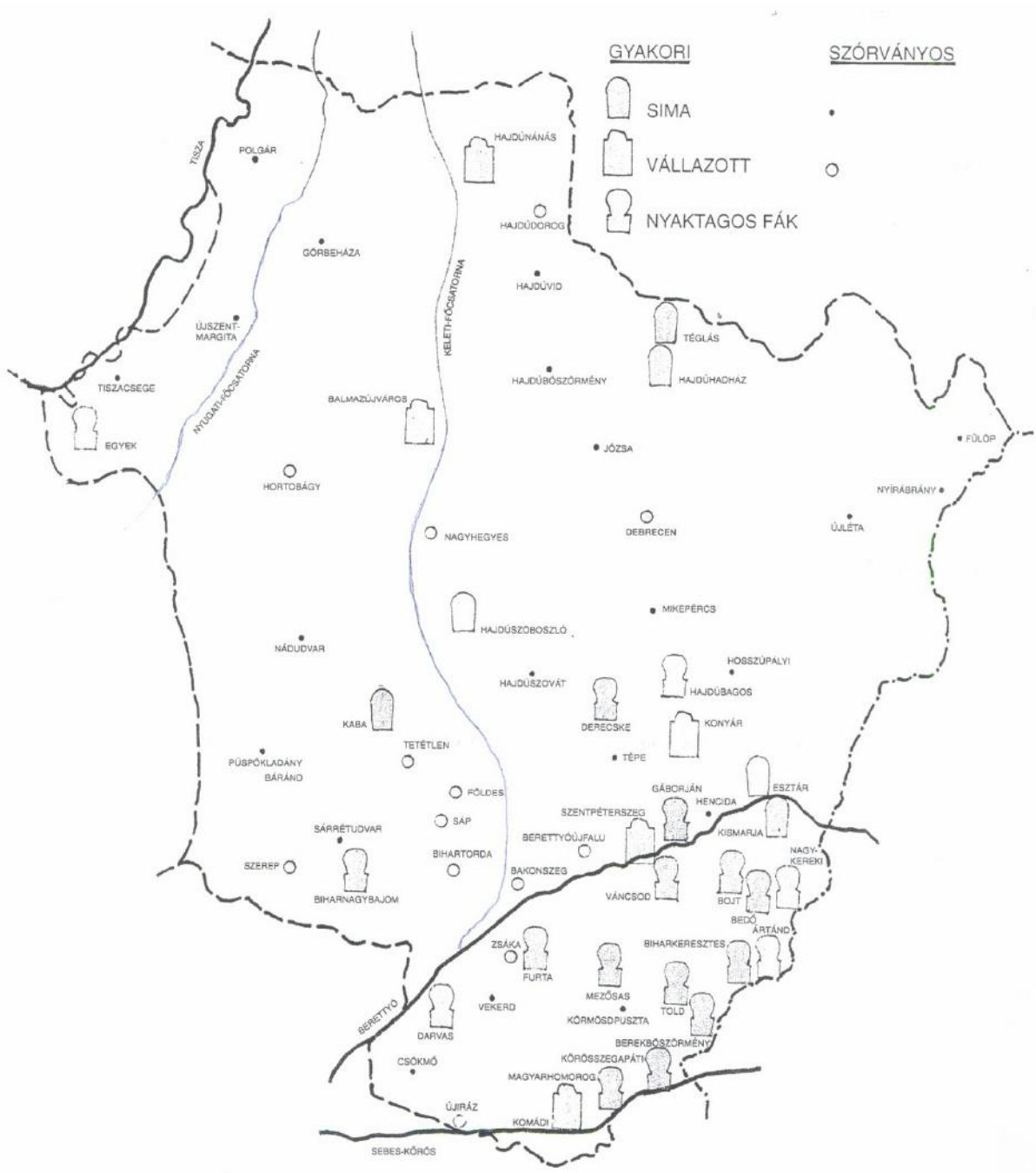
A fejfát a totemhit világában létrejött totemnek vagy bálványnak kell tekintenünk, mely a legrégebbi időktől az ősök tiszteletét fejezi ki. A természethez igazodó életnek része őseink megbecsülése, tisztelete. Ennek volt jele a legősibb kultúrákban a totem ill. bálványállítás és – imádás szokása. Hiába tiltották, hiába torzították jelentését, a fejfák sírjelként a mai napig őrzik ezek emlékét a Kárpát-medencében, egyben bizonyítva ezzel a szokást megőrző népünk őshonosságát e vidéken.

Régóta elfogadott tény, hogy a legősibb eredetűek a Hajdú-Biharban található fejfák. A terepjárás során megfigyeléseim többek között ezt is alátámasztották, egyúttal pedig magyarázatot találtam számos régebben felvetett, illetve bennem felmerült kérdésre is. Rendszerezve a fejfák formai kialakítását, véseteit, az egyes tájegységekre jellemző különféle típusok rajzolódtak ki előttem, melyeknek nagy jelentőséget tulajdonítok. Például ebből lehet következtetni az adott területen uralkodó totemhitre.

A Felső-Tiszavidék északi részén lekerekített fejű, „kerekállású” alacsony fejfák, a déli részen felül ék alakúra fűrészelt, „élrevágott” magas fejfák gyakoribbak. Előbbiek ott élő gyalog pásztornépeket, utóbbiak lovas nemzetséget feltételeznek.

Az élrevágott fejfák szóródása és gyakorisága Hajdú-Bihar megyében

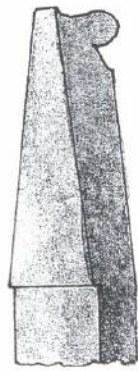
A kerekállású fejfák szóródása és gyakorisága Hajdú-Bihar megyében

Bakonszeg

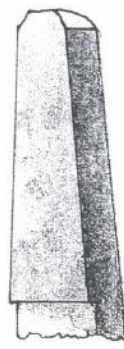
Hajdúsámson

Nádudvar

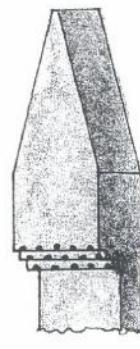
Furta

Berettyó-szentmárton

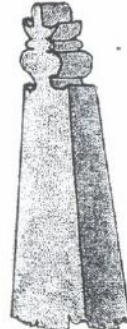
Esztár

Balmazújváros

Hajdú-böszörmény

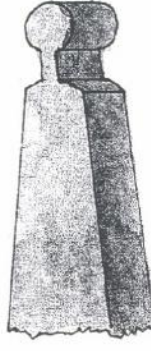
Hajdú-böszörmény

Hajdú-böszörmény

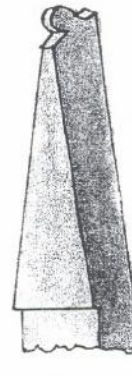
Hajdú-böszörmény

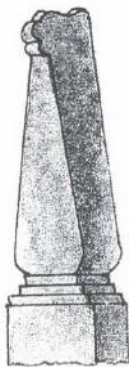
Bánháza

Bagamér

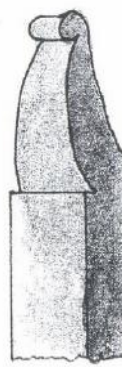
Álmosd

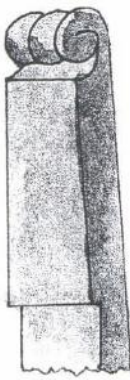
Kokad

Monostor-pályi

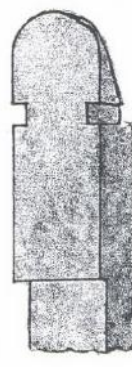
Bánháza

Zsáka

Berettyó-szentmárton

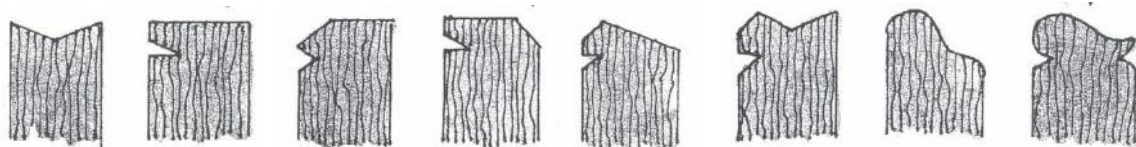
Ártánd

Berek-böszörmény

Jellegzetes fejfaformák és csúcscsúcsok

Még munkám elkezdése előtt, térképkészítés céljából jártam a mikepércsi temetőben, ahol már akkor feltűnt, hogy a fejfák tetején szokatlan csapások, faragások találhatók. Csak utóbb, az Álmosd és Bagamér környéki temetők fejfáinak csúcsdíszét látva ismertem fel, hogy ezek a Koczog Ákos által említett galamb motívum leromlott maradványai.

A fejlődési ívből rekonstruálható például a kuporgó vagy az ágaskodó madár motívuma

Felvetődött bennem a kérdés, hogy előfordulnak-e másfajta csúcsdíszek is? Ezért kutatásom során külön figyelmet fordítottam a csúcsdísz maradványokra, és azok szóródására, amelyekből rekonstruálni lehet az ősfomat, mely egy adott terület totemjele lehetett. Térbeli kiterjedésük és plasztikájuk együttesen segít ráismerni ezekre. Töredékes formájukban is be tudtam azonosítani Hajdúsámsonban a kígyó, Tiszafüreden a kos, Hajdúböszörményben a tulok, Kokadon az eb, Körösszegapátiban a ló, Nádudvaron a csiga attribútumait.

Minden bizonnyal további azonosítások is lehetségesek. Mivel ezek totemjelek, bátran kimondható, hogy a fejfák totemoszlopok. Szóródásuk lehet családra, nagycsaládra, hadra vagy akár nemzetségre utaló kiterjedésű.

A fejfák megfigyelésével sok olyan megállapítás, következtetés tehető, melyek gazdagítják a korai időkre vonatkozó ismereteinket.

Van még felmérhető gyűjtőterület is, de főleg felfedeznivaló összefüggés. A fejfakutatás a néprajzzal, régészettel, hittudománnyal egységes szemléletben kezelve hozzájárulhat néptörténetünk jobb megismeréséhez és ezáltal nemzeti identitásunk erősítéséhez.

Emiatt is fontosnak tartanám és remélem, hogy – noha erre pillanatnyilag kevés az esély – munkám eredménye idővel a teljes album kiadása által közkinccsé válhat.

A teljesség igénye nélkül, az alábbiakban olyan településeket mutatok be, melyek temetőiben viszonylag jól felismerhetők a totemjelek. Egyúttal a helységek néhány írott illetve szóbeli hagyományára, nevezetességére is kitérek, melyekre a helybeliek hívták fel a figyelmemet.

A Felső-Tiszavidék fejfái Hajdú-Biharban

Debrecen

A megyeszékhely, a „Kálvinista Róma”. Nevezetes fejfaformája az „apáca-főkötős” sírjel, melynek fejrésze erősen előredőltre faragott, arca szinte rejtve –mint az apácáknak. Rajzolata, vésete barokkos vagy magyaros alakot ölt.

Álmosd

Honfoglaláskori település, Bocskai hajdúi itt verték szét a császári sereget. Mintaszerű temetőjében jól látható a madaras csúcsdész eredeti formája is. A faluban található a Kölcsey, Miskolczi és a Péchy család kúriája.

Ártánd

Ősi település, korábbi neve Disznósd. Régi temetője egy kunhalomra települt. Főképp kerekállású, rézelt nyaktagos és púpos hátú fejfái vannak. Egy lábát állítanak. Árpádkori lovasvitéz sírját találták meg a faluszéli sóderbányában.

Bagamér

Határában földikutya rezervátum található. Méltóságteljes görög-katolikus temploma mögül fásor vezet a temetőbe. Sok kuporgó és ágaskodó madár formájú csúcsdész töredék ismerhető fel. Az áll vonalát jelölő eresz fölött pálcátags és hullámvonalak rajzolódnak ki.

Bakonszeg

Ősi nemesi település. Az út mentén Bessenyei György testőr emlékparkja és szobra, hátrébb a Nadányiak sírszobrai állnak. A temető tizedbeosztását kijelölő táblájából ma is megvan néhány darab. Fejfái többnyire vállazott kerekállású fák. Ottjártamkor még találtam százéves fejfát.

Balmazújváros

A kivezető utak mentén hét temetője van. Kerekállású fejfáinak jellegzetessége a tarkó és az ajak, pálcátagos eresszel az áll jelölése, a homlokív pártaszerű kialakítása. Élrevágott fejfák is fellelhetők.

Bánháza

A Bory nemzetség székhelye volt. Leomlott templomának romjain az utolsó földesúr építtetett újat, római katolikus. A templomhoz felvezető hosszú lépcsősor mentén néhány sírjel sorakozik, melyek közt szokatlan módon fejfa is van. Csúcsdésze jól felismerhető ágaskodó madár.

Báránd

Vasút menti régi temetőjében egy síron 4-5 fejfa is van. Köztemetőjében jellegzetesek az életkor szerint színesre festett fák. Érdekeség, hogy a Szovjetunióból repatriált Nagy József dízsírt kapott.

Berekböszörmény

Idelátszik a közeli monostor, ahol a kunok Kun László királyt megölték. Csak itt található a püspöksüvegszerűen megnyújtott kerekállású fejfák, melyeken az eresz fölött lépcsősen rézelt a válltag.

Berettyószentmárton

A herpályi kultúrához tartozó ősi település. Határában szarmata temető fekszik. Fejfái csúcsa taréjszerűen élezett közepén csapszerű toldalékkal.

Berettyóújfalu

A nagy kiterjedésű város korábban járási székhely volt. Fejfáiról Sándor Mihályné számolt be. Általában kissé konvergáló fejű fejfái vannak, legalább 7 temetőjéről tudunk.

Biharkeresztes

Kerekállású fejfái ferdén többszörösen réselt füles sírjelek. Gyakori a kovácsolt-vas sírjel.

Biharnagybajom

Zömmel kerekállású fejfái karcsúsítottak és válluk van. Itt nyugszik Szűcs Sándor a Sárret helytörténésze. Padmalyosan temetkeznek, lábfát nem állítanak, gyakori a mondókás szöveg.

Bihartorda

Ligetes temetője kerekállású, vagy csapos fejfákkal elszórtan telített. Magaslatán sírkápolna áll, lejtőjén végig téglakerítéses izraelita sírkert van. Homlokvésetein gyakori a flamboyant köteg.

Bodaszőlő

A zeleméri templomrom közelében fekvő település. Boda Katalin a közeli várban lakott. Romantikus históriáját Jókai Mór örökölte meg. Hosszúfejű, élrevágott fejfáin tárcsás csúcsdiszkek vannak.

Csökmő

Temetője szikes talajon van, ezért igen mély sírokat ásnak. Padmalyosan temetkeznek. A fejfák alacsony hasábok, a kettős lábfák magasabbak és dőltek, ezek uralják a temetőt.

Darvas

Kis-Sárret menti település. Református temetőjében gombosfejű sírjelet találtam. A görögkatolikus temetőben még a magyar neveket is orthodox módon írják, például: Jovan Fekete.

Derecske

Egy évig itt volt katona gróf Széchenyi István. A temető elején van Hágen Ignác családi sírkápolnája, csöszlakás, és a harangláb. Itt ápolnak két második világháborús német katona sírját. A kerekállású fejfák vállazottak, néha fülesek. Helyi jellegzetesség, hogy a feliratok poncolt betűkkel készülnek.

Egyek

Az ősidők óta lakott település közelében húzódik a Tiszai gázlóhoz vezető, fákkal szegélyezett kőkori „só útja” maradványa. A közeli „fekete erdő” koromfekete törzsű fái és a benne lakó kék vércsék állománya az utolsó jégkorszak idejétől folyamatosan itt él. Uradalmi központ volt a Vaj család egykori vadászkastélya. Az ellenreformáció idején 140 család menekült ide és 20 évig éltek az Árkus patak partján földkunyhóban, nem adva fel helvét

hitüket. A Felvidékről idekerült jómódú családok házait pávafarkas ornamentikájú oromdeszkrát, úgynevezett „vértelék” díszíti. A falu zömmel katolikus vallású.

Esztár

Hosszúfejű sírjelei a felső harmadban konvergálnak, tarkójuk kihúzott.

Földes

Régi temetőjében többnyire élrevágott fejfák találhatók.

Furta

Egyenesállású ék, vagy kerekállású fejfái mögött gyakran szépen faragott lábfák vannak. Gyakori a koronás csúcsdész és több rangjelző csillag is van.

Gáborján

Többnyire hasábféjű fejfái vannak. Fülezt kerekállású, vagy csapos, esetleg élrevágott, nyaktagos, böszörményi típusú sírjel is van.

Hajdúböszörmény

A hajdani Hajdu Kerület központja volt, a hajdú kapitány székhelye. Két temetője van, Keleti és Nyugati, ezeket harminc évenként váltakozva használják. A Nyugati temetőben a legutóbbi váltáskor színesre festett „virágozott” koporsó maradványokat találtak. Jellemző fejfái: erőtelejes, nagyfejű élrevágottak, tetejükön különféle csúcsdíszekkel, pl: Nap, lándzsa, levélhegy, bimbó, porzó és kifésülő virágmintázatú. Ez összefüggésben van a korábbi tisztségviselők különböző beosztásával.

Hajdúnánás

A kerekállású sírjelek fejét esztergált rátétekkel keretelik az arc körül, fülkéket képezve ezzel az eljárással.

Hajdúsámson

Magas, élrevágott fejfáinak a tetejét hullámosra vágják, ami kígyóra, vagy tarajra emlékeztet.

Hajdúszoboszló

Dízsírhelyein a hőforrás felfedezője, Pávay Vajna János, valamint a háború alatt elhurcolt nagyharang helyére öntetett 12 mázsás harang pótlását biztosító Tóth Sándor és felesége Egri Eszter hamvai nyugszanak. A temető kerekállású fejfáinak élet körbelyalulják, „holozzák” amit a tarkó felől is megismételnek.

A város Vénkerti temetőjében néhány fejfának „kettős fejű, Jánus-arcú” alakot adnak, melynek egyik fele kerekállású, másik fele élrevágott. Ez fordítva is előfordul. Mivel a város, s lovas hajdúk települése volt, valószínű, hogy a ló és lovas együttes jelölése érhető tetten.

Hencida

Élrevágott nyúrga fejfái között több madárvágású is van.

Hosszúpályi

Régi temetőjében néhány élrevágott fejfa tarkóján csiga csúcsdíz található.

Józsa

A Gönczi Pál utca 134 szám alatti ház kertjében 17 igen régi zsidó sírkő van. Védett, zárt hely. A falu régi temetőjében több fejfa arca „megsöréltelt,” furdanccsal díszített, amiket méheknek mondanak.

Kaba

Mindkét temetőjében hatalmas kerekállású fejfák vannak, amelyeknek anyagát a vasuttól ingyen kapják a konzerváló műhely selejtéből.

Kismarja

A falun keresztül vezet az országút Nagyváradra. Fontos stációja volt az útnak a nép nyelvén „Samarjának” emlegetett csárda. A környék birtokosa Zádori Mária grófnő volt, de ő a birtokát kimérette a falu lakosainak. A temetőben egyaránt van élrevágott és kerekállású fejfa. A falu templomából került elő Bethlen Gábor fejedelem pecsétje.

Kokad

A vasútmenti öreg temetőjében magas, élrevágott, lépcsős nyakbefűződések fejfák találhatók. Csúcsdiszük vaskos, kushadó kutyára emlékeztet.

Komádi

Kerekállású fejfái közül sok lépcsős vállú, nagy lábás sírjelek.

Konyár

Kerekállású fejfáinak homlokvéseteit már 1919-ben felgyűjtötte Zoltai Lajos a Déri Múzeum őre. Neves motívuma a „molnárpogácsa” nevű svasztika.

Körösszakál

Kerekállású fejfái mellett magas, nyújtott fejű lábák vannak.

Körösszegapáti

A közeli monostorban ölték meg a kunok V. Kun László királyt. Kerekállású fejfái és magas lábái vannak. Itt találtam olyan sírjelet, melynek proporcionális helyén az áll oldalán zablavéset van.

Magyarhomorog

Egyedülállóan sajtós „kalapos” fejfáin keresztcsökevény található.

Mezőpeterd

Temetője előtt római katolikus sírkápolna, ajtaja fölött kőcímerrel. A címerben egészalakos vitéz, fegyverére támaszkodva. A címer tetején lévő sisakon gyűrűt tartó holló ül. A temető bejáratánál a Gázsy és Petneházy család hatalmas, közös kriptája van, oromfalán két címerrel. Ezen bajvívó oroszlánok küzdenek páncélsisakban. Építtetője Gázsy A...? császári

és királyi aransarkantyús lovag, huszárezredes. A temetőnek kevés kerekállású fejfája és magas, hatszögű láb fája van.

Mikepércs

Rövidfejú, élrevágott sírjelein itt találkoztam először madár-csúcsdész maradványokkal.

Monostorpály

Öreg temetőjében élrevágott, nyurga sírjelek vannak, tarkó tájékukon csigás kihúzással. Homokos temetőjét gondosan gereblyézik, hogy a vadak nyomai meglátszódnak. A fejfák felirataiban gyakran szerepel a „testvérem” megszólítás.

Nagykerek

A falu közepén áll a Bocskai vár. Református temploma tornyában őrzik azt a harangot, melyet a törökök hurcoltak el és 1917-ben leltek meg Erdélyben. A falu határában 1604-ben verte szét Örvendy Pál 300 hajdúval a császári sereget. Temetőjében zömmel válltagos kerekállású fejfák vannak.

Nagyrábé

Élrevágott, de elcsapott végű fejfáin gyakori a hosszú mondókás szöveg. A pofasík élet legyalulják.

Nádudvar

Ósi szállásterület a **Hortobágy déli szélén. A „kontyos” temetők középpontja. Sok temetője van. A falun kívül eső ugynevezett Csukás temetőben nazarénus fejfák is találhatóak**

. Pofasíkjaikon évszámot jelölnek. A volt vasútállomás mellett van egy lezárt temető. A Kocsordos temetőt már teljesen felszámolták.

Nyíradony

A régi temetőjében egyszerű, élrevágott fejfái mellett gyakori az előre volútás „kosfejű sírjel. A nyugati temetője bejáratánál két kőobeliszk áll bádoggal angyalok maradványaival. A baloldali angyal kezében trombita van a jobboldalinak zászló. Beljebb áll egy középkereszt a következő felírással: 1930-ban emeltette az Amerikába szakadt Vedres János és neje Erdei Flóra. A temető keresztjei közepén monogrammos, szívalakú cigányszöggel /kovácsolt szög/ ácsoltak. Neves sírjele van hatalmas kosfejjel a Kálnay családnak: Csaba 1924-31-ig, mellette az apa és párbajban elesett fia nyugszik. A gyermeket véletlenül lőtték meg.

Nyírábrány

A falu szélén van a klasszicista Eördög kastély, amely most iskola. Temetőjében kevés csúcsdész maradvány és egy előre-hátra is volútás fejfa van.

Nyírmártonfalva

A fejfák virágozását 1937-ben Domanovszky György mérte fel.

Pocsaj

Régi görögkatolikus temetőjének szélén izraelita rész van. Egy fejkövön található a következő felirat: Öhebaum Jakab hősi halált halt hazájáért és királyáért 1918. január 3-án. A temető középkeresztje fedeles pléh-Krisztus. Madárnyomos fejfái is vannak.

Polgár

Római katolikus falu, házain pávafarok díszítésű vértelkek vannak. Református sírkertjében néhány kovácsoltvas sírjel látható.

Püspökladány

Fejfái többnyire kerekállásúak, a talpfatelítő telepről kerültek ki. Élrevágott Szűrös Lajos fejfája. Homlokán az életfa alatt három rangjelző csillag van.

Sáp

Élrevágott fejfái között madárvágású is kerül.

Sáránd

Temetőjében sírkápolna áll. Laposan élezett fejfái gazdagon virágozottak.

Sárrétudvari

Sírfai DNY-i tájolásúak, fejfáik között kevés a csúcsdíszes.

Szentpéterszeg

Zömök fejfái sima kerekállásúak. A régieket perzselik. Lábfát és koszorútartó rudat is tesznek a sírra.

Szerep

Temetője egy faluszéli kúnhalomra települt, többnyire élrevágott fejfákkal.

Tetétlen

Régi temetője igen kiterjedt, ligetes, bozótos hely, csipkebokrok között repkénnyel befutott fákkal. Nincs rátemetés.

Téglás

A falu közepén szép parkban fekszik a francia forradalom elől idemenekült Dégenfeld család kastélya. Ugyancsak ők létesítették nem régen a falutól távolabb eső új temetőt hatalmas családi síremléssel. A régi temetőben jellemző a vállazott kerekállású fejfa.

Tépe

Régebbi fejfái élezett, füles, kerekállású sírjelek.

Tiszacsege

Komp átkelőhely a „só-utjának” végében. Ősi halászfalu, még most is találunk a faluban előgádoros, paticsfalú házakat. 1883-ban épült zsellérháza ma falumúzeum. Határában hőforrást találtak. Vértelkes házakat is építenek. A fejfáinak csúcsdísze ágaskodó madár.

Told

A falu Arany János ősi eposzának színhelye. Kerekállású fejfáinak oldalán folyóvíz díszítést is látunk. Lábfaí magasak.

Újiráz

Néhány csapottvégű fejfája között egy alföldi típusú is van.

Újléta

A falut 1865-ben Balmazújvárosról idetelepült lakosság hozta létre. Élrevágott fejfái között madárvágású, lándzsahegyű csúcsdíz is van

Vámospércs

A Telegdi család sírszobrai az ábrányi úti temetőben állnak. Nyitókövén olvasható: Ez a temető kezdődött 1846-ik év május 6-án Fagyal Julianna elhunytával. A temetőben jókora sírkápolna áll. Fejfái élrevágottak többféle csúcsdíszel.

Váncsod

Nyurgafejű sírjelein igen szép életfa-vésetek találhatók.

Vekerd

Rác, majd román betelepítésű falu, Zsáka résztelepülése, főként görögkatholikus lakókkal. A temető szép, gyepes terület, új részén főként kereszttek, a régin fejfák vannak. A vallásváltás népszerűség cseréire utal. Fejfái kerekállásúak.

Vértes

Salétromfőző hely volt. Temetőjében nyugszik Irinyi János a foszformentes gyufa feltalálója. Sok nyaktagos madaras fejfa található.

Zsáka

A falu közepén áll a Rhédei kastély. A régi református temetőben több előre volutás fejfát láthatunk.

A PÁRTA

(Magyar Adorjántól kapott levél részlete)

„Mikor tehát ama „*Napnyugati király*” *követe* azaz a völegény által küldött leánykérő, a „*Napkeleti király*” házánál, vagyis a leányos háznál megjelenik (ez elnevezések azért voltak szokásban, mert ennek mythologiai alapja volt, amit másutt fejtek ki, de később bármily kitalált című „király”-ról lett szó, mindig, ha az illetők csak szegény parasztok voltak is), mondván, hogy őt ura küldi, aki erre jártában e „*királyi ház*” legszebb ékességét megismerte, s eljegyezte, most őt azért küldte, hogy annak kezét számára megkérje. Ekkor az apa (ő a Napkeleti király) azt feleli, hogy hát a követ mutasson jelet, hogy ő valóban Napnyugat királya követe. Ez fölmutatja az almát, amelyet a leány adott volt jegyesének, szerelme jeléül. Az almát a jelenlévő, vagy behivatott leány is meg kell nézze, mire föl is ismeri, hogy ez valóban az, amelyet ő adott és amelybe nevét be is karcolta volt. De az apa még nincsen eléggé meggyőződve, mondván, hogy sok egyforma alma van és leánya nevét más is belekarcolhatta. Azt kérdi a követtől, vajon Napnyugat királya tudja-e, hogy a leány testén mely titkos jelek vannak. A követ feleli: „Bizonyára tudja, s meg fogom kérdezni.” Ezzel „a követség” távozik. Másnap visszajönnek és a követ mondja: „A királyleány testén két aranycsillag és egy ezüstholdacska van.” Erre az apa meglepetést színélve a leányát kérdezi, ez igaz-e? Mire a leány szemlesütve feleli, hogy igaz. Ezután következik az apa belejegyezése és a többi.

Őseinknél egymagú gyümölcsök himségi, a többmagúak, amilyen az alma is, nőiségi jelképek voltak. Ezért adott tehát a leány almát, esetleg aranyozottat, avagy narancsot: „aranyalmát”. Tény, hogy a szűznél az anyaméh fejrésze tökéletesen kerek almához hasonlít, amelyen csak egy igen kicsi kerek nyílás van, holott a már szült nő anyaméhe nyílásán hegedett szakadások vannak. A nép az anyaméh fejrését „aranyalma”-nak nevezi. Meg kell jegyezni azonban, hogy ilyesmi, valamint sok más megismeréshez őseinknek nem volt szüksége sem boncolásra, sem műszaki, vagy orvosi eszközökre, mert táltosaik között voltak „látók”, akik szemüket behúnyva: látták azt, amit *lát*ni akartak, azaz, hogy (itt a „Bevezetés”-ben már említett) *harmadik szem* segítségével nem csak a test belső részeit, szerveit voltak képesek látni, hanem még sok mást is. Ilyen *látókról* Erdélyben fiatal koromban magam is hallottam beszélni, akik például csonttörést azért tudtak orvosnál jobban helyreállítani, mert ők a bőrön és húson át is a csontokat, ha akarták, látták. (L.: *Ethnográfia* folyóirat 1914 évfolyam 317. oldalán: „*Látók*.”, ahol olvasható: „... *embertársai belső részébe is úgy lát, mintha nyitva volna előtte.*”)

Ha régen nálunk egy leány valamely legényt szeretett és neki almát ajándékozott: ez már eljegyzési jel is volt, mert annak jelképes értelmét régen a nép még tudta. Ez tehát a bibliabeli „Éva almája” igazi értelme, amiről azonban a zsidók már semmit sem tudtak, amiértis a Bibliában ennek értelme már el is fordult. Ellenben mai népmeséinkben még fönmaradott azon indíték, amelyben egy királyleánynak sok kérője van. A király palotájába összehívja valamennyit, mire a leány azáltal jelöli meg, akit völegényül választ, hogy a kézben lévő aranyalmát annak adja át. Világos, hogy *ez indíték ősrégi és még azon időkből származik, amelyekben a legtöbb nép még nőelvi volt*, amelyekben a nőknek voltak előjogai, s ők választhattak maguknak férjet. A Biblia az ehhez hasonló regét tehát Kánaán fajunkbeli őslakóitól vette át, de ezen indíték értelme ismerése nélkül, mivel e titkos értelemről őseink az idegen hódítóknak ugyanúgy nem szoktak volt beszélni, mint ahogy népünk embere, asszonya a néprajzi anyagot gyűjtő néprajztudós „uraknak” sem beszél soha...

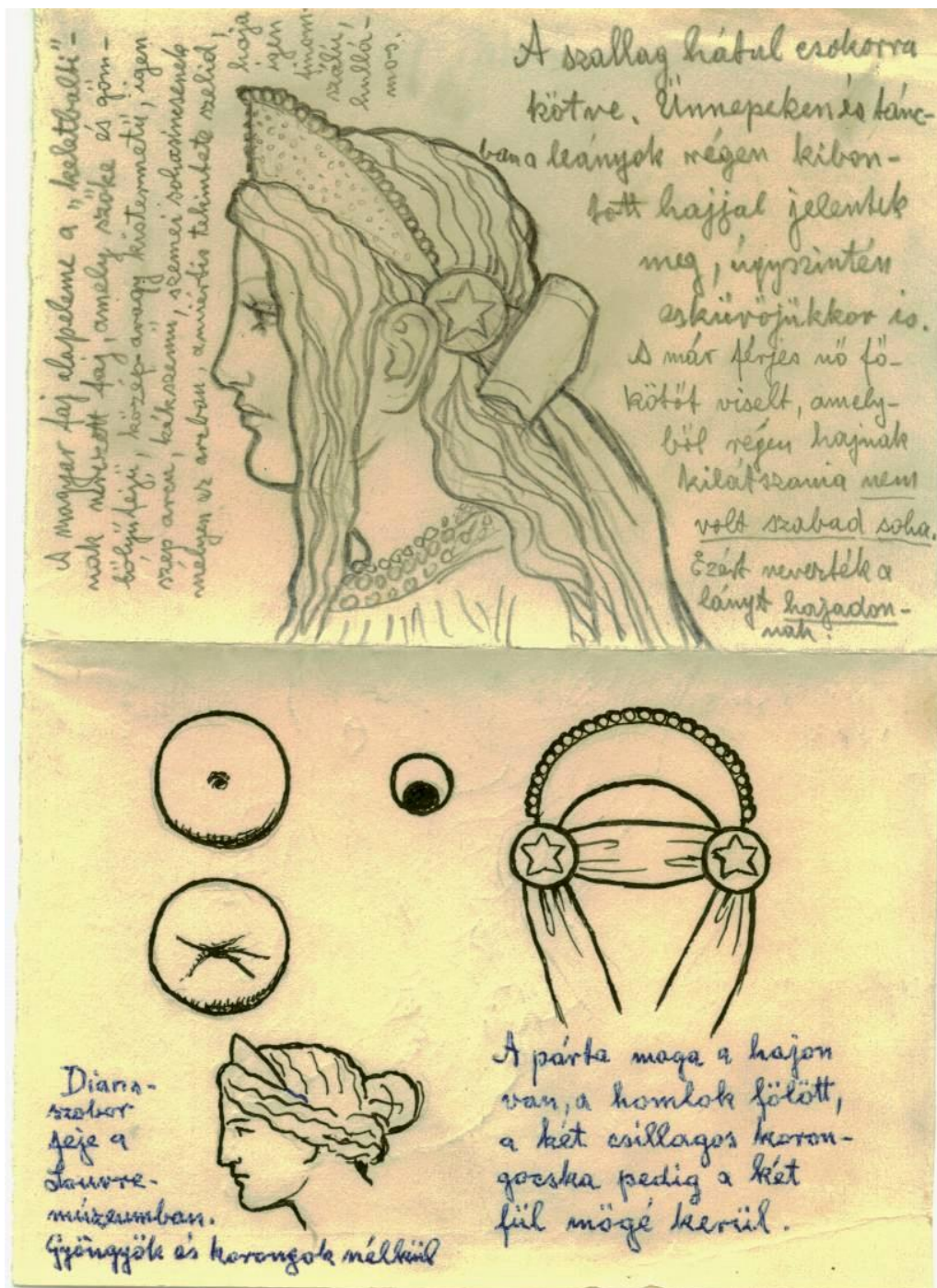
Csakhogy nem csupán a leány szokott volt szerelme jeléül almát adni, hanem a legény is a leánynak. Azt beszéltek pedig, hogy az almát el nem fogadnia nagy gorombaság, durvaság lett

volna, de ha azt csak a kezében tartogatta, ez azt jelentette, hogy a legény nem tetszik neki. Ha az almát meg is izlelte, ez azt, hogy a legény udvarlását szívesen fogadja, de mást még semmit. Ha azonban, miután az almába harapott, ezt a legénynek is nyújtotta, hogy az is harapjon belőle, ez már szerelmi vallomást jelentett... A legény almaadása tehát, ősnépeinktől átvéve és nálunk *mai napig is még élő népszokásban meglévően*, azonos a görög mythológiában is fennmaradott „Paris almája” indítékával, amely szerint már férfi választ a három nő közül, ami tehát már hímelvi fölfogásról tanúskodik. A „*két aranycsillag*” és az „*ezüstholdacska*” magyarázata pedig a következő:

A magyar szűzek régebben fejükön a *pártát*, a szűzesség e jelképét viselték, amely holdkaraj-alakú volt. Őseredetében többnyire csak virágorokból állott, aminek emlékezete élt másutt is a menyasszonyi „myrtuskoszorúban”, de okvetlen fehér virágból. De készült náluk régen a párta szabályos holdkarajalakúra, nyírfakéregből is. A nyírfa kérge fehér, síma, hajlékony és felülete hártás. Ékesítették ezt gyöngyvirággal is, de felső szélére mindig fehér bogyókat, avagy gyöngyvirágbimbókat alkalmaztak, végig egy sort. Később készült e párta ezüsből is és igazgyönggyel ékesítve, de mindig fehér volt és a Holdat is jelképezte. Csak amikor már jelképes értelmei feledésbe mentek, készült más színűre is. A párta két hegyéhez egy-egy kerek korongocska volt erősítve, amely pártát a fején megtartó szallag megkötésére szolgált. E korongokra volt egy-egy csillag ábrázolva, eredetileg csak a szintén nyírfakéregből való korongok fehér felületéből úgy kimetszve, hogy a kéreg vörös belseje csillagalakúan kilátszódjon, utóbb pedig, amikor a párta ezüsből készült, már aranycsillagokkal.

Csak hogy a párta nem csupán a Hold jelképe volt, hanem a szűzességé is, valamint jelképes értelmet kapott a két „aranycsillag” is. A két csillag a lány két emlőjét, illetve két csecsbimbóját képezte, míg a párta meg: a szűzhártyát (*membrana virginalis*), amely valóban kicsi holdkarajalakú, a szűzesség bizonyítéka, mivel ennek elszakadása nélkül közösülés lehetetlen, mert a szeméremnyílást majdnem teljesen elzárja.

Tudvalévő pedig, hogy a görög mythológiában a Hold szűz-istennője Artemis (a rómaiaknál Diana) volt. Márpedig őt fején a magyar leányokéval teljesen azonos alakú diadémmal, azaz tehát *pártával* ábrázolták volt. Ezt tehát a görögök és rómaiak a Görög Fél-sziget, illetve Italia fajunkbeli őslakóitól örökölték, csak azt nem tudták már, hogy mi köze van a holdkarajnak a szűzességhez, ismét azért, mert a leigázott őslakók, akiktől ezt átvették, a titkos értelmét velük sohasem közölték. Görögül *parthenos* = szűz; de a görögök már azt sem tudták, e szó honnan származik, holott világos, hogy ez valamikor *pártás*, *pártaviseelő* volt. A görögben e szó teljesen elszigetelten, rokonszavak nélkül áll, ahogy a nyelvekben az idegenből átvett szavak állanak. Holott a *párta* szónak a magyarban több rokonalakú és rokonértelmű mása is van. Ilyenek: *part*, *pártázat*, *párkány*, *perem*, de jelenti a párta szó maga is valami kiálló szélét. Amiből következik, hogy valamikor a szűzhártya magyar neve *párta* is lehetett. (Megjegyzem, hogy avar szócsoportunk szerint *párta* ugyanaz, mint kőrös szócsoport szerint *hárta*, *hártya*.) És a valóságban is a szűzhártya egy kis *perem*, vagy *pártázat*, amely egy nyílást szegélyez. De ezenkívül a *párta-fejű* is a leány fején valóságos *pártázat*, *párkány*, *perem*-ként áll. Mindebből tehát világosan következik, hogy a *párta* szó nyelvünk ősi szerves része.

A görögöknél és rómaiaknál a pártá két korongja már teljesen hiányzik, teljesen feledésbe ment, míg felső szélén a gyöngysor néha még előfordul, de ennek értelméről már semmit sem tudtak, holott a magyar nép ennek — titkos — értelmét máig is tudja. E gyöngysor elsősorban is a *harmatot* jelképezi. Ezenkívül sok népi hagyományunk a harmatot a Holddal is kapcsolatba hozza, aminek természetes oka az, hogy borús éjszakákon harmat nincsen és a Hold sem látható, derűs éjszakákon van harmat és látható a Hold. De a harmat: nedvesség is és így a nedvességet is jelképezi. A női nemi rész és így természetesen szűzhártya is, mindig kissé nedves. A *harmat*

reggelenként a növényeknek különösen a levelein, és pedig nagyobb csöppekben mindig ezek fölfelé álló szélein, rezgő gyöngyszemként van, ahonnan azonban ezek a legkisebb érintésre is lehullanak. Ugyanígy pedig a leány is, ha nem tud magára vigyázni, szűzességét igen könnyen elveszíti. A harmat pedig valóban az érintetlenség jelképe is, amiértis nyelvünkben ma is a „harmatos” szavunknak „érintetlen”, azaz tehát „szűzi” értelme is van. Erről szól a népdal is:

***Harmatos a babám pártája széle,
leverem én minden csöppjét estére.***

Ezt esküvők napján dalolták, de: sohasem a vőlegény maga, ami hiszen nem lett volna szép, hanem barátai, az ő nevében, mókázgatva. Esküvője napján a nő pártáját utóljára viselte, azután soha többé, hanem csak a főkötőt.

Hajnalban, különösen rózsák szirmai fölső szélén, mivel ezek itt hülnek le éjjel a leginkább, vannak a legnagyobb harmatcsöppek, míg a szírom, avagy a levelek fölületén is vannak, de sokkal kisebbek. Ugyanígy például Kalotaszegen napjainkig is a párta fölső szélére nagyobb gyöngyszemet varrtak, fölületére pedig aprókat.

Ámde: a harmatot így megfigyelni, s aztán ezt a szűzességgel, érintetlenséggel és a pártával így kapcsolatba hozni, mindezt a pártán ki is fejezni csak igen finom, költői lelkületű emberek teheték. Durva emberek ilyesmit észre sem vesznek, ilyesmi iránt érzékük nincsen és költészetük, ha van is, ez is csak durva, véres és borzalmas dolgokat fejez ki, amelyek nélkül számukra semmi sem volna: érdekes. De még több lelki finomság kellett ahhoz, hogy mindez csak TITKOS maradjon, amiről csak titkosan, suttogva szólottak egymásnak olyanok, akik egymással meghitt bizalomban voltak.

Viszont bizonyos még az is, hogy mindez így nem alakulhatott ki sem csak századok alatt, de még néhány ezredév alatt sem, hanem csakis igen sok ezredév alatt, aminthogy ezért találjuk meg ennek nyomait már a görögöknél is, de már megértetlenül, aminthogy a görögök már sem a partenosz szó értelmét, sem a pártáét, azaz a diadémét már nem tudták, amiértis asszonyok fejére is alkalmazták, s még kevésbé volt tudomásuk a párta kerek korongocskáiról, avagy csillagairól, avagy a párta gyöngyei értelméről.

Mindezekről művemben még igen sok mást is elmondok, amit itt kihagytam, valamint elhagyom a népmeséinkben még igen sokat szerepelő azon indítékról, hogy a lány testén lévő titkos jelek „két aranycsillag és egy ezüstholdacska”, de hogy erről néha még az is mondva, hogy „két füle mögött van a két aranycsillag és homlokán az ezüsthold”, ami tehát már a pártára vonatkozik. Különösen a pártáról, az annak fölső szélére, a gyöngyök mögé alkalmazott búzakalászok értelméről is volna még sok- sok elmondani valóm....”

*

Adhat-e a világ minden aranya nagyobb dicsőséget egy leánynak e pártás, harmatos életnél, mely Isten áldásának befogadására, vállalására készíti fel? S lehet-e nagyobb dicsősége egy fiatalembernek, mint ezt a szépséget ápolni, megőrizni, s álmait majd ennek tudatában beteljesíteni? Az ilyen magyar lelkülettel várt áldásról tudják szülei, hogy valójában királyi gyermek, s életét e szerint éli majd...

6. Nevelési alkalmak: életünk minden perce. Nem kell hivatalos engedélyre várni a magyar erkölcsstan, nyelv, történelem, néprajz, néphagyomány tanítására.

Fontos: embertársaink öntudatának, önérzetének feltétlen támogatása

Belevenni: Ósregéinket – Cs.sz., Tündér Ilona és Magor, Csaba, -- Párta és néhány ósima

Megbeszélés: hol, hogyan, mit lehet most azonnal teljesíteni

Feladat: Adatgyűjtés saját lakóhelyünkről

*

A **hajnali ima** tested-lelket tisztít, s az anyagi való nem gátolhatja a lélek Isten kereső röptét:

*Én felkelék jó reggel hajnalba,
Kimosdódám minden bűneimből,
Mekendőzém arany kendőcskémvel,
Kimenék ajtóm eleibe,
Föltekinték nagy magos mennyégbe,
Ott láték egy kápolnát,
Kűjjel irgalmas,
Bellül kegyelmes...” (V.1514 Mekényes, Baranya megye/Léscped, Moldva)*

Reggeli imádság

.....
*Már megvirradván éj után
Kérjük Isten leborulván
Hogy münköt ez nap fáradván,
Bűnbe(n) ne ejcsen a sátán,
úgy foljon nyelvünknek szállása
Ne halaccék duffolása
Szemeinknek nyergelása
Világ hívságait ne lássa,
Min' távol tiszták lehessünk,
Távozzék minden restségünk,
Józan legyen eledelünk,
Jóra forduljon testiünk,
Hogy ez a nap jól elnyugoggyék,
Bódog reánk következék,
Világtól szívünk búcsúzzék,
Egy Isten tőlünk áldozzék,
Dicsőség az Istennek... (V.617)*

MOSDÁS KÖZBENI IMA

*Dícsértessél óh áldott víz,
Ki megmostad az én gyarló testemet,
Mosd meg az én bűnös lelkemet!
Dícsíret neked örök Atyaisten!
Ki az egész világot teremtetted,
Áldott a te neved,
Áldott a teljes Szentháromság
Most és Mindörökkön örökké ámen.*

(V.1:75 Somberek, Baranya/Hadikfalva, Bukovina.)

TÖRÖLKÖZÉS KÖZBENI IMA

*Felkelek én szép piros hajnalban,
Megmosdottam arany folyóvízzel
S megkendőztem Mária kendővel.
Feltekintek boldog mennyországba...*

Napját a magyar a kora-hajnal tiszta fényében kezdi, arany folyóvízben mosdik, Mária kendővel törölközik. Nincs az a király, aki nagyobb dicccsel övezhetné magát, mint népünk minden egyes tagja. Testi-lelki tisztasága tudatában állandó Isten-közelben tudja magát, s nemcsak feltekint boldog mennyországba, de bele is lát. Nem vakhit, de egy teremtő élet közvetlen kapcsolatán alapuló lelki tudás ad erőt. A „hitős” magyar ismeri Istenét.

ESTI IMA

Éjtszakáit a következő szavakkal ajánlja Isten kegyelmébe:

*A nap lement
És sötét lett
Kérjük azér szent fölsíged
Az éjcekát oltalmazza
Házunk népünket.
Pusztuljatok hát rossz álmok,
Sátány lódulj és ne állj ott!
Hol Isten őriz híveit
Ki győzelmet kinek biztosít.
Engedd ezt hatalmas Isten
Fölsígedet kérjük szépen
Kit az Ige Szent Lélekkel
Istenünknek ismerünk el. (V.1:177 Zsére.)*

VILÁGBÉKÉÉRT — MEGNYUGVÁSÉRT — VÉDELEMÉRT VALÓ IMÁK

...

*Hálát és köszönetet mondok neked vérző Krisztusom!
A családom nevibe, az egész világ nevibe,
Születésed óta kereszthalálodig,
Minden szenvedésér', vércseppjeidér', fájdalmaidér'*

*Amit mi érettünk végbevittél a Golgotán és a keresztfán,
Mi azt neked nem tudjuk meghálányi, azért légy imádva,
Áldva,
Dicsőítve,
Magasztalva,
Szeretve,
Tőlem és mindenkitű'
Annyiszor ahány csillag az égen, vízcsepp a tengerbe,
Fűszál a réten, porszem a földön, levél a fákon, hópehely télen,
Amennyi teremtett lény van a világon,
Annyiszor légy imádva,
Áldva, dicsőítve, magasztalva, szeretve tőlem és mindenkitül most és
mindörökkön örökké ámen.*

....

*Légy nekünk
Igazgatónk,
Kormányzónk,
Vezérünk,
Ügyvédünk,
Védelmezőnk,
Testi lelki bajainkban megmentőnk,
S minden szükségleteinkbe segítségünkre,
Add meg Urunk mindnyájunknak a hitet,
A reményt,
A szeretetet,
A szelídséget,
Az alázatosságot,
A békességet,
Az egyetértést,
Áldás, hála,
Áldja meg az Atya
A Fiú,
A Szentlélekúrsten,
Az ő szent áldása szálljon mireánk, és az egész világra most és mindörökké
ámen. (V.1:677 Bükkszenterzsébet, Heves megye.)*

Egy Nógrád megyei, Hasznos községből való imádkozó a következőket vallja: „...*Hát eztet szombaton legjobban. Szombatyi nap. Hát ha kéri a Szűzanyátú', mer ugye benne van az Urjézus szenvedési, aztán, amit a Szűzanyátó' kér, azt megaggya, hát ugye most legjobban kérjük mink is a békét, hozzá mongyuk mindig, hogy a világbékét aggya meg az Úristen.*” (V.1:81)

A következő imát „... *lefekvés előtt, vagy bármikor, ha megijedek... valami olyan dolog előadja magát, hogy hát magamnak lelki nyugvást akarok, akkor eztet mondom én. Bárhol! Ha nem hangosan, magamban...*” adja át nekünk egy **tokaji** imádkozó:

*Föld szülte Annát
Anna szülte Máriát*

*Mária szülte világ megváltóját,
Aki ettől nagyobbat szül
Az árthasson nekünk.*

CSODASZARVAS

**Amott gomolyodik nagy gomolyag felhő,
Abból támad elő Csodálatos szarvas**

**Csodálatos szarvasnak ezer ága-boga,
Ezer ága-bogán ezer égő gyertya**

**Ezer égő lángjuk az égi Csillagok,
Gyújtatlan gyulladnak, oltatlan alusznak**

**A fölkelő Napot szarva között hozza
Arany Hajnalcsillag a homlokán ragyog,**

**Ahány szőre szála annyi Csillag rajta,
Ezüstös telt Hold szűgyéről világlik... (V.9:116-7)**

Fentiek szerint tehát a Csodaszarvas agancsai azonosak magával az Életfával.
Ósi balladáink, ősi imádságaink szerint a távolban kerekedő fekete felhőből tűnik elő Csodaszarvasunk.

*Nehol kerekedik egy kerek dombocska...
Ihon nevelkedik egy arany almafa...
Amott vagy on egy tó-állás... (V-1:300)*

*

*Amott kerekedik egy kis kerek kápolna,
Benne imádkozik a szép Szűz Mária
Paradicsomban csendítének
Egy csepp vér lecseppent... (V.1:300)*

Amint Csodaszarvasunk ága-bogán gyújtatlan gyulladnak az égi gyertyák, a csillagok, úgy e következő imatöredék is a következőket mondja:

*Nyisd meg Uram nyisd meg mennyeknek kapuját,
Hogy dicsérhessük meg áldott szent nevedet.
S a mennyei harang mint húzódnak, szólnak;
S a mennyei gyertya mint gyújtódnak, gyúlnak.
Madarak repdesnek, angyalok kerülnek,
S be vannak kerítve gyémánttal, s ezüsttel...(V.1:700)*

TURUL

Füves puszták lakói jelvilágában a Csodaszarvast az „*Égen menő szép madár*”, a napok és korok körét egymásba fonó napmadár, a Turul cseréli fel, ki szárnya alatt hordja a fény teremtő és romboló erőinek jelképeit, Magort és Hunort.

*Fehér rózsza mária
Gyönggyel gyökerezik,
Virággal virágzik.
A mi házunk négy szöglete,
Négy szíp őrző angyal őrizzetek
Szíp kerek forogjatok
Szíp csillagok csillámlatok,*

.....

*Virág szülte szent Annát
Szent Anna szülte Máriát,
Mária szülte szent fiát,
Kitekintek napkeletre,
Ott látok egy szíp csillagot
Kívül aranyos, belül kegyelmes
Abba fekszik Krisztus Urunk...” (V.1:451)*

Istenfia Krisztus a Napban fekszik, a föld teremtése előtti nyugalomban, erő és anyag tökéletes egyensúlyában.

ÉGEN MENŐ

*Égen menő szép madár
De nem madár szárnyas angyal
Szárnya alatt szent oltár
Szent oltárban igaz hit
Igaz hitben Boldogasszony
Kelet felől tekint a Nap
Ott látta az ő szent fiát
Térdig vérbe könyéig könnybe
Egy csöpp vére lecsöppenik
Az angalok fölszették
Krisztus Urunk elejbe vitték... (V.1:238)*

*

Dr. Németh Kálmán

Százezer szív sikolt. Hazatért és hazavágyó magyarok verőfényes Golgotája.

Második kiadás, Zenélő kút könyvműhely – 1943 – Bácsjózseffalva. Márton Lajos festőművész rajzaival és táblájával.

Globus – Papp Géza, Szabadka, Bem u. 12 – telefon: 6-29

Dr. Németh Kálmán székely származású; szülői örökségként a csángók sorsának jobbra fordítását vette vállaira orvos édesapja példáját követve, s erre szentelte egész életét. Mint katolikus pap titokban járhatta csak meg a csángó vidékeket, hogy lelki támaszt vigyen a látszólag elfelejtett, idegen elnyomás alatt szenvedő magyar néphez. Naplószerű pontossággal írt megemlékezéseiből hozok most néhány részletet.

RÉSZLETEK.

Napjainkban gyakran esik szó csángó testvéreinkről. Eredetükre nézve máig is tartja magát a MTA által teremtett és ápolat hivatalos történelmi nézet, mely nevük téves értelmezéséből a csilingelő, csalinkázó, vándor étellel akarja a csángókat összekapcsolni anélkül, hogy őket magukat megkérdeznék. (Nyomatékkal felhívom a kedves olvasó figyelmét ezzel kapcsolatban a 94. oldalra.) A fent idézett könyv székely származású írója egész életét az anyaország részéről elhanyagolt csángó nép gondozására, felemelésére szentelte. Szinte naplószerű részletességgel írt könyve nekik állít gyönyörű emléket. A csángók iránti elkötelezettsége édesapja útmutatása nyomán már gyermekkorától számítható. Az apai tanítást tett is követte: orvos édesapja gyámsága alá vett egy menekült csángó kisfiút, akivel testvérként szerethették egymást. E kisfiútól ismerte meg először a csángók hihetetlen hagyománytiszteletét, szóalkotó képességét, s mindenek felett szeretetük hihetetlen mélységeit. Ezen csillámokból válogattam néhányat...

A szerző erdélyi iskoláztatásával kapcsolatos emlékei mai történelemtanításunk számára is mintául szolgálhatnak.

21. oldal:

“...Egy harangszerű, férfias megszólítás ébresztett fel merengésemből. Történelmi-tanárom szólított meg. Rendkívüli hatással volt reám ez az ember, akihez lélekben most is úgy zarándoklom el *Gödöllőre*, ahogyan a törökök Mekkába. A történelmet valósággal átviharoztatta fogékony lelkeinken. Annyi melegáram nem futott át kérőbb sem az agyvelőmön, mint a besztercei történelmi órákon. Apródruhát érzett a testén minden magyar fiú és *Szondi* feszülete előtt sírt, ha *Drégely* romjához vitte a tanítványait. *Hunyadi János* arcát nem láthatták élesebben nándorfehérvári elődjeink, az 500 évvel azelőtt élt kisfiúk, akiknek a vállára támaszkodott az utolsó áldozásnál. Talán Egerbenszem csillogtak élesebben az *Egri Csillagok*, mint *Besztercén*, ahol háza van ma is Hunyadi Jánosnak, Beszterce örökös grófjának. Hiába lettek azonban romok az ő szép várának a helyén, mert a helyszínen tanított történelem minden délutánján újjáépített mindent a mi rajongó lelkünk....

Odafigyelő átérzéssel hallgattam a madéfalvi véres vízkereszt történetét, *Bukow* tábornok, *Karató* ezredes és a meggondolatlan *Siskovich* vérfürdőjét. A *csíktapolcai három Lázár-testvérnek lelkes munkáját, a székely ellenállás megszervezését*. Ma hallottam először *Zöld Péterről*, a székelyek együttsszenvedő, csodálatos lelkipásztoráról.

...a tanár úr óvatosan bontott ki egy lapos ékszerdobozból egy régi, régi levelet. *Zöld Péter* eredeti levele volt, amit 1781 január 11.-én írt jótevőjének és főpásztorának, *Batthyányi Ignác* erdélyi püspöknek. Megkérte a püspök *Egerből* 1780 december 7.-én, hogy írjon meg mindent a Kárpátokon túl lakó magyarok állapotjáról. Azt is írja meg, miképpen lehetne ezen elhagyott rokon-népnél a vallásügyet célszerűbben elrendezni. A tanár úr erre diktálni kezdte *Zöld Péter* eredeti levelét, könnyes vallomását. Ez a levél teljes egészében ma is megvan egyik gondosan

őrzött diákkori dobozomban. Mintha villamos-vezetékét érintettünk volna, úgy rázkódtunk, amikor diktálásra írtuk ezt a megrázó levelet. Ahogy a Jelenések Könyvében Szent János ír az apostoli községekről, olyan szeretettel, tüzzel és hasító fájdalommal számol be Zöld Péter a kilenc anyaegyházról, ahol bizony nemcsak az *Etelközben* maradt magyarok ivadéakai laknak, hanem ott vendégeskednek a *Zsigmond* magyar király alatt 1420-ban kivándorolt székely és szász családok is. Az első anyaegyház *Jászvásáron* van, a 2.-ik *Mugyiló* mezővárosban, a 3.-ik *Dunafalván*, a 4.-ik *Szabófalván*, az 5.-ik a *Moldva* folyam túlsó partján, *Tulpa* nevű faluban, de idetartozik *Fehérvölgy* is, azonkívül *Bergován*, *Omicsein*, *Merzsinán*, *Sáska és Vána*. A 6.-ik egyház a *Beszterce* vize mellett van *Kalugerpatakán*. Fiókegyházai: *Barát*, *Fontina*, *Blegyes*, *Kömpén*, *Tázló*, *Formoszu*, *Jánosvölgye*, *Ungurin*, *Plubók és Bákó*, a mezőváros, a *Szeret* és a *Beszterce* összefolyásánál. A 7.-ik egyház a *Bogdánfalvi*. Hozzá tartozik: *Szóllóshegy*, *Sóspatak*, *Újhegy*, *Válylaka és Alsófund*. A 8.-ik plebánia a *forrófalvi*. Ehhez tartoznak: *Kövespatak*, *Klézsa*, *Nagypatak*, *Nagylunkán*, *Dioszin és Nagyszóllós*. *Forrófalván* több van 500 magyar gazdánál, írja Zöld Péter. Jó a szántóföld, jó a szőlőhegy, ízletes gyümölcsfáink vannak, de hogy mi hiányzott nekik, azt bennehagyom Zöld Péter levelében és a diákküzetben, mert nem akarok fájdalmakat okozni azoknak, akiknek ez a könyv kezébe kerül.

Zöld Péter ír egy 9.-ik központról, *Gorzafalváról*. Ez a helység a háromszéki hegyek tövében áll. Fiókegyháza: két mezőváros, *Tátrosz* és a sóbányáiról híres *Okna*, valamint *Petruska*, *Káson és Hersa*. Ír *Milkó* faluról is. Utóbbi mellett a *Milkó* nevű folyócska siet el és egy elpusztult nagyvárosnak, abban egy nagy püspökségnek a romjai vannak Zöld Péter idejében. De ott vannak a husziták is. Nem feledkeznek meg Zöld Péter a *Pruth* vize partján, Husz városában éldegélő magyarokról sem, akik *Korvin Mátyás* idejében Magyarországról és Erdélyből vándoroltak ide és *Husz* városát alapították.”

104. oldal:

(Erdélyt ábrázoló térkép melléklete:)

“Északi magyarok. Kik ezek? Székelyek, Bukovék üldözéseinek menekült vértanúi. Hol laknak?... Főfészük Bukovina volt, 5 faluval. A túlszaporodás miatt innen keringett el a vér Amerikába, Erdélybe és Bánátba. A korábban történt bukovinai székely visszatelepülések helyét keresztes ponttal, a későbbieket zászlós ponttal, az 1912-ben lezajlott nevezetes települések helyét Déva környékén és Pancsova mellett egyszerű pontokkal jelzi a térkép....

Keleti magyarok.

Kik ezek?! A moldvai csángók részint *helyükön maradt régi jászok és kunok* unokái, nagyjából azonban Zsigmond király alatt kiüldözött magyar huszita-ivadékok, másrészt pedig Bukovinába fel nem húzódtak, Erdélyből kimenekült és elcsángósodott székelyek. Hol laknak? Százezren vannak és helyüket bepontosított mezővel mutatja a moldvarészi térkép. A bepontosított mezőből, mint a felpockolt szem fehérjéből egy-egy nagyváros szeme pislog: *Bákó*, *Jászvásár*, *Román*, *Tirguokna*. Vannak csángók a *gyimesi* részen is, *Brassó* mellett is a *Barcaságon*, továbbá az *Olt kanyarban*: *Zsombor*, *Halmágy*, *Krizba*, *Barcaújfalu*, *Hidvég*, *Árapatak*, *Bodola*.”

94. oldal:

“Éppen elég sirató-éneket és búcsúztatót hallottam már Moldováról. Minduntalan telesírják az újságok papírzsombokendőit alkalmi siratók, akik pénzért és lisztért dolgoznak és akik olyan keveset akarnak tenni értük. Sirató mondókájuk majdnem mindig egyformán kezdődik és egyformán végződik. Azzal szokták kezdeni, hogy lefelől is megmondják ki az, aki a koporsójukban fekszik. Halljuk csak?!

‘—A moldovai “csángók” az ő nevüket a “csángálásról”, a vándorló szekereik csengetyűjéről kapták’....

Így kezdik a mesét egy félreismert törzsről, amelyik soha életében nem vándorolt. Még Árpáddal sem volt hajlandó megindulni, hanem ott maradt a két folyó között, azon a dombos területen, amelyet a mai napig is “Etelkuzunak” nevez.” (Kiemelés tőlem: T.Zs.)

A szerző egyházi munkájának egyik örömteli fejezete a születési bejegyzések első olvasása volt, ahol a legkisebb gyermekszám 9, a legnagyobb feljegyzett gyermekáldás egy családon belül 15 volt Józseffalván. Idézem:

“Az előbb a halotti könyvből porzó szökött a szemembe, most pedig a boldogság lepett meg és már alig várom a reggelt, amikor majd elgyönyörködöm az ezervirágú termőfában, amelyik viharok, vértetűk és fagyosságok között is gyümölcsöt pirosított. Eddig persze leginkább az Egyesült-Államok, Kanada és Brazília számára. Ezt is elárulják a plebániái kimutatások.”

150. oldal:

“... Sőt láttam már mosolyogni harisnyás székely öregembert ott, ahol a híres történelem tanárt ‘sírní’ láttam. Vendégem volt a tanár úr és ő is rabja volt annak a szokásnak, amit újságírók teremtettek, akik 1888-ban először ‘csángózták’ le tévedésből a bukovinai székelyeket. Volt egy másik rossz szokása is a tanár úrnak, amibe eddig valahányan beleestek azok, akik a bukovinai magyarokról írtak. Valamennyien el szokták ‘siratni’ a bukovinai magyarság állítólagos hatodik levágott ujját. Tudnak egy állítólagos faluról, amit Tomnatiknak neveztek. Valamennyien úgy tudják, hogy ez a falu elrománosodott és eltűnt.

Nagyot kacagott az *öreg székely*, amikor ezt félfüllel hallgatta. Elmondta azt, amit azóta *Sántha Alajos* is feljegyzett nagyszerű történelmében:

Dehogyan is váltott vízzé a vér! Hazajöttek valamennyien rövidesen *Andrásfalvára* és ott haltak meg valamennyien. Legutólsó volt közöttük *Kerekes István*, *Kömény János* és a bírójuk, a trefás *Kelemen János*. Még a börtarisznya is megvan, amit az oldalán viselt. Még a szólásmondást is megőrizték. Azt szokta mondani a tomnatiki bíró, *Dobandi Ferenc* nevű, 82 éves *andrásfalvi* öreg ember szerint:

‘— *Kutyateremtette bíró vagyok a havason!*’ ...

Szénégetéssel foglalkoztak, csebreket faragtak mindaddig, amíg meg nem unták és a kis Ért vissza nem szakadt megint az andrásfalvi Óceánba.”

99. oldal:

“Elkövetkezett a Gyertyaszentelő, amikor a medve kibújik a barlangjából és napsugár után néz. Gyertyaszentelői szép körmenetünkben erdélyi szem is gyönyörködött. Az illető meg akarta ismerni Bukovinát, de még arra is megkért, hogy kalauzoljam el őt egy *moldvai úton a csángók közé*. Fel volt szerelve villámhárító levelekkel és papírokkal. Népművészeti anyagot gyűjtött egy bukaresti kiállításra. Nem látszott érzékenykedő, ijedt lénynek, mégis a körmenet után piros volt mind a két szeme. Kérdeztem:

-- Mi hatotta ennyire meg a hóban lépegető józseffalvi körmenetnél?

-- Nem tudom – felelte – nem vagyok érzélgős, de életemben csak kétszer hatódtam meg ennyire. Az első eset kolozsvári körmenet volt, valami feltámadás, amit református létemre egy ablakból néztem végig. Hát tudja, *mintha vibrált volna valami a tömeg feje felett, akár csak a napsütött rét, egészen forró nyár idején*. A levegőnek valami rezgése, csodálatosan táncoló

fluidum, ami csak ott keletkezhetik, ahol egymást nagyon szeretik és összetartanak. Valami ilyen csodálatos összedobogás ugráltatta a rejtelmes lángot a körmenet felett a hóban. Most tudtam meg, mi az: hinni, végighinni igazán a Hiszekegyet”...

94. oldal

Tűzvész pusztította faluját látogató bejegyzéséről így emlékezik meg:

“Dr. Pál Árpád írta a korom között falunkban a következőket az Úrnak 1939-ik esztendejében:

‘A jövő nemzedék iránti nagy szeretet nagyon mélygyökerű átöröklés, nagyon elpusztíthatatlan erkölcsi hagyomány ott Józseffalván. Ez a nép századok óta folyton menekülő állapotban volt, a megpróbáltatások minden változata keresztülszántott rajtuk, s ők valami végső életösztönnel érezték mindig, hogy gyermekeikben van a jövődjük. A szenvedések megacélozták őket, s a gyermekek iránti vágy és ragaszkodás gyöngédlelkeké, okos érzékenységüekké tette mindnyájukat. Ezért van annyi bensőség és annyi hozzátapadás az őseik emlékéhez, a nyelvük, énekeik, imáik, ruhaviseletük, háziiparuk, munkakészségük és becsületességük hagyományaihoz. A gyermekszeretés is a maguk gyermekkorának hálás föltámasztása és újraélése. És valami mély meggyőződésük az, hogy ezt a lelki elégtételt, csak szenvedések árán lehet megtalálni, tehát meg kell becsülni – a szenvedéseket. – Hogy a fájdalom a boldogságnak egy alkotórésze.’ (Magyar Lapok 1939 június 25.sz.)”

A szerző katolikus pap létére is igen nehezen tudott csak védeneci körébe menni, lépten nyomon nehézségei támadtak az uralmon lévő hivatalosok részéről. Az alanti elbeszélés egy ilyen furfangos megközelítést mondja el.

112. old.

“A macskának négy a lába, avval menyünk Móduvába...!”

“Annyi eszem volt, hogy ne sziami cicával és ne esernyővel sétáljak azon a veszedelmes moldovai terepen. Tinóm árát magammal vittem, mert legjobb *golyófogó-páncél* a marhabőr volt, jobbanmondva az *ára*. *Parókákat* is vittem. Ezekkel a kolozsvári fodászcég, *Uram Antal* látott el. Sőt cukrászköpenyeget és emeletes, keményített vászonsipkát is vittem, amelyet a fagyaltosok hordoznak *Bákó* városában. Nem ismert volna rám sem anyám, sem gyermekkori huncut huszárpajtásom, *Szikszai György*, a bohóc, amikor apró csengetyűmmel, *Bákóban* rajtegetett *fagyaltos kis-kocsimmal* elmasíroztam a faköpenyeg előtt, ahol a csángó falu bejárójánál a moldovai magyarfaluk “lelki békéjére” próbacsendőr vigyázott. Így őrizték őket az erdélyi magyaroktól, újságíróktól, magyarpapoktól, cserkészkirándulóktól, vagypedig csupán a moldovai népi-kincsek, varrottasládák titkai iránt érdeklődő magyaremberektől. Moldvai falvakban sokáig fognak még emlékezni fehér kis kocsimra, *csengőmre!* Az esténként nyomtalanul eltűnt szakállas *cukrászra*. Az éppenolyan hirtelen előbukkant, kopottruhás magyar *gyóntatóra*. Vándorprédikátorára a ligeteknek és moldvai magyar szőlőknek.”

33-34. oldal:

“...Amellett azonban, hogy ilyenkor beszöktem a kéményen keresztül is a *befalazott szobába*, Moldvába, amellett még egy másik *magyarálom* rabja lettem. *Ajtósi Dürert* nyomoztam, valamint édesapjának, az öreg *Ajtósi* aranyművesnek eddig láthatatlan nyomait

kutattam a legporosabb levéltáraktól egészen a *gyulai szőlőkig*, ahol az eltűnt és valamikor *Ajtósi* bölcsőjét ringató elpusztult falu romjainak utolsó köveit megtaláltam. A cikkek özönét írtam a két *Ajtósiról*. Napilapok és folyóiratok temetője nyelte el fáradozásaim és elégedett idegeim eredményeit...”

“...Nemsokára világgá kürtöli a csikágói *Goldblatt* a műtörténelem legnagyobb meglepetését:

“—A Lonardo De Vincinek tulajdonított világhírű képek közül 53, közöttük Louvre központi üvegtermében őrzött világhírű kincses képek, majdnem valamennyi: nem Leonardo da Vinci alkotása, hanem magyar segédjének, Szalainak a munkája, akinek édesapja Magyarországból kivándorolt fegyverkovács, aki a nápolyi udvar szolgálatába szegődött!...”

A francia sajtó abban az időben a magyar fegyverkovács fiának dicsőítésével volt tele. a tükörpapíron nyomtatott “*Le Figaro Artistique*” hosszú felhívásban szólította fel a világot, kutassanak *Szalai* családja után. Ha jól vagyok tájékozódva, ennek a felhívásnak sem Erdélyben, sem Magyarországon nem volt visszhangja, az én cikkeimen kívül, pedig nagy jóvátétel lett volna a magyar műtörténetnek. Abban az időben a csehszlovákiai *emberevő cigányok* dolgával voltak elfoglalva.”

A csángó nép hagyományőrzése számtalan csodálatos példájával ismerkedünk meg a könyv lapjain át. Ezek megnyilvánulása néha anyaghoz, néha szóhagyományok továbbadásához, néha “vérben” való átadáshoz kötődik. Náluk a “holt történelmi adatok” fogalma nem létezik. Számukra a történelem bennük élő és hagyatkozó valóság. Néhányat most hozok:

148-149. oldal:

“A falumban már a második napon büszkén megmutatták négyen is József császár vasláncának darabjait. Nem rablánc, hanem szekérlánc, amit ajándékképpen kaptak az ősök, együtt a házzal, az alapításkor. Különösebb érdemeket nem szerzett arra, hogy ereklje legyen belőle, mégis még a vasporra is vigyáznak, amikor a család újabb és újabb szaporodásakor vasfűrészszel szemenként eldarabolják, hogy a ‘többinek is jusson’ belőle. Mert az ősit mindenki megbecsüli. A régi magyar hittankönyvet, olvasókönyvet papírba csomagolva őrzi minden ‘*hazai*’, azaz menyasszony a leendő kicsinye számára. Hát az ilyen láncba is ‘*fogószik*’ a férfinép. Az ősök keze fogja annak a láncnak a tulsó végét. Az istensegítsiek éppen ilyen gonddal őrzik azokat a kulcsokat és béklyókat, amelyekkel a betyárvilág bizonytalanságában le kellett lakatolni a székely tudománnyal kovácsolt fufangos kulcsokkal a lovat az istállóban, hogy el ne vigyék...”

...

– Itten pedig most már lábujjhegyen menjünk és imádkozzunk egy keveset, mert itt volt 1831-ben a kolerások közös temetője, csak hogy nincs kerítés és nincsen semmi jel, de azt mi mégis tudhassuk, mert erőst sok magyar vala itt eltemetve.”

Idegen, vagy ellenséges környezetben élve félő, hogy elvesztik sajátos műveltségük termékeit, nyelvüket, hagyományait, zenéjüket. Ilyen féltést oszlatnak el az alábbi sorok:

419. oldal:

“A bukovinai régi énekeknek éppen az a sajátsága, hogy nem lehet azokat se óraketyegésre, se ütemverő gépezet szerint, se lépésre énekelni, mint a katonabanda kótáit, az újkeletű

népdalokat, a modern muzsikát. A bukovinai zenének ősi a lelke, ódon a szövege. Dallamát legtöbbször úgynevezett *'frig-záradékkal'* látja el.

Az újszerű dalokban majdnem ismeretlen ez a bájos, rozsdás *'frig-záradék'*. Bukovinán kívül csak egy sajtóságos, igen apró magyar népszigeten, az *Eszék* melletti *Lászlófalván* lehet azt megtalálni még. Horvátországban. Hogyan ragadt a *lászlófalviakra* az *ősi 'frig-dallam'* szerkezete? Megdöbbenve tapasztaltam, hogy ezzel a bájos ötvözéssel látják el még a templomi zoltárt is. Ha népsziműnek, modern éneknek szűrődnek oda a dallamai, azzal hamar elbánnak. ezekkel a beszivárgó dallamokkal úgy *elbánnak*, ahogyan a tengeri *gyöngyragyló* el szokott bánni testének, házának *'perselyébe'* tolakodó, vgy a bőre alá kerülő *homokszemekkel*, idegen anyagokkal.

Egyszeribe körülfogja az érdes homokszemet a *gyöngytermő nyál*. Addig cifrázzák díszítő dallamokkal, hogy amikor reácsatolják a mélabús *frig-záradékot* is, akkor már az édesanyja, a *'szerző úr'* sem ismerné meg a saját nótáját. Ugyanez történt Bukovinában a divatos modern dallamokkal, hogy a kincses szép ősiségekről most ne is beszéljünk, amelyekről *'tudományos hitelű anyagot'* *Kodály Zoltán* hozott haza először. Felbecsülhetetlen munkáját Domokos Pál Péter és különösen a kitűnő *Balla Péter* folytatták, itthonlétünk óta pedig *Kiss Lajos*.

Az első világháború alatt sok új nótára megtanítottak minket a *debreceni huszárok*, akik sokáig laktak a falunkban. Elszivárgott hozzánk még *Kacsóh Pongrác* János Vitéz-e is, sőt a Gárdonyi Géza mókás verseit, a Göre Gábort megzenésítő léha dallamok is. A bukovinai ember ezeknek is kitekerte a nyakát. Jobbanmondva *betörte* az új-dallamokat az ő sajtóságos bánatos-lelkű muzsikájába. Legalább a végét ellátta *frig-végződéssel, frig-zárlattal.*"

422. oldal:

*Elmész fiam, járj békével,
Rólam se feledkezzél el.
Csöndes folyóvizet igyál,
Ott es rólam gondolkozzál.*

*Akkor jussak én eszedbe,
Mikor kenyér lesz kezédbe,
Akkor se jussak egyebről,
Csak az anya-szerelemről.*

424. oldal:

"Hallott már valaki magyarnyelven *anyaszerelemről*?! Könnybe lábad a szemem a bukovinai nótafa, termőfa bájos *tudásainál, különcségeinél...*"

A bukovinai magyarok hazatelepülése során még utólsó, otthon hagyott lábnyomukat is megörökítették:

393. oldal:

(Kép, címe: **A legutolsó magyar kerékvágás Bukovinában.** A kép tárgya: havas tájban néhány fa, cserje mellett kerékvágás, s néhány lábnyom látszik a mély hóban. A kísérő szöveg a következő:)

“Íme, nemcsak nótát, párnafejet, szenvedést, keresztet és dűlöt *fotografáltunk* a történelmünkben eltűnő bukovinai dombokon. Megörökítettük a legutolsó bukovinai *magyar nyom* képét is. A legutolsó kerékvágáson átvetül egy kétágú fa árnyéka. Olyan, mint egy sorompó, amelyik lezárja a kétszáz éves, *verőfényes Golgota* útját a visszatekintő szemek elől és azt mondja:

Ezen az úton nem lesz soha visszatérés!...”

477. oldal:

“Amikor ugyanis közel kétszáz év előtt meg kellett keresztelni a négy új falut, akkor a hagyomány szerint Kajtár Están, aki Istensegítsen legelsőnek építette fel hajlékát, a következő javaslatot tette:

-- Kenjünk emléket *elevenen élő vérből*. Amikor nevet adunk négy új falunak, akkor ‘*édesgazdánk tisztelettyére*’ porciózzuk falunevekre a következő szép áldást:

-- *Istensegítsd ... Hadik ... Andrást!*

-- *Fogadjisten! .. Ez legyen az áldásra az ‘Amen’! ...*

Fogadjistenből is falu legyen, de *Józsepről*, a kicsi trónörökösről se feledkezzünk meg, hadd legyen öröme az anyjának es. Az ötödik falu legyen *Józseffalva!*

Véletlen-e vajjon, hogy íme, holta után a *második grófságát* is nekünk adja? Véletlen-e, hogy közel 200 év múlva az újfutaki kriptá köré vonja *egyszer már megmentett népét*, vérpiros koszorúba?! Nincs még egyetlen molyrágás *Hadik András* tábornoki kalpagján, amelynek övegszekerényéről – íme -- most apró székely gyermekek kis piros szája fogja *lecsókolni* a port. Az újfutaki templomban nincs már egyetlen magyar felírás se zászlón, se keresztúton! De még tündöklök az aranybetű a *márványtáblán*:

+ **Gróf Hadik András tábornagy**, szül. 1710 október 16.-án, meghalt 1790 március 12.-én.

Örök emlékére drága feleségemnek, szül. **Lichnovsky Franciska** grófnőnek **Hadik András** emelte és könnyeivel öntözte ezt a követ.

+ **Hadik Mária Jozefa Franciska** grófnő

De jó, Istenem, hogy jön már a sok Székely Francis, Várda Francis, meg a többi!... Hiszen kétszáz év óta Hadik Franciska tiszteletére ‘Franciskának’ keresztelik Bukovinában a tizedik leánykát valamennyi faluban.”

Ósi hazájukból Magyarországra települve már új emlékeket őriznek. Egy küldöttség Horthy Miklós kormányzó úrnál Kenderesen tett látogatásával kapcsolatban a szerző a következőket jegyzi fel:

512. oldal:

“Amikor a kitömött barnamedvénél kiértünk a törtkavicstól aransárga udvarra: újból megdöbbsentett székelyeim *magánkezdeményezése*. Mint a porondvájó ovodások: leguggoltak és kavicsot markolástak tarka zsebkendőkbe, holott az ablakból angyalok szemével vigyázták lépéseinket:

-- Mi lesz az?

Fábián Mátyás kiegyenesedett, mint egy szép testőr. Csengett a kenderesi udvar a jelentéstől:

-- *Főméltóságú úrnak alázatosan jelentem, kövicset gyűjtöttünk a többinek!... Emléket a magyarkirály udvarából.*

369. oldal:

“Hányszor töprengtem és buslakodtam életemben azon, hogy a nyelv milyen szegényes külső kifejező eszköze a lélek belső gazdagságának; az ész fénymagasságainak, amelyekben a mindenség törvényhozása él. A szív mélységeinek, amelyekben hajnalodó emberjövők derengenek. A végtelenségbe mozgó szellemnek, amelynek hullámzó mozgása méri a kultúrák fejlődésében a könnytengert és a vértengert a tragikus embersors történeti útjain... *Húsz esztendő távlatából* ezek a legyőzhetetlen akadályok jutnak eszembe most, amikor arra gondolok:

-- Hogyan tudnám leírt szavakkal közvetíteni a mi lelki állapotunkat Marosvásárhelyen, amikor Gherescu tábornok 1918 december hó 2-án a városba bevonult?

Halotti csend ülte meg a magyar lelkeket a székely fővárosban. A magyar vezetőelem egy része már kibujdosott, az itthonmaradtok pedig bezárt ajtóik mellett ültek lakásaikban...”

Bukovinai otthonukat maguk mögött hagyva, Magyarországra érkezve a településsel kapcsolatos nehézségekkel kapcsolatban a következő emlékeket őrzi az író:

391. oldal:

“A gyűlés már nem ment ilyen símán. Túlhosszú volt a bevezetés, amit a Munkaközösség elnöke tartott. Négyszer-ötször szerepelt benne a következő szó:

‘—*Elaborátum*’.

Vagyis, hogy *elaborátumokban* kellene újból kidolgozni a telepítési terveket és azokat az elaborátumokat ide, meg oda kellene benyújtani. A telepítést megelőzően bizottságot kellene küldeni a Birodalomba, hogy azok tanulmányozzák a német táborok életét, hiszen *nem lehet a ‘csángókat’ földhöz juttatni* addig, amíg tábori neveléssel ki nem szívadjuk a lelkükből az idegen beszívódásokat, amíg tábori-nevelésben egészen magyarrá nem tesszük őket!...

Három olyan recsegés van a világon, amelyiktől szinte a falramászom. Az egyik a csontfűrész recsegése, az amputálásnál. A másik recsegés az, amikor rongyokat hasogatnak. A harmadik recsegés az, amikor az aranyfogak közül előkelően kibugyog az a szó, hogy ‘*elaborátum*.’

Nem másztam a falra, hanem csak *felálltam* az utolsó előtti széksorban. Aztán mindegyre közeledtem az elnöki emelvényhez, kezemben a frissen-kapott postával. Minél inkább közeledtem, annál jobban csöndesedtem. Első mondatom még harcias volt:

-- Ezeket akarod magyarrá nevelni táborban Elnök úr?! Ezek éppen olyan jó magyarok, mint te, talán még jobbak! Ezeknek nem *újabb elaborátumok* kellene, hanem *föld*, amibe az ekét beléakasszák, mert tavasz van!

Szóbeli rögtönzött elaborátumom kissé hosszúra nyúlt. Végig szaladtam az eddig megkísérelt 28 régi hazatelepítésen, azok hibáin és tanulságain. *Kisvárdy, dr. Zágonyi István, dr. Tamás József* felszólalása után az öreg *Endes bácsi* jóslatot mondott:

-- Ahogy ő a Dunát és a horizontot látja, az idén már aligha lehet telepítésről szó...”

452. oldal:

“Ha csakugyan rokon a kétfajta bronz: a szobor és a harang, akkor a Koronázó templom harangja és Julián szobra kétszeresen is testvérek. Országépítő IV. Béla király építette fel első alakjában ezt a templomot. az ő harangja kapcsolta először össze erről a szirtfokról a napsugarat a sárral. Béla király szíve forrósította fel Julián barátinak és 12 társának a szívét is, akik a legreálisabb és legfenségesebb magyarálmot kergető királynak a sürgetésére különböző időkben indultak el Nagymagyarország felkutatására. Miért nem beszél a hivatalos történetírás hangosabban erről a valóban *királyi lázról*, amelyiknek abban az időben rabja volt minden jó magyar?!”

479. oldal:

“ Vasverő őseimnek mindkét fajta testvére ott szorongott padokban. A ‘*Ganz*’ pallérozottfejű Vezérei, a mérnökök és közöttük kevereten a tisztviselők és a munkások. Valamennyiük szeme melegen csillogott, amikor bukovinai színeket mertem már keverni az öreg szószék palettáján. Ilyenkor a korommező közé ágyazott becsületes szemek is nagyon csillogtak. A telepítésről most hallottak először, hiszen egy olyan *összeesküvésféle* megállapodás előzte meg a hazatelepítést, amelyet *Tamás tanár úr* tudott fogalmazni a rabbáválott *Marosvásárhelyen*. Azt akartuk, hogy kockacukrot keresgélő emberi hiúság, légyapapírhoz, ujságpapírhoz ragadó *fekete* legyen el ne lepjék a telepítési térképet, ha ugyan lesz belőle valami.”

493. oldal:

“A *Szépasszony* a bukovinai édesanyák egyetlen babonája és halálos rémülete! Nem lehet őket kigyógyítani ebből az egyetlen babonából. “Nálunkvaló”-asszony egy percig sem meri magárahagyni, másrabízni a gyermekét, különösen *keresztelés és “kiavatódás”* előtt. Mert:

—Hátha ellopja, kicseréli a *Szépasszon*, vagyis a boszorkány?!

A népmesét ők ‘hiedelemnek’ nevezik és legtöbb hiedelmüknek ez képezi a magvát és a borzadályát, a *gyermekféltés*! Neveessenek ki érte bár, de bevallom, hogy hazavezetett törzsemben, mind a 14.000 székely gyermekemben ellopott és hazatalált ‘Prince’-eket láttam egy idő óta. De amikor abban gyönyörködtem, miképpen csókolgatják a hazai küszöböt, miképpen üsmerkednek a hazai bokrokkal, fákkal, miképpen élemednek annak a tudatára, hogy a madéfalvi vérfürdő előtt ők ugyanezen a helyen már jártak, játszottak, üsmerősei voltak Hargitának, Gellérthegynek, marosvíznek, pulikutyának, csuporszáritó ágasfának: ezen apai-örömeim között belémköltözött hirtelen, tizenégyezerszeresen a *babonák rémülete*.

Igen, mert egyszeribe megéreztem, hogy a Telepítés bölcsője körül *Szépasszony* ólálkodik, bár nem seprűn lovagol, hanem tollszáron. Ugyanakkor, amikor az Istentől homlokon-csókolta *igazmagyar-sajtó* egyszívvel örvendett a telepítésnek, ugyanakkor egy máslelkű ujság nagyot csípett a pennájával a *gyermeken*. Egy képeslap ugyanakkor pedig ‘*kicserélte*’ a bukovinai gyermeket. A dolog így történt:

-- Az *ártanivágyó* képeslap meglátta a *Rádióélet* betűablakában azt a kedves képet, ahol két hadikfalvi baba először integet a magyar földnek. Ezt a képet én is közlöm a 369-ik lapon, hiszen a két bukovinai csöppség: *unokája* régi magyar tanítónknak, *Várda Andrásnak*, akit a 145-ik oldalon közölt egykorú fametszet tanúsága szerint valamikor *Druzsóbácsi György* vitt Magyarországra iskoláztatni. Az a másik szerkesztőség kölcsönkérte a két gyermek képét. Magnagyította és a következő aláírással közölte címtábláján:

-- *‘Szerbiából hazatelepített gyermekek először látják meg a magyar földet a vagonablakból.’*

Most jön a boszorkányműveletnek *fájó-része*. Ugyanaz a szerkesztőség megszerezte egy máramarosi, hosszúhajú, bocskorba öltözött vén mócnak és visszataszítóan elhanyagolt unokájának a képét. Ezt is megnagyította és a következő aláírással közölte:

-- *Bukovinai vén csángómagyar a Bácskában báránybőr süveget vásárol az unokájának.*

Alighogy megjelent ez a bosszantó kép: ime *valóságban* is ellepte Bácskát a kukoricát-vásárló máramarosi románság és a ruthénföld népe. Kályhacső formájú, merev és piszkos halina-nadrágjuk nagy feltűnést csinált a magyar vasutakon. Nem akadt egyetlen magyar, aki össze ne tévesztette volna őket az éppen divatban lévő *székelyekkel*. Alig akadt magyar-ember, aki ne a halinás nadrágszáron keresztül gukkerezte volna a szerencsétlen bácskai székelységet. A történelemből és a *Hoffmann-meséiből* ismert *Simon suszter* pálinkája és hatágú korbácsa nem kínozza úgy el *Lajoska királyfit*, a lefejezett XVI. Lajos fiát, mint amennyire ez az optikai csalódás elpotyolta és elkésértette a büszke és rendes székelyt.”

514. oldal:

“Havasi tengerszemre azt is ráfogják, hogy elátkozott tündér lakik rejtelmes vízében. Jaj annak a csobánnak, hegyipásztornak, aki követ mer dobni az ilyen vízbe. A valóság az, hogy a *kődobálás* tekintetében a csobánok népe nem volt éppen ennyire tartózkodó velünk szemben. Bár az is igaz, hogy az ‘öt tengerszem népe’ szintén állhatatos volt a következő felfogásában:

-- *Aki megdob kővel, dobd vissza mennykővel!*

Ezt a sehohsem kodifikált ‘törvény’-t éppen úgy nem tévesztette szem elől a bukovinai székely, mint az ő egyszerű szavakkal fogalmazott következő másik szabályát, amit *‘titkos vértörvény’*-nek nevezett. Ez így hangzik:

-- *Aki pedig idegenynek magyar faluban fődet, szántót, kertet elárul, az kapanyéllal üttessék le a sötétbe, napszentültekor’...*”

516. oldal:

“A havasi vértartó öt cibóriumot már régen felborítottam és a Tengerszemek vére már régen leiramlott a lapályra. Nem azért, hogy vadvíz, pocsolya legyen belőle. nem azért, hogy elveszítse elevenerejét, amivel fönt, a völgyzárógátak szomszédságában generátorokat szikráztatott. De nem is azért jött haza, hogy minden rágcsáló beléigyon és belélökje jóslatait:

-- Elpusztultok! Szétrágja tüdőtöket a por! Nem segít rajtuk semmi! Örületes náluk a *halálozási-arány*.

Mindezekre feleljen az a hivatalos statisztika, amit 1943 november 13.-án kértem be a nagyobb bácskai székely plebániákról. Eszerint hazatelepülésünk óta, vagyis 1941 május 10.-étől november 11.-éig Horthyváran és szintérszékely filiálisában a születettek száma 330, meghalt 96. Bácsjózseffalván u.e. idő alatt született 196, meghalt 72. Andrásmezőn született 155, meghalt 79. Istensegítsen u.e. idő alatt született 247, meghalt 53. Andrásfalván született 211, meghalt 94.

Legutóbbinak fiatal, moldvai csángópap a lelkésze. A bukovinai lelki viharzás ragadta el és szökve jött közénk. Közlöm aranyos zárószavait, amivel beküldte a statisztikát a lelkes kis moldvai csángó:

-- Kövessétek a székelyek példáját és országunk első lesz a földgömbön.

Demse Péter s.k.

Szógyémántok:

István korabeli, régi magyar szavak

(ízeltő):

egyház = templom
kőlab = oszlop
verő = kalapács
hort = agár
kotongárt = pajzs
higy = fülönfüggő
egyvang = testvér
gajd = egy fajta fúvós hangszer, vö: gajdol
ardó = erdőóvó
daróc = erdei munkás
böszörmény = mohamedán bolgár
szaracén = mohamedán bolgár
izmaelita = mohamedán bolgár
peszér = ebesmester, kutyapecér
hőgyész = nyestvadász
gelencsér = fazekas
gerezna = prém
konyár = lovász
födemes = méhészt
csitár, csatár = pajzskészítő, fegyvergyártó (csiszár)
mecsér = kardverő, csiszár
márc = méz (?)
soltész = hospes telepítő Felvidéken
kenéz = hospes telepítő Erdélyben
csúf = bolond, bohóc
horgas ín = Achilles-ín
tombolás = templomi tánc (farsangi)
szelindek = masztiff

Nem biztos, hogy ezek Árpád-kori népnevek, de színesítésként megfelelnek:

talján = olasz
polyák = lengyel
tót = szlovák
rác = szerb
francus = francia
ángris = angol

Kibédi

Kötség – disznózsir és hús
fuszulyka
paszuly
szikra – egy csöpp
főnépek – primorok = a gazdagok, ők 3 nyilat kapnak
Lófő – primipilus = két nyilas
gyalogos – egy nyilas, kötelezettségek szerint
büntetés – vagyonekobzás, így lett a szabad székelből jobbágy
fegyveres – ármalista
fegyveres szolga – darabont, illetve fegyveres darabont – pixidarius
A XIII. században megszűnik a székel katonáskodás és ezek elnevezései.
Közszékely – libertinus
egy porta – 6-10 család
egy család – 5-6 lélek
néhány – néhány
fejtő -- pamut

*Mi országunk a lelkünk
És a szép magyar nevünk
A melikkel megvagyunk
Míg a földön mozogunk
Magyar emberek vagyunk*
(Duma István András *Kik vagytok magyarok*)

MAGYARSÁGTUDOMÁNYI ÉRTESÍTŐ JOURNAL OF HUNGARIAN STUDIES

Fenti cím alatt negyedévenként megjelenő Értesítőnk népünk szellemi kincseit, emlékeit óhajtotta megőrizni, s ezeket az utókornak átadni. Mivel az utókor sokszor már nem ismerhette meg nyelvünk kincseit, de az általa átadható lelki, szellemi értékeket még át lehetett adni, úgy ezen magyarságtudományi értesítő egy fedél alatt, angol fordításban is hozta az ott megjelent cikkeket, költeményeket, naplórészleteket, honosságunkat bizonyító okmányokat, mindent, ami magyar életünk teljességéhez tartozott.

Tekintettel arra, hogy közlésre kért írások nagy része elszakított országrészeinkből indulva érkeztek dolgozószobámba, adataik, okmányaik a régmúlt idők terméke, gyakran Árpád hadaival egyidőben érkeztek hazánkba, így a használt szavak értelme számunkra már homályos, csupán „ráérzéses” alapon tudtuk megközelíteni. Éppen ezért gondos kutatás után tisztáztuk a szó eredetét és értelmét. Ezeket az ősz teremtésben született, történelem viharában edzett nyelvi kincseinket

SZÓGYÉMÁNTOK

címszó alatt hoztuk Értesítőnkben. A következőkben a MÉ (az értesítő száma) szám alatt hozzuk ezen szógyémántokat.

MÉ. 7. sz. 60. old.

Kutyor nádas, vizes terület, melyben erecske folydogál, az 1930-as évek Nyíregyháza és vidéke szóhasználatára szerint. Ballagi szótárában kis gödör, kátyú.

*

MÉ. 8. sz. 36. old.

Villáncs éji őrűz, gyenge tűz (Ballagi Mór szótára).

Villáncsol a tűz, vagy gyertyaláng fel-fellobban

Villáncsó szentjánosbogár (Magyar Adorján, Elméletem ősműveltségünkről, Palóc fejezet, Brehm Tierleben).

Villő fény

Kepe különböző tájakon, különböző számú kévéből rakott gabonakereszt, kalangya. 2. A gabonakeresztben a legfelső kéve, mely hajdan papi tizedben adatott, most ált. papibérben adatni szokott gabona-termesztményi illeték. 3. A learatott búzából az aratórész, kepeben aratni, azaz: a kepek bizonyos hányadéért aratni.

Belföldi magyar

Bukovinai magyar

Hogy vagy?

Hogy élhetsz?

Virradat

Szürkönyet

Este

Napszentülte

Alkonyatkor

Mária harangszókor

Forradalom

Felbojdulás

Magyarország

Túlvilág

Csináld meg!

Menj, lásd!

Bajban vagyok!

Jaj, végeznek el!

Észrevette

Számát vette!

Bebörtönöz

Bérekeszt

Öklöm

Kujakom

Besurran

Bésuvad

Nem tudom lerázni

Reám kötült egészen!

Levelez

Írásol

Éretlen búza

Lágylelkű búza

Göröngy

Galy

Tojásívó kotló

Részeges kotló

Közös munka

Kaláka

Sovány

Szigorú

Részeges

Itkányos

Megszimatolta	Megszentette
Eressz el, eressz be!	Csapj el, csapj be!
Megnedvesít	Megvizít
Disznóság	Gamatság
Gazdag leány	Jó gúnyás leány
Térdelj le!	Állj térdre!
Köpeny, szűr, bunda	Mentáva, szokmány, kozsók
Kisbunda, szoknya	Könyökös bunda, rokolya, krecsán
Házas ember	Ember
Asszony	Nagytársam
Menyasszony	Hazai
Férjoram	Uram a férfi
Esküvés	Hitlés
Vadházások	Hitetlenek
Kisasszony	Uriasszony
Nagyságos asszony	Küsasszony
Mesterasszony	Ifjúasszony
Hány óra van?	Hány órakor van?
Ittak és becsíptek	Ittak és megkedvesedtek
Kapnék-e valamit pénzért?	Pénzért nem, csak Isten nevében!
Mi az ára?	Egy „Isten fizesse”.
Tessék az ebédhez!	Jézus hírével nekünk is megvolt!
Féding (a rádiónál)	Zsibbadás
Rajzszeg	Nyomókáló szegecske
Fejkendő	Ruha, vagy ruva
Ruha	Gúnya

Például az *andrásfalvi* fehérnép a következő harmatos versikével énekeli meg *pántlikás*, (azaz *pántikás*) leánykori boldogságát, szemben a gondokkal, amelyek *bekötött fejét* nyomják asszonykorban.

*

MÉ. 9. sz. 43. old.

Rolló Rovásszedő, az 1522.-i lőcsei okiratok szerint.

*

MÉ. 10. sz. 51. old.

Kőszeg sziklából faragott kőszál. Idegen szóval obeliszk. (Adatközlő: Magyar Adorján).

Katrinca Kezkenő, kötény, előke. (Müncheni Kódex, Ballagi Mór A magyar nyelv teljes szótára)

MÉ. 12. sz. 29. old.

Kaszat	pelyva eltávolítása után fennmaradó törmelék. (Adatközlő Paposi Vilma, Szabolcs megye.)
Bikó	négy lábú, ágakkal befont, szénával töltött vacok. A szénát lepedővel letakarva ágyinak használták. (Adatközlő m.f.)
Itce	folyadék, vagy szemes áruk kisebbszerű mértéke. Város itzéje, melyre a város bélyege üttetett bebizonyításul, hogy az a törvényesen meghatározott itcénél nem kisebb. (Ballagi, A magyar nyelv teljes szótára)
Messzely	gabonaszemek úrmértéke, az itce fele (m.f.)

Figyeljük meg, hogy a **szemes** gabonák mérésére szolgáló edény neve magában rejti magát a **szem** szót is. (Tomory Zsuzsa)

„A nyelv ma tündérvár szikláin kőrözsa, a Halál és Születés nagy kék vizében.”
(Bencze Mihály *Pogány Madonna* c. művéből.)

*

MÉ 13. sz., 37. old.

Mezei Endre László művésznünk említette *sugárzás* hagyományainkból jól ismert, s a gyógyítóink a testből áradó kisugárzást *delej*-nek hívták. Ballagi Mór A magyar nyelv teljes szótára (Nap Kiadó, 1998. Felelős szerkesztő Sebestyén Ilona) a következőket mondja:

Delej: vozerő, mely némely testeknél, különösen vasnál mesterséges úton is előidézhető, s melynél fogva ez a közelében eső vas részecskéket szemmel láthatólag vonja magához; *természetes delej, állati delej*. 2. á. é.szellemi erő, mely a rokon, v. ellenszenvet előidézi. 3. az emberben létező természeti erő, melynél fogva vki egy másikra, különösen ennek idegrendszerére rendkívüli hatást képes gyakorolni, és e hatás néha gyógyerővel bír, máskor betegséget okoz.

Delejez: 1. Delejesít. 2. delejjel gyógyít; pl. delejezni a köszvényben szenvedőt. 3. delejes álomba hoz.

*

A XVII. Országos Találkozó meggyőzhetett mindenkit arról, hogy milyen nagy szükség van az önkéntes néprajzi, nyelvjárási gyűjtők munkájára ma is, amikor még mindig igazak Kodály Zoltán örökérvényű szavai, amelyek a találkozó mottójául is szolgáltak: „Amikor egy ledöntött nemzet újjá akarja magát építeni, szüksége van, inkább, mint valaha, a hagyomány minden porszemecskéjére.”

*

*„Felkelek én szép piros hajnalban,
Megmosdottam arany folyóvízzel
S megkendőztem Mária kendővel.
Feltekintek boldog mennyországba
S ott is láttunk egy vigasz lajtorját,
S azon felül egy márvány koporsót,
Kiben nyugszik világ Urunk Jézus.
Mér sírsz, mér sírsz asszonyom Mária?
Hogyne sírnék világ Ura Jézus.
Szípják, konyák (ontják) egymás piros virit.
Felszántották cinterem elejét,
Bévetették Ádám-méh magjával.*

*„Aggya Isten, hogy érjenek sok Karácsony első napját örömmel, egészséggel, békével, áldással,
szerencsével, sok számos esztendőkből, hogy érjenek.*

*Nyisd meg Uram, nyisd meg mennyeknek kapuját,
Hogy dicsírhessük meg áldott szent nevedet.
S a mennyei harang mint húzódnak, szólnak,
S a mennyei gyertya mint gyújtódnak, gyúlnak.
Madarak repdesnek, angyalok kerülnek,
S be vannak kerítve gyémánttal s eziüsttel.
Nyisd meg Uram, nyisd meg mennyeknek kapuját,
Hogy láthassuk münk is Krisztus Urunk fiát.” (V.1:700)*

Oximutation and Oxidation

The dual role of Oxygen
in Biology

by Acad. Prof. Prof. Dr. Panos Pappas

Current ver. 2.00, 28/02/2004, upgrated after the 6 hour presentation lecture of the author at the Zurich International Conference on PAPIMI on 28/02/2004, at the Technopark, Technoparkstr. 1, CH 8005, Zurich.

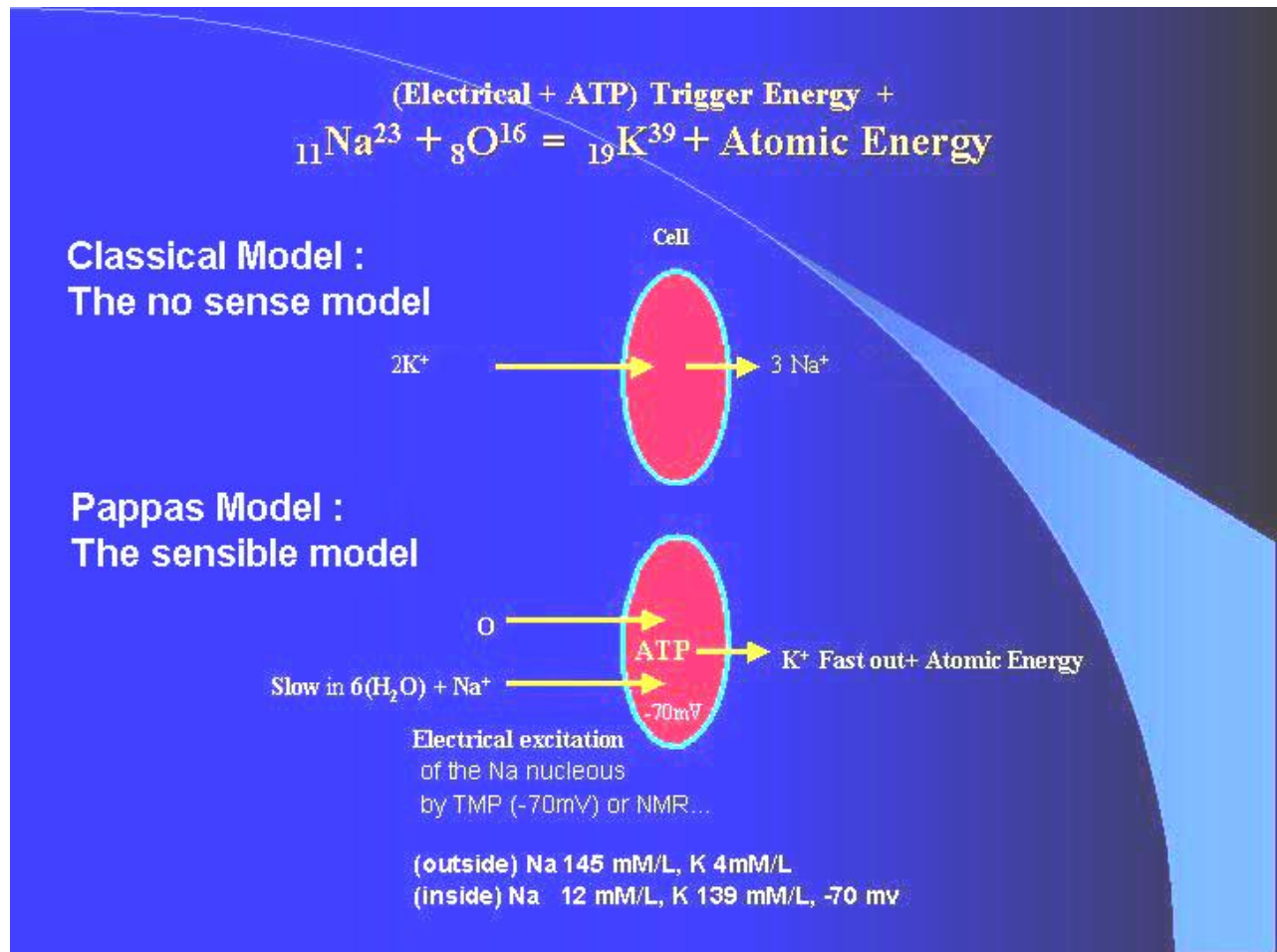
Physiology of the cell and it's Atomic Energy, prof. Pappas, Salzburg Austria 1-3-11/2002 international conference of PAPIMI Therapies

Physiology of the Cell and it's Atomic Energy

Presentation by Prof. Panos Pappas, Salzburg, Austria 1-3/11/2002
International Conference on PAPIMI Therapies

The lightning experiments that exposed a
terminal cancer patient and
a pregnant woman,
destroyed a cancer
and left untouched a child;

Led to the PAPIMI Device,
to New Understandings
and to New Theories.

Summary:

The Cell is an **TMP (Trans Membrane Potential) controlled microscopic Nuclear Reactor, turning atomic energy directly into electricity TMP back**. Our proposal is the very first mechanism we know worldwide for **a nuclear reactor to turn atomic energy directly into electricity**. The nuclear fuels are O and Na entering a nuclear trans-mutation inside the cell, which we first coined into the term oximutation. The nuclear waste is K. The ignitors are, electromagnetically: TMP, and/or external EM fields like those of PAPIMI, chemically: ATP, Glucose, (controlled by a chain factors: insulin, adrenalin, relevant hormones). This model surpasses the classical ad-hoc model of sodium-potassium pump for the cell in too many and too overwhelming number of paradoxes of the classical model, which becomes non comparable to the present model of oximutation.

The present model not only is free of the "too many paradoxes" of the classical model, but, also connects logically and explains naturally many so far apparent unconnected facts. For example, why hyperkalemia causes heart arrest and death, why hypernatraia increases energy and blood pressure, why cancer relates to hypernatraia and free radicals, why we consume so little oxygen and we do not pollute by breathing compared to a oxygen+fuel engine, why we spent much more

energy than the intaking energy (chemically) from food, why fishes do not release CO₂ bubbles, why we release potassium while taking only saline water, oxygen and glucose (a person in a coma), why potassium kills and sodium energizes, why oxygen is antiseptic and kills microorganisms, why we should take relatively small quantities (mg per day) of antioxidants against oxygen's massive (kg per day) oxidation in our body.

Fact 1: Penetration mobility of Na⁺ via cell membrane is much less than penetration mobility of K⁺, because Na⁺, holding six molecules of water becomes, so to speak, a "very big and slow molecule" compared to K⁺.

Fact 2: This is, also, true for the mobility of both Na⁺ and K⁺ escaping through kidneys. So, practically, concentrations of Na⁺ and K⁺ outside the cells is controlled by kidneys, under normal conditions of kidneys.

Na⁺ concentration is high, K⁺ concentration is low, outside the cells.

Fact 3: Concentration of Na⁺ inside the cell is controlled by the Na⁺ mobility (low) going in and out of the cell by osmosis, assisted by the acceleration towards the cell by the negative electrical field of the cell TMP, normally, -70mV; and minus the rate of Na⁺ transmutating in K⁺.

Thus, concentration of Na⁺ is low inside the cell, provided transmutation rate of Na to K is adequate.

Fact 4: Concentration of K⁺ is controlled by the transmutation of Na⁺ to K⁺, minus the mobility K⁺ (high) escaping to the outside the cell, delayed by the de-acceleration of escaping K⁺ by the negative potential TMP of the cell.

Kinetic energy of positive K⁺ is lost, leaving the -TMP field, while -TMP is increased by the escaping positive K⁺, (because they leave net negative charge behind)

Kinetic energy of positive Na⁺ is increased entering the cell by -TMP, while -TMP is decreased, (because while attracted and accelerated, they decrease the net negative charge inside the cell).

Thus, the excess (after the exothermic nuclear reaction) energy of escaping K⁺ is turned into a net electrical energy in the form of -TMP.

The cell is a (spherical type) capacitor. TMP is its charged voltage, due to its net charge inside it. Considering Na⁺, K⁺ as unit (one electron) charge carriers, and neglecting minor other ion charge transporters,

We have the obvious condition of steady state equilibrium for the cell's TMP:

-TMP increases, and reaches a steady value, when the slow inwards rate of Na⁺ reaches the high outwards rate of K⁺, (which, again K⁺, is actually a Na⁺ transmutation by O to K⁺ - Oximutation), under the above conditions and facts !

$$\begin{aligned} &\text{Steady state of TMP} \\ &\text{Rate in of Na}^+ = \text{Rate out of K}^+ \\ &= \text{Rate of oximutation of Na}^+ \text{ to K}^+ \end{aligned}$$

continuous...

For some relevant details see also the articles in this site:

"THE EQUATION OF LIFE PART I"

"THE EQUATION OF LIFE PART II"

Please, note: At the time the above articles were first written, **Louis Kervran** critical error was not realized yet, see also below.

Őstörzs neve	Alaphangok	Jelképek	Környezet
Magyar	G,GY,H - M,N	Gömb hullámvonal	Fák,ligetek folyók tavak
Fehér hún	K,T és fentiek	Ékek	Sziklák, fenyvesek
Fekete hún	mint fent	Tompa ék	Sivatag köves terület
Szemere	S,Sz,Z,Zs-M,N	Szem,hullámvonal	Termékeny síkság
Besenyő	S,Sz,Z,Zs,C,Cs B,P,V,F	Csepp és származékai, mint szív-alak	Vízes területek

Jász	Sz,S,Z,Zs,C,Cs,J	Szem és csillag	Tengerek, termékeny lapályok
Székely	Sziszegők és K,R	Zeg-zúgos vonal, kusza	Virág és szőlő
Kazár	Mint fent	gúzs	Mezők, legelők
Kabar	K,H,G,Gy és P,B,F,V	Csecs és kos-szarv	Földművelés, állattenyésztés
Török	T,D - R	Tűrött, csavart alak	Virágtermelők
Kőrös	K,H,G,Gy - R,L	kör és kalló	nyílt vidék,városépítők
Avar	B,P,V,F - R	Kereszt, csillag, kör	Várak. Virágtermelők
Palóc		Pálca, villa, lap	Fás, ligetes, vízpart
Pún,v.Pannon	B,P,V,F-M,N	Lencse alak	Hajózásra alkalmas ter.
Szolim	S,Sz,Z,Zs,C Cs,R,L,M,N	Szél, szellem, szalamba	Szőlőtermelők
Marmar	M,N - R,L	Remegő vonal	Vándor, tengerjáró nép
Óstörzs neve	Alaphangok	Jelképek	Környezet

Részletek Tomory *Létünk és nyelvünk közös alapja* c. munkájából:

A BRIT SZIGETEK FÖLDRAJZI NEVEINEK ŐSTÖRZSI KAPCSOLÓDÁSAI

Magyar őstörzs

Aran hegység Aranyos folyónk, hegyünk és megyénk neve, *arany* szavunkkal kapcsolatos.

Armagh egy V. században épített erőd, a hagyomány szerint *Macha* (olvasd Maka) királynő építette. Ósének, Macha tündérlánynak halandóval való házasságából ikrei születtek. Neve *Magor*, *Makar* nevével kapcsolatos. Az ír társadalom egy része tehát tündérszármazásúnak vallotta magát, mint magyar népünk.

Avebury kőköreit említettük. **Ave a magyar öv** szó rokona, **bury az avar vár** szóval rokon. Összetett értelme: körvár. Magyarul Becskereknek is mondhatnánk. (Avar)

Szarmata őstörzs

A szigetek legkorábbi földművelő területe a közeli Windmill Hill (Szélmalom domb). *Silbury* dombja egy 50 láb magas, kúpos hordott domb; számos *Szil* helynévvel kapcsolatban már tárgyaltuk, s szarmata nyelvemlék.

Avon völgye *Bath* közelében van. Ezek év és víz szavunkkal kapcsolatosak. Ez utóbbi **besenyő őstörzsünk** nyelvemléke.

Jász őstörzsünk

Ay... szócska összetétele számos névben jelen van. Értelme az óangolban: *jó*, helyeslést kifejező szó.

Aysgarth Force (fordítása: jókert ereje) egy vízesés neve

Ure völgye Yorkshire Dells vidékén van. Olvasata Ur szavunkat idézi.

Palóc Bál szavunk származékai:

Bala tó az Aran és Berwyn hegység tövében, északnyugat Walesben van.

Bala község az Aran és Berwyn hegyek aljában, a Bala tó partján.

Ballabeg, festői szakadék, s az itt lévő 1000 láb magas Round Table (*Kerek Asztal*) ősemlekeinket idézi.

Bally Namallard és *Bellanaleck* a tóvidék helyei. A *leck* (luk, lok szavunkkal azonos.)

Balmoral kastély vidékének legmagasabb pontja a 3786 lábnyi Locknagar hegy.

Belfast ír főváros

Belas Knap egy 1000 láb magas, neolithikus, sírkamrás kődomb.

Avar őstörzs

Dél-*Barrule*, Dalby, Glen *Maye* területe vízeséséről híres

Kazár őstörzs

Kesh (ejtsd Kis), *Lough Erne*, Lisnakee van ezen a vidéken. *Kesh* kis szavunkkal, *Kassa* nevével tart rokonságot. A *lough* szó a magyar lék, luk rokona.

Pannon és török őstörzs

Banna, vagy *Magna Thirlwall* kastélytól északra fekszik, Hadrián falát *veszi teljesen körbe*. Így nevében jogosan látjuk a magyar *tér-túr* szavainkat, az angol *wall* a magyar *fal* azonos, s így mai szóhasználattal „körfal”-nak fordíthatjuk e helynevet.

Besenyő őstörzsünk szavai:

Bath egy ősi időkre visszamenő gyógyfürdő helye, neve *víz* szavunkkal rokon. Ugyancsak rokoníthatók *víz* szavunkkal Palesztína Beth kezdésű nevei. Ide sorolhatók a Bos szótaggal kezdődő helynevek is, melyek mind vízzel kapcsolatosak:

Bosham, tengerbe nyúló földnyelven épült

Boston, a vidék legnagyobb kikötőjének helye

Bude vízparti üdülőhely ma. Neve ugyancsak kapcsolatban van a fentiekkel, de *Buda* és *Pest* fővárosunk nevével is, mely ugyancsak *víz* partján épült, s számos forrása is *víz* jelenlétéhez kapcsolja.

Körös őstörzs

Caerleon város első szótagja *kör* szavunkkal azonos.

Hale neve *hely* és *kör* nevünkkel rokon

Cornwall neve és vidékének jelképrendszere egyaránt magyar *Kör* szavunkkal hozza összeköttetésbe. Neve *Körfal* jelentésű.

Kun őstörzs

Camlough hegyének neve *kan*, az erdélyi lok és kamlik szavakkal azonos.

Besenyő őstörzs

Deva városának azonos a Kárpátmedencében van.

Hun és kun őstörzsek – avar emlékü földrajzi alakulatokkal.

Hunstanton anglia keleti, délkeleti partjánál van. Nevében *hun* népnevünket, s a már tárgyalt „*ton*” tanya, szent hely értelmű szó. Az e névben lévő „*stan*”-t *feltételesen* azonosítom az óangol *stane*, kő szóval.

Kennet körzet helyei a már említett Avebury, Silbury kúp alakú dombja. Nyugat Kennetben van a Long *Barrow*-nak (fordítása Hosszú *Barázda*) nevezett, 350x8 lábnyi hosszú temetkezési hely, 30 sírral, a korai kőkorszakból. Anglia legnagyobb sírkamrás temetkezési helye. Közelében van Malmsbury, *Athelstan* király volt lakhelye. Magyar szempontból e hely ásatási anyagának mondanivalója fontos.

Itt található a 374 láb nagyságú Uffington-i *Fehér Ló* Kr.e.VI-V századból, s a Kr.e. II-I századi „*iceni*” nép totemalakja. Számtalan loábrázolás található az angol szigeteken, ilyenek a Cherhill, Pewsey, Alton Barns-i ábrázolások, de ezek mind a 18-20 századból származnak, s egy ősi jelkép szívós élniakarását mutatja.

Szent *Machar* templomát Aberdeenben a 6. században építették, alapja régi pogány istentiszteleti hely.

Ugyan itt van *Manger* völgye, benne Dragon Hill (Sárkány domb), mely vidék Szent Györggyel kapcsolatos, de az előbbieket szerint ősi időkre vezet e név is, mely Mén istenünk

nevét rejti, a szó teljes értelme magyar értelmezésben: *Ménkör*, s a Ménhírrrel azonos szó. Közelen van a Wayland Smithy nevű helység Kr.e. 2500-2000-ból származó sírkamrái.

Szemere őstörzs

Mousa várának építési ideje nem áll rendelkezésemre; minden kötőanyag nélkül épültek öt láb vastag falai. Neve Moson városunkéval mutat rokonságot, s a Sz-S — M szócsoporthoz tartozik.

Pannon őstörzs

Oban a Grampian vidék egy helysége, neve *pannon* nép- és méltóság-nevünket hordozza.

Magyar és török őstörzs

Omagh Tyrone kerület egy faluja Lough Erne-ben, észak Írországban. Tyrone neve az Arthur legenda T-R mássalhangzós csoportjába tartozik, Omagh neve nem szorul magyarázatra.

Körös őstörzs

Orme Head Walesben *orom* szavunkkal tart rokonságot.

Palóc/avar őstörzs

Perth-et „the fair city”-nek, a fehér városnak hívják. Neve B-P — R-L szócsoporthoz tartozik a palóc *béla*, fehér szóval azonosítja. A *Tay* folyó partján fekszik (ejtsd té, téj), mely a magyar lé szó t-betűs változata.

Rufus köve — Vilmos király halt meg itt 1100-ban vadász-szerencsétlenség következtében; halálát egy nyíl okozta. A kereszténység első századaiban itt is gyakoriak voltak a vadásszerencsétlenségek, mint hazánkban.

Unst a világ legészakibb vára

Folyók:

Pannon őstörzs

Bann folyó Londonderry, s a Giant's Causeway közelében van. Számátalan B-N-es helységneve van, s ezek a pannon dunántúli ősnép nevét rejtik magukban.

Kun őstörzs

Don folyókkal kapcsolatba hozott Don-Duna-nedű szavakat már tárgyaltuk. Dr. Vámos Tóth Bátor két Duna folyót azonosított Angliában a Tamana társtudományok keretén belül.

Pannon – kun – besenyő -- palóc nyomok

A *Fens*-nek nevezett, 1400 négyzetmérföldnyi földterület folyói „**Wash**” (v.ö. magyar víz) környékén **Ouse** (olvasata Úz), **Nene**, **Welland** és **Witham**. A két elsőként említett név magyar történelmi nevet és fogalmat tartalmaz; a két utóbbi az angol water, magyar víz szavak származékai. Ely szigete e mocsaras vidéken Szent *Ethelreda* tulajdona volt a VII. században, ki *Northumbria* királynője volt. *Northumbria* neve *hun* népnévünket rejti. *Ethelreda* neve őskorszakunkba vezet, s *Etelköz* nevünkkel is rokon. Később az őshagyományt „megkeresztelték”. Az itt lévő nyolcszögű, torony nélküli temploma is a korai századok maradványa, s kereszténység előtti hagyományokat tükröz.

*Folyókkal tarkított vidék. Itt található St. Columba köve, melyen két ősi lábnyom van; Ulster királyainak, az O'Neills családnak a koronázó köve lehetett. Ugyan itt van „The Giant's Causeway”, az óriások átjárója, Írország legősibb várával együtt. Neve Grianan of Aileach, az O'Neills család fővárosa. Az óriások átjárója hatalmas, természetes bazaltoszlopokból áll. Az itteni helységnevek között **sok a Bal** kezdetű, mint Ballingtoy, Ballycastle. További helynevek Cushendun, Cushendall, Kesh, White Island (Fehérsziget). Ez utóbbi természetesen olvad bele a Bal tisztelet ősi helyibe.*

Lagan, Leven, Lledr, Lune folyók.

Leach nevének eredete nincsen megbízhatóan magyarázva. Feltételezik, hogy „valami vizes hely” jelentésű. Magyar *lék* szavunkkal rokon.

Mersey ma is élő magyar név

Kun, avar és török emlékek

Nadder és Bourne folyók az Avonba ömlenek, s a Stonehenge is itt van a közelben Old Sarum-nak nevezett helyen, ahol történelem-előtti földvárak vannak. *Nadder nedű* szavunkkal azonosítható, *Bourne a bor* szóval, a szittyáknál előforduló *Boristenes* folyónév tükrében. Sarum neve a magyar sár szó változata, s igen okszerűen van kapcsolatban Stonehenge csillagvizsgáló, napmegfigyelő helyével.

Pannon és körös őstörzsek

Neb folyó partján van Ballbeg, a Kerek Asztal, Glen Maye, a Mull, vagy Meayll Circle Cregneish-nél, hat sírkamrás ősi temetőhellyel. *Neb nap* szavunkat idézi, különös tekintettel a partján lévő naptiszteleti helyek figyelembevételkor.

Nevern folyó partján a Stonehenge közelében egy gazdagon faragott, 12.5 láb magas kelta kereszt áll. Így Nevern nevét is a *naptisztelettel* hozhatjuk összeköttetésbe.

Newport nevének port része magyar *part* szavunkkal azonos.

Ugie folyó a Grampian vidékén. Rokonítható *Ug* szótaggal kezdődő helységneveinkkel, mint *Ugocsa* vármegye nevével. „B”-s változata *Búg* folyónk nevét adja.

Kun szócsoport

Nith a déli felföld folyója, s *nyit*, Nyitra szavunkra emlékeztet és az egyiptomi Neith sellőre.

Ogwen folyó és tő a Bala tó közelében, Snowdonban van. Walesi neve Ewyri. *Og* kezdete *óg* szavunkkal rokon.

Őstörök szócsoport

Ore a délkeleti parton folyik, s *Thanet* szigete is itt van. *Ór* és *Tana* szavunkkal rokon.

Besenyő szócsoport

Ouse (olvasd: Úz) közép Angliában és Sussex-ben is van. *Úz* történelmi nevünk.

Roe Londonderrynél folyik. Egyszótagú, R-es nevének azonosításához szükséges a helybeli földrajz, néprajz ismerete.

Török szócsoport

Sark-ot a magyarul nem beszélő helybeliek a Channell szigetek ékszerének mondja. Így ismét egy őserőtelmes továbbélésének tanúi vagyunk: *Sark* neve mind a fény jelentésű *Sár* és *ék* (ékszer) szavunkat rejti.

Seiout Walesben folyik, s neve *saj*, *sajó* szavunkkal rokon.

Sid (kiejtése *si*) ugyancsak folyást, csúszást, siklást jelent.

Soar a magyar *száll* szót jelenti, s alakban is egyeznek. *Szele* patak neve ide tartozik alakban, értelemben egyaránt.

Spey folyó a Grampien területen halad át, valaha egyszerűen víz jelentésű lehetett neve.

Stour folyó Essexben és Kentben is van. Kent víznevei köztudottan a vidék legősibb nyelvi rétegét képezik. *Túr* szavunk, s folyónk „S”-es változata.

Besenyő szócsoport

Taf dél Walesben, *Taff* folyó ugyancsak Walesben, s a Severn és Rhymney folyókkal van összekötve. Hazánkban *Tab*, *Fót*, *Fadd*, *Fátra* földrajzi neveivel mutatnak rokonságot.

Tavy és *Tawe* folyók magyar *tavi* szavunk értelemelcsúszásos alakja lehet.

Tay közép Skócián folyik keresztül a tengerbe. Magyar *té* és *lé* folyékony állapotot jelentő szavunk szerint ugyancsak víz jelentésű.

Tees (ejtsd: *tíz*) északangliai folyó, s az északi tengerbe ömlik. A fenti jelentéscsoportba sorolom a *Teifi*, s *Teign* folyónevekkel együtt.

Szemere őstörzs

Teme és *Thames*, *Temes*, s fordítottja *nedű* szavunkkal azonos.

Jász őstörzs

Ure és *Yore* folyók a Yorkshire völgyében folynak, magyar *Úr* és *Jár* szavunkkal rokon, s jász népünk szótárának része.

Török őstörzs

Thourne T-R-es szócsoportunk része a *Trent* folyónévvel együtt.

Tweed Skócia folyója. Neve a gyapjából készült skóciai szövettel egyezik, melynek *eredete ismeretlen*.

Tyne folyó a Lothian és Northumberland vidékén is. *Té* és *lé* szavunkra ismerünk.

Körös és szarmata őstörzsek

Usk folyó partján *Caerwent*, *Caerleon* helységek vannak, dél Walesben. E helyek *caer* (ejtsd *ker*) része magyar *kör* és város szavunknak felel meg. Latin neve *Isca Silurum*, a második légió szálláshelye. A szarmata kor *szil* helységneveinek egy változata.

Besenyő, kabar és körös őstörzsek

Severn folyó történetét Habrennel kapcsolatban ismertettük. Gloucester vidékének folyója. A *Hull* folyó ömlik bele, s közelében van *Hull* vára és városa. Tekintettel e folyó legendájára, *Hull* város nevét is magyar értelmezéssel olvashatjuk.

Fehérhun őstörzs

Whitham (ejtsd *Vitham*) nevének első összetevője fehéret jelent, a második szótag *ham*, *hon*, *hun* szavainkat rejti. Magyarázata *Fehérhún*, vagy *Fehérhon*. Ez utóbbi a valószínűbb a ham-hun kapcsolat alapján, mely szó bekerített *települést* jelent.

Wnion folyó

Wye folyó közép Wellsből ered, s 130 mérfölddel lejjebb ömlik a Severn-be, az ősi Habren folyóba. Wye *váj*, Habren *hab* szavunkkal azonos.

Jász őstörzs

Yare folyótól nyerte nevét Yarmouth városa délkelet Angliában. Neve *jár* szavunkkal rokon, s a jászok szótárának része.

Yeo folyó délkelet Angliában, neve *jó* szavunkkal rokon, s ugyancsak a jászok szókészletébe tartozik.

Yore északkelet Anglia folyója a *Yorkshire Dale*ben. Neve *jár* szavunkkal rokon. *Dale* lapos folyóparti terület neve, s *tál* szavunkkal rokon. Tekintettel arra, hogy fekvése miatt napos terület, dél, fényes jelentésű szavunkkal is rokonítható. Mindkettő a T-R szócsoporthoz tartozik.

Ystwyth folyó közép Walesben

Ythan skócia folyója, gyöngyragylóiról híres. E két utóbbi folyó nevével kapcsolatos kutatás számunkra fontos eredményt hozhat.

Szigetek, természeti alkotások:

Avar és pannon őstörzsek

Barra szigete a Hebridák déli legnagyobb szigete; itt épült Kisimul vára. Egy dombját *Ben Heaval*-nak hívják. A *ben* szó hegyet jelent, rokon *bán* tisztséget jelentő szavunkkal. Fordítottja *Nap, fény* jelentésű. Ősnépeink mindig Istenük nevéből származtatták a nap, az erőny, a férfi, az ország, s minden létfenntartásukhoz szükséges eszköz nevét. Nap szavunk fordítottja a bán, mely valaha embert, s mára már csak fényes, magas tisztséget jelölő szó.

Körös őstörzsünk

Colonsay és *Oronsay* szigeteken ritka orchideák nőnek. Nevük első szótagja *kör* és *őr, orom* szavunkkal, a második szótag *saj*, folyót, vizet jelentő szavunkkal rokon.

Gogmagog dombok eredettörténetünk egy változatának neveit tartalmazza, s az őstársadalom nyelvének fennmaradt emléke.

Hengistbury Head-nek nevezik azt a keskeny földnyelvet, melyen kora neolitikus települések és védelmi rendszerek vannak. Az *Avon* és a *Stour* folyók találhatók itt, ezek neveit fentebb tárgyaltuk.

High Tor egy 400 méter láb magas mészkő alakulat. A *Tor* szó tehát természeti alakulatot jelöl, nemcsak rakott kerek dombokat.

Holy Island, Anglesyvel egy keskeny földnyelv köti össze. Az Arthur legendák szent szigetével való kapcsolata előttem ismeretlen.

Jász őstörzs

Iona, sziget, *jász ion* törzsünk a névadója, temetkezési hely. Rokon, s ide tartozó szó a *gyász* szó is.

Islay és *Jura* szigeteken található a legősibb kelta kereszttek. Jura magyar földrajzi név.

Kun és szemere őstörzs

Kew sziget a Thamesben. Fűveskertjéről híres. Tekintettel arra, hogy a Thames folyó szigete, *kő* szavunkkal való rokonítása elfogadható.

Magyar őstörzs

Magee szigete számtalan legenda, barlang, s megalitikus sírkamrák helye. *Magor* nevével fémjelzett. Legendáinak feltárása külön kötetet tölt meg.

Fehér hún őstörzs

Man szigete lakott a mesolitik kortól kezdve. Kerek fakunyhóik ismertek. Lakossága mindig csak kelta volt, a rómaiak soha nem foglalták el. Nyelve a kihalt *manx* nyelv, néhány név maradt csak fenn belőle. A világ legősibbnek tudott parlamentje itt van. Sajátságos macskájuk a fark nélküli *manx* macska. Sövényeiket fukszia sorok alkotják. Kelta **előtti lakosságának névadója Mén istenünk** neve után ítélte ősnépünk.

Pannon őstörzs

Pen Caer szigete ugyancsak történelemelőtti temetkezések gazdag lelőhelye, a sírok kamrásak. E vidéken igen gyakori a „pen” kezdetű helynév, melyek mind *pannon* törzsünkre és *nap* szavunkra emlékeztet. Az ír temetkezések kelta napkeresztjei nyomán e két gondolat összekapcsolása értelemeszerű.

Avar és török őstörzs

Porth Oer a „fütyülő homok”-járól híres. *Part* és *ör* szavainkkal azonos. Itt van még Porth isgadan, Iche (ejtsd ike) és Golmon. Itt *Iche* nevét hangsúlyozom, mely *Ika* erdélyi helységnévvel azonos.

Székely őstörzs

Scilly Cornwallban lévő szigetei (150-200 sziget) mind történelem előtti sírokat tartalmaznak. Itt lehettek a Cornish ónbányák is. Neve *Sicilia* nevéén át *szik* szavunkkal és *szikul-székely* népünkkel mutat rokonságot.

Magyar, kún és székely őstörzsek

Skye-től délre fekvő szigetek nevei: *Eigg*, *Muck*, *Rhum* és *Canna*. *Szik*, *Ég*, *makk* és *kan* szavaink sejlenek e sorban.

Szemere őstörzs

Sheathland, vagy *Zetland* szigetén található Ronas domb, melyről a nyári napéjgyenlőség éjtszakája gyönyörűen látszik. *Sumburgh* nevű települése szem és vár szavunkkal rokon. A napéjgyenlőség eget *szemlélők* okszerűen adták e nevet Sumburgh-nak.

Thanet szigete mocsárvilág. *Tana* nevével, s *tanya*, *nedű* szavainkkal rokon e név.

*

Szótári nyomok címszó alatt hozott következő rész teljes egészében Magyar – Angol szóazonosság című írásomat tartalmazza, de kiegészítve az őstörzsi kapcsolódás megjelölésével.

A BRIT SZIGETEKEN TALÁLHATÓ ŐSTÖRZSEK MEGOSZTÁSA

Magyar	27
Jász	24
Körös	83

Kun	41
Hun	3
Palóc	113
Kazár	37
Török	23
Avar	75
Kabar	30
Pannon	9
Besenyő	64
Székely	7
Szemere	26
Szarmata	7
Marmar	14

ÓSTÖRZSI JELENLÉT ABC SZERINTI MEGOSZTÁSA

	<u>A</u>	<u>B</u>	<u>C</u>	<u>D</u>	<u>E</u>	<u>F</u>	<u>G</u>	<u>H</u>	<u>I</u>
Magyar	8	-	-	2	3	-	1	-	3
Jász	4	-	-	-	5	-	-	-	1
Körös	7	34	-	4	1	14	9	-	
Kun	8	-	7	3	3		2	6	
Hun	1	-	-	-	-	-	-	-	1
Palóc	4	28	-	1	2	5			
Kazár	1	-	11	5	-	-	10	2	
Török	1	-	-	2					
Avar	1	35	-	4	1	5	-	-	1
Kabar	-	12	10	-	-	1	2	-	-
Pannon	-	3	3						
Besenyő	-	26	5	4	-	4			
Székely	-	-	3						
Szemere	-	-	2						
<u>Szarmata</u>									
<u>Marmar</u>									
	<u>J</u>	<u>K</u>	<u>L</u>	<u>M</u>	<u>N</u>	<u>O</u>	<u>P</u>	<u>R</u>	<u>S</u>
Magyar	-	-	-	5	-	-	-	-	
Jász	7	-	-	-	-	-	-	-	1
Körös	-	2	2	-	-	1	-	7	1
Kun	-	4	-	8	-	1	-	-	1
Hun	-	-	-	1	-	-	-	-	
Palóc	-	-	13	-	-	-	22	-	2
Kazár	-	6	-	-	-	-	-	1	
Török	-	-	-	-	-	-	6	1	
Avar	-	-	-	-	-	-	12	8	3
Kabar	-	1	-	-	-	4			
Pannon	-	-	-	-	-	-	2	-	1

Besenyő	-	-	-	-	-	-	6	-	11
Székely	-	-	-	-	-	-	-	-	4
Szemere	1	-	-	9	-	-	-	-	9
Szarmata	-	-	1	5	-	-	-	1	5
Marmar	-	-	-	-	-	-	-	1	

	<u>T</u>	<u>U</u>	<u>V</u>	<u>W</u>	<u>Y</u>
Magyar	5	-	-	-	-
Jász	6	-	-	-	6
Körös	-	-	-	-	-
Kun	-	-	-	-	-
Hun	-	-	-	-	-
Palóc	-	-	3	3	-
Kazár	1	-	-	-	-
Török	12	1	-	-	-
Avar	-	-	2	3	-
Kabar	-	-	-	-	-
Pannon	-	-	-	-	-
Besenyő	2	-	1	4	-
Székely	-	-	-	-	-
Szemere	1	-	-	-	-
Szarmata	-	-	-	-	-
Marmar	-	-	-	-	-

Az itt vizsgált össz-anyag 640 szó

A megvizsgált anyag 573 tétel.

A fennmaradt 67 szó sorsa a következő:

Az egymássalhangzós szavak némelye beazonosítva nem lett – ősmagyar csoportosításuk helyes, s ez a mostani eredményhez hozzáadható.

Az ezen túl fennmaradó néhány tétel angolon kívüli, s ezek figyelmen kívül maradtak.

Legnagyobb számban a palócok vannak képviselve -- 113 szóval

Utánna a körös 83 számmal,

az avar 75 számmal.

Nyelvi nyomok

Földrajzi nyomok

palóc	113	11
körös	83	15
avar	75	4
besenyő	64	15
Kun	41	7
kazár	37	1
kabar	30	-

magyar	27	5
szemere	26	5
jász	24	15
török	23	9
pannon	9	4
szarmata	7	3
marmar	7	1
székely	7	1
fehér hun	1	1

Földrajzi nevek megoszlása

Törzsek	Hegyek	Folyók	Szigetek	Összesen
Magyar	3		2	5
Szarmata	2	1		3
Besenyő	6	2		8
Jász	3	9	3	15
Palóc	11			11
Avar	1	3		4
Kazár	1			1
Pannon/török	2			3
Körös	4	5	6	15
Kun	1	3	3	7
Hun/kun/avar	5	2		7
Szemere	1	2	2	5
Magyar/török				1
P/K/B/Palóc	14			14
Pannon/körös	4			4
Török	9			9
Pannon		2		2
Fehér hun		1		1
Székely		1		1
Marmar		1		1

KIÉRTÉKELÉS

Mindenek előtt figyelmeztetem önmagunkat ismételten arra, hogy ezen őstörzsek **földrajzi területeket, nyelvcsoportokat, s a hozzájuk tartozó foglalkozási ágakat** jelentik, nem a történelmi idők politikai egységeit képviselő népeket.

Ezen őstörzsek az emberiség ősalapjait képezik, s éppen ezért mindenütt megtalálhatók, illetve ezen őstörzsek minden későbbi műveltségi kör összetevői, s nyelvtörvényeiken keresztül igen könnyen felismerhetők.

Kérdésünk soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép rokonunk-e, hanem mely őstörzsek a fő összetevői. Éppen ezért éppen olyan tudománytalan például a finnugor nyelv elméletének tagadása, mint ahogy egyenjogúsítása is az volt. Náluk is, mint bárhol másutt, ezen őstörzsek erős nyoma található. Vikár Béla Kalevala fordítását olvasva feltűnt Mariatta történetében jelentkező erős szemere hagyomány, s nem kerülhető el neve marmar kapcsolatának felismerése sem.

A Brit Szigetekkel kapcsolatos kis szemelvényem csak ennyi: szemelvény, mégpedig az angol nyelv könnyen felismerhető, magyarral azonos szavainak jegyzékét vettem vizsgálatom alá. Ezen túlmenően természetesen ott van az angol nyelv teljes szótári anyaga, földrajzi neveinek jegyzéke, hagyományai, néprajza, melyeket bele kell vonni a teljes képet adó tanulmányozásba, s a jövő feladatai közé tartozik.

Utódnépek műveltségi összetevőinek teljes értékű vizsgálata csak nyelvünk segítségével lehetséges, s éppen ezért szent kötelességünk számukra minden lehető segítséget megadni.

A Brit Szigeteken legerősebben képviselt őskori törzsek a jász, körös, palóc és besenyő.

Érdekes hogy csak egy helyen jelenik meg a fehér hun, székely és marmar törzs.

Kevert helyek magyarázata:

néha a folyó neve egyik őstörzsről, mellékfolyója a másiké, hasonlóan egy hegy csúcsa és völgye esetében is.

Ezen őstörzsek irták be nevüket a szigetek földrajzába, majd ezután következtek a későbbi bevándorlók. A kevert nevek azt is elárulják, hogy ritkán indultak el egyedül az útkeresők: Iona szigetén már akkor együtt találjuk a jászokat és kunokat.

A fehér-hun, székely és marmar törzsek földrajzi és nyelvi nyoma gyér, ennek ellenére a nép emlékezetében, legendáinkban nemcsak megtalálhatók, de élő kincset jelentenek.

Az őstörök és szarmata törzs hagyományainak köszönhetik az Arthur legendát és a benne foglalt magas eszmeiséget.

Hajós jász népünk korai jelenléte könnyen érthető, s az, hogy a szigetek földrajzába korán beirták nevüket. Őstörzsi jelenlétükhöz hozzá kell csatolni nyugateurópai letelepedési helyeiket, melyek között előkelő helyet foglalnak el a Brit szigetek, ezek között első sorban Iona szigete és Argyll tartománya, melyek korai jász jelenlét emlékét őrizték meg. Műveltség terén nem meglepő, hogy például a magasabb tudományokat elsajátítók fekete

jász köpenyben és a jászok négyszögletes fejfedőjével – mely jelképes virágoknak, a jázminnak a rajza -- jelennek meg az angol területeken napjainkig.

Körös őstörzsünk diszitó vonalai, vallási emlékei sziget-szerte megtalálhatók: kőköreib, kallós istenségük óriás rajza csak a legnyilvánvalóbb emlékeik.¹

Palóc őstörzsünk korai és erős jelenléte érthető, hiszen műveltségük az élet, a lélek fennmaradásával kapcsolatos. A szigetekre érkezésük előtt már alapítottak műveltségi területeket nyugat Európában, mint például a flamand területeken.

Besenyők, mint víz mellett élő műveltség nagyszerű hajósaiként ugyancsak a korai letelepedők közé tartoztak, a szigetek nyelvében, földrajzában, műveltségében egyaránt erős nyomokat hagytak.

Az adatokat vizsgálva néha azt találjuk, hogy a földrajzi nevekben ritkábban előforduló egy-egy őstörzs nyoma a nyelvben erősebben mutatkozik: ezt a letelepedett étellel kapcsolatos lakosság szaporodásának tudom be.

Ilyen a letelepedett életre született magyar törzs, mely később az Mc, Mac előnevű skótok körében hatalmas szóbokrot alkot. Ugyanekkor eredetregjüket is magukkal hozva a skót nép ősrégéinek részévé tették.

Őstörök törzsünk igen korai jelenlétének tanuja nyugat Európában Turán istennőjük őskori domborműve², Tűringia, Bajorország őstörök műveltségű lakossága. Kárpátmedencei ősműveltségük holdudvara Sumeriától a Brit szigetekig nyomon követhető. Ez utóbbinál maguk után hagyták a nemes gondolkodás csiráit Arthur legendájukban.

Avar őstörzsünk kert, virág és várépítő tehetsége máig élő nyomokat hagyott.

Pannon őstörzsünk a nap- és fény-tisztelet helyei.

Kabar őstörzsünk a vizek, folyók őslegendáit őrizte meg.

Fehér hun törzsünk hatása hasonló, s kabar őstörzsünk műveltségével van kapcsolatban.

Őstörzseink Kárpátmedencén kívüli szereplése az u.n. „történelmi” korokat messze megelőzik, s a világteremtés nagy történéseit vetíti az általuk lakott területekre.

NÉHÁNY BÚCSÚSZÓ

A bennünket körülvevő indoeurópai népek nyelvészete csak saját nyelvtudásuk, nyelvhasználatuk határáig ér éppen úgy, mint ahogy mi is csak mindenkori tudásunk határáig tudjuk felismerni a nyelvünkbe ágyazott, természettudományi valóságot, ami viszont őseink

¹ Tomory *Kezdeteink*, a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadása Dr. Gyárfás Ágnes gondozásában.

² Tomory *Kezdeteink*, a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadása Dr. Gyárfás Ágnes gondozásában .

össztudásának a kezdetektől része volt. Az indoeurópai nyelvészek sem tudják az ismeretlen kutatni, s éppen ezért nyelvünk adta lehetőségeket nekünk, magyaroknak kell feltárni, ezzel a világ tudáskincsét gyarapítva.

Új gondolatnak látszik, merésznek, de alapos tanulmányozás után igazsága önmagát jelenti ki: népünk ősnép, származása a Teremtés első pillanatához vezet, s ez a valóság nyelvébe van ágyazva. Nyelve ősnyelv, melynek ágai-bogai a későbbi nyelvek. Egyszerűbben: a világ népei gyermekeink, műveltségüket szülőházukban sajátították el, környezetük, életharcaiuk szükségai szerint változtatták is a tanultakat, némely ismeret teljesen ki is kopott emlékezetükből. Ez a folyamat érthető. Sajnos viszont, hogy az így keletkezett nyelvekben megbomlott a szerves műveltség képviselte lelki alap, melyen keresztül Isten gyermekeinek ismerhetik meg önmagukat. Ezt a tudást, ezt a lelki emelkedettséget, ezt az Istentől örökölt szeretetet kell ismét életük részévé tenni.

.....

Végül: Rég elmentek búcsú szavai.

Idézetek halála után a családhoz érkezett néhány levélből:

László Gyula, neves régészünk:

“Ennek a levélnek egyetlen oka, hogy lerójam tiszteletemet az ősz táltos előtt... szétválaszthatatlanul ötvöződik benne a képzelőerő szépsége és a mítosz sorsszerűsége, Vörösmarty világa ébred újra könyveiben...”

A már csak a sírhantját találó levélből:

“...Teljes tisztelettel hajlok meg az Ön kora előtt, hiszen ősvallásunk Matuzsáleme... A csillagos ég káprázni kezd az Ön csendes szavú tanítása nyomán és a fűvek, fák, állatok és emberek is mint megtestesült mítosz vesznek körül. Eszembe se jut kérdezni, hogy mindez honnan tudható – olyan szép. Ilyenkor a krónikás hallgat bennem és az ember elandalodik...”

Vajay Szabolcs Svájcban élő történész Magyar Adorján fiához írt leveléből részlet:

“Édesapád életműve valóban figyelemre méltó és nemcsak a fiui kegyelet, de általános érdek is indokolja közzétételét... Atyád, Az ethnoszociológia egyedi rögzítésével alkotott nagyot.”

Szabó Zoltán, Amerikában élő református pap, ki hosszú éveket töltött hittérítőként azon a vidéken, amely – Magyar Adorján műve alapján – ősi vándorlásaink nyelvi és műveltségi behatása alatt állott, ott öt nyelvet elsajátított, s már hosszú évek óta egy olyan ötnyelvű szótár készítésén dolgozott, mely bizonyítja a fentieket, -- a következőket mondja: *Hiszem, hogy a könyv nemcsak néprajz, művelődés és öntudat ébresztő történelmi valóság, hanem a jövőre mutató eligazítás, célkitűzések forrása. Így mind szellemi síkon, mind földi vetületében nemzetvédelem, amelynek úgy kell minden magyarhoz egyéni és közösségi életében hozzátartoznia elválaszthatatlanul, akár a saját lélegzete. A magyar ősnyelv virágait is csokorba szedi Magyar Adorján. Tanúbizonyosságot tesz ezzel annak tökéletes fejlettségéről. Amit ő műveltség alatt ért, az az emelkedett szellem, amely a magyar nyelvet létrehozta és ugyanúgy, mint a magyar földművelő nép egyéni és közösségi életmódját és minden alkotását.*

Az Egy-Isten hitű magyar “hit és regevilág” megelőzte, helyesebben ősforrása volt (a nyelvhez hasonlóan) más népek, vagy levált népek ilyen irányú fejlődésének, de ezek már nem

rendelkeztek a megfelelő szellemi emelkedettséggel, hogy a hasonlatul használt természeti jelképek mögött megragadják az elrejtett lényegét. Sikert kívánok a könyv mielőbbi teljes megjelenéséhez.” Másik levelében: “Valaha voltak koronaörök. Magyar Adorján művével akarja magyarságunk szellemi tartalmára felrakni a koronát annak valóságos bebizonyításával. Jobban félthető és őrizendő tehát, mint egy korhoz kapcsolódó koronaékszer, mert örökkévaló szellem munkája világlik belőle: az étellel soha meg nem szűnő, szellemi síkon megjelenő munkája. És az alkotás mindig új tud lenni és ősi, mint az élet maga!

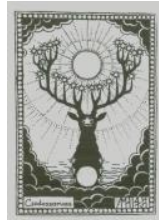
Békássy Zoltán ref. esperes (Zombor) így ír a családnak: “Most, tegnap kaptam egy magyarországi hivatalos kiadványt, a MAGYAR HÍREKET! Ebben igen meglepő dolgot olvastam. A cikket kimásolva mellékelem. (Magyar Hírek XI. Évf.9.sz. 1987 május 3.-i száma 11. oldalának hitelesített másolatát mellékeli, mely a szarvasi leletről ad hírt.) Nagyon megörültem néki és végtelen sajnálom, hogy Adorján Bátyám nem érthette meg ezt a híradást. De tudta és bizonyos volt benne, hogy ennek be kell következnie és fény derül az igazságra.

Nemcsak az igazságra, hanem arra, hogy ő valóban korát meghaladó polihisztor-tudós volt és kutatásai, következtetései, elemzései és megállapításai szintiszta igazak. Nem ábrándozások, nem “déliabos romantika”, nem is elfogultság, vagy sovíniszta-nacionalista avagy irredenta gondolatok és ténykedések, hanem tudományos és történelmi igazságok. Igen büszke lenne és megelégedett, még akkor is, ha ez ügyben az ezzel foglalkozó tudósok és most sikert ért régész nem is ismeri az ő régen hangoztatott, terjesztett, kinyomtatott eredményeit...

Most Csabának (Magyar Adorján fia) gratulálok Édesapja igazolása és igaza bizonyítékán. Láthatják, hogy nem “álmodozó” volt, hanem igenis alapvetően gondolkozott és munkálkodott.

Szeretnék ez alkalommal néhány szál virágot helyezni sírjára és bekeretezve, üveg alatt, vagy kőbe vésett igazolással ékesíteni síremlékét ezzel a szöveggel és megjegyzéssel: **Ő volt az első, aki ezt kimunkálta...**”

*

Magyar Adorján rajza

Kapott levelekből:

Tharan Marianne

5:13 AM (2 hours ago)

to Tharan

Magyar Adorján írja:

Magyarországi eredeti ősnépünk, azaz az ősmagyarság legnagyobb része beláthatatlan időktől fogva békés földművelő nép volt, - aminthogy ma is az – és mindig magyarul beszélt, azaz helyesebben szólva: mai magyar nyelvünk ősalakját

beszélte. E nép, vagy faj az ezredéveken át, időközönként számtalan rajt bocsátott ki magából, hol északra, hol keletre, hol délre és nyugatra, amely kivándorolt szakadékaikint néha nagy műveltségeket is alapítottak, (szumirok, pelazgok, etruszkok, stb.) majd hosszú idők folyamán nyelvileg, fajilag elváltoztak, átalakultak, más népek közé vegyültek, de mindenféle olyan nyomokat hagytak maguk után, hogy ezeket a tudósok és kutatók a világ különböző részeiben észrevevén a magyarságot hol innen, hol onnan származottnak kellett, hogy gondolják. Így régebben például a finnugor rokonság hívei őseinket északról, majd Vámbéry és a török rokonság hívei keletről, az ázsiai pusztákról jötteknek vélték. Mások, mint Tóth Jenő és legújabban Zajti Ferenc tényleg megállapítható nyelvi és faji összefüggések miatt, a magyarság indiai eredetét vitatják, ritkán gondolván azonban arra, hogy hiszen ama feltalált néptörzsek éppúgy a magyarságnak messze földre vándorolt leszármazottai is lehetnek, mint ahogy a magyarságot ideköltözöttnek véljük. Ismét mások a sumir nyelvnek a magyarral rokon volta miatt, vagy a kis-ázsiai és szíriai ősturáni műveltségek révén a magyarok eredetét délen keresik, (pl. Fáy Elek: A magyarság őshona) sőt, voltak olyanok is, akik az afrikai kámi nyelvekben található, a magyarral meglepően egyező elemek révén a magyarságot kámi eredetűnek, megint mások – különösen régebben – sémi származásúnak vallották. Végül némelyek, mint pl. Cserép József, azon elvitathatatlan egyezések révén, amelyek az azték és más ős-amerikai nyelvek és a magyar nyelv között kimutathatók, a magyarságot Amerikából, vagy Atlantiszból eredőnek tartják.

Mindennek eredményeképp tehát Európa közepén a magyarság továbbra is valóságos rejtélyként állott, és áll ma is. Teljesen megoldódik azonban a rejtély, ha a magyarság őshazájának magát Magyarországot tekintjük, ahonnan ősidőktől fogva egyes szakadékaik minden irányban vándorolhattak ki. Sőt, csak így fejthetjük meg azt is, hogy a magyarság szervesen illeszkedik bele a közép-európai kerekfejű, kis vagy középtermetű fajba s hogy arcjellegében is a környező népektől, amelyek nagyrészt különben is csak elárjasodott fajrokonai, alig különbözik, valamint hogy nyelve, szóincse, népszokásai, népmeséi, viseletei is azokéval bár egyezőek, de sokkal őseredetibb jellegűek.”

Azt hiszem, itt az igazság, és már csak bizonyítékokat kell hozni, ami nem is lehetetlen, lévén, hogy már sok bizonyíték rendelkezésre áll, csak rendszerezni kell, és tudjuk, milyen nyomot kell követni.

Marianne

Dr. Szűcs Gábortól:

Találtam egy érdekes cikket, melyben látni egy kedves arany-figurát "granulációs díszítéssel", mi tudjuk: arany-fény magokkal.

http://sirasok.blog.hu/2010/06/22/aranyember_ezustember_bronzember#more2092612

2010.06.22. 11:10 RÁCZ ZSÓFIA

Aranyember, ezüstember, bronzember

A közelmúltban két, egymással rokon, ritkaság számba menő avar kori lelet került napvilágra az ELTE Régészettudományi Intézetének Szolnok és Tolna megyei ásatásain, amelyek a kora középkori ötvösség emberalakot formázó tárgyai felé fordították a figyelmemet.

Az első lelet - egy ember alakú, hátoldalán kis füffel ellátott, trébelt aranytárgy granulációs díszítéssel - 2006 szeptemberében, a rákóczi falvi ásatásokon vált ismertté. Mielőtt a humuszréteg gépi eltávolítása megkezdődött, a felületet Bacskai István technikus vezetésével fémkereső műszerrel vizsgálták át: néhány, a 7. századra keltezhető lószerszámveret, bronzcsat és a szóban forgó emberalak került így elő, kis mélységből.

Mint arra később fény derült, a lelőhelyen egy nagy kiterjedésű, 250 síros közép és késő avar (7. század vége - 8. század) temető terület el. A fémkeresővel megtalált leletek értelmezése kérdéses: lehet, hogy egy, a nagy avar temető alapításánál korábbi, magányos sírnak a leletei, amelyet a többi temetkezéssel megbolygattak. Az is könnyen elképzelhető, hogy a lelőhelyre telepített nyárfasor ültetésekor dúltak fel egy kora avar sírt. Azt sem lehet azonban kizárni - mivel a tárgyak a humuszból és

egymás közeléből kerültek elő, ráadásul részben lószerszámveretekről van szó -, hogy egy korai avar halotti áldozat maradványát sikerült ily módon megmenteni.

Trébelés: domborítás, a fémlemezok hideg úton történő plasztikus megformálása, kalapács és üllő segítségével

Granuláció: ötvöstárgyak felületének díszítése apró fémgömböcskék ráforrasztásával, leggyakrabban aranyból

Arany emberalak Rákóczi-falva-Bagi-földről

Hasonló módon, fémkereső műszer segítségével vált közkinccsé egy másik ember alakú tárgy is 2008 májusában, az M6-os autópálya építését megelőző feltárások során

(Paks-Gyapa 15. lelőhely, ásatásvezető Váczi Gábor). E lelet különös érdekessége, hogy a tömör bronzöntvény sima hátoldalán nincs semmiféle felerősítésre utaló nyom: kialakítása megfelel az avar korból nagy számban ismert préselő minták jellegzetességeinek. Ez esetben is préselő-, esetleg öntőmintával van tehát dolgunk.

Bronz emberalak Paks-Gyapa 15. lelőhelyről, restaurálatlan állapotban

A két kis figura eddig ismert egyetlen Kárpát-medencei párhuzamát a Nemzeti Múzeum őrzi. A jó minőségű, ezüstből öntött, aranyozott, hátoldalán felerősítő szegekkel ellátott ember alakú veretet 1878-ban vásárolták, ismeretlen lelőhelyről.

A Nemzeti Múzeumban őrzött, ismeretlen lelőhelyű ezüstfigura

A három emberalak legjellegzetesebb közös vonása a figurák stilizált szerkesztése - a kerek fej, az m alakot formáló test és kar, valamint a fordított u alakra kialakított lábak - és csaknem megegyező, 3,6-3,8 cm-es mérete. A test azonos megformálása ellenére az arcok ábrázolása eltér. A paksi jó minőségű, az arcvonásokat realiztikus módon megjelenítő emberalak mellett feltűnő a rákóczi falvi aranyfigura primitív, csak 1-1 ponttal és vonallal megrajzolt arca. A technikai kivitel is különböző: a préselőminta öntött bronzból készült, a rákóczi falvi veret trébelt és granulált aranylemez, a gyapai pedig öntött és aranyozott ezüst.

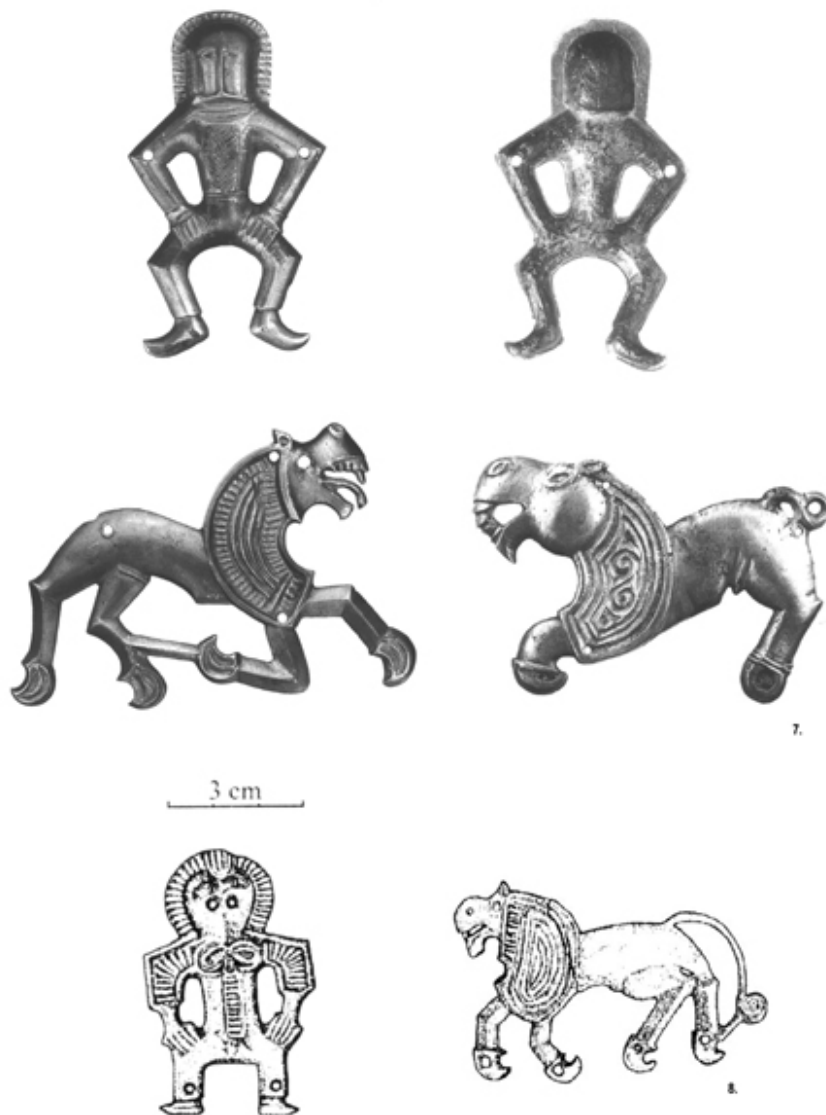

Párhuzamok, eredet

A népvándorlás korából csak igen kevés, a fentiekhez hasonló, ember alakú kistárgyat ismerünk. Ráadásul az antropomorf veretek kutatásakor komoly nehézséget jelent, hogy szinte minden esetben ismeretlen körülmények között, az eredeti kontextusból kiragadva kerültek napvilágra.

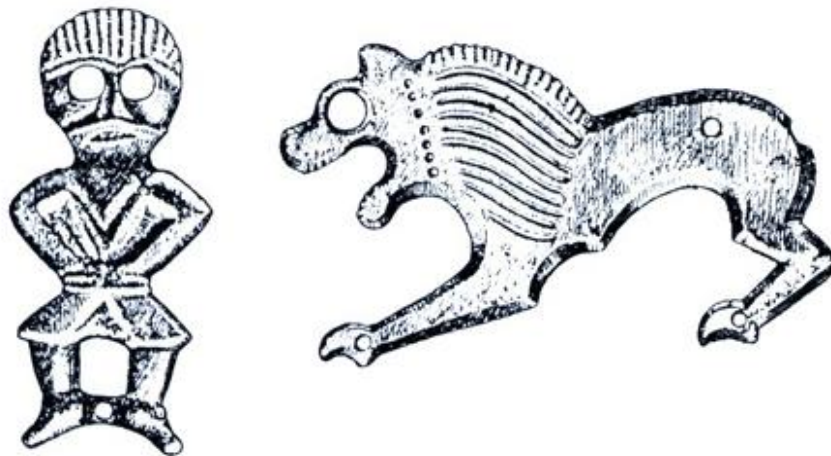

Emberkéink rokonainak felkutatásához nagy területet kell bejárnunk: legszorosabb kapcsolatban a Közép-Dnyeper vidéki erdős sztyeppe zónából ismert kincsletekkel állnak (ezek legjelentősebb képviselője a martynivkai (Ukrajna) ezüstkincs), ezen kívül a Kaukázus, az Alsó-Dnyeper és a Balkán térségéből ismerünk még néhány hasonló tárgyat.

**Ember és állat alakú veretek Közép-Dnyeper- vidéki kincsletekből
(Martynivka és Čerkasi kerületi ismeretlen lelőhely, Ukrajna)**

Az emberfigurák lelet-együtteseinek jelentős része (gyakran ugró helyzetű) állatfigurákat is tartalmazott. A Kárpát-medencei szórványok mellett ugyan nem volt állatalak, de a főnlaki (Románia, Bánát), avar kori ötvössír préselőminta-készletének ugró oroszlánjai jelzik, hogy ezen a területen se voltak ismeretlenek a hasonló, zoomorf díszítmények.

Ember és állat alakú veret Pregradnaâ stanicáról (Karacsáj- és Cserkeszföld, Oroszország)

Kérdéses e figurák eredete. Az ukrainai és thesszáliai, figurális tárgyakat is rejtő, 7. századi kincsleleteket a kutatás nagy része hosszú időn át a szlávokhoz kötötte. Az újabb szakirodalomban felbukkan a keleti eredet teóriája is, amely szerint az állat és ember alakú lemezek a nomádok világával kapcsolhatók össze. Egy másik irányzat az ukrainai -i és martynivkai vereteket közös bizánci előképre vezeti vissza.

A Kárpát-medencei három tárgy esetében elsősorban a figurák szerkesztése és a paksi préselőminta kivitelezése a bizánci kézművesipar befolyását bizonyítja, ám mivel ezek a leletek határozottan önálló csoportot alkotnak a 6-7. századi Kelet/Délkelet-Európai emberalakok között, valószínű, hogy helyben készítették őket.

Funkció és jelentéstartalom

Az ember alakú veretek különböző felerősítési módja arra utal, hogy használatuk is különböző lehetett. A Nemzeti Múzeum ezüst öntvényének egybeöntött, hosszú és erős szegecsei alapján a tárgyat egykor fához erősíthették. A rákóczipalvi emberkét a hátoldalra forrasztott kis fül felhasználásával viszont bőrre vagy textíliára lehetett felvarrni, esetleg nyakba akasztani. A martynivkai figurákat ismét más módon szerelték fel, a széleken lévő apró lyukak és az ezekbe illesztett szegecsek segítségével.

A hasonló ember- és állatalakos veretek funkciójával kapcsolatban leginkább az a vélemény nyert teret, amely szerint nyereg díszítésére használhatták őket, egy-egy szembenéző állatpárt, illetve állatpár közt emberalakot erősítve az első nyeregkápára. Ezt mutatják László Gyula rekonstrukciós javaslatai is a martynivkai veretek elhelyezkedéséről.

László Gyula rekonstrukciós javaslata a martynivkai figurák elhelyezkedéséről a nyeregkápán

A Nemzeti Múzeumbeli emberalakot Kiss Attila szintén nyeregkápá vereteként határozta meg, és a gyapai öntvény is nyeregveret öntő- vagy préselőmintája lehetett.

A kelet-európai, figurális fémlemezekkel díszített nyergek azokra a Mediterráneum térségében készített dísznyergekre vezethetők vissza, amelyeknek legszebb, egyedi készítésű, igazi ötvösremeknek számító példányain ugyancsak felbukkannak emberfejek és szembenéző állatalakok. Ezeknek a kutatás egybehangzóan óvó-védő, bajelhárító szerepet tulajdonít.

Elsősorban a martynivkai figurákkal kapcsolatban további értelmezési lehetőségként merült fel, hogy talán pajzsra lehettek felszerelve, jóllehet a figurális díszű pajzsveretek a germán anyagi kultúra jellegzetességei. Itt kell még megemlítenem egy további, kevésbé bizonyítható elképzelést is, amely szerint a martynikai típusú figurák egy ceremoniális ruhára lehettek felvarrva, egy papi vagy sámán köpeny elő- és hátoldalára oly módon, hogy mindig egy-egy állatpár fölött középen helyezkedett el az emberalak. Ez utóbbi szimbolizálná a felkelő és lenyugvó napot, amint az égtájakat jelképező állatalakok közt, keletről nyugatra halad.

Mivel a Kárpát-medencei emberalakok az eredeti kontextusból és kompozícióból kiragadva kerültek elő, nem nyújtanak lehetőséget sem a funkció, sem a jelentéstartalom biztos rekonstruálására.

Az a tény, hogy nagy területen, Dalmáciától és a Balkántól a Kárpát-medencén és a Dnyeper-vidéken át a Kaukázusig hasonló módon ábrázolt ember - és állatalakú applikációk bukkannak fel, többféleképpen magyarázható. Lehetséges, hogy e

motívumok azonos elképzelésekre vezethetők vissza, jelentésük (bajelhárító szerepük) széles körben ismert volt. Az is elképzelhető, hogy mivel e területek vezető rétege egymással kapcsolatban állt, a motívumok valamiképpen a kommunikáció eszközei voltak (pl. rangjelző szerep). Végül azt sem zárhatjuk ki, hogy ezek a tárgyak „csupán” a bizánci kézművesipar kisugárzását és a helyi, provinciális műhelyek ízlését tükrözik, mindenfajta közös gondolati háttér nélkül, akárcsak egyes, a 6-7. században elterjedő viseleti tárgyak.

1

A három Magyarországon talált figura ember alakú figura (1. Ismeretlen lelőhely, Magyar Nemzeti Múzeum 2. Paks-Gyapa 3. Rákóczifalva)

A figurák gyakran arany és ezüst anyaga, készítmódja, a kelet-európai kincsleleteknél a lelet-együttesek összetétele azonban mindenképpen arra utal, hogy egykor elit környezetben használták őket.

Az avar kori emberalakokról szóló tanulmány teljes terjedelmében a Garam Éva tiszteletére szerkesztett ünnepi kötetben lesz olvasható.

